

Giới thiệu Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!

Truyện nổi bật Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán! của tác giả Tô Thủ Chiết Chi là một tựa truyện ngôn tình cổ đại kể về Thanh Hà quận chúa Cố Thịnh Nhân đã chết.

Nàng nhan sắc kinh hoa, tài danh lay động thiên hạ, lại thua trong tay một nữ nhân mọi thứ đều không bằng mình.

Mãi đến sau khi chết đi, Cố Thịnh Nhân mới hiểu được, bản thân mình bất quá chỉ là một nữ chính đã trở thành vật hi sinh trong chuyện xưa nữ phụ nghịch tập...

Trong không gian màu trắng, Cố Thịnh Nhân mặt không chút thay đổi tiếp thu ký ức mà hệ thống truyền cho nàng trước khi xuyên không nữ cường...

Hệ thống: “Đầu năm nay, nữ phụ muốn xoay người, pháo hôi muốn nghịch tập, người qua đường muốn xoát cảm giác tồn tại, thân là nữ chủ, ngươi chính là hòn đá lớn nhất chặn đường các nàng”

Cố Thịnh Nhân trong ánh mắt lóe lên hàn quang, nở nụ cười phong hoa tuyết nguyệt: “Vậy để cho ta nhìn xem: Ai, mới là chương ngại vật cần phải loại bỏ, ai, mới là người thắng cuối cùng!”

Các nữ xứng, pháo hôi muốn xử lý nữ chủ thượng vị, các người đã nghĩ kỹ, muốn chết như thế nào rồi sao?

Để biết quá trình đòi lại thượng vị của nữ chính, mời các bạn cùng đọc truyện online nhé!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Hệ Thống Và Nhiệm Vụ

Trong không gian màu trắng, một nữ tử mặc hoa phục phức tạp đang đứng với đôi mắt nhắm nghiền, khuôn mặt nàng gần như hoàn mỹ, như ngọc thạch điêu khắc mà thành, lúc này thần sắc có chút nghiêm túc.

Cách đó không xa phía trước nàng, là một đoàn người lớn nhỏ quang vạm.

Không biết qua bao lâu, mí mắt của nữ tử hơi hơi rung động, chậm rãi mở mắt ra.

Lúc đầu nàng còn có chút mờ mịt, phảng phất trong đầu đột nhiên hiện ra một lượng tin tức khổng lồ làm nàng có phần không thích ứng được, nhưng rất nhanh trấn tĩnh lại.

Đoàn bạch quang kia vẫn luôn ở phía trước cách nàng không xa lẳng lặng trôi nổi, nhìn thấy nàng như vậy, trên người đột nhiên lóe quang, thế nhưng lại phát ra thanh âm giống nhân loại: “Ngươi hảo, ký chủ Số một. Ta là cộng sự của ngươi, ngươi có thể xưng hô ta là người chỉ dẫn, hoặc là hệ thống.”

Nữ tử được xưng là Số một gật đầu, kêu một tiếng: “Hệ thống.” Hai chữ kêu trờ lên tiện lợi.

Trong đầu nàng tin tức lúc này đã tiếp nhận hoàn tất, nàng tự nhiên hiểu được trước mắt là vật gì tồn tại, và nhiệm vụ của mình là gì.

“Cho nên nhiệm vụ của ta chính là tiến vào các thế giới, trở thành nữ chủ của thế giới đó, đem những nữ phụ người qua đường muốn thay thế vận mệnh nữ chủ đánh áp xuống, khiến cho nữ chủ thuận lợi hoàn thành nguyên bản cả đời huy hoàng?”

Hệ thống hào quang tựa hồ càng sáng hơn: “Không sai. Hiện giờ, không biết từ nơi nào có một đám nữ phụ người qua đường pháo hôi muốn chiếm lấy địa vị của nữ chủ. Không nghĩ tới, mỗi thế giới nhân vật chính đều phải thông qua điều luật thế giới công nhận, mạnh mẽ cướp đoạt vận mệnh nữ chủ, chỉ biết nhiều loạn điều luật thế giới, khiến cho các thế giới không ổn định. Trong khoảng thời gian ngắn nhìn không ra hậu quả, thời gian dài, trong các thế giới thường xuyên xảy ra thiên tai chỉ là nhẹ, nghiêm trọng là có khả năng toàn bộ thế giới sẽ sụp đổ.”

“Ngươi Số một được tạo ra nhằm mục đích, chính là bảo vệ vận mệnh nữ chủ, duy trì ổn định thế giới.”

Nữ tử gật đầu, đột nhiên hỏi: “Trong đầu ta ký ức một đời kia, chính là sự thật?”

Trong ký ức, nàng đã trở thành một nữ tử tên là Cố Thịnh Nhân, vốn là một đời phú quý, cuối cùng lại bị một người từ bên ngoài cướp đi hết thảy, cuối cùng thê thảm chết đi.

Nàng tuy là tâm tính kiên nhẫn, nhưng nghĩ đến đây đều không ngăn được nội tâm phần hận cùng sát ý.

Hệ thống trả lời nói: “Đó là một thế giới hư ảo, ta chỉ là đem ý thức của ngươi đưa vào trên người nữ chủ Cố Thịnh Nhân, cùng nàng trải qua một đời. Ngươi là Cố Thịnh Nhân, cũng không phải là Cố Thịnh Nhân.”

Hệ thống nói: “Số một chỉ là một danh hiệu, ký chủ có thể tự mình chọn một tên.”

Nữ tử suy nghĩ một chút: “Tên Cố Thịnh Nhân này ta thực thích, liền lấy nó đi.”

Hệ thống trên người bạch quang chợt lóe: “Tốt, tin tức ta sở hữu đều đã truyền vào trong đầu ngươi, nếu không có vấn đề gì thì chúng ta có thể bắt đầu chấp hành nhiệm vụ.”

Số một, không, Cố Thịnh Nhân gật đầu, nàng cười có chút lãnh, nhướn mày, so với nàng kia có thể nói là khuôn mặt hoàn mỹ, nhưng lại hiện ra một cổ diễm sắc bức người: “Đương nhiên không thành vấn đề. Vừa đúng lúc, đối với những người tâm tâm niệm niệm muốn xử lý nữ chủ thượng vị, ta cũng thực là tò mò.”

Sau khi có ký ức của “Cố Thịnh Nhân”, nàng vẫn là không thể tránh khỏi đã chịu ảnh hưởng, đối với những người từ ngoài đến có một loại bài xích cùng chán ghét từ tận đáy lòng.

Hệ thống không hiểu sao cảm thấy có chút lạnh, nó đột nhiên muốn vì những người sắp đối mặt với Cố Thịnh Nhân cầu may một chút.

Vị ký chủ này, giống như không dễ chọc a. Bất quá cũng là, do vị kia tự mình sáng tạo.....

“Chuẩn bị tiến vào thế giới, ba, hai, một.....”

Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy trước mắt một trận choáng váng, chợt mất đi ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (1)

“Quận chúa, nơi này gió lớn, thân thể ngài vừa mới khôi phục một ít, vẫn là để nô tỳ hầu hạ ngài trở về nghỉ ngơi?” Một tỷ nữ mặc thanh y ánh mắt thành khẩn nhìn nữ tử đang dựa vào lan can nhìn yên ương trong ao.

Nàng kia đang khoác một kiện áo khoác trắng như tuyết thêu hoa văn bạc bên trong cảm ẩm dễ sượt ẩm, toàn thân mặc kín mít. Lúc này nghe được thanh âm chậm rãi quay đầu lại, áo khoác ma xát làm lộ ra cung trang đỏ thắm, theo động tác chảy xuống, phía trên làn váy thêu đại đóa phồn hoa phẳng phất nở ra rực rỡ.

Cố Thịnh Nhân nở nụ cười châm biếm, nàng ở chỗ này cũng không phải là vì trúng gió, mà là đợi nữ phụ trong chuyện xưa đến “Cáo tội.”

Không sai, bây giờ “Quận chúa” trong miệng tỷ nữ kia, chính là nhiệm vụ thứ nhất mà Cố Thịnh Nhân cần hoàn thành.

Vốn là nữ chủ Tướng Lệnh Trinh phụ thân là Đại tướng quân Chiến Thần của vương triều Thiên Khải, mẫu thân là muội muội duy nhất của hoàng đế Văn Thành Trường công chúa.

Là con chính thất nữ nhi duy nhất của hai người, Lang Hoa quận chúa Tướng Lệnh Trinh không chỉ có thân phận tôn quý, mà dung mạo hoa nhường nguyệt thẹn, là một mỹ nhân khó gặp. Hơn nữa từ nhỏ đã cùng Nhị hoàng tử do Hoàng hậu sinh ra định hôn sự, dựa theo cốt truyện phát triển, Nhị hoàng tử con chính thất sẽ làm hoàng đế, hiện giờ đã là Thái tử, Tướng Lệnh Trinh ngày sau cũng sẽ trở thành nữ nhân tôn quý nhất vương triều Thiên Khải.

Nhưng là Thái tử lại coi trọng thứ muội của nàng Tướng Văn Sam. Tướng Văn Sam là do một lần Đại tướng quân say rượu mà có, mẫu thân của nàng là tỷ nữ hầu hạ Đại tướng quân, sau khi phát hiện mình có thai thì lặng lẽ lừa gạt mọi người, thẳng đến khi Tướng Văn Sam được sinh ra. Sau khi phát hiện, Đại tướng quân tức giận, ban chết cho mẫu thân của Tướng Văn Sam, Trường công chúa thấy đứa trẻ vô tội đáng thương, khiến cho người trong phủ nhận nuôi dưỡng, làm một thứ nữ.

Nguyên bản Tướng Văn Sam nhất gan yếu ớt, sau khi cập kê thì bị Trường công chúa làm chủ gả cho một tiểu quan lại, cả đời bình yên. Nhưng là nữ xuyên qua không cam lòng cả đời bình thường, có ý định thông đồng với Nhị hoàng tử, hai người âm độ trần thương.

Cuối cùng, sau khi Thái tử đăng cơ, cổ kị quyền thế của Tướng gia, lấy lý do thất đức để phế đi chức vị Lang Hoa quận chúa, phái người ám sát Đại tướng quân, lại lấy tội danh mang toàn bộ tộc Tướng thị sung quân biên cương, ngay cả thân cô mẫu Văn Thành Trường công chúa, cũng bị giam cầm ở trong phủ công chúa, buồn bức mà chết.

Mà nữ chủ, cũng bị sủng phi Tưởng Văn Sam nhục nhã bên trong, bắt kham chịu nhục tự sát.

Cố Thịnh Nhân vừa mới biết được sự tình của nữ chủ thế giới này, trong đầu nháy mắt thất thần: Quá giống, Tưởng Lệnh Trinh và “Cố Thịnh Nhân”, đồng dạng thân phận tôn quý, đồng dạng gặp gỡ lang quân lạnh nhạt, đồng dạng kết quả thê thảm.

Hệ thống cho biết nàng đáp án: “Lựa chọn thế giới này, là vì ta cố ý. Người có được ký ức một đời của Cố Thịnh Nhân, lựa chọn thế giới thứ nhất vì người tương đối quen thuộc cảnh tượng, hẳn là tương đối dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ.”

Cố Thịnh Nhân ngồi ở chỗ này, chính là đời nguyên nữ phụ Tưởng Văn Sam “Cẩn cầu”.

Nguyên chủ Tưởng Lệnh Trinh ba ngày trước ở hội chùa du ngoạn, không cẩn thận bị người đụng phải, ngã một cái đụng vào đầu mà hôn mê, tỉnh lại chính là Cố Thịnh Nhân.

Lúc ấy hội chùa đặc biệt nhiều người, Tưởng Lệnh Trinh đến tốt cùng là như thế nào ngã cũng không ai biết, Tưởng công chúa tuy rằng tức giận, lại cũng chỉ đuổi một đám hạ nhân để trút giận, cố tình vào lúc này Tưởng Văn Sam đã xuyên qua chính mình ba ba chạy tới triển lãm “Tỷ muội tình thâm”.

Biết Tưởng Lệnh Trinh té ngã đầu sỏ gây tội chính là Tưởng Văn Sam Cố Thịnh Nhân tỏ vẻ, cái “Hảo ý” này, nàng tất nhiên phải hảo hảo hồi báo.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Tưởng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (2)

“Quận chúa, Nhị tiểu thư đến vấn an ngài.” Tỷ nữ Học Châu vẫn luôn canh giữ bên ngoài đình đến vào báo.

Cố Thịnh Nhân thăm nghĩ quả nhiên đã tới. Từ xa liền nhìn thấy một bóng dáng thướt tha màu trắng là lướt đi tới phía bên này.

Quả nhiên là một tiểu mỹ nhân. Cố Thịnh Nhân thăm khen.

Tưởng Văn Sam này mảy liễu mất hạnh, mặt phù dung, thần sắc yếu ớt, xác thật là nữ nhân dễ dàng khiến cho nam nhân triu mến.

So sánh với người đó, Tưởng Lệnh Trinh mặc dù nhan sắc khuynh thành, dung mạo lại giống mẫu thân Văn Thành Trường đại chúa, mắt phượng gió mát, mặt mày đại khí, lại bởi vì thân phận tôn quý, từ nhỏ cầm tú nuôi dưỡng ra một thân nghiêm nghị khí thế không thể xâm phạm, rốt cuộc thiếu chút nhu nhược của nữ nhi.

Tưởng Văn Sam kia còn chưa đi đến trước mặt Tưởng Lệnh Trinh, trong mắt nước mắt liền rào rào rơi xuống, thấy vậy Tưởng Lệnh Trinh cũng khen một cái.

“Muội muội đây là tới cấp tỷ tỷ bồi tội, ngày đó nếu ta cẩn thận một tí, hoặc là khuyên tỷ tỷ không nên đi đến địa phương đông người, có lẽ tỷ tỷ sẽ không chịu trách trở như vậy.” Tưởng Văn Sam về mặt hối hận.

Cố Thịnh Nhân cười lạnh: Ý tứ này nghe qua là quan tâm, trên thực tế là ám chỉ Tưởng Lệnh Trinh một mình nhất định phải tới địa phương đông người, bị ngã cũng không thể trách người khác.

Từ trước đến nay không có lừa làm sao có khối Tưởng Văn Sam, hôm nay cố ý bày ra bộ dáng này, nghĩ đến là muốn cấp cho người nào đó xem đi.

Cố Thịnh Nhân mặt lạnh nhìn Tưởng Văn Sam diễn trò, chỉ là ngồi bất động, cũng không mở miệng nói chuyện, không phải muốn diễn kịch sao? Ta sẽ khiến người diễn đủ!

Nguyên bản Tưởng Văn Sam cũng là tới làm bộ dáng, nào biết đâu rằng Tưởng Lệnh Trinh thế nhưng thật sự liền không để ý tới nàng?

Tưởng Văn Sam liếc mắt oán độc nhìn chằm chằm Tưởng Lệnh Trinh, không cẩn thận ngắm tới kiện váy dài màu đỏ trên người kia, trong thời gian ngắn ghen ghét khó nhịn —— kia chính là công phẩm năm ấy lưu quang cảm, trừ bỏ Hoàng hậu Thái hậu trong cung có hai xấp, cũng chỉ có Trường công chúa được một xấp, giờ phút này liền mặc ở trên người Tưởng Lệnh Trinh.

Nàng bộ dáng đều làm ra tới, tổng không thể bỏ dở nửa chừng, buộc phải ra sức xoa đôi mắt, hảo hảo đáng thương một đôi mắt bị sát đến đỏ bừng.

Đây chính là chứng thật đánh thật sưng đỏ.

Lúc Tưởng Văn Sam sắp hết kiên nhẫn, rốt cuộc người nàng chờ cũng tới.

“Đây là đã xảy ra sự tình gì?” Thanh âm của một nam tử truyền tới.

Chủ nhân của thanh âm đầu đội vấn tóc ngọc quan, trường bào màu trắng không nhiễm một hạt bụi, bên hông đeo ngọc thạch, bộ dáng quý công tử nhẹ nhàng.

Đây là vị hôn phu của Tướng Lệnh Trinh, trứ quân Thiên Khải triều Cơ Diệp.

“Thái tử điện hạ.” Cố Thịnh Nhân đứng dậy hành lễ.

Cơ Diệp vội vàng đưa tay nâng Cố Thịnh Nhân dậy: “Biểu muội không cần đa lễ, ta và ngươi vốn là thân biểu huynh muội, lại có hôn ước trong người, thật sự không cần câu nệ như thế.”

Cơ Diệp đối với vị hôn thê biểu muội này thực hài lòng, xuất thân không nói, diện mạo càng là khó có được, trong hoàng thành ai không hâm mộ điểm phúc của trứ quân?

“Vân Sam gặp qua biểu ca.” Tướng Vân Sam bên cạnh nhìn thấy Thái tử tiến vào ánh mắt đều không có nhìn tới mình, không khỏi âm thầm cắn răng, mềm mại đáng yêu nói.

Cơ Diệp lúc này mới chú ý tới Tướng Vân Sam ở một bên, hắn ban đầu có chút không kiên nhẫn, xoay mặt nhìn thấy Tướng Vân Sam bộ dáng điềm đạm đáng yêu sắc mặt hòa hoãn xuống: “Ngươi là?”

Tướng Vân Sam dịu dàng hành lễ, cổ hơi cúi, lộ ra một đoạn da thịt nõn nà: “Thiếp thân chính là tiểu thư trong phủ Đại tướng quân, đứng hàng thứ hai.”

Tướng Vân Sam vốn là nhát như chuột, nhìn thấy Thái tử đều trốn rất xa, nơi nào có cho hắn cơ hội nhìn thấy?

Thái tử nhũn mày suy nghĩ một hồi lâu: “Nha, nguyên lai là con do tỳ nữ sinh của Đại tướng quân.”

Cố Thịnh Nhân cười mỉm nhìn Tướng Vân Sam khuôn mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (3)

Cố Thịnh Nhân biết, Tướng Vân Sam là từ dị thể đến, đối với thân phận thứ nữ này cực kỳ miễn cảm, nguyên cớ trong truyện sau khi nàng được đọc sủng lục cung liền xin hoàng đế sửa lại thân phận do người tôn quý sinh ra, dường như vậy, liền thực sự coi chính mình có thể cao hơn người một bậc.

Trong thế giới này nhiệm vụ của Cố Thịnh Nhân là ngăn cản Tướng Lệnh Trinh vận mệnh bi thảm, làm nàng trở thành nữ nhân tôn quý nhất Thiên Khải triều.

Muốn làm được điều này, Tướng Vân Sam chính là tai họa ngầm lớn nhất không thể lưu.

Trước đó, Tướng Lệnh Trinh không ngại làm nàng niếm thử cảm giác bị người khinh bỉ, dù sao, trong cốt truyện, Tướng Lệnh Trinh chính là bị nàng nhục nhã tự sát.

Tướng Vân Sam tay giấu sau tay áo đều bị móng tay véo ra tơ máu, trên mặt lại là dịu dàng rơi lệ: “Vân Sam tự biết thân phận đệ tiện, không thể cùng Thái tử kết giao, chỉ là Vân Sam ngưỡng mộ uy danh của Thái tử biểu ca, nhất thời cảm lòng không đậu, nếu là có chỗ thất lễ, thỉnh Thái tử biểu ca thứ tội.”

Nói xong, cúi đầu che mặt liền tính toán rời đi.

Thái tử xưa nay là người thương hương tiếc ngọc, nào chịu nổi mỹ nhân rơi lệ? Huống chi, Tướng Vân Sam lại là một người phong tư không tầm thường, mỹ nhân tâm tư lại là hướng về mình.

Thái tử chỉ cảm thấy lòng tự trọng của nam nhân được thỏa mãn.

Hắn vội vàng ngăn cản Tướng Vân Sam, một phen liền mang người giữ lại.

Cố Thịnh Nhân ở một bên nhìn trò khôi hài này, trong lòng nghĩ một bao cò như vậy như thế nào lại có thể lên làm trứ quân?

Nếu nhiệm vụ của mình là lên làm nữ nhân tôn quý nhất Thiên Khải triều, như vậy, vì không làm cho chính mình quá ghê tởm, vị trí nam nhân tôn quý nhất

kia, vẫn là tìm người hoán đổi thì mới hảo.

Bên kia Thái tử hồi Tưởng Vân Sam lúc trước là đang làm gì, Tưởng Vân Sam nhân cơ hội đem sự tình nói ra.

Quả nhiên Thái tử lập tức liền mang ánh mắt không tán đồng nhìn về phía Cố Thịnh Nhân: “Biểu muội, chuyện người té ngã cũng không phải là sai lầm của Vân Sam, nàng tâm tư lương thiện, cũng tự mình đến đây xin lỗi, người cần gì phải tính toán chi li?”

Cố Thịnh Nhân chán ghét nhìn Thái tử thấy mỹ nhân liền không có nguyên tắc nam nhân, “Cố Thịnh Nhân” chính là bởi vì gặp gỡ nam nhân như vậy, mới rơi vào kết cục thế lương như vậy.

Nàng lười nhác nhìn móng tay đã được cắt sửa tỉ mỉ nhẫn bóng, mở miệng nói: “Lời này của Thái tử điện hạ đúng là kỳ quái, ta bất quá là ngồi ở chỗ này ngắm phong cảnh, thử muội ngay cả quy củ cũng bỏ liền chạy tới khóc lóc kể lể một hồi. Ta vừa mới từ hôn mê tỉnh lại, đầu óc không khỏi mơ hồ, chính là hoàn toàn không hiểu được đây là muốn làm cái gì.”

Nàng liếc mắt nhìn Tưởng Vân Sam một cái: “Bất quá nhìn thấy Thái tử điện hạ ngài tới đây, ta lại có điểm hiểu rõ.”

Nàng không nghĩ lại nhìn thấy đôi nam nữ này, một tay đơn giản đỡ cái trán “Ai ư” một tiếng, tỷ nữ Hộc Châu và Lâm Lang vẫn luôn canh giữ bên cạnh lập tức về mặt khăn trương đi tới.

“Quận chúa, thân thể là không khỏe?” Hộc Châu hỏi.

Cố Thịnh Nhân gật đầu: “Nửa ngày ngồi ở đây gió thổi, ta thật là có chút đau đầu, các người đỡ ta về nghỉ ngơi đi.”

Nói xong nàng hướng tới hai người ra hiệu, hai tỷ nữ liền đỡ rời đi.

Cơ Diệp nhìn sắc mặt nàng có chút tái nhợt, so với ngày thường nghiêm nghị, lại có một phần nhu nhược, nhưng thật ra chính là thêm một cỗ phong tình. Trong lòng hần vừa động, liền đi theo phía sau.

Thình lình bên cạnh truyền đến “Ai ư” một tiếng thét kinh hãi, hần quay đầu lại, thuận tiện ôm eo ngọc ôn hương trong lòng.

Cố Thịnh Nhân nghe thấy động tĩnh phía sau, khéo môi nâng lên một nụ cười trào phúng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (4)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Quận chúa, hôm nay Thái tử điện hạ làm vậy thật là quá đáng!” Trở lại bên trong phòng ngủ, Lâm Lang thẳng thắn tức giận bắt binh mở miệng.

“Quận chúa ngài mới là vị hôn thê của Thái tử, hần cư nhiên lại thiên vị người kia?” Đại nha hoàn của Tướng Lệnh Trinh đều là do Văn Thành Trường công chúa tự mình lựa chọn tìm người giáo dưỡng, tự nhiên đối với Tưởng Vân Sam con của nô tỳ đi bên cạnh chủ tử sinh hạ không có hảo cảm.

“Nhị tiểu thư ngày thường nhìn yên tĩnh, không nghĩ tới thế nhưng lại là thâm tàng bất lộ.” Hộc Châu một bên cũng mở miệng nói.

Cố Thịnh Nhân mặc cho các nàng nói, cuối cùng chỉ nói một câu: “Ta ở nơi này liền thôi, ở bên ngoài, lời này trăm nghìn lần không được nhắc tới.”

Hộc Châu và Lâm Lang nhìn thần sắc của Cố Thịnh Nhân, xác định nàng không có bị sự tình mới vừa rồi ảnh hưởng đến, lúc này mới yên lòng, cười hi hi trả lời: “Ngài yên tâm, chúng ta ở bên ngoài tự biết nặng nhẹ.”

Cố Thịnh Nhân nằm xuống, bên ngoài Hộc Châu săn sóc buồng màn, lui xuống, trong phòng nhất thời an tĩnh.

“Hệ thống.” Cố Thịnh Nhân ở trong lòng yên lặng kêu một tiếng.

“Ký chủ có nhu cầu gì?” Thân ảnh hệ thống xuất hiện trước mắt Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân hỏi: “Nhiệm vụ của ta là làm Tướng Lệnh Trinh kéo dài vận mệnh, trở thành nữ nhân tôn quý nhất vương triều. Vậy, Tướng gia liền không thể sụp đổ, lấy tính tình của trử quân hiện tại, muốn bảo trụ Tướng gia, phương thức tốt nhất chính là dựa vào thế lực của Tướng gia, một lần nữa nâng lên một trử quân. Như vậy, có được xem như nhiễu loạn trật tự thế giới?”

Hệ thống trên người bạch quang lóe một hồi, Cố Thịnh Nhân mới nghe được nó trả lời: “Phương pháp này có khả năng thực hiện, thế giới này chỉ có mệnh định nữ chủ, cũng không có mệnh định nam chủ, ký chủ chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ, quá trình tùy ý phát huy.”

Được hệ thống trả lời Cố Thịnh Nhân bắt đầu an tâm, yên lặng tự hỏi hoàng đế có vị hoàng tử nào khác tương đối dễ dàng lên thượng vị.

Tam hoàng tử do Thục phi sinh ra, dựa vào Quốc công phủ, sau này dù đăng cơ, Tương gia sợ là cũng bị bỏ quên không có gì hảo; Lục hoàng tử trời sinh ngu dốt, vẫn không được võ không xong, không triển vọng; Thất hoàng tử thân có tàn tật, cùng đại vị vô duyên; còn lại hoàng tử tuổi còn quá nhỏ.....

Cố Thịnh Nhân có chút buồn rầu, tính toán một lượt, thế nhưng lại không có người nào phù hợp yêu cầu.

Từ từ! Cố Thịnh Nhân hai mắt sáng ngời. Nàng như thế nào lại quên mất vị kia?

Luận tên danh chính ngôn thuận, vị nào so với Đại hoàng tử hợp lý hơn.

Giải quyết nghi hoặc trong lòng Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy trong lòng buồn lòng, phần đầu ần ần làm đau. Cuối cùng vẫn là mới khỏi bệnh không lâu, nàng thực mau liền nặng nề ngủ.

Văn Thành Trường công chúa ngồi trên ghế tựa, nàng thoát nhìn tuổi ước chừng ba mươi, bảo dưỡng cực hảo, mắt phượng không giận tự uy, khuôn mặt tươi cười lúc này lạnh như băng.

Trên mặt đất có một người đang quỳ hồi báo sự tình phát sinh trong đình ngày hôm nay.

“Ngày thường thấy nàng thành thành thật thật, không ngờ tới mới rời mắt đi. Nhưng lại cùng nữ nhân sinh ra nàng giống nhau, quen cái là như cá gặp nước!”

Đợi đến buổi tối, Trương công chúa và Đại tướng quân nói chuyện này.

Trương công chúa và Đại tướng quân tình cảm phu thê cực hảo, những năm gần đây, trong phủ cũng không có thị thiếp thông phòng, duy nhất chính là chuyện xấu Trương Văn Sam.

Không ngoài dự kiến, nghe nói về sự việc này Đại tướng quân lập tức liền nổi giận, Trương Lệnh Trinh là hài tử duy nhất của hắn và Văn Thành, từ trước đến nay hắn đều là bảo bối trong lòng, là viên ngọc trai trên tay.

“Ta hiện tại thực không yên tâm gả A Trinh cho Thái tử, tính tình này của Thái tử, tương lai A Trinh tất sẽ chịu nhiều ủy khuất.” Văn Thành Trương công chúa nói.

Đại tướng quân trầm chấp nhận, nguyên bản phu thê bọn họ không vui khi A Trinh gả vào hoàng gia, hôn sự giữa Thái tử và A Trinh, chính là do Hoàng hậu ở lúc A Trinh sinh ra mở miệng định, cũng không thực tế hạ ý chỉ, hiện giờ ngẫm lại, vừa lúc có thể viết tấu.

Cố Thịnh Nhân không biết là, nàng bên này còn chưa nghĩ ra cách, bên kia mẫu thân và phụ thân đã thương lượng muốn nàng cùng Thái tử hủy bỏ hôn sự như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (5)

Trương Lệnh Trinh ngồi ở trong xe ngựa, thân hình hơi hơi lay động hướng tới khe hở trong xe nhìn ra bên ngoài.

Văn Thành Trường công chúa hết lòng tin theo Phật môn, lúc này nữ nhi bị đại nạn, trong lòng nàng trước sau đều có khúc mắc, lần này thừa dịp Trương Lệnh Trinh thân mình rất tốt, nàng lập tức liền mang nữ nhi đi chùa miếu nổi tiếng nhất ở Thiên Khải triều —— chùa Tiềm Long cung phụng hương khói.

Cố Thịnh Nhân tự nhiên vui, chùa Tiềm Long phong cảnh cực hảo, ngày thường dù cho không có việc gì, cũng có thể du ngoạn một phen. Huống chi, lúc này đây. Cố Thịnh Nhân chính là muốn tới Tiềm Long chùa gặp vị kia trong truyền thuyết một lần.

Trương Văn Sam đi theo phía sau xe, cũng không biết nàng dùng phương pháp gì, thế nhưng thuyết phục được Văn Thành Trường công chúa xưa nay không quan tâm nàng, đi theo hai người cùng nhau tiến đến chùa Tiềm Long.

Trương Văn Sam tự nhiên có mục đích của chính mình, trong nguyên tác Thái tử cùng Trương Lệnh Trinh đúng là tại chùa Tiềm Long ước hẹn, nàng hiện giờ thật vất vả mới đoạt được một tia hảo cảm của Thái tử, tuyệt không để Trương Lệnh Trinh có cơ hội tiếp cận Thái tử điện hạ.

Ngón trỏ chạm đến một chút lạnh lẽo, Trương Văn Sam sờ đến trong tay áo một bình ngọc bóng loáng, khóe miệng gọi lên một ý cười.

Trương Lệnh Trinh đi theo Văn Thành Trường công chúa lạy Phật tổ lúc sau, liền lấy lý do không khí thoáng đãng, báo cho Văn Thành Trường công

chứa, mang theo hai tỷ nữ Học Châu và Lâm Lang đi về phía sau núi.

Nàng biết rõ cốt truyện trong thế giới này, tự nhiên trong chùa Tiềm Long này có một vị thanh tu cư sĩ thân phận khó lường ở —— do Hoàng hậu đầu tiên của Hoàng đế sinh ra, chân chính là một hoàng tử, Cơ Ngọc.

Luận thân phận, không còn có vị Hoàng tử nào có thể so sánh được với Cơ Ngọc tôn quý.

Chẳng qua Cơ Ngọc mới sinh ra không lâu, Hoàng hậu liền bệnh mất, bởi vậy Hoàng đế cho rằng người này khác người thân, cho nên không thích, Cơ Ngọc ở trong cung đến mười tuổi, đã bị hoàng đế lấy lý do “Thay trăm vì thiên hạ thương sinh cầu phúc”, trực xuất tới chùa Tiềm Long.

Nguyên cốt truyện bên trong, vị hoàng tử này xuất hiện ở cảnh tượng là quá ít, hẳn liền thật sự giống như một vị thanh tu cư sĩ, tại chùa Tiềm Long an tĩnh qua cả đời.

Cố Thịnh Nhân phân phó Học Châu và Lâm Lang ở phía sau xa xa đi theo, chính mình chậm rãi thưởng thức cảnh trí của hậu viện chùa miếu này.

Nàng mặc dù có ký ức một đời của Cố Thịnh Nhân, nhưng lại nói tiếp, chỉ có thể coi là làm một quần chúng, Cố Thịnh Nhân trải qua kinh nghiệm, nhìn xem đồ vật, nàng cũng chưa từng chân chính cảm thụ qua. Cảnh sắc sau núi chùa Tiềm Long này quá mức mê người, Cố Thịnh Nhân nhất thời có chút thất thần.

Học Châu cùng Lâm Lang đứng xa xa nhìn quận chúa nhà mình như là so với trước quá không giống nhau, ở đây ngừng một chút, chỗ kia liếc mắt một cái, cũng chỉ coi như là quận chúa buồn bực quá lâu, khó có được một chuyển ra cửa, cho nên so với ngày thường phá lệ hưng phấn.

Cố Thịnh Nhân hiểu kỳ tò mò, lại không có quên nhiệm vụ của chính mình, nàng chậm rãi hướng tới mục đích phương hướng mà đi.

Nàng nhớ rõ, tiểu viện Cơ Ngọc, đúng là ở sau núi ẩn nấp bên trong một mảnh rừng trúc.

Càng đi vào bên trong, bốn phía càng thêm yên tĩnh, Cố Thịnh Nhân có thể nghe được đến gió nhẹ gọi lên thanh âm trúc điệp bốn phía, cùng tiếng bước chân của chính mình.

Lâm Lang giặt nhẹ tay áo của Học Châu: “Học Châu tỷ tỷ, nếu không chúng ta khuyên quận chúa trở về đi? Nơi này quá an tĩnh.”

Học Châu nhìn Cố Thịnh Nhân đằng trước bộ dáng rõ ràng hứng thú bưng bưng, hơi lắc đầu: “Khó có khi quận chúa cao hứng như vậy, chúng ta liền không cần làm mất hứng. Chùa Tiềm Long này chính là trọng địa của Phật môn, sẽ không có bọn đạo chích dám đến quấy rối.”

Cố Thịnh Nhân di chuyển trong rừng trúc này, trong lòng thật ra có chút tò mò: Người có thể ở tại địa phương này suốt mười mấy năm, sẽ là bộ dáng gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (6)

Cố Thịnh Nhân rút cuộc cũng gặp được tiểu viện được giấu ở trong rừng trúc —— nói đúng ra, hẳn phải gọi là một gian trúc lâu.

Cố Thịnh Nhân nhìn xung quanh một vòng, cũng không có nhìn thấy bóng người, nghĩ rằng Cơ Ngọc không phải ở trong trúc lâu này mà chính là ở địa phương khác. Hoàng đế tuy rằng không có cấm đi lại của vị trưởng tử này, nhưng cũng làm hắn không được rời khỏi chùa Tiềm Long nửa bước, cũng coi như là một khoanh tròn phạm vi sinh sống.

“Vị tiểu thư này, hữu lễ.” Cố Thịnh Nhân ngẩng người, một âm thanh trong trẻo từ phía sau nàng truyền tới.

Nàng hơi quay đầu, nhìn thấy người tới trong nháy mắt, đôi mắt mở to hết cỡ.

Người nam nhân này, lớn lên thật sự là.....

Cố Thịnh Nhân không biết hình dung như thế nào, có lẽ là do nhiều năm sinh hoạt ở chùa miếu, vị trưởng tử của Hoàng đế này thoát nhìn quả thực không giống như là người trong thế tục.

Cơ Ngọc chỉ là thanh tu cư sĩ, cũng không cần quy y, hẳn một đầu tóc dài được buộc bởi cây thanh sắc, trên người một thân trường sam màu xanh không hề có trang sức, trên xiêm y kia không có nửa điểm hoa văn, lại gọi người cảm thấy, bất kỳ viên ngọc thạch hoa phục gì, đều thua kém một thân

này, càng thêm thích hợp hẳn.

Hắn đứng ở trước mặt Cố Thịnh Nhân, trong tay cầm một nhánh hoa đào vừa mới gầy, mang theo ý cười ấm áp cúi đầu thăm hỏi nàng:

“Tiểu thư, hữu lễ.”

Cố Thịnh Nhân hoảng hốt nhớ tới chuyện cười xưa của Phật tổ, nụ cười này của Cơ Ngọc, có cảm giác thoát tục cách biệt hồng trần.

Nàng khôi phục lại tinh thần, cười cúi người: “Ta cùng người nhà tới chùa Tiềm Long này tạ lễ thần, đi xung quanh hóng gió liền bị cảnh đẹp trong núi này hấp dẫn, bất tri bất giác đi đến nơi này, lại cảm thấy mệt mỏi, không biết có được hay không hướng cư sĩ một ly trà thanh lọc?”

Cơ Ngọc và Cơ Diệp diện mạo có ba phần tương tự, đây cũng là nguyên do Cố Thịnh Nhân có thể liếc mắt một cái nhận ra Cơ Ngọc.

Nghe Cố Thịnh Nhân nói xong, Cơ Ngọc gật đầu, tiện đà cười cười: “Tiểu thư mời đi theo ta.”

Hắn dẫn Cố Thịnh Nhân hướng về phía trúc lâu đi qua, Cố Thịnh Nhân đi vào mới phát hiện trúc lâu này cư nhiên còn dẫn tới một tiểu viện độc lập, ở trên dựng một chỗ che nắng, nhưng thật ra là một nơi vô cùng hứng thú.

Hộc Châu cùng Lâm Lang lúc này đã chạy tới bên người Cố Thịnh Nhân.

Cơ Ngọc mời Cố Thịnh Nhân ngồi xuống, chính mình vào cửa.

Chờ đến thời điểm hẳn ra, trên tay đã bung lên một ly nước trà.

Cố Thịnh Nhân nói một tiếng cảm tạ, gợn tay nhận lấy.

“Tiểu thư!” Hộc Châu nhỏ giọng nhắc nhở nàng, đồ vật này lại lịch không rõ, cũng không thể tùy tiện uống.

Cố Thịnh Nhân không thèm để ý cười cười, nâng chung trà lên uống một ngụm.

“Dì?” Cố Thịnh Nhân kinh ngạc cảm thán, “Hảo trà!”

Cơ Ngọc hơi mỉm cười: “Bất quá là tài nghệ bình thường, đảm đương không nổi một tiếng khen của tiểu thư.”

Cố Thịnh Nhân thăm nghĩ không như vậy ta như thế nào còn có thể cùng người giao lưu đâu?

Vì thế, Cố Thịnh Nhân mượn trà đạo này bắt đầu cùng Cơ Ngọc hàn huyên lên.

Ngoài ý muốn, hai người tương đương hợp ý. Nguyên bản Cố Thịnh Nhân chỉ là mang theo mục đích tiếp cận Cơ Ngọc, chính là một hồi nói chuyện phiếm, lại phát hiện Cơ Ngọc thế nhưng ở rất nhiều sự tình, đều cùng chính mình có quan điểm tương tự, cái này làm cho nàng thực ngạc nhiên.

Bất tri bất giác, hai người thế nhưng đàm luận hơn nửa canh giờ.

Chờ đến thời điểm nghỉ ngơi, Hộc Châu nhỏ giọng nhắc nhở Cố Thịnh Nhân cần phải trở về, Cố Thịnh Nhân hai mắt sáng lấp lánh, ý nghĩ cũng chưa hết nhìn Cơ Ngọc: “Nhân sinh khó gặp được một tri kỷ, hôm nay nhìn thấy cư sĩ, thật sự là chuyện may mắn của cuộc đời.”

Cơ Ngọc cũng cảm thấy cảm xúc tăng vọt, lại chỉ là đối với nàng nói: “Trúc lâu này là chỗ hẻo lánh, ta dẫn các người đi ra?”

Chỉ tới ba người Cố Thịnh Nhân đi theo Cơ Ngọc, ở thời điểm đi qua một mảnh rừng rậm, lại thỉnh thoảng nghe được một trận thanh âm kỳ quái.

Thanh âm kia đứt quãng, thỉnh thoảng hỗn loạn một tia mềm mại đáng yêu nghe được Hộc Châu và Lâm Lang cùng đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (7)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cố Thịnh Nhân ngay từ đầu mặt có chút đỏ, dù cho tự mình không có trải qua, nhưng người ở đây cũng đều biết thanh âm này ý nghĩa là gì.

Nhưng thực mau, Cố Thịnh Nhân sắc mặt liền tái nhợt: Nàng nghe, hai thanh âm này, thế nhưng cực kỳ quen tai!

Lập tức nàng bất chấp ngưng ngừng, hướng phương hướng kia nhìn thoáng qua, một liếc mắt cái này, khiến cho sắc mặt nàng càng trắng bệch: Áo váy kia lộ ra nửa, vai ngọc hơi lộ ra, gương mặt nữ tử ái tình, là thứ muội Tửong Vân Sam của mình, mà chính nam nhân cúi người ở trên người nàng làm động tác, chính là trừ quân Cơ Diệp cùng mình có hôn ước!

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân, nữ tử trước mắt giống như đã chịu đả kích rất lớn, thần sắc thê lương, thân hình lung lay sắp ngã.

Trong lòng hắn không chịu không chế nảy lên một cỗ thương tiếc, lập tức không màng lễ giáo nâng nàng: “Hai người này ngươi nhận thức?”

Không biết có phải ảo giác hay không, Cố Thịnh Nhân cảm thấy trên người Cơ Ngọc, có một cỗ ẩn ẩn mùi hương hoa sen. Mùa này, cũng không phải là thời điểm hoa sen nở ra.

Nghe được Cơ Ngọc hỏi chuyện, Cố Thịnh Nhân chỉ là cắn chặt môi, khẽ lắc đầu.

Thấy vậy, Cơ Ngọc cũng không hỏi nhiều, nhìn về phía sau hai nữ tử kia cũng là vẻ mặt khiếp sợ, mấy người lặng lẽ đi ra ngoài.

Mấy người trầm mặc đi tới, Cơ Ngọc một đường dẫn người đưa đến sau núi.

Lúc này thần sắc của Cố Thịnh Nhân đã khôi phục bình tĩnh, nàng hướng về phía Cơ Ngọc hành lễ: “Đa tạ cư sĩ.”

Cơ Ngọc xem thần sắc nàng tuy rằng bình tĩnh, ánh mắt lại có chút mơ hồ bất định, biết nàng giờ phút này tâm thần tất nhiên có chút hoảng hốt, cũng không nhiều lời, mấy người nói vài câu liền vĩnh biệt.

Trở lại bên trong trúc lâu, Cơ Ngọc đóng cửa lại, trên mặt biểu tình lập tức thay đổi.

Hắn ngũ quan cực hảo, ngày thường đều là một biểu tình cùng thể gian vô tranh đậm nhiên, người cảm thấy hắn đúng là thần tiên trên núi ăn com đậm bạc, nhưng là giờ phút này, nụ cười từ bi bao dung kia biến mất, một đôi mắt ôn nhuận thể nhưng để lộ ra cảm giác lạnh thấu xương.

“Nhất Tra đi thăm dò, hôm nay nữ tử tới là người nào? Còn có, nữ nhân cùng nhị hoàng đệ kia của ta tăng tị với nhau lại là người nào.” Hắn thanh âm lạnh mà cứng rắn, không mang theo một tia cảm tình.

Trong một góc vang lên một tiếng “Đạ”, sau đó thoáng một trận thanh phong như phát quá, trong trúc lâu hoàn toàn quay về yên lặng.

Cơ Ngọc cấp chính mình đồ một ly trà, ngồi ở trên ghế tựa chậm rãi uống.

Hắn nhớ tới nữ tử ban ngày gặp gỡ.

Kỳ thật khi Cố Thịnh Nhân đi vào trúc lâu, hắn liền phát hiện nàng, cũng bị cặp mắt kia của nàng hấp dẫn.

Cũng không phải ra vẻ đơn thuần không rành thế sự, bên trong cặp mắt kia để lộ ra, chân chính là đối với toàn bộ sự vật tò mò.

Hắn nhìn nàng một người bởi vì nhìn đến một gốc cây diện mạo kỳ quái mà kinh ngạc cảm thán, bị một con sâu nhỏ trong bụi hoa đột nhiên nhảy ra dọa nhảy dựng, tiện đà lại rất có hứng thú quan sát nó, đương nhiên điều đó đều là Cơ Ngọc từ trong ánh mắt nàng nhìn thấy, Cố Thịnh Nhân từ đầu đến cuối, hành vi đều không có nửa phần khác người, thậm chí trên mặt, đều vẫn luôn duy trì hoàn mỹ dung nhan quý nữ hào môn.

Đúng là đối lập, làm Cơ Ngọc sinh ra hứng thú. Đương nhiên, hắn cũng không biết, loại hiện tượng này, ở một thế giới xa xôi khác, có một loại xưng hô, gọi là tương phản.

Hắn thiên tính lạnh nhạt, lại bị phụ thân tự mình ném tới loại địa phương này một mình sinh hoạt mười mấy năm, đã sớm dưỡng thành một người lạnh nhạt, rất ít có người hoặc sự vật có thể ở trong lòng hắn làm nổi lên hứng thú.

Cố Thịnh Nhân, là một người trong đó.

Chỉ là, xem phản ứng hôm nay của nàng, tựa hồ cùng Nhị đệ kia của mình, có chút quan hệ. Cơ Ngọc nhăn mày lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (8)

Chủ tứ ba người Cố Thịnh Nhân biểu tình đều hoảng hốt.

“Quận chúa?” Học Châu có chút lo lắng nhìn Cố Thịnh Nhân. Quận chúa nhà mình cùng trư quân có hôn ước, tuy rằng ngoại nhân cũng không biết, nhưng các nàng từ nhỏ đã bên người phụng dưỡng quận chúa đều rất rõ ràng, hôm nay hành vi của trư quân cùng Tường Vân Sam, quả thực trắng trợn quăng một cái tát ở trên mặt Tường Lệnh Trinh.

Cố Thịnh Nhân trên mặt vẫn như cũ có chút tái nhợt, lấy tính tình của nguyên chủ Tường Lệnh Trinh, phát hiện loại chuyện này tất nhiên sẽ không báo cho phụ mẫu, thậm chí còn sẽ ra lệnh tỳ nữ của mình không được phép đem việc này tiết lộ ra ngoài.

Nàng Cố Thịnh Nhân mới không muốn làm như vậy! Hà tất phải tiện nghi cho đôi câu nam nữ kia!

Văn Thành Trường công chúa liếc mắt một cái liền nhìn ra nữ nhi bảo bối trở về sắc mặt không đúng.

“A Trinh, làm sao vậy? Ở bên ngoài gặp sự tình không vui?” Văn Thành Trường công chúa về mặt đau lòng.

Tường Lệnh Trinh nhìn thấy mẫu thân, lúc trước kiệt lực ẩn nhẫn cảm xúc nháy mắt bùng nổ, trực tiếp bỏ nhào vào trong lòng ngực Văn Thành Trường công chúa òa khóc.

Văn Thành Trường công chúa lập tức luống cuống, nàng ở bên ngoài luôn luôn cao quý đoan trang không thể tiếp cận, đối với nữ nhi duy nhất Tường Lệnh Trinh này lại là đau đến tận xương tủy, quả thực chính là viên ngọc trong tay. Huống hồ A Trinh luôn luôn là cảm xúc nội tâm, nào có khi nào từng gào khóc như vậy?

Chỉ là mặc cho nàng đổ như thế nào, Cố Thịnh Nhân cũng chỉ cố khóc, như thế nào cũng không chịu nói.

Cố Thịnh Nhân đương nhiên sẽ không nói, nàng biểu hiện càng ủy khuất, Văn Thành Trường công chúa lửa giận sẽ càng lớn. Tuy rằng như vậy ả ả có chút lợi dụng tâm ái nữ của Văn Thành Trường công chúa, chính là nghĩ đến nguyên chủ Tường Lệnh Trinh cùng với vận mệnh Tường gia, Cố Thịnh Nhân chỉ có thể cường bách chính mình hạ tâm ngoan tới.

“Hai người các ngươi hôm nay là cùng quận chúa đi ra ngoài, đến tốt cùng gặp gỡ sự tình gì?” Văn Thành Trường công chúa ánh mắt sắc như kiếm bắn về phía hai người Học Châu cùng Lâm Lang.

Học Châu cùng Lâm Lang tự nhiên không dám dấu diếm, nom nớp lo sợ quỳ trên mặt đất, đem sự tình hôm nay gặp được Nhị hoàng tử cùng Nhị tiểu thư câu trả lời nói ra.

“Hỗn trướng!” Văn Thành Trường công chúa nói những lời này cũng không biết là mắng Nhị hoàng tử hay là mắng Tường Vân Sam, “Quả thực…… Quả thực là khinh người quá đáng!”

Nàng ngần lẩn không nghĩ tới, liền tại Phật môn nơi thanh tịnh này, ngay phía dưới mí mắt của mình. Hai người thế nhưng lại làm ra loại việc ác tha này.

“A Trinh.” Văn Thành Trường công chúa nhẹ nhàng mang Cố Thịnh Nhân chôn ở trong lòng ngực mình kéo ra.

“Ngươi nói cho mẫu thân nghe, ngươi đến tốt cùng có thích Nhị hoàng tử hay không?”

Cố Thịnh Nhân sững sốt một hồi lâu, ánh mắt mê mang hồng hồng cùng mũi hồng hồng có vẻ đáng thương, nàng lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Ta cũng không biết.”

Nguyên thân Tường Lệnh Trinh tự nhiên là thích, nhưng kia cũng là sau khi đại hôn, hiện giờ Tường Lệnh Trinh, cảm tình đối với Nhị hoàng tử, còn dừng lại ở hảo cảm mong lung. Đổi lại là Cố Thịnh Nhân, càng thêm không có khả năng đối loại tra nam này có hảo cảm gì.

Thấy bộ dáng này của nàng, Văn Thành Trường công chúa ngược lại yên lòng.

Bộ dáng này của nữ nhi, rõ ràng chính là còn chưa có động tình, hôm nay ủy khuất như vậy, phỏng chừng cũng bắt quá là cảm thấy hành vi Nhị hoàng tử làm tổn thương thể diện của mình mà thôi.

Nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, này liền dễ làm nhiều chuyện. Nếu như A Trinh thật sự đối với Nhị hoàng tử động tình, nàng ngược lại một phen sức lực mới có thể khuyên nhủ nữ nhi, bất luận như thế nào, loại người như Nhị hoàng tử này, trăm triệu lần không phải là lang quân tốt.

Nàng đứng dậy, phân phó tỳ nữ mang nước ấm lên, xoa người đối với Cố Thịnh Nhân nói: “A Trinh, nhìn mẫu thân.”

Cố Thịnh Nhân có chút nghi hoặc nhìn qua.

“Ngươi là đại nữ nhi của Trường công chúa, là đích nữ duy nhất của Đại tướng quân, được Thánh Thượng phong làm Lang Hoa quận chúa.” Văn Thành Trường công chúa về mặt kiều ngạo nhìn nàng, “Bất luận vào thời điểm gì ngươi đều có thể cao ngạo ngang đầu lên, Nhị hoàng tử cùng Tường Vân Sam kia, không xứng để ngươi rơi lệ!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (9)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cùng lúc đó, một phần tư liệu điều tra cũng ở trước mặt Cơ Ngọc.

Cơ Ngọc trước cầm lấy một phần tư liệu về Cố Thịnh Nhân kia.

“Nguyên lai nàng tên Tướng Lệnh Trinh, là nữ nhi của Văn Thành cô mẫu.” Tướng Lệnh Trinh, Cơ Ngọc đem tên này nhắc mãi mấy lần.

Hắn từ khi bị “Trục xuất” đến chùa Tiềm Long này, những người tôn thất đó một đám đối với mình e sợ tránh còn không kịp, Văn Thành Trưởng công chúa là có chút quan tâm đến hắn.

Đối với vị trưởng bối này, Cơ Ngọc trong lòng vẫn luôn có chút cảm kích.

“Àn?” Cơ Ngọc nhìn đến một hàng tự trước mắt.

“Từ nhỏ cùng Nhị hoàng tử định ra hôn ước?” Cơ Ngọc không khỏi nhớ tới cảnh người kia trong rừng chơi đùa nữ tử, Cơ Diệp loại người này, thật sự là đáng tiếc.

Bất quá, nếu chính mình nổi lên tâm tư, hôn ước này, nhất định là không có khả năng.

Cơ Ngọc lại giơ tay cầm lấy một phần tư liệu khác, là về Tướng Văn Sam.

“Thứ yêu nghiệt do tỷ nữ sinh ra, quyến rũ hôn phu của tỷ tỷ mình?” Cơ Ngọc trong tay dùng sức, một phần tư liệu về Tướng Văn Sam kia phảng phất bị một lực phiến dập nát thành mảnh vụn.

“Nếu đã muốn bò lên trên giường Nhị đệ của ta như vậy, ta sẽ giúp ngươi.” Cơ Ngọc cười đến có chút ý vị thâm trường.

Hắn hướng tới chỗ tối vỗ vỗ tay, một bóng dáng màu đen từ trong một góc hiện thân, quỳ gối trước mặt Cơ Ngọc.

“Thay ta đi làm một việc.....”

Văn Thành Trưởng công chúa từ chùa Tiềm Long trở về, liền lập tức đi vào trong phòng Đại tướng quân.

“Thế nhưng có việc này?” Đại tướng quân vừa kinh ngạc vừa tức giận. Đối với nữ nhi Tướng Văn Sam này, hắn là không có ấn tượng gì, năm đó hắn cùng Văn Thành lưỡng tình tương duyệt, mẫu thân của Tướng Văn Sam nhân lúc hắn say rượu bò lên giường, xong việc, tuy rằng Văn Thành Trưởng công chúa tò mò không so đo, hắn nhưng vẫn cảm thấy thê tử thua thiệt, đối với Tướng Văn Sam, thật sự không yêu thích nổi.

“Ngịch nữ! Ta muốn thỉnh gia pháp!” Đại tướng quân tức giận không thể kiềm được.

“Chờ một chút.” Văn Thành Trưởng công chúa ngăn cản cơn tức giận của Đại tướng quân, “Khiến trách Tướng Văn Sam bất quá là việc nhỏ, hiện tại việc cấp bách, là như thế nào hủy bỏ hôn sự của A Trinh cùng Thái tử. A Trinh lập tức liền phải cập kê, đến lúc đó vạn nhất bị Hoàng hậu hạ chỉ tứ hôn liền trở tay không kịp, ta nhưng không muốn A Trinh gả cho vị hôn phu cùng thứ muội tăng tị với nhau!”

“Ngươi nói đúng.” Đại tướng quân bình tĩnh xuống.

Phu thê bắt đầu họp lại nghĩ như thế nào cùng hoàng gia nói ra chuyện này.

Không nghĩ tới, bên này còn không có cách, hoàng thất bên kia liền tới một đạo ý chỉ.

“Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế!” Văn Thành Trưởng công chúa và Đại tướng quân đối với Hoàng đế phía trên cúi người.

“Bình thân.” Ngồi ở long ý Thánh Đức đế trong lòng rất có chút khó xử, nhìn mặt muội muội Văn Thành, hắn tổng cảm thấy kế tiếp có chút nói không nên lời.

“Trẫm và Hoàng hậu, ngày gần đây mỗi đêm đều cùng mộng giống nhau.” Hoàng đế trầm ngâm sau một lúc lâu, quyết định đi thẳng vào vấn đề.

Văn Thành Trưởng công chúa và Đại tướng quân hai mặt nhìn nhau, nằm mơ cùng mình có quan hệ gì? Hoàng đế kế tiếp nói lại làm cho bọn họ chấn kinh một chút.

“Có ánh dương ở phía đông rơi xuống, cũng là bên trong Đông Cung.” Đông Cung chính là Thái tử chỗ ở.

Đại tướng quân nói: “Chúc mừng bệ hạ, đây là đại cát chi triệu.”

Nhưng mà Hoàng đế nói câu tiếp theo lại làm cho phu thê Đại tướng quân hoảng sợ: “Lại có ánh trăng từ phía tây chiếu tới, hướng về trong phủ đệ của khanh.”

Văn Thành Trường công chúa trong lòng “Lộp bộp” một tiếng, lời này của Hoàng đế ý tứ là? Nhật nguyệt buông xuống, đây chính là đại đại điềm lành, Đông Cung Thái tử là nhật, kia trong quý phủ mình ai là nguyệt?

Nghĩ tới nghĩ lui, phù hợp yêu cầu đó nhất là A Trinh.

Đại công chúa bị ý nghĩ của chính mình làm kinh ngạc một thân mồ hôi lạnh. Người đương thời thờ phụng thần phật, đối với loại chuyện này cực kỳ tôn sùng, nếu là trên người A Trinh mang lên cái dự triệu này, kia hôn sự của nàng cùng Thái tử, bất luận như thế nào, cũng không có biện pháp hủy bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (10)

Văn Thành Trường công chúa nhìn về phía trượng phu của mình, phát hiện trong mắt Đại tướng quân cũng là nghi hoặc sợ hãi bất định, việc này tới quá nhanh, quả thực làm cho phu thê bọn họ trở tay không kịp.

Văn Thành Trường công chúa hít sâu một hơi, cười nói: “Có phải hay không là bệ hạ ngài ngày gần đây quá mức mệt mỏi, làm cho xuất hiện một ít ảo giác?”

Này gần như là nghi ngờ đương kim! Vô luận như thế nào, Văn Thành Trường công chúa cũng không thể tận mắt nhìn thấy nữ nhi mình rơi vào hố lửa Đông Cung này.

Đương kim Thánh Thượng lập tức tức giận trừng mắt nhìn muội muội nhà mình liếc mắt một cái: “Trẫm còn chưa tới già cả mắt mờ nông nổi! Huống chi, Hoàng hậu mấy ngày nay cũng mộng tương tự, hay là Hoàng hậu cũng là làm lụng vất vả quá độ sinh ra ảo giác?”

Cũng chính là muội muội ruột duy nhất, nên hoàng đế mới có thể nhẹ nhàng buông tha như vậy. Đổi lại là người khác, nghi ngờ Thánh Thượng chính là một tội danh đại bất kính.

Nhìn hoàng đế thần sắc chắc chắn, Văn Thành Trường công chúa và Đại tướng quân trong lòng đều là một mảnh lạnh lẽo.

Nhìn thấy hoàng đế nhìn hai người mình, Văn Thành Trường công chúa miễn cưỡng lộ ra một cái tươi cười không đến mức luống cuống, mở miệng nói: “Kia không biết Thánh Thượng là tính toán như thế nào?”

Cái này đến phiên hoàng đế chần chờ.

Hắn nhìn muội muội nhà mình, vẻ mặt có chút áy náy hiếm thấy. Không nghĩ tới, thần sắc này bị phu thê Trường công chúa nhìn thấy, trong lòng lại càng hoảng hốt, hay là, việc này, còn có chuyện xấu gì?

Hoàng đế khó có được thời điểm ngưng ngừng này, hắn nhìn muội muội: “Văn Thành, ta vừa mới có chuyện tình không có cùng người nói, mặc kệ như thế nào, làm công chúa hoàng thất, người phải biết rằng, ta ra bất luận quyết định gì, đều là vì tốt cho hoàng thất.”

Văn Thành Trường công chúa trong lòng càng thêm hoảng loạn: “Hoàng huynh, rốt cuộc có chuyện gì?” Dưới tình thế cấp bách, nàng liền nói cách xưng hô nhiều năm trước.

“Trẫm cùng Hoàng hậu ở cảnh trong mơ kia, cũng không phải là đích nữ A Trinh do người sinh ra, mà là một khu nhà tên là Hải Đường viện. Trẫm đã ra quyết định, đầu tháng sau, Thái tử sẽ lấy thứ nữ người làm Trắc phi nhập phủ.”

Hoàng đế thật sâu cảm thấy quyết định này có chút xin lỗi Văn Thành Trường công chúa cùng Đại tướng quân, hôn ước của Thái tử và Lang Hoa quận chúa Tường Lệnh Trinh hẳn là biết đến, hiện giờ, lại là muốn Thái tử ghênh thứ muội nàng nhập phủ. Thiên Khải vương triều chưa từng có tiền lệ tỷ muội cùng thờ một chồng, huống chi, thật làm như vậy, cũng là đối Tường Lệnh Trinh là một việc nhục nhã. Cứ như vậy, hôn ước giữa Tường Lệnh Trinh cùng Thái tử tất yếu phải hủy bỏ.

Văn Thành Trường công chúa lúc này đã ngây dại, hoàng đế tướng tin tức của mình làm nàng khó có thể tiếp thu, không nghĩ tới, nàng cũng không phải khó chịu, mà là kinh hãi.

Đúng là trời cao rũ lòng thương!

Văn Thành Trường công chúa vừa mừng vừa sợ, không nghĩ tới, một khắc trước còn vì vận mệnh nữ nhi mình mà bàng hoàng, giây tiếp theo thế nhưng tới tin tức tốt này, còn hợp với đem ý mình đem hôn ước cấp giải quyết!

Nàng hồi phục tinh thần lại, liền nghe được hoàng đế tiếp tục lại nói: “..... Trẫm biết việc này là ủy khuất A Trinh, nàng là ta nhìn lớn lên, ta đau nhiều nàng, cũng vẫn luôn hy vọng nàng có thể gả vào hoàng gia chúng ta, ai, lần này xem như hoàng thất chúng ta xin lỗi nàng, ta ngày mai liền hạ chỉ, phong A Trinh làm Thanh Dương quận chúa, đất phong Văn Thành phụ cận Thanh Dương quận người, liền ban cho nàng đất phong đó đi.”

Văn Thành Trường công chúa bị đại quả hồng tạt này có chút choáng, ban đất phong? Triều đại quận chúa không có tư cách ban đất phong, ngay cả công chúa, cũng muốn coi trình độ sủng ái mà được.

Văn Thành Trường công chúa là đích nữ của tiên đế, giờ là muội muội của hoàng đế, tôn vinh như thế, mới có đất phong thuộc về mình, không nghĩ tới, lần này hoàng thất bồi thường thế nhưng không ngờ lại to đến vậy!

Có đất phong quận chúa, có thể so với công chúa hoàng thất giống nhau, đều tôn quý!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (11)

Hoàng đế thấy phu thê công chúa không có dị nghị gì, trong lòng càng thêm áy náy, cách một ngày cấp ban thưởng cho Cố Thịnh Nhân, càng thêm vài phần phong phú.

Phu thê Trường công chúa vô cùng cao hứng trở về phủ.

Trường công chúa hồi phủ liền kêu nữ nhi qua, nói sự tình hôm nay với hoàng đế báo cho nàng.

Dứt lời, Văn Thành Trường công chúa liếc mắt nhìn kỹ thần sắc của nữ nhi, thấy thần sắc vui sướng, cũng không mất mát, lúc này mới hoàn toàn yên lòng.

Nàng rất sợ A Trinh Lynn tiếc địa vị Thái Tử phi tôn quý, vẫn luôn lẩn quẩn trong lòng, đi vào bên trong thâm cung nơi ăn thịt người không nháy mắt —— từ nhỏ lớn lên ở trong cung, Văn Thành Trường công chúa đối với những thủ đoạn hậu cung, chính là kiến thức không cạn.

Cố Thịnh Nhân tự nhiên cũng vui sướng, nàng đang lo như thế nào thoát khỏi hôn ước cùng Cơ Diệp, không nghĩ tới liền nhanh như vậy đạt được.

Bất quá, nguyên bên trong cốt truyện không có xuất hiện tình huống này? Cố Thịnh Nhân gọi hệ thống.

Hệ thống lóe một chút, trả lời: “Đang kiểm tra..... Không cách nào kiểm tra, có thể là phép tắc của thế giới tự động bổ sung, không có tình huống dị thường, thỉnh ký chủ cứ theo lẽ thường chấp hành nhiệm vụ.”

Được rồi, Cố Thịnh Nhân thấy hỏi không ra kết quả, cũng liền không hề rối rắm việc này.

“Đây chính là tiện nghi cho Tướng Văn Sam.” Văn trưởng thành công chúa cảm giận nói.

Một cái thứ nữ, có thể gả cho trư quân làm Trắc phi, này đã là vinh quang thiên đại. Trường công chúa không chút nghi ngờ, có ngày nguyệt đi vào giấc mộng đêm lành này, nếu không phải xuất thân Tướng Văn Sam thật sự không tốt, tuyệt đối không có biện pháp lấp kín miệng sĩ phu trong triều đình, hoàng thất rất có khả năng trực tiếp nâng nàng lên làm chính phi của trư quân.

Cố Thịnh Nhân chớp chớp mắt, tiện nghi? Kia nhưng không nhất định. Rốt cuộc, Cơ Diệp cùng Tướng Văn Sam, chính là đầu sỏ gây tội hại Tướng gia, một đời này, nàng nếu chiếm thân mình Tướng Lệnh Trinh, tự nhiên phải hảo hảo hỏi báo bọn họ một phen.

Bên này, Cơ Ngọc cầm thủ hạ truyền báo đến, nhẹ nhàng cười: “Ồ chùa Tiềm Long này lâu như vậy, ta cũng không có đi ra ngoài, không biết những cố nhân đó, còn nhớ rõ ta?”

Ngày thứ hai, trong cung truyền đến ý chỉ chấn kinh toàn bộ hoàng thành.

Hai đạo ý chỉ này đều là có quan hệ cùng phủ Đại tướng quân.

Thứ nhất, là Lang Hoa quận chúa phủ Đại tướng quân, được Thánh Thượng tự tay viết ý chỉ phong làm Thanh Dương quận chúa, ban đất phong Thanh Dương quận!

Lang hoa quận chúa, hiện tại là Thanh Dương quận chúa Tường Lệnh Trinh, trở thành quận chúa đầu tiên từ khi lập vương triều Thiên Khải có đất phong của mình.

Đạo ý chỉ thứ hai, càng làm người người không ngờ tới, thứ nữ Đại tướng quân, thế nhưng được trừ quân lập thành Trắc phi?

Trừ quân là thân phận gì? Chủ nhân tương lai của Thiên Khải vương triều! Trắc phi bất đồng với phi thiếp khác, là có danh phận, có thể được viết vào gia phả hoàng đế. Nói như vậy, Trắc phi của trừ quân đều là những đích nữ thế gia, Tường Vân Sam này một thứ nữ có tài đức gì, có thể trở thành Trắc phi của Thái tử điện hạ?

Không ít người trong lòng đều có nghi hoặc này, Tường Vân Sam trước kia quá mức trầm, bên trong hoàng thành này, bao nhiêu người chỉ biết là Đại tướng quân có một đích nữ Lang Hoa quận chúa cực kỳ được sủng ái, còn về thứ nữ Tường Vân Sam, đó là ai? Nghe cũng chưa nghe nói qua!

Ở tiểu viện của Tường Vân Sam, nghe hạ nhân không ngừng chúc mừng cùng khen tặng, Tường Vân Sam cực kỳ đắc ý nâng cằm lên.

Nàng ánh mắt liếc về hướng Đông viện, đó là nơi ở của Tường Lệnh Trinh, trong lòng cười lạnh: Đích nữ thì như thế nào? Quận chúa thì như thế nào? Chung quy còn không phải, liền một vị hôn phu, đều là người của ta!

Nàng nhìn làn váy màu đỏ thêu điệp trên người mình, đây chính là công phẩm trong cung, đổi lại là Tường Vân Sam trước đây, chính là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Không vội, từ từ tới. Tường Lệnh Trinh, ta sẽ đem từng thứ mà ngươi có được, một chút một chút đoạt lấy. Làm người cũng phải nếm thử, tư vị hai bàn tay trắng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (12)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Hệ thống, về việc Thái tử Cơ Diệp mấy năm nay hại sự trong sạch của nữ tử dân lành, cùng với việc hấn cấu kết với các đại thế gia, trao đổi lợi ích, đều sửa sang lại xong sao?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống: “Căn cứ yêu cầu của ký chủ, tư liệu sở hữu đã chuẩn bị hoàn chỉnh.” Hệ thống quả nhiên là một bàn tay vàng, Cố Thịnh Nhân lật xem tư liệu bên trong đầu, mấy thứ này, bị một đảng Thái tử cầm giữ đến kín mít, nếu là dùng nhân lực tra tìm, cũng không biết phải chờ tới năm nào tháng nào mới có thể sưu tập đến, mà hệ thống chỉ cần rà quét một chút, thế giới này đối với Cố Thịnh Nhân mà nói, không có bí mật nào đáng nói.

“Vây là tốt rồi.” Mấy thứ này, đủ để cho Thái tử không có cơ hội xoay người. Cường hiếp dân nữ, đủ để kích động sự phẫn nộ của dân chúng, mà hoàng đế trên kia, càng không có khả năng chịu đựng một cái kết bè kết cánh thậm chí nguy hại tới ích lợi hoàng tử vương triều.

Chỉ là, mấy thứ này, còn phải chờ tới một cơ hội thích hợp để lấy ra ngoài mới hảo.

Cố Thịnh Nhân trong lòng nhẹ nhàng không thôi, chỉ cần đảo một Cơ Diệp, Tường Vân Sam tự nhiên sẽ không có ngày yên lành, nhiệm vụ của nàng cũng liền hoàn thành một nửa.

Còn về một nửa khác, Cố Thịnh Nhân không khỏi nhớ tới người nợ trong rừng trúc sau núi, chớp mũi phảng phất lại ngửi thấy được hương hoa sen thanh đậm.

“Quận chúa, chúng ta thật sự muốn làm như vậy sao?” Hộc Châu có chút thấp thòm hỏi, Lâm Lang ngược lại có chút hưng phấn.

Cố Thịnh Nhân cười liếc nhìn nàng một cái: “Lại không phải làm cái sự tình gì nhận không ra người, người không cần lo lắng, mẫu thân nơi đó tự nhiên có ta đi nói.”

Nàng lúc này bỏ đi cung trang phiêu dật hoa lệ ngày thường, thay một thân hồ phục.

Không sai, hôm nay Cố Thịnh Nhân cùng mấy bạn thân giao hảo hẹn ước, muốn đi ra ngoài du sơn.

Thiên Khải vương triều dùng võ lập quốc, không nói binh dân, quý tộc nữ tử phần lớn đều là tinh thông cưỡi ngựa bắn cung, đánh mã du lịch săn thú,

cũng là một loại hoạt động thường thấy.

Từ hội chùa lần trước té ngã, Văn Thành Trường công chúa liền không cho phép Tường Lệnh Trinh đơn độc ra phủ, nói cách khác, Cố Thịnh Nhân từ khi đến thế giới này, trừ bỏ một lần kia theo Văn Thành Trường công chúa đi chùa Tiềm Long, liền không có ra khỏi cửa.

Làm một nhân loại được “Sáng tạo” ra, Cố Thịnh Nhân tò vè, mặc dù có hệ thống trong tay, nàng cảm kỳ thư họa các phương diện năng lực giống như là khai quái giống nhau hoàn mỹ, nhưng là trước nay đều không có thực tiễn qua.

Đối với lần cưỡi ngựa bắn cung này, nàng là tương đối chờ mong.

Đội quần áo hảo, Cố Thịnh Nhân bảo hai tỷ nữ bên người chờ, chính mình một người đi ra phủ “Giải quyết” sự tình.

Nàng cũng không có đi tới phòng Văn Thành Trường công chúa, mà là..... Chuyển đi tới nơi ở của Đại tướng quân.

So với Trường công chúa ngẫu nhiên đối nữ nhi nghiêm khắc, Đại tướng quân đối với Tường Lệnh Trinh cơ hồ nuông chiều hiển nhiên càng dễ thu phục.

Quả nhiên, con người nháy mắt ươn ướt, phấn nộn môi nộn đỏ, hơn nữa một câu nũng nịu “Phụ thân”, luôn luôn xưng là Thiết Huyết lãnh khốc Đại tướng quân lập tức liền quân lính tan rã, còn tự mình dẫn nữ nhi đưa đến cửa phủ —— Tường Lệnh Trinh thành thạo thân thủ cưỡi ngựa.

Nhìn nữ nhi mặt vui vẻ rồi đi, Đại tướng quân mới thu hồi mặt tươi cười, đối với chỗ tới phân phó: “Hảo hảo đi theo quận chúa, đừng để bắt lộn cái gì không có mất làm thương tới rồi nàng.”

“Dạ.”

Chờ đến khi Văn Thành Trường công chúa biết được tin tức, Cố Thịnh Nhân sớm đã đi không thấy bóng dáng.

“Đây là lo lắng ta không đồng ý? Còn cố ý gạt ta!” Trường công chúa dờ khóc dờ cười, phục lại xụ mặt nói: “Chờ quận chúa trở về, dẫn nàng đến trong phòng ta! Xem ta như thế nào thu thập nàng.”

Vẫn luôn đi theo Văn Thành Trường thành công chúa ma ma phía sau âm thầm phun tào: Công chúa ngài trong ánh mắt ý cười có hay không thu liễm một chút rồi mới nói những lời này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (13)

“A Trinh!” Nhìn thấy Cố Thịnh Nhân lại gần, các vị tiểu thư đang nói chuyện phiếm đều hướng về phía nàng phát tay.

Cố Thịnh Nhân đánh ngựa sang, quả nhiên tất cả mọi người cùng Cố Thịnh Nhân giống nhau, đều là một sắc thuần hồ phục, cách đó không xa, một số con ngựa cường tráng oai hùng đang cúi đầu an tĩnh ăn cỏ.

“Đã lâu không thấy người ra cửa.” Nói chuyện chính là Lễ Quận Vương phủ Đan Dương Huyền, là một trong những bạn thân đối với Tường Lệnh Trinh cực kỳ tốt, cũng là một trong số ít người biết được hôn ước của Tường Lệnh Trinh cùng Thái tử.

“Ta lần trước bị ngã một lần, mẫu thân không cho phép ta ra cửa.” Cố Thịnh Nhân cười đáp, nụ cười cô sáng lạn rất có hảo cảm, ở trong nguyên tác, sau khi Tường Lệnh Trinh gặp nạn, nàng là người duy nhất vẫn luôn đối với Tường Lệnh Trinh không rời không bỏ, một lòng muốn cứu nàng thoát ra nhà giam.

Đan Dương Huyền nhìn thấy Tường Lệnh Trinh tươi cười sáng ngời, không thấy một tia u ám, nghe được Tường Văn Sam được nạp làm Trắc phi sau khi vẫn luôn nhắc tới tâm mới thả xuống.

“Đi! Phụ vương ta mấy ngày trước tìm cho ta một con ngựa tốt ở Tây Vực, hôm nay cho các người nhìn thấy một phen!” Đan Dương Huyền cười nói.

Mỗi người cưỡi ngựa chạy về nơi xa, ngựa của Đan Dương Huyền quả nhiên là chạy nhanh ngàn dặm, thực mau liền vượt lên những người khác rất xa, duy nhất có thể chạy cùng với nàng cũng chỉ có Cố Thịnh Nhân.

“Ha ha, A Trinh chúng ta mặc kệ các nàng, ta lặng lẽ mang người đi một nơi hảo địa phương!” Đan Dương Huyền hưng phấn đối Cố Thịnh Nhân nói.

Cố Thịnh Nhân bị một phen truy đuổi dẫn đến hứng thú, lập tức cũng không màng phía sau Học Châu kêu, đi theo Đan Dương Huyền lập tức liền chạy không thấy bóng dáng.

“Không tốt!” Càng chạy xa, Cố Thịnh Nhân liền phát hiện có chỗ không đúng, dưới thân ngựa thể nhưng ẩn ẩn có dấu hiệu phát cuồng, ngựa này có vấn đề!

“Dương Huyền! Ngựa của ta xảy ra vấn đề!” Cố Thịnh Nhân đối với Đan Dương Huyền la lớn.

Đan Dương Huyền nghe vậy cả kinh, hướng tới Cố Thịnh Nhân bên này nhìn qua, lập tức liền thay đổi sắc mặt.

“A Trinh, người dám chắc! Ta từ từ tiếp cận.” Đan Dương Huyền không chế được con ngựa dưới thân tới gần, tính toán đến lúc đó kéo Cố Thịnh Nhân lên ngựa của mình.

Nào biết đâu rằng ngựa của Cố Thịnh Nhân lúc này tinh thần đã không bình thường, nhìn thấy có con ngựa khác lại gần, thể nhưng lại gio chân ra sau, hung hăng đá đi!

“Tê ~!” Ngựa của Đan Dương Huyền kêu thảm một tiếng, đơn giản còn nhớ rõ chủ nhân ở trên lưng ngựa, tận lực ổn định không có bị té ngã, nhưng là không bao giờ chịu tiếp cận ngựa của Cố Thịnh Nhân.

Chờ đến khi Đan Dương Huyền bên này thật vất vả mới ổn định được, Cố Thịnh Nhân đã không thấy bóng dáng!

“A Trinh!” Đan Dương Huyền trong lòng hoảng loạn, nếu là A Trinh xảy ra chuyện gì.

Cố Thịnh Nhân lúc này cũng không quá tốt, con ngựa kia không biết bị cái gì kích thích, chỉ biết là phát lực chạy như điên, nằng bị xóc đến không thờ được, có đôi khi ven đường có lá cây đánh vào trên người, làm đau!

“Hệ thống!” Cố Thịnh Nhân ở trong đầu gọi hệ thống, “Này đến tốt cùng là chuyện như thế nào.”

Hệ thống trả lời: “Từ dưới thân ngựa của người, kiểm tra đo lường được thành phần của trí huyễn được tề.”

Cố Thịnh Nhân thần sắc lạnh lùng: “Nói như vậy, là do người làm?”

Hệ thống trả lời: “Nguyên cốt truyện cũng có việc này, ký chủ chẳng lẽ đã quên?”

Cố Thịnh Nhân trong lòng hồi tưởng một chút, đúng rồi, nữ tử Tướng Văn Sam xuyên qua là có một lần hạ độc ngựa của Tướng Lệnh Trinh, một lần kia Tướng Lệnh Trinh từ trên ngựa ngã xuống dưới, tay trái bị gãy một đoạn, phải tĩnh dưỡng suốt nửa năm.

Nhưng kia không phải là sự tình hai năm về sau sao?

Hệ thống trả lời: “Ký chủ thay đổi vận mệnh nguyên thân, cốt truyện thế giới tự nhiên cũng đã xảy ra biến hóa. Bất quá, hiện tại, ta khuyên ký chủ không cần nghĩ quá nhiều, nghĩ nhanh cách ứng phó với tình huống trước mặt là được.”

Cố Thịnh Nhân hoàn hồn, phía trước thể nhưng đã không có đường, mà là một mảnh vách đá trơn bóng, mà con ngựa dưới thân hoàn toàn không có xu hướng dừng lại.

“A!”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (14)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cố Thịnh Nhân nhắm mắt, liền tính toán nhảy ra khỏi ngựa. Không có biện pháp, nếu cứ như vậy mặc cho nó chạy thì sẽ đụng phải vách đá, chính mình không chết thì cũng tàn tật!

Đang ở thời điểm Cố Thịnh Nhân chuẩn bị nhảy xuống, đột nhiên nghe được hệ thống nghi hoặc “Đi” một tiếng.

Đồng thời, một cánh tay cường kiện hữu lực đặt ở bên hông nàng, hơi dùng lực, Cố Thịnh Nhân cả người bay lên trời, rơi vào trong lòng ngực ấm áp.

Hít thở tức khắc quanh quần hương hoa sen thanh đậm, Cố Thịnh Nhân liền biết người phía sau là ai.

Bên tai truyền đến một tiếng hét thảm, nàng theo bản năng muốn đi xem con ngựa lúc trước ngồi mình kia, lại bị Cơ Ngọc giơ tay che khuất mắt.

“Đừng nhìn.” Thanh âm réo rắt ở bên tai nàng vang lên.

Nàng yên lặng suy nghĩ một chút, trường hợp kia phỏng chừng có chút huyết tính, liền ngoan ngoãn gật đầu không đi xem bên kia.

Cơ Ngọc thần sắc lãnh lệ nhìn thoáng qua con ngựa bị đâm đầu rơi xuống máu chảy ngả vào vũng máu, ôm Cố Thịnh Nhân xoay người liền đi trở về.

Tay vẫn luôn che mắt của Cố Thịnh Nhân buông xuống, nàng đột nhiên nhớ tới, người này không phải là nên ở chùa Tiềm Long sao? Như thế nào lại ở đây?

Cơ Ngọc săn sóc đem Cố Thịnh Nhân ôm xuống ngựa.

“Đa tạ.” Cố Thịnh Nhân thành thật hướng Cơ Ngọc nói lời cảm tạ, nếu không có hắn, mặc dù chính mình có hệ thống trong người, phỏng chừng cũng phải chịu khổ một phen.

“Không cần khách khí, ta chỉ là trùng hợp đi ngang qua mà thôi.” Không biết có phải ảo giác hay không, Cố Thịnh Nhân cảm thấy thời điểm Cơ Ngọc nói chuyện, ánh mắt nhìn thoáng qua hệ thống trước người mình.

Hệ thống phản bác: “Không có khả năng! Từ bỏ ký chủ, không ai có thể nhìn đến ta.”

Đó chính là chính mình hoa mắt, Cố Thịnh Nhân cũng không thêm để ý chuyện này.

“Đứng rồi, người như thế nào tới nơi này?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Cơ Ngọc mỉm cười: “Nhàn rồi không có việc gì ta đi ra ngoài một chút.”

Cố Thịnh Nhân âm thầm nghĩ đến: Bị cảm tức người còn có thể khí thế trấn tĩnh như vậy nhàn nhã đi dạo, xem ra vị Đại hoàng tử này, bị tất cả mọi người coi thường a.

Nàng có chút hưng phấn, Cơ Ngọc càng lợi hại, nàng hoàn thành nhiệm vụ tỷ lệ cũng liền càng cao không phải sao?

Bên má đột nhiên truyền đến một tia ấm áp, Cố Thịnh Nhân giương mắt, là ánh mắt chuyên chú của Cơ Ngọc.

“Nơi này có một phiền là khô.”

Nhìn chuyên chú khuôn mặt của nam nhân gần trong gang tấc, Cố Thịnh Nhân đột nhiên cảm giác tâm mình bất quy tắc nhảy nháy.

“Hệ thống, hắn lớn lên thật là đẹp mắt.”

Hệ thống không biết vì cái gì, không có trả lời nàng.

Cơ Ngọc mỉm cười nhìn sắc mặt Tường Lệnh Trinh hơi hơi phiếm hồng, sau đó trốn tránh nhìn về phía nơi khác.

“A, nơi này thật xinh đẹp!”

Cố Thịnh Nhân lúc trước cũng không có chú ý tới, phía sau mình, thế nhưng là một mảnh mênh mang biển hoa.

“Đây là hoa gì?” Cố Thịnh Nhân có chút tò mò, nhẹ nhàng đi tới gần một chút người, loại hoa này màu lam nàng trước nay đều không có gặp qua.

Cơ Ngọc đi theo nàng cùng nhau ngồi xổm xuống: “Loại hoa này, đến từ một bộ lạc ở phía nam, gọi là gọi tình. Nghe nói bộ lạc kia tiểu tử nếu đối với cô nương nào có ý, liền sẽ mang theo hoa gọi tình kia đi tới trước mặt cô nương, cô nương liền sẽ biết, trước mặt là người tâm duyệt mình, khẩn cầu được mình đáp lại.”

Thanh âm hần từ từ êm tai, từ hần trong miệng êm tai nói tới chuyện xưa mỹ lệ này, thêm một ý lưu luyến.

Cố Thịnh Nhân cảm thụ được nhiệt độ bên người truyền đến, chỉ cảm thấy tim đập đến càng nhanh chóng.

Hắn đưa chính mình đưa tới nơi, là có ý tứ gì? Còn giảng một câu chuyện xưa như vậy?

Ngơ ngẩn một lát, trước mặt đột nhiên hiện lên một bông hoa gọi tình kiều diễm ướt át, ở sau hoa, là khuôn mặt Cơ Ngọc ôn nhu tươi cười.

“Ta cảm thấy hoa này thực thích hợp với người.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (15)

Không khí tại đây một khắc đều yên lặng.

Cố Thịnh Nhân có chút không biết làm sao, nàng ở trong lòng kêu hệ thống: “Hệ thống, lúc này ta phải làm sao bây giờ?”

Nhưng hệ thống giống như là chết máy, sống chết không đáp lại nàng.

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân mặt hoảng loạn, thần sắc u ám.

Hắn biết Tướng Lệnh Trinh lúc này còn không có thông suốt, nhưng là hắn không nghĩ chờ đợi, đang chuẩn bị lại gần một ít, sắc mặt của hắn đột nhiên thay đổi.

Có người tới đây.

Cơ Ngọc biết rõ thân phận của mình lúc này không thích hợp bại lộ ở trước mặt mọi người, chỉ nói khẽ với Cố Thịnh Nhân: “Ta đột nhiên có chút việc, phải lập tức rời đi. Sự tình hôm nay ta tới nơi này, coi như là một bí mật nhỏ của hai người chúng ta, hảo sao?” Cuối cùng một câu hảo sao kia, hắn cố tình phóng thấp thanh âm, âm cuối thiên hồi bách chuyển, khiến cho Cố Thịnh Nhân trên mặt lại đỏ hồng.

Nhìn thấy nàng ngoan ngoãn gật đầu, Cơ Ngọc vừa lòng câu môi cười cười, hắn nghĩ nghĩ, liền đem hoa gọi tình trong tay gài lên búi tóc của Cố Thịnh Nhân, lắc mình một cái liền rời đi.

Chờ đến khi Cơ Ngọc rời đi, Cố Thịnh Nhân mới nhẹ nhàng thở ra.

“Chúc mừng ký chủ, được thổ lộ.” Thanh âm hệ thống lúc này lại vang lên.

Cố Thịnh Nhân có chút ủy khuất: “Vừa mới nãy ta gọi người như vậy nhiều lần, người đều không trả lời ta.”

Hệ thống trầm mặc một chút, mới nói: “Vừa mới nãy trình tự xuất hiện lỗi hỏng, đang tự mình chữa trị.”

“Ta đây phải biết làm sao bây giờ?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống suy nghĩ một chút: “Ký chủ nguyên kế hoạch là nâng đỡ Cơ Ngọc trở thành hoàng đế, mà người muốn trở thành Hoàng hậu, hắn tâm duyệt người loại tình huống này, không phải là thích hợp nhất sao?”

Cố Thịnh Nhân suy nghĩ một chút, hình như là đạo lý như vậy. Bất quá, tổng cảm thấy bộ dáng không đúng chỗ nào?

“A Trinh!” Không đợi Cố Thịnh Nhân suy nghĩ cẩn thận, Đan Dương Huyền gọi liền đánh gãy suy nghĩ của nàng.

Cố Thịnh Nhân đứng lên, Đan Dương Huyền xuống ngựa đi tới, lập tức liền ôm lấy Cố Thịnh Nhân.

“Ta nhìn thấy con ngựa kia của người biến thành đáng sợ kia, bị hù chết. Còn hảo người không có việc gì.” Đan Dương Huyền vì bị dọa mà khóc.

Cố Thịnh Nhân an ủi bạn tốt trong lòng: “Được rồi được rồi, ta không phải không có việc gì sao?”

Phía sau Đan Dương Huyền, là một đội binh lính giáp trụ, nghĩ đến lúc Đan Dương Huyền không thấy mình, dưới tình thế cấp bách trở về gọi cứu binh.

Không dám lại để Cố Thịnh Nhân cười ngựa, thời điểm trở về, Cố Thịnh Nhân chính là bị Đan Dương Huyền lôi kéo đi lên xe ngựa.

“Ta là từ phụ cận này tìm thị vệ, bây giờ, chắc hẳn Văn Thành cô mẫu cùng Đại tướng quân đều biết được tin tức.” Đan Dương Huyền đối với Cố Thịnh Nhân nói.

Phụ thân nàng là Lễ Quận vương là do phi tần tiên đế sinh ra, nàng xưng hô với Văn Thành Trương công chúa một tiếng cô mẫu cũng là lẽ thường.

Đang nói, xe ngựa bên ngoài bỗng dừng truyền đến một tiếng xôn xao.

“Sao lại thế này?” Đan Dương Huyền vén rèm.

“Hồi bẩm, là Đại tướng quân.” Thị vệ bên ngoài xe ngựa trả lời.

Nghe thấy là phụ thân, Cố Thịnh Nhân vội vàng vén rèm đi ra ngoài.

“A Trinh!” Đại tướng quân nhìn thấy nữ nhi không việc gì, vội vàng xuống ngựa ôm lấy nữ nhi.

Hắn hôm nay ở trong phủ biết được tin tức tọa kỵ của nữ nhi phát cuồng mất tích, cả người đều ngốc, trấn an thể tử hạo, lập tức liền mang binh tới nơi này.

“Chúng ta trước về nhà.” Đại tướng quân sai người cùng Đan Dương Huyền nói một tiếng, tự mình hộ tống nữ nhi trở về phủ.

“A Trinh của ta!” Biết tin tức Văn Thành Trường công chúa đã sớm ở ngoài cửa chờ, nhìn thấy Cố Thịnh Nhân không bị thương, nước mắt lập tức liền hạ xuống.

Cố Thịnh Nhân trong lúc nhất thời chân tay luống cuống, nàng chưa từng cảm thụ qua tư vị cốt nhục thân tình này, chỉ là vụng về ôm lấy Văn Thành Trường công chúa chậm rãi dỗ.

Thật vất vả dỗ hảo mẫu thân, Cố Thịnh Nhân bị phu thê Trường công chúa kéo đến trước người, tình tế dò hỏi sự tình từ đầu đến cuối.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (16)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Con ngựa kia của ngươi, không có một chút dấu hiệu, đột nhiên liền nổi con điên?” Văn Thành Trường công chúa và Đại tướng quân mặt đều lạnh lẽo.

Nghe đến đó, nếu là còn nhìn không ra có người muốn nhắm vào A Trinh, hai người bọn họ liền tính là sống uống phí.

“Tra! Ta nhưng thật ra muốn nhìn, rốt cuộc là người nào rắc tâm muốn hãm hại A Trinh của ta!” Trường công chúa cắn chặt môi, giọng căm hận nói.

“A Trinh, ngươi là như thế nào chạy ra?” Đại tướng quân hỏi.

Thời điểm tìm được nữ nhi, nàng rõ ràng bộ dáng không bị thương.

Cố Thịnh Nhân lại nghĩ tới Cơ Ngọc, nàng sắc mặt đỏ hồng: “Là có người đột nhiên xuất hiện đã cứu ta. Nhưng là hắn cứu ta xong lúc sau liền rời đi. Ta cũng không biết là người nào.”

Đại tướng quân và Trường công chúa nhìn thấy trên mặt nữ nhi đỏ ửng đều không có nghĩ nhiều, chỉ cho rằng nàng vẫn là sợ hãi chưa ổn định, nhìn thấy mặt Cố Thịnh Nhân lộ vẻ mệt mỏi, cũng không hề hỏi nhiều, bảo nàng trở về phòng hảo hảo nghỉ ngơi.

Chuyện Tướng Văn Sam làm tuy nói là bí ẩn, lại cũng không phải không có dấu vết để tìm, Trường công chúa thực mau liền đem hiềm nghi hướng về phía nàng, lại tìm không được chứng cứ xác thực.

“Mẫu thân đây là hoài nghi nữ nhi sao? Tuy nói nữ nhi không phải do mẫu thân sinh ra, những năm gần đây, cũng là vẫn luôn đối với mẫu thân kính cẩn nghe theo, đối với tỷ tỷ cũng không dám có chút ngỗ nghịch. Mẫu thân thể nhưng hoài nghi nữ nhi có tâm gây rối, như vậy, nữ nhi còn không bằng đầu đâm chết ở chỗ này làm chứng mình trong sạch!” Tướng Văn Sam nói, liền hướng cây cột chạy tới.

Đương nhiên là không có khả năng thành công.

Tướng Văn Sam trong lòng cười lạnh, mình là Trắc phi của Thái tử vãn đã đóng thuyền, không có chứng cứ xác thực, Trường công chúa căn bản là không có cách nào.

Quả nhiên, cuối cùng Văn Thành Trường công chúa cũng chỉ là vẫy vẫy tay tổng cổ nàng đi xuống.

Trở lại trong phòng của mình Tướng Văn Sam nhìn thiếu nữ trong gương, nguyên bản bóng dáng mảnh mai trên người mặc hoa phục phụ trợ cũng nhiều hơn hai phần phong thái uy nghi.

Đây là tư vị của quyền lực? Nếu là mình vẫn là thứ nữ hèn mọn kia, chẳng sợ không có chứng cứ, Trường công chúa muốn giết chết mình cũng bất quá chính là một câu sự tình.

Không đủ, còn chưa đủ, chỉ cần một cái Trắc phi của Thái tử, nhưng không có tư cách lay động Trương gia loại quái vật khổng lồ này.

Trương Vân Sam đi rồi, Văn Thành Trương công chúa tức giận đem chung trà trong tay quăng xuống đất.

“Công chúa điện hạ, để ý thân thể.” Ma ma từ nhỏ đã hầu hạ Văn Thành Trương công chúa khuyên giải an ủi nói.

“Người nhìn tỉnh tỉnh nàng kia! Thật cảm thấy chính mình thành Trắc phi của Thái tử, liền không đem bốn cung để vào mắt?” Văn Thành Trương công chúa càng nghĩ càng giận.

“Nhật nguyệt tôn nhau lên lại như thế nào? Bốn cung nhưng thật muốn nhìn, một Trắc phi của Thái tử sinh không ra hài tử, có thể nhắc lên bao lớn sóng gió!”

Trương công chúa thần sắc lãnh lệ, cùng nàng so sánh, Trương Vân Sam còn non nớt.

Đồng thời tại một nơi khác, trên bàn Cơ Ngọc, cũng có một phần tư liệu.

“Lại là nữ nhân này?” Cơ Ngọc nhìn ba chữ Trương Vân Sam, trong ánh mắt phảng phất như đang xem một vật chết.

“Văn Thành cô mẫu động thủ? Chỉ là tuyệt con nối dõi của nàng, ta cảm thấy còn quá nhẹ chút. Nàng là ghen ghét A Trinh điều gì? Địa vị tôn quý? Dung mạo tuyệt sắc? Nếu như vậy, liền toàn bộ đều huỷ hoại đi.”

Nói mấy câu, liền quyết định vận mệnh sau này của Trương Vân Sam.

Cố Thịnh Nhân đang ở cùng hệ thống đối thoại: “Người nói, ta nên hay không xuống tay trả thù Trương Vân Sam một chút?”

Hệ thống: “Ký chủ, đã có người thay người phản kích. Trương Vân Sam không nhảy nhót được bao lâu nữa đâu. Một đời này của người, chỉ cần an an tĩnh tĩnh làm một mỹ nhân được sủng ái một đời là được.”

Cố Thịnh Nhân: “..... Ta tới nơi này còn ý nghĩa gì nữa?”

Hệ thống: “Có lẽ là kích lệ nguyên bản Cơ Ngọc này quyết chí tự cường, đi lên đỉnh cao của nhân sinh?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (17)

Editor - Beta: Mộng Kha

Trương Vân Sam ngồi ở giữa mọi người, nghe các tiểu thư thân phận tôn quý những ngày qua cung kính nịnh bợ mình.

Lão thái quân phủ Trần Quốc Công đại thọ bảy mươi tuổi, lấy thân phận khi xưa của nàng, tự nhiên là không có tư cách tham dự, bắt quá hiện giờ sao?

Trương Vân Sam thỏa thuê đắc ý nhìn bốn phía chung quanh, hiện giờ, ai còn dám khinh thường mình?

Không nghĩ tới, ở nơi xa các tiểu thư chân chính thân phận tôn quý đều khe khẽ nói nhỏ: “Đây là thứ tiểu thư của phủ Đại tướng quân? Cũng chỉ có như vậy, không biết trúng vận may gì, thế nhưng được hoàng gia coi trọng.”

“Đúng vậy, cái này cũng thật chính là bay lên chi đầu biến thành phượng hoàng.”

“Trương công chúa điện hạ và Thanh Dương quận chúa tới chơi!”

Thanh âm vang lên, bên trong phòng khách ầm ĩ lập tức an tĩnh xuống, lão thái quân năm nay bảy mươi tự mình đứng dậy nghênh đón Trương công chúa đến.

Trương Vân Sam thấy thế xiết chặt khăn trong tay, chờ tới thời điểm của mình, bà già kia mình ngay cả ánh mắt đều không có nhìn một chút, chỉ lệnh cho một nàng dâu tiến đến nghênh đón.

Còn có Tướng Lệnh Trinh, nàng vừa tiến đến, ban đầu người vây quanh ở bên mình, lập tức toàn bộ di chuyển đi qua.

Tường Vân Sam thậm chí có thể nhìn đến, không ít người ánh mắt ở trên người mình cùng Tường Lệnh Trinh đối tới đối lui, hiển nhiên là lấy hai người làm đối lập.

Nàng cúi đầu nhìn quần áo trên người mình, là mới làm, sử dụng vải trong cung ban thưởng, ở giữa khách khứa cũng coi như được với thượng thừa, lại như cũ không có biện pháp cùng cống phẩm trên người Tường Lệnh Trinh so sánh.

Đương kim chi có một muối muối, được đồ vật hiếm lạ gì, cơ hồ đều phải hướng tới trong phủ Trường công chúa đưa lên một kiện, Trường công chúa lại là người ái nữ như bảo, vật này đó hiếm lạ, cơ hồ đều dùng ở trên người Thanh Dương quận chúa Tường Lệnh Trinh.

Tường Vân Sam nghe được nữ quyến bên người nghị luận, hài của Thanh Dương quận chúa được đính thành bỏ câu với những viên ngọc Đông Châu lớn nhỏ, chính là chí bảo Đông Bắc vương dâng hiến lần này, Hoàng hậu được một đôi, Thái Hậu trường kỳ lễ Phật được một đôi, còn có một đôi chính là ở chỗ của Trường công chúa.

Nào biết đâu rằng, thế nhưng là được đính trên hài của Tường Lệnh Trinh làm trang sức!

Chỉ bằng một đôi Đông Châu này, liền che đi sự nổi bật của nữ quyến ở đây, càng không cần phải nói, trên người Thanh Dương quận chúa các đồ vật khác, không có chỗ nào mà không phải là trân bảo khó tìm.

Tường Vân Sam chỉ cảm thấy mọi ánh mắt đều là đối với mình cười nhạo, nàng một khắc cũng nán lại không đi xuống, liền nói với người bên cạnh muốn đi ra ngoài một chút.

Không nghĩ tới, nàng nhìn thấy đích mẫu thế nhưng không dậy đón chào, ngược lại là tránh đi, bị không ít người xem ở trong mắt, âm thầm nhạo báng qua nhiên là thứ nữ, không biết lễ nghĩa.

Thời điểm Thái tử đi qua, liếc mắt một cái liền thấy được Cố Thịnh Nhân ở giữa đám nữ quyến.

Hắn vẫn luôn cho rằng Tường Lệnh Trinh sẽ là thế tử tương lai của mình, tuy rằng cảm thấy nàng đối mặt với mình quá mức thủ lễ cũ kỹ, tổng thể mà nói, đối với vị hôn thê này, lại là tương đối hài lòng.

Nào biết đâu rằng, một đạo ý chỉ của phụ hoàng, liền mang Tường Vân Sam hứa cấp cho mình làm Trắc phi.

Nghe được ý chỉ trong nháy mắt, trong lòng hắn nghĩ chính là, A Trinh biểu muội nếu là không gả cho mình, sẽ gả cho ai chứ? Về sau ai sẽ là Thái Tử phi của mình?

Nữ nhân như Tường Vân Sam, mình muốn nhiều ít liền có bấy nhiêu. Nhưng là Tường Lệnh Trinh tuyệt sắc như vậy, toàn bộ Thiên Khải vương triều đều tìm không thấy mấy người, mà lại đồng thời có được địa vị tôn quý như vậy cùng khí chất không thể xâm phạm nữ nhân, càng là chỉ có một người như Tường Lệnh Trinh.

Cơ Diệp nhìn Cố Thịnh Nhân trong đám người giống như bị chúng tinh cùng nguyệt, con người là một mảnh lửa nóng, diễm sắc như vậy, trừ bỏ mình thân là đế vương tương lai, còn ai có tư cách có được?

Thần thái này của hắn, cũng bị người lạng lẽ bắt được vào trong mắt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (18)

Cố Thịnh Nhân đương nhiên cũng đã nhận ra ánh mắt chiếm hữu dục vọng của Thái tử kia, nàng chỉ cảm thấy phản cảm không thôi. Lúc này thâm tình gì? Thật sự đối với Tường Lệnh Trinh có tình nói, liền sẽ không giống Tường Vân Sam làm ra loại chuyện này.

Nàng trong lòng nghĩ cách ứng không thôi, còn phải làm một bộ dáng không hiểu rõ cùng người bên cạnh nói cười, may mà Thái tử cũng không thể vẫn luôn nán lại tại nơi phòng khách nữ quyến, thực mau liền rời đi.

Chờ đến thời điểm rời khỏi Quốc công phủ, Cố Thịnh Nhân đột nhiên nhận được tin tức mà hệ thống truyền đến.

“Người là nói.” Cố Thịnh Nhân mở to hai mắt, có chút không thể tưởng tượng, hai người kia cũng quá lớn mật đi?

Vừa mới được hệ thống nói cho nàng, Thái tử Cơ Diệp đang ở bên trong sau núi giả của Quốc công phủ, cùng một cái tỷ nữ.

Quả nhiên là sắc trung ác quỷ, Cố Thịnh Nhân nhớ tới cốt truyện đối với Thái tử đánh giá.

Không biết Tường Vân Sam nhìn thấy phu quân mà mình sắp gả, là đáng về này, sẽ như thế nào?

Cố Thịnh Nhân đứng dậy, đối với các vị tiểu thư bên người nói: “Ta nghe nói ở Trấn Quốc Công phủ hậu hoa viên có vài loại mẫu đơn hiếm thấy, không bằng tới nhìn một chút?”

Mọi người tự nhiên sẽ không cự tuyệt, đại tiểu thư Lý Nhượng Toàn của Trấn Quốc Công phủ càng là cười mang theo mọi người đi đến hậu hoa viên.

Vài loại mẫu đơn kia xác thật là danh bất hư truyền, mọi người chắc chắn lấy làm kỳ, thời điểm chuẩn bị trở về, một vị tiểu thư trong đó đột nhiên dừng lại nói: “Ta hình như nghe được thanh âm gì?”

Mọi người nghe vậy sôi nổi dừng lại bước chân, quả nhiên nghe được ở nơi xa giống như có thanh âm một nữ nhân đang tức giận.

Lý Nhượng Toàn thân là chủ gia, lại thấy xung quanh nhiều người như vậy, phía sau lại có mấy chục vị hầu gái tới đi theo, dừng khí đủ thực, lập tức liền quyết định đi lên phía trước tìm tòi đến tột cùng là cái gì.

Các vị tiểu thư ngày thường khó được có được trải qua thăm dò, một đám đều là hứng thú bùng bùng.

Chính là càng đến gần thanh âm này liền càng là không thích hợp.

Thanh âm kia tuy rằng nghe như là tức giận, giữa không gian lại hỗn loạn một cỗ khôn kể mị ý, ngấm nga uyển chuyển chỉ gian người nghe mặt đỏ tai hồng.

Có mấy vị tiểu thư lớn tuổi đã trộm đỏ mặt, tuổi còn nhỏ không biết sự vẫn là về mặt ngây thơ.

Ma ma có kinh nghiệm theo sau đã thay đổi sắc mặt.

“Chư vị tiểu thư, phía trước sự tình không thích hợp cho các người xem, để nhóm lão nô tiến đến tìm tòi.” Vài vị ma ma liếc nhau, hướng tới thanh âm mà đi tới.

“A!” Một trận tiếng thét chói tai truyền tới, ngay sau đó thanh âm của một nam tử hùng hùng hổ hổ truyền tới: “Các người không có mắt, tới phá hoại chuyện tốt của gia!”

Mọi người chỉ thấy một lão ma ma bị gạt ngã trên mặt đất, nghe thanh âm của nam tử kia, thế nhưng lại là Thái tử Cơ Diệp!

“Đã xảy ra sự tình gì?” Trấn Quốc Công phủ hậu viện có thị vệ chuyên môn tuần tra, nghe thấy có tiếng thét chói tai đuổi lại đây, lại liếc mắt một cái nhìn thấy một lão ma ma ngã trên mặt đất, nhất thời không rõ đã xảy ra sự tình gì, đều chạy tới.

Chờ đến khi các nữ quyến phản ứng lại, muốn đi ngăn cản đã không còn kịp rồi.

Thái tử điện hạ quần áo không chỉnh tề cùng tỳ nữ mặt đầy xuân sắc bại lộ ở trước mặt mọi người!

Không đến một khắc, sự việc Thái tử phong lưu liền truyền khắp toàn bộ Trấn Quốc Công phủ.

Cố Thịnh Nhân rất có hứng thú nhìn khuôn mặt Tường Vân Sam trở nên xanh mét, không biết thời điểm Tường Vân Sam quyến rũ Thái tử có hay không nghĩ đến, mình cũng sẽ có một ngày như vậy?

Ý chỉ trong cung truyền xuống thực mau, ý tứ là việc này tất cả mọi người không được truyền ra ngoài.

Chính là ngày đó trong Trấn Quốc Công phủ khách khứa nhiều như vậy, miệng nhiều như vậy ai có thể bịt được?

Hoàng thất bí văn tất cả mọi người cảm thấy hứng thú, không đến hai ngày, toàn bộ kinh thành đều nghị luận việc Thái tử điện hạ cùng tỳ nữ Trấn Quốc Công phủ giữa lúc đó không thể không bịa ra hai ba sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (19)

“Bang!” Lại là một ly bạch hoa thanh rơi xuống đất.

Tường Vân Sam vẫn chưa hết giận, đem các chung trà khác trên bàn mặt quét xuống đất. Nàng chỉ cần vừa nhớ tới Trần Quốc Công phủ những người đó nhìn mình vui sướng khi người gặp họa hoặc là ánh mắt thương hại, liền cảm thấy trong lòng có một cỗ cơn tức áp không đi xuống.

“Bẩm Nhị tiểu thư, quận chúa tới chơi.” Tỳ nữ chờ ở ngoài cửa cẩn cẩn thận thận trả lời.

“Không gặp!” Tường Vân Sam đang nổi nóng, nơi nào có tâm tư gặp người, đặc biệt lại là Tường Lệnh Trinh nàng vẫn luôn muốn bỏ qua lại trước nay không có thành công.

“A nha ta đến xem, Trắc phi của Thái tử đây là như thế nào lạ?” Cô Thịnh Nhân vừa vào cửa liền thấy được trong phòng hỗn độn chi sắc.

Không sai, nàng chính là tới có ý kích thích Tường Vân Sam.

Tường Vân Sam nhìn thấy Cố Thịnh Nhân tiến vào, sắc mặt chính là biến đổi: “Ngươi vào bằng cách nào?”

“Lục Y! Không phải nói không cho phép làm người tiến vào sao?” Nàng hướng tới tỳ nữ phía sau Tường Lệnh Trinh nói.

Cố Thịnh Nhân phất tay làm Lục Y lui xuống, Lục Y có chút do dự, Cố Thịnh Nhân sắc mặt lạnh lùng: “Như thế nào? Đây là phủ Đại tướng quân, ta nói, thế nhưng mặc kệ sao?”

Lục Y do dự một chút, hiện tại đi ra ngoài, chờ lát nữa nhiều lắm chính là bị Nhị tiểu thư răn dạy một đôn, nếu là làm trái mệnh lệnh của quận chúa

Lục Y đánh cái rùng mình, Trường công chúa điện hạ nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng!

Lục Y tư thái hèn mọn lui đi ra ngoài, còn sẵn sóc đóng lại cửa phòng.

Tường Vân Sam cảm tức nhìn tỳ nữ của mình, quay đầu nhìn thấy Cố Thịnh Nhân cười ngâm ngâm nhìn mình.

“Tỳ tỳ tiến đến là có chuyện gì?” Nàng bày ra khuôn mặt tươi cười, hiện tại còn không phải thời điểm cùng Tường Lệnh Trinh nháo phiền.

Cố Thịnh Nhân đột nhiên đi tới chỗ Tường Vân Sam, ngữ mang ác ý nói: “Ta chỉ là đến xem, thời điểm phát hiện vị hôn phu tương lai của mình cùng một tỳ nữ hạ đẳng yêu đương vụng trộm, ngươi là có cảm thụ gì?”

“Nga, đúng rồi!” Cố Thịnh Nhân nhìn Tường Vân Sam bổ sung nói, “Mặc kệ ngươi có ý tưởng gì cũng chỉ có thể ở trong lòng ghen, lấy mấy cái hạ nhân xả giận mà thôi, rốt cuộc, chính ngươi cũng chỉ là cái thể thiếp, lại không có tư cách đi nháo.”

Tường Vân Sam có chút trợn mắt há hốc mồm, nàng trăm triệu lần không nghĩ tới Tường Lệnh Trinh có thể từ trong miệng nghe tới những lời nói này, sau nửa ngày nàng cười lạnh nói: “Ta nguyên tưởng rằng ngươi thật sự như bề ngoài thoát nhìn thuần lương vô hại như vậy, mục vô hạ trần đầu? Nguyên lai bất quá chỉ là giả.”

Điểm chỉ trích này Cố Thịnh Nhân hoàn toàn không bỏ trong lòng, nàng tả hữu nhìn nhìn, tìm một chỗ ngồi xuống, tư thái ưu nhã tự nhiên.

“So không được với ngươi. Ngươi biết không? Nhìn ngươi ở phủ Trần Quốc Công sắc mặt kia khi nghe được tin tức, trong lòng ta có bao nhiêu vui sướng? Ngươi nghe được tin tức có phải hay không cảm thấy như là ăn phải ruồi bọ ghê tởm? Ta ở chùa Tiềm Long sau núi nhìn thấy ngươi cùng Thái tử ác tha hành sự thời điểm, cũng là loại cảm giác này. Thật sự là Thiên Đạo hảo luân hồi, trời xanh không bỏ qua cho ai!”

Cố Thịnh Nhân vừa lòng nhìn sắc mặt Tường Vân Sam bởi vì lời nói của mình trở nên tái nhợt.

“Ngươi thế nhưng biết?” Tường Vân Sam không nghĩ tới, sự tỉnh minh cho rằng bí ẩn cư nhiên sớm đã không phải là bí mật.

“Ta biết đến sự tình rất nhiều.” Cố Thịnh Nhân đột nhiên đứng dậy, tới gần Tường Vân Sam, nhìn mặt nàng có chút kinh hoảng, cười khế ở nàng bên tai nói:

“Lần đó ở hội chùa là ai đem ta đẩy ngã? Mấy ngày hôm trước ngựa của ta là bị người nào hạ trí huyền được tề? Những việc này, ta đều vô cùng rõ ràng. Tường Vân Sam, ngươi không phải muốn chơi sao? Ta Tường Lệnh Trinh, sẽ hảo hảo bồi ngươi chơi.”

Nói xong, Cố Thịnh Nhân cũng mặc kệ Tường Vân Sam phía sau sắc mặt ra sao, thông thả ung dung đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (20)

“Ký chủ, người vì cái gì muốn cô ý hù dọa nàng?” Hệ thống nghi hoặc.

Cố Thịnh Nhân về mặt tươi đẹp: “Ta có dọa nàng sao? Ta nói, nhưng đều là sự thật a. Nàng có thể hay không nghĩ nhiều, liền xem chính nàng.”

Hệ thống: Tổng cảm thấy ký chủ đang phương hướng khó lường phát triển.

Cơ Ngọc được cấp dưới truyền tới tin tức, tỉ mỉ nhìn hai lần, che miệng cười nhẹ nói: “Nguyên tưởng rằng chỉ là mèo Ba Tư lười biếng cao quý, nguyên lai lại là cái mèo hoang nhỏ giương nanh múa vuốt.” Hắn chỉ cảm thấy Tướng Lệnh Trình như vậy càng thêm đáng yêu, hận không thể lập tức đi tới bên người nàng nhìn nàng một cái.

Cố Thịnh Nhân ngồi ở ghế dựa nghe Hộc Châu hội báo, nói Nhị tiểu thư trong khoảng thời gian này nghỉ thần nghỉ quý, thức ăn trong phủ đều là trước thử độc mới bằng lòng ăn, ngoài sân gác đến kín mít.

Nàng cười cười, Tướng Văn Sam quả nhiên là bị mình dọa mình, nàng chẳng sợ thật sự muốn động thủ, cũng sẽ không làm ở phủ Đại tướng quân. Dù sao cũng là Trắc phi tương lai của Thái tử, xảy ra sự tình, tuy không đến mức thương gân động cốt, phủ Đại tướng quân vẫn là sẽ có một ít phiền toái.

Thực mau liền đến ngày Tướng Văn Sam lấy chồng.

Trắc phi không thể chính hồng, không thể kiệu tám người nâng, cũng không tư cách đi cửa chính trong phủ.

Hơn nữa Văn Thành Trường công chúa thật sự phiền chán Tướng Văn Sam, qua loa cho nàng một ít của hồi môn, chỉ mặt mũi thượng không có trở ngại thôi, phủ Đại tướng quân liền đèn lồng màu đỏ đều không có treo lên.

Cũng may có hoàng gia ban thưởng chống, ngoại nhân nhìn Tướng Văn Sam vẫn là phong cảnh không thôi, người sáng suốt vừa thấy liền biết, vị Trắc phi Thái tử không được nhà mẹ đẻ yêu thích. Thái tử cũng chưa chắc nhiều đề ý nàng, thật muốn đề ý, cũng sẽ không ở mấy ngày trước nạp phi còn cùng tỷ nữ lêu lổng.

Tướng Văn Sam thực mau liền phát hiện, gả cho Thái tử, cũng không sẽ giống trong tưởng tượng của nàng như vậy hảo.

Ngày thứ ba lại mặt.

Tướng Văn Sam là một người hồi phủ Đại tướng quân, phô trương nhưng thật ra thực đủ, rốt cuộc hiện giờ hậu viện Thái tử chỉ có nàng được kêu nữ chủ nhân thượng phẩm cấp.

Cố Thịnh Nhân nhìn trang phục nàng lộng lẫy, trong lòng cười thầm, không biết tươi cười này, sau khi triệt hồi tầng tầng son phấn, dư lại là thứ gì?

Nàng có hệ thống trong tay, tự nhiên biết, ngày hôm sau đêm động phòng hoa chúc rời giường, Thái tử liền coi trọng tỷ nữ của Tướng Văn Sam.

Văn Thành Trường công chúa mượn cớ ốm không có tham dự, chỉ có Đại tướng quân tiếp đãi qua loa Tướng Văn Sam.

Tướng Văn Sam giống như cũng không phải thực nguyện ý ngồi tại phủ Đại tướng quân, dùng qua cơm trưa liền vội vàng trở về phủ Thái tử.

Ngày sau, Cố Thịnh Nhân thật sự thanh thản, mỗi ngày chính là nghe hệ thống truyền đạt tin tức một chút, thường ngắm hoa lưu lưu điều, chờ một cái thích hợp thời cơ.

Thời cơ tới thực mau, Hoàng hậu xử phạt trong cung một cái phi tần được sủng ái cấp thấp, không nghĩ tới cái phi tần kia thế nhưng có thai, lập tức đem nhân gia làm cho hài tử không có. Kia nữ nhân cũng là cái thông minh, thừa dịp hoàng đế đối với nàng thương tiếc, cũng không nói Hoàng hậu nói bậy, chỉ cảm khái chính mình không phúc phận, không có biện pháp cấp hoàng gia khai chi tán diệp vân vân.

Hoàng thất vốn là người lớn đơn bạc, cứ như vậy, hoàng đế đối với Hoàng hậu liền có chút không thích.

Liền ở ngay lúc này, toàn bộ hoàng thành tựa như đột nhiên quất lên một trận gió, về lời đồn đãi Thái tử điện hạ tàn hại dân nữ trong một đêm truyền khắp toàn thành.

Các loại phiên bản đều có, hơn nữa kỹ càng tỉ mỉ địa chỉ người danh đều có thể chống lại.

Nguyên bản hoàng đế chỉ tưởng có người ác ý hãm hại Thái tử, chỉ hạ lệnh không cho phép bá tánh truyền bá, nào biết nói sau lại các loại lời đồn đãi xôn xao, thậm chí có người tự xưng bị hại kích trống mìn oan, hắn mới coi trọng lên, mệnh lệnh ám vệ tra rõ.

Này một khi điều tra, làm hoàng đế trong lòng có chút ảm ảm phát lạnh.

Chương 22: Tướng Phũ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (21)

“Bang!” Thái tử quỳ trên mặt đất, một quyển tấu chương giáp mặt hướng tới hần ném xuống.

“Chính ngươi nhìn xem, trên triều đình người người đều là như thế nào buộc tội ngươi? Phàm hạnh không hợp, tàn bạo bất nhân, bất kham gánh quốc to lớn trọng!” Hoàng đế giận không thể át.

Thái tử tâm hoảng hồn, gần đây lời đồn đãi hần cũng nghe đến không ít, những cái sự tình đó hần tự nhận làm bí ẩn, đến tốt cùng như thế nào sẽ truyền lưu đi ra ngoài?

Tuyệt đối không thể thừa nhận!

Thái tử hướng tới hoàng đế dập đầu: “Phụ hoàng, nhi thần oan uổng, này nhất định là có người hãm hại nhi thần, mong rằng phụ hoàng tra rõ!”

“Oan uổng?” Hoàng đế cười lạnh một tiếng, đem một đồ vật ném tới trước mặt Thái tử, “Chính ngươi nhìn xem!”

Thái tử thân thủ cầm lấy, chỉ nhìn thoáng qua, trên tay liền bắt đầu run rẩy lên, này mặt trên, thời gian, địa điểm, nói rõ vô cùng rõ ràng, đúng là sự tình mình tự cho là làm bí ẩn.

Nguyên lai phụ hoàng đã sớm điều tra rõ ràng.

“Duyên Hưng, ngươi quá làm trầm thất vọng rồi!”

Việc này lấy hoàng đế áp xuống sở hữu tấu chương buộc tội Thái tử, đem Thái tử cầm tù một tháng mà tiêu ngăn.

Nhưng mà trên triều đình phong ba áp xuống đi, dân gian lời đồn đãi lại ngăn không được, trong khoảng thời gian ngắn, Thái tử ở dân gian thanh âm hàng tới rồi lịch sử thấp nhất.

“Đi điều tra một chút, tin tức này là ai thả ra?” Cơ Ngọc đứng ở nơi đó, cả người giống như một gốc cây thanh trúc, tuyền tú đỉnh bạt.

“Hỏi chủ tử, thuộc hạ tra không ra.” Thân ảnh quý gối trước mặt Cơ Ngọc cúi đầu.

Cơ Ngọc trầm ngâm, này chỉ ám vệ là tiên hoàng hậu để lại cho mình, mấy năm nay kinh doanh dưới thực lực nâng cao một bước, so chỉ hoàng đế bên người ám vệ cũng không kém, cư nhiên còn có đồ vật bọn họ tra không ra?

“Kia tin tức phảng phất xuất hiện trống rỗng, tra không đến bất luận dấu vết gì để lại.”

“Hảo ta đã biết.” Cơ Ngọc phát tay làm người đi xuống.

“Đi? Thật trùng hợp.” Cố Thịnh Nhân mở to hai mắt nhìn.

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân bộ dáng kinh ngạc, trong lòng này cũng không phải là trùng hợp, ta chính là hướng về phía ngươi tới.

Hần hôm nay một thân cẩm y ngọc đới, cực kỳ giống những thế gia quý công tử, nhưng thật ra so lúc trước áo xanh bộ dáng nhiều vài phần nhân khí.

Thất tịch tiết, khắp nơi đều là ngọn đèn dầu huy hoàng, ánh đèn mỡ mờ người đi đường.

“Hộc Châu cùng Lâm Lang các nàng đâu?” Cố Thịnh Nhân bất giác phát hiện tỷ nữ vẫn luôn đi theo mình cùng hộ vệ không thấy.

“Ta làm người đem bọn họ cấp chi khai, đêm nay chúng ta hai người hảo hảo chơi một chút.” Cơ Ngọc gần sát lỗ tai Cố Thịnh Nhân nhẹ giọng nói, thở ra nhiệt khí làm nàng da thịt bên tai nhiễm một tầng diễm lệ sắc thái.

Cơ Ngọc xem ở trong mắt ánh mắt tiêm thâm, thân thủ cầm lấy tay Cố Thịnh Nhân: “Theo sát ta, không cần đi rồi ra.”

Trên đường nơi nơi đều là nữ tử trang phục lộng lẫy hoa phục, Cố Thịnh Nhân một đường đi theo Cơ Ngọc dạo qua đi, cuối cùng ở một chỗ dân cư hần đến bên hồ ngừng lại.

Phía trước cách đó không xa huyền hai ngọn sáng ngời đèn lồng, chiếu rọi địa phương nơi hai người đứng, nơi xa tiếng người âm ỉ, nơi này u tĩnh bình yên.

Cơ Ngọc vẫn luôn đều không có buông tay Cố Thịnh Nhân ra, hấn nghiêng đầu nhìn sườn mặt Cố Thịnh Nhân.

Đầu tường vọng tuyết đầu mùa, dưới đèn xem mỹ nhân.

Mặt của Cố Thịnh Nhân, tại đây mông lung lại đa tình ánh đèn hạ bày biện ra một loại kinh người mỹ.

“A Trinh.” Cơ Ngọc cảm thấy yết hầu mình có chút khô khốc, “Ta đưa cho ngươi hoa gọi tình, ngươi thích chứ?”

Cố Thịnh Nhân có chút khản trương, nàng trong lòng đối với Cơ Ngọc không phải không có cảm giác, chính là này chủ định là không có tương lai một phần cảm tình. Cơ Ngọc sẽ chết, sẽ đi qua, mà chính mình lại là tương đương với có được sinh mệnh vĩnh hằng.

So chưa từng có được càng tuyệt vọng, là có được lúc sau lại mất đi.

Dưới tình thế cấp bách, Cố Thịnh Nhân toát ra một câu.

“Ân? Ngươi như thế nào biết tên của ta?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (22)

Editor - Beta: Mộng Kha

Cơ Ngọc thăm thờ dài một hơi, biết Cố Thịnh Nhân là đang lảng tránh vấn đề của mình.

Hắn nhìn nữ tử trước mắt rõ ràng có chút hoảng loạn lại nỗ lực làm bộ dáng đạm nhiên, giống như là một con tặc mao tiểu thú, trong lòng mềm mại không thôi, cũng không thể nhẫn tâm tới bức bách nàng.

Hắn vươn tay tới ở trên đầu Cố Thịnh Nhân nhẹ nhàng xoa nhẹ một chút.

“Ta chẳng những biết ngươi kêu A Trinh, còn biết mẫu thân ngươi là Văn Thành Trưởng công chúa, phụ thân ngươi là Chiến Thần Đại tướng quân.”

Nhìn Cố Thịnh Nhân đôi mắt càng mở to càng lớn, Cơ Ngọc cười khẽ một tiếng: “Lại nói tiếp, ta chính là biểu ca của ngươi đứng đứng đắn đắn.”

Cố Thịnh Nhân cùng hệ thống nói: “Hắn như thế nào lại bại lộ thân phận mình? Hiện giờ Đại hoàng tử chính là bị hoàng đế giam cầm, nếu là bị phát hiện xuất hiện ở bên ngoài, hậu quả hẳn là thực nghiêm trọng đi?”

Hệ thống: “Có lẽ, hẳn là chắc chắn ký chủ ngươi sẽ không đi nói ra ngoài.”

Cơ Ngọc nhìn Cố Thịnh Nhân sắc mặt từ mờ mịt đến khiếp sợ: “Ngươi là.....”

Hắn che lại miệng Cố Thịnh Nhân: “Ngoan, tên này, hiện tại còn không phải thời điểm nói ra. A Trinh, đáp ứng ta, cho dù là mẫu thân ngươi, cũng không cần nói cho nàng.”

Cố Thịnh Nhân gật gật đầu.

Cơ Ngọc buông tay che miệng lại Cố Thịnh Nhân, đột nhiên hỏi: “Gần đây Thái tử, có phải hay không tới tìm ngươi?”

Cố Thịnh Nhân sắc mặt lập tức trở nên rất khó xem.

Đúng vậy, Thái tử trong khoảng thời gian này, tới đi tìm Cố Thịnh Nhân hai lần. Trong lời nói ngoài ý tứ đơn giản chính là dỗ dành Cố Thịnh Nhân, nói trong lòng mình người vẫn luôn là nàng, làm nàng chờ hắn, chờ đến Thái tử đăng cơ xưng đế, Cố Thịnh Nhân liền sẽ là mẫu nghi thiên hạ Hoàng hậu.

Thái tử đương nhiên không cam lòng, hắn vẫn luôn coi Cố Thịnh Nhân vì chính mình, lập tức, vị hôn thê liền biến thành biểu muội, Thái tử luôn luôn bá đạo như thế nào tiếp thu?

Nếu đổi thành tiểu cô nương hơn mười tuổi, nói không chừng thật sự sẽ bị Thái tử này một phen lời ngon tiếng ngọt cấp đả động, nhưng là cố tình lại là

trong thân xác Tướng Lệnh Trinh chính là Cố Thịnh Nhân. Nàng chính là đem bản chất Thái tử nhân tra nhìn hoàn toàn.

Cơ Ngọc xem thân sắc nàng liền biết chính mình nói không có sai.

Sắc mặt của hắn trầm xuống, hắn đột nhiên cầm tay Cố Thịnh Nhân, cúi người xuống.

Cố Thịnh Nhân đôi mắt ở trong nháy mắt phóng đại, trên môi truyền tới xúc cảm rõ ràng nói cho nàng đã xảy ra chuyện gì.

Cơ Ngọc chỉ cảm thấy cảm giác này hết sức điềm mỹ.

Nhìn Cố Thịnh Nhân bộ dáng ngốc ngốc, yết hầu hắn trung phát ra một tia cười khế, thanh âm kia trầm thấp lại câu nhân, Cố Thịnh Nhân cảm thấy trong lòng mình xây lên tường vây phòng ngự có chút lung lay sắp đổ.

Sau đó, trước mắt tối sầm, là Cơ Ngọc giờ tay bùng kín đôi mắt nàng.

Cố Thịnh Nhân ngốc ngốc ngồi ở trong xe ngựa, trong đầu hồi tưởng sự tình vừa mới phát sinh.

Một cái hôn kia làm nàng vững vững hồ hồ, lúc sau Cơ Ngọc giống như nói vài câu gì nàng cũng không có nghe được, biết cấp dưới Cơ Ngọc thông tri hắn cần phải trở về.

Sau đó Cơ Ngọc nắm tay nàng, đem nàng đưa tới phố xá phía trước, bọn hạ nhân Trường công chúa phủ đang tìm nàng.

“Quận chúa!” Hộc Châu liếc mắt một cái liền thấy được Cố Thịnh Nhân trong đám người, kinh hi phi thường, vội vàng chạy tới, Cố Thịnh Nhân quay đầu lại, người phía trước vẫn luôn nắm tay mình đã biến mất.

Chỉ có trước khi rời đi câu nói kia vẫn luôn vang lên ở nàng bên tai: “A Trinh, ngươi phải chờ ta. Ta cam đoan, không tới một năm, sẽ tự mình tới cửa, về vang hướng tới cô mẫu cầu thú ngươi.”

“Hệ thống, làm sao bây giờ? Ta khả năng thật sự rơi vào đi.” Cố Thịnh Nhân bất đắc dĩ nói, nàng khòe miệng lại tiết lộ ra một tia ý cười.

Hệ thống trầm mặc một chút: “Ký chủ, bản hệ thống không khôi phục ký chủ cùng ba ngàn thế giới nhân loại sinh ra tình cảm dư thừa.”

Có một câu nó không có nói ra.

Lại thâm hậu ngọt ngào cảm tình, cũng không thắng nổi thời gian ma thế vĩnh không ngừng nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (23)

Editor - Beta: Mộng Kha

Trở thành Trắc phi của Thái tử Trường Vân Sam gần đây rất là sinh động, yến hội liên miên.

Nếu đã trở mặt, Cố Thịnh Nhân cũng liền không cần ủy khuất mình, mỗi lần đều mượn cơ hội không tham gia.

Trong phạm vi Hoàng thành thế gia, đều minh bạch Trắc phi của Thái tử cùng đích tỷ Thanh Dương quận chúa quan hệ không tốt, tất nhiên, vị Trắc phi nương nương này cùng phủ Đại tướng quân quan hệ cũng khiến người ta suy nghĩ sâu xa.

Thái tử không ngừng một lần biểu đạt hắn bất mãn, hắn đồng ý cưới Trường Vân Sam qua cửa là vì cái gì? Trừ bỏ vì ý chí của phụ hoàng, quan trọng nhất chính là Trường Vân Sam sinh ra trong phủ Đại tướng quân, đứng phía sau là Trường công chúa cùng Đại tướng quân!

Nếu Trường Vân Sam không được hai người yêu thích, bước cờ này chính là hoàn toàn đi nhầm.

Trường Vân Sam ở trong phủ Thái tử thường ngày không có như bên ngoài tưởng tượng.

Thái tử hiện giờ thực phiền não, mẫu hậu lớn tuổi sắc suy, đối với phụ hoàng lực ảnh hưởng đã không lớn bằng trước, nghe nói phụ hoàng gần đây nạp mấy phi tử tuổi trẻ dung mạo mỹ, đã thật lâu không đi qua cung mẫu hậu.

Cố Thịnh Nhân mới mặc kệ hai người này phiền não như thế nào, nàng mỗi ngày nên hưởng thụ, nên chơi đùa, ngẫu nhiên ứng phó một chút đối với thanh

niên tài tuần ôm có tâm ái mộ mình, nhân tiện trấn an một chút bình đấm chua nào đó.

“..... A Trinh sức quyến rũ giống như văng tích, bày sồi hoàn nuôi, ngô trần trọc, không thể đi vào giấc ngủ.....” Cố Thịnh Nhân nhìn giấy viết thư trong tay, có chút không nói được, một trích tiên nam nhân như vậy, cư nhiên cũng sẽ nói ra loại lời nói này.

Về phương diện khác, nàng trong lòng lại có chút ngọt ngào nho nhỏ, một trích tiên nam nhân như vậy, là vì nàng mới nói ra lời này.

Thẳng đến khi hệ thống nhắc nhở nàng, Tường Vân Sam đã xảy ra chuyện.

“Là trúng độc.” Hệ thống nói.

Xác thực tin tức thực mau liền truyền tới trong phủ.

Tường Vân Sam ở thời điểm mời phu nhân tiểu thư thế gia ngắm hoa, đột nhiên cảm thấy trên mặt ngứa vô cùng, trở về lúc sau trên mặt liền có vô số rậm rạp hồng ngứa đập. Thời điểm gặp người, trên đầu đã có sa khăn bịt kín, chỉ có thể nhìn đến một đôi mắt.

Nghe nói trong phủ Thái tử Thái Y từng đột tiến vào lại đi ra ngoài, Trắc phi trong phòng đồ vật hai ba ngày liền phải đổi một lần, Tường Vân Sam trên mặt đầu sa vẫn luôn không có gỡ xuống.

“Trắc phi nương nương, nên dùng được.” Lục Y cẩn thận ở ngoài cửa nói.

“Tiến vào.” Hồi lâu, trong phòng mới truyền ra thanh âm của Tường Vân Sam.

Lục Y nhẹ nhàng đẩy cửa tiến vào, đem khay trong tay đặt ở trên bàn, không dám ngừng đầu nhìn người đang ngồi ở trên giường, lại lặng yên không một tiếng động lui đi ra ngoài.

“Kèo kẹt ~”, thẳng đến khi cửa phòng đóng lại hồi lâu, Tường Vân Sam mới thân thủ lấy đi trên lụa mỏng trên đầu.

Tay nàng có chút run, lại vẫn là đem gương lấy xuống dưới.

Kính bóng loáng biểu hiện chính là một gương mặt như ác quỷ.

Những cái màu đỏ đỏ ngứa đập giờ phút này đã sinh ra mù chảy huyết màu đen, trong không khí tràn ngập một cỗ hương vị quái dị, cả khuôn mặt không có một chỗ nào hoàn chỉnh.

Ngay cả chính nàng, khi nhìn thấy khuôn mặt này đều muốn nôn mửa, cố tình Thái Y viện những cái phế vật vô dụng đó, cư nhiên liền nguyên nhân đều không có điều tra ra.

Thái tử..... A, cái hảo phu quân kia của mình, từ sau khi tới nhìn mình liếc mắt một cái, liền không có bước vào quá cửa phòng này, nguyên nghĩ rằng sẽ là phu quân của mình, nguyên lai cũng bắt quá là tham sắc đẹp mà thôi.

Nhìn gương mặt trong gương kia làm người ghê tởm, Tường Vân Sam nhanh chóng dùng được, thay tân sa che khuất, chỉ lộ ra một ánh mắt oán độc

Tường Lệnh Trinh, nhất định là nàng!

Nàng đã biết hành động lúc trước của mình, lần này nhất định là nàng trả thù việc mình đã làm! Tường Vân Sam hung hăng cắn răng: Tường Lệnh Trinh, ngươi một khi đã ác độc như vậy, liền chó có trách ta tàn nhẫn độc ác.

Ta đã tiếp cận địa ngục, ngươi như thế nào có thể một mình ở thế gian hưởng thụ bình yên!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (24)

Editor - Beta: Mộng Kha

Tường Vân Sam vào cung.

Nàng cắn răng thể sự tình trên mặt mình là bị người hạ độc gây ra, khẩn cầu Hoàng hậu làm chủ, tra ra hung thủ hiểm ác sau màn.

Lúc ấy vừa lúc hoàng đế cũng ở đây, đối với con dâu Trương Văn Sam lấy nhật nguyệt đi vào giấc mộng này, hẳn vẫn là có chút coi trọng, huống chi, trong phủ Thái tử thủ vệ tương đối nghiêm ngặt, hôm nay có thể lặng yên không một tiếng động ở trong phủ Thái tử cấp Trắc phi hạ độc, nói không chừng giả lấy thời gian người nọ cũng có thể ở bên trong hoàng cung cấp chính mình hạ độc thủ.

Tra! Cần thiết nghiêm tra!

Cơ Ngọc tự nhiên biết được tin tức này, trên mặt hẳn tươi cười đặc biệt ý vị thâm trường: “Tra? Vừa lúc, ta chuẩn bị một ít đồ vật có ý tứ cho các người coi như lễ vật.”

Trong cung ám vệ ở trong phủ Thái tử điều tra kết quả chính là, Trương Văn Sam trên mặt độc là vật gì gây ra tạm thời không rõ ràng lắm, lại ở hậu viện của Thái tử lục soát ra một ít đồ vật.

Tỷ như đến từ một loại kỳ hoa ở Tây Vực bên kia—— di hương Đà La.

Loại đồ vật này ở Thiên Khải triều cực kỳ hiếm thấy, Thái Y viện phân tích thành phần lúc sau, đến ra một kết luận: Vật ấy có công hiệu hưng thú huyền, thêm vào bên trong ẩm thực, không chỉ có thể khiến người sinh ra một ít cảnh ảo ảnh, lâu dài, có thể ảnh hưởng đến cảnh trong mơ của một người.

Hoàng đế sắc mặt lúc ấy liền khó coi lên. Đế vương đa nghi, hẳn lập tức liền nghĩ tới chính mình cùng Hoàng hậu cảnh trong mơ kia.

Nhật nguyệt như mộng? Này vốn là đại đại điềm lành, chính là mấy ngày nay, hẳn không có nhìn đến cái gọi là điềm lành ở nơi nào, trong phủ Thái tử càng là liên tiếp xảy ra chuyện, mà Trương Văn Sam cái tân Trắc phi Thái tử mới nạp này, cũng không có nửa điểm cùng thường nhân bất đồng.

Hắn hoài nghi, trong cung là bị người động tay động chân.

Nơi hoàng đế cư trú Ngọa Long điện bị thanh tra một phen, quả nhiên, ở trong điện cực ở một góc, có một túi dùng làm phôi sức, phát hiện di hương Đà La.

Hoàng đế tức giận, bên trong tâm cung mình thế nhưng bị người dễ dàng bỏ thêm đồ vật như thế!

Hôm nay chỉ là một gốc cây di hương Đà La, ngày sau nếu là người ta muốn hẳn mệnh đâu?

Việc này là ai làm? Hẳn cái cảnh trong mơ quý vị kia ai có thể được đến chỗ tốt lớn nhất?

Đế vương sắc mặt âm trầm, hẳn không có triệu kiến Thái tử, mà là trước tiên hạ lệnh, tra rõ hậu cung!

Hậu cung chính là phạm vi chức quyền của Hoàng hậu, hoàng đế hạ lệnh tra rõ hậu cung lại không có thông tri Hoàng hậu biết được, này trong đó tự nhiên có mưu nị. Hoàng hậu vội vội vàng vàng trang điểm chải chuốt đi tới Ngọa Long điện.

“Bệ hạ, không biết lần này đại động can qua là vì chuyện gì?” Hoàng hậu năm nay bốn mươi, dung sắc bảo dưỡng đến cực hảo, tuy rằng cùng những cái hơn mười tuổi tiểu cô nương đó vô pháp so, lại đều có một cỗ thành thực nữ nhân phong tình. Huống chi, hàng năm địa vị cao làm nàng nhiều một thân khí chất tôn quý hơn thường nhân.

Hoàng đế nhìn người bên gối mình sùng nhiều năm, không nói gì. Lần này cái gọi là “Nhật nguyệt đi vào giấc mộng”, vừa vặn chính là mình cùng Hoàng hậu đồng thời làm một giấc mộng, này trong đó, có bao nhiêu hơi nước, Hoàng hậu lại sắm vai một cái nhân vật như thế nào, vẫn là không biết bao nhiêu.

“Trẫm hôm qua mơ thấy tổ tiên cảnh báo, nói rõ trong cung có tà vật quấy phá, cố ý tra rõ một phen.” Hoàng đế nói.

Hắn chú ý tới Hoàng hậu trong ánh mắt xẹt qua một tia mắt tự nhiên, trong lòng điểm khả nghi càng sâu.

Trận này trong cung tra rõ giăng co vài ngày, tuy rằng hoàng đế nghiêm lệnh bảo mật. Hoàng thành một ít thế gia, tỷ như phủ Đại tướng quân, vẫn là được đến tin tức. Không biết là đã xảy ra sự tình gì, trong lúc nhất thời, toàn bộ hoàng thành đều an tĩnh không ít.

Cuối cùng sau mười ngày, trận này trong cung thanh tra rốt cuộc trần ai lạc định.

Điều tra ra đồ vật lại làm hoàng đế cả người tức giận không thôi.

Hắn trực tiếp đi vào trong cung Hoàng hậu.

“Hoàng hậu tốt của trẫm, trẫm thế nhưng không biết, thời gian hai mươi năm qua, người thế nhưng làm ra nhiều chuyện như vậy!” Hoàng đế nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Hoàng hậu, đem một đồng đồ vật điều tra ra ném tới dưới chân nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (25)

Editor - Beta: Mộng Kha

Hoàng hậu tay thực ỏn, nàng chậm rãi đem tư liệu trên mặt đất nhặt lên.

Nhìn thực kỹ càng tỉ mỉ liệt ra một chút sự tình, tỷ như nàng thời điểm tuổi trẻ hãm hại qua này đó đối thủ, hại quá này đó phi tần sinh non, hoặc là vu oan mưu hại qua người nào.

Hoàng hậu trong lòng cũng không sợ hãi, những người đó, lúc này đã sớm chôn ở ngăm hoàng cung này thành một đồng xương khô, hoàng đế thậm chí liền bộ dáng đều không nhất định có thể nhớ tới, càng không thể có thể sẽ bởi vì cái này mà đến nghiêm khắc xử phạt nàng Hoàng hậu đã bồi hấn hai mươi năm.

Bất quá chính là ở để vương cảm nhận hình tượng tan biến, nàng tuổi càng cao, năm gần đây cũng khó có ân sủng, lần này mình như thế nào nàng cũng không để ý, chỉ lo lắng hoàng đế hồi bởi vậy ác nàng sinh ra Thái tử.

Thẳng đến khi tay phiên đến một chỗ trong đó, Hoàng hậu tay run một chút, nàng thấy được cái tên kia.

Thì ra là thế, nàng nói hoàng đế vì sao cảm xúc sẽ kích động như vậy, nguyên lai là tra được một vụ này.

Tiền hoàng hậu, chị ruột nàng, đương kim Thánh Thượng nguyên sau, nàng cả đời cũng không có thể lọt vào mắt người nam nhân này.

“Bệ hạ, đây là ý gì?” Cục hạn hoảng loạn qua đi, Hoàng hậu thể nhưng chậm rãi bình tĩnh xuống.

“Chuyện gì?” Hoàng đế nguyên bản thường thức cái bộ dáng Hoàng hậu này của mình gặp biến không kinh, giờ phút này lại cảm thấy khuôn mặt này như thể làm người chán ghét.

“Năm đó sự tình A Nhạc khó sinh, thể nhưng không phải ngoài ý muốn? Trẫm muốn chính miệng người nói cho ta biết!” Hoàng đế ánh mắt phiếm hồng nhìn Hoàng hậu.

“Bệ hạ không phải đã tra vô cùng rõ ràng? Cần gì phải còn tới hỏi thần thiếp?” Hoàng hậu nhẹ nhàng sửa sang lại một chút đầu tóc hơi tán loạn, “Dạ, là ta, năm đó bởi vì ghen ghét tỷ tỷ, ở thời điểm nàng sinh sản, mua được bà đỡ, nguyên bản tính toán một thi hai mệnh, không nghĩ tới cái tiểu nhân kia nhưng thật ra mạng lớn.”

“Bang!” Hoàng hậu mặt bị đánh thiên hướng một bên.

“Độc phụ!”

Hoàng hậu đột nhiên nở nụ cười: “Độc phụ? Không sai, ta chính là cái độc phụ! Nàng Lý Nhạc Quân mới là hoàn mỹ nhất nữ nhân thiên tâm nhất! Chính là nàng nha, không phải là bị ta lãng yên không một tiếng động giết chết? Ta thành Hoàng hậu, nhi tử ta thành Thái tử, mà nàng đâu? Con trai của nàng hiện tại còn ở chùa miếu đương hòa thượng!”

Hoàng đế khí cả người phát run, hấn nhìn người làm bạn hơn hai mươi năm bên gối, chỉ cảm thấy chính mình chưa bao giờ từng nhận thức qua nàng.

“Người tới, Hoàng hậu đột phát bệnh hiểm nghèo, không tiện gặp khách, đóng cửa từ chối tiếp khách!” Hoàng đế cũng không quay đầu lại đi ra khỏi cung Hoàng hậu.

Trong khoảng thời gian này hoàng thành luôn có một loại cảm giác mưa gió sắp đến.

Hoàng hậu bệnh nặng từ chối tiếp khách, Thái tử bị biến tướng cảm tức, không ít người đều miễn cảm nhận thấy được, hôm nay Thiên Khải triều, chỉ sợ muốn biến chuyển.

Đặc biệt là lúc này, hoàng đế đột nhiên hạ một đạo chiếu lệnh.

Ngheh đón Đại hoàng tử vẫn luôn ở chùa Tiềm Long thay hoàng thất cầu phúc hồi cung!

Đại hoàng tử nhiều năm, ở trong hoàng thành vẫn luôn như là người trong suốt tồn tại, không ít người đều thiếu chút nữa quên mất, hấn nguyên bản là thân phận hoàng tử tôn quý nhất, lại ở kham khổ chùa miếu ngày người mười mấy năm.

“Hoàng Thượng đây là rốt cuộc nghĩ thông suốt?” Đại tướng quân đối với thê tử nói.

Bọn họ cũng đều biết, tiền hoàng hậu là một đạo khám trong lòng hoàng đế vẫn luôn không qua được. Thiếu niên phu thê, đúng là thời điểm tình nùng, tiền hoàng hậu đang tốt đẹp tự nhiên chết, từ đây để vương trong lòng vô pháp ma diệt một giọt chu sa.

Đại hoàng tử Cơ Ngọc không thể nghi ngờ là khiến người thổn thức, hoàng đế đem tiên hoàng hậu chết đuối hết ở trên người hắn, vẫn luôn đều không thích hắn, nguyên sau con vợ cả, ở trong cung đến cái nô tài đều không bằng, thậm chí cuối cùng hoàng đế liền thấy đều không muốn nhìn thấy hắn, đem hắn tuổi nhỏ đưa đến trong chùa Tiềm Long.

Lúc ấy, Đại tướng quân là một trong những trọng thần đều từng khuyên can qua, nề hà hoàng đế tâm ý kiên quyết, việc này không có nửa phần đường sống cứu vãn.

“Kia hài tử cuối cùng là hết khổ, mấy năm nay, cũng làm khó hắn.” Văn Thành Trưởng công chúa cũng cảm khái.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (26)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Sao ngươi lại tới đây?” Cố Thịnh Nhân mở to hai mắt nhìn nam nhân đột nhiên xuất hiện ở trước mặt. Lúc này, hắn không nên là ở trong hoàng cung sao?

Cơ Ngọc ôn nhu cười: “Trong cung tùy thời có thể đi, chính là A Trinh cũng không phải tùy thời có thể nhìn thấy.”

Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy người này nói lời âu yếm kỹ năng càng ngày càng cao.

Đại hoàng tử vừa mới hồi cung, hoàng đế liền tổ chức cung yến long trọng, mời thế gia quan viên tham dự, trình độ long trọng này làm người lưu luyến, người sáng suốt cũng đều biết, đây là hoàng đế tự cấp cho Đại hoàng tử vừa mới hồi cung tạo thế.

Cố Thịnh Nhân đi theo phụ mẫu tham dự.

Cơ Ngọc là đi theo hoàng đế cùng nhau ra tới, tất cả mọi người đem ánh mắt đặt ở trên người hắn.

Đây là vị Đại hoàng tử kia ở chùa miếu sinh sống mười mấy năm? Không ít người cảm thấy kinh ngạc. Bọn họ nguyên tưởng rằng, chính mình hội kiến đến là một người sợ hãi rụt rè, không có nửa điểm Đại hoàng tử thiên gia phong phạm, lại không có nghĩ đến, Cơ Ngọc cư nhiên sẽ là một người như thế này.

Chẳng lẽ, thật là thiên gia ghen cường đại như thế, Đại hoàng tử từ nhỏ chính là long phượng chi tử như vậy?

Cố Thịnh Nhân xa xa ngồi nhìn ở hoàng đế hạ đầu Cơ Ngọc, hắn hôm nay mặc một cái trường bào ám màu tím, đem dáng người thon dài phác họa nhìn không sót gì, tóc dài như mực bị đính đầu ngọc quan thúc khởi, toàn bộ ngũ quan tinh xảo đều hiển lộ ra tới, mặt mày đều như vẽ trong tranh.

Phảng phất là đã nhận ra ánh mắt của nàng, Cơ Ngọc đột nhiên quay đầu qua, vừa lúc chống lại ánh mắt Cố Thịnh Nhân, hắn chậm rãi triều hắn lộ ra một cái tươi cười.

Cố Thịnh Nhân nhìn hắn chớp chớp mắt.

“Tê.” Nàng nghe được một trận hút không khí.

“Trời ạ Đại hoàng tử diện hạ lớn lên thật là đẹp mắt.” Bên cạnh một vị tiểu thư rõ ràng là bị cái tươi cười kia của Cơ Ngọc cấp mê hoặc, cúi đầu nhẹ giọng cùng nữ tử bên cạnh kể tai nói nhỏ.

Cố Thịnh Nhân có điểm bí ẩn đặc ý, người đẹp như vậy, bị nàng Cố Thịnh Nhân cấp dự định.

Cung yến cuối cùng, mới là vở kịch lớn, hoàng đế tự mình kéo lại tay Cơ Ngọc, ngự khẩu thân phong hắn làm “Ngự Vương”.

Lời vừa nói ra, quần thần ồn ào, ngự cái tự này, từ trước đến nay là chuyên chúc đế vương, hiện giờ bị hoàng đế định làm phong hào cho Đại hoàng tử, hoàng đế ý tứ quả thực miêu tả sinh động.

Huống hồ yến hội lần này, Hoàng hậu cùng Thái tử đều không có tham dự, này cũng gián tiếp thuyết minh thái độ của hoàng đế.

Không ít người nhìn về phía Cơ Ngọc ánh mắt đã thay đổi, càng có không ít nữ tử trong gia tộc vừa độ tuổi các đại thần đem chủ ý đánh tới trên người Cơ Ngọc.

Cung yến sau khi chấm dứt, Cố Thịnh Nhân chưa kịp cùng Cơ Ngọc nói thượng lời nói, liền phải cùng phụ mẫu trở về phủ.

Ngự Vương vinh sùng tất cả mọi người xem ở trong mắt.

Hoàng đế thậm chí vì hấn tân kiến một tòa cung thất, sau khi hoàng tử thành niên phong vương, ấn lệ thường đều là ra cung xây phủ, chỉ có một người có thể vẫn luôn ở tại trong cung, chính là trữ quân.

Hoàng đế còn đưa ra phải vì hấn nạp phi, lại bị Cơ Ngọc ngăn cản.

“Vi sao?” Hoàng đế ngạc nhiên nói.

Cơ Ngọc sắc mặt đỏ đỏ lên: “Nhi thần đã có nữ tử ái mộ.”

Hoàng đế hiểu kỳ: “Nga? Là tiểu thư nhà nào? Nếu là thân phận thích hợp, trăm có thể vì các người tử hôn. Nếu là thân phận không thích hợp nói, sợ là muốn ủy khuất nàng.”

Cơ Ngọc chần chờ một chút: “Là tiểu thư ngày đó ngồi ở bên cạnh Văn Thành cô mẫu.”

Hoàng đế suy tư một chút, đột nhiên cười: “Trăm đã biết, người nói chính là nữ nhi duy nhất của Văn Thành cô mẫu người, Thanh Dương quận chúa. A Trinh đưa nhò này là ta từ nhò nhìn lớn lên, là cái phẩm cách tốt. Người nếu là thích, trăm có thể vì các người tử hôn.”

Cơ Ngọc lắc lắc đầu: “Phụ hoàng, nàng còn không quen biết ta, tử hôn như vậy quá đột ngột. Ta hy vọng nàng cũng có thể đối với ta có hảo cảm.”

Hoàng đế nhìn khuôn mặt Cơ Ngọc giống như mẫu thượng thoáng hiện đồ ửng này, đột nhiên liền nghĩ tới năm đó chính mình cùng A Nhạc.

Hoàng đế cười to: “Được rồi được rồi, các người người trẻ tuổi thích lưỡng tình tương duyệt. Như vậy, ta liền tiếp theo nói ý chỉ, làm người cùng Đại tướng quân học tập binh pháp, làm người nhiều lần trông thấy A Trinh. Con ta ưu tú như vậy, nhất định có thể ôm được mỹ nhân về.” Hấn vừa mới bắt quá là thử, rốt cuộc Đại tướng quân tay cầm trọng binh, nếu là Cơ Ngọc cùng hấn sớm có cầu kết.....

Bất quá vừa mới Cơ Ngọc nói đánh mất một tia do dự cuối cùng trong lòng, nghĩ đến Cơ Ngọc chỉ là thiếu niên mộ gái, ngày ấy nhìn đến A Trinh dung mạo kinh vi thiên nhân, mới có chút động tâm.

Cơ Ngọc cúi đầu, đầu hạ lãnh quang trong mắt: “Đa tạ phụ hoàng.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (28)

Editor - Beta: Mộng Kha

Trận chiến dịch này so với trong tưởng tượng muốn lâu dài, nhưng là kết quả lại không có biến hóa gì.

Một năm sau, hai mươi vạn đại quân khai hoàn hồi triều.

Một năm này, tên tuổi của Ngự Vương Cơ Ngọc, cũng bị người quảng làm người biết, đặc biệt là hấn suất lĩnh một chi kì binh thâm nhập địch doanh, sự tích ngàn dặm lấy thủ cấp địch quân thủ lĩnh, cũng được Thiên Khải vương triều bá tánh truyền lại tụng.

Hôm nay, là ngày đại quân khai hoàn hồi triều.

Vô số mọi người nẩy lên phớ xá, nghỉ chân ở hai bên đường, muốn chiêm ngưỡng một phen phong thái Ngự Vương điện hạ.

Cố Thịnh Nhân cũng tại đây hành chi liệt. Nàng cùng Văn Thành Trường công chúa cùng nhau, bị mấy cái tôi tớ hộ vệ, đứng ở bên trong đám người vây xem, chờ đợi anh hùng chiến thắng trở về.

Thực mau, chỗ cửa thành liền xuất hiện bóng dáng đại quân.

Đại tướng quân cao đầu đại mã đi ở đằng trước, theo sát sau đó, là cả người ngân bạch áo giáp Cơ Ngọc.

Một năm kiếp sống quân lữ, làm hấn trương thanh nhã như ngọc trên mặt kia thêm vài phần tức sát khí thế, một cái lơ đãng ngoái đầu nhìn lại, là có thể khiến cho một mảnh mặt đỏ.

Cố Thịnh Nhân nơi vị trí cực hảo, không chỉ có thể rõ ràng hơn nhìn đến Đại tướng quân cùng Cơ Ngọc, càng có thể liếc mắt một cái đã bị bọn họ nhìn đến.

Nàng còn cấp Cơ Ngọc đưa lên một phần đại lễ —— chứng cứ Thái tử mấy năm nay kết bè kết cánh thích khách chỉ sợ đã xuất hiện ở phía trên ngự án của hoàng đế.

Lúc này đúng là thời điểm Cơ Ngọc thanh thế như mặt trời ban trưa, hoàng đế vốn là có tâm dễ trừ, này tề mãnh được một chút, việc này lại vô cứu vãn đường sống.

Cơ Ngọc vừa nhắc mắt liền thấy được Cố Thịnh Nhân, hấn ruổi ngựa hướng tới bên này lại đây, thời điểm đang muốn tới trước mặt Cố Thịnh Nhân nói câu gì đó, đột nhiên biến sắc.

Không biết từ nơi nào toát ra tới vài bóng người đột nhiên từ trong đám người vụt ra tới, trong tay đều mang theo binh khí, hướng tới Cơ Ngọc lập tức đánh tới.

Thực rõ ràng, mục tiêu của bọn họ là Cơ Ngọc.

Cố Thịnh Nhân trước tiên bị thị vệ phủ Đại tướng quân bảo vệ.

Cơ Ngọc nhìn đến nơi này, hơi hơi yên lòng, chuyên tâm ứng phó với thích khách trước mắt.

Những người đó rõ ràng là trải qua huấn luyện tỉ mỉ, chiêu xảo quyết tàn nhẫn, Cơ Ngọc trong khoảng thời gian ngắn thể nhưng rơi xuống thế hạ phong.

Càng thêm không ổn chính là, nguyên bản quân sĩ đi theo phía sau Cơ Ngọc cũng bị người như có như không cuốn lấy, những cái bá tánh đó nhìn thấy trường hợp ám sát, đều bị dọa hoảng, căn bản không màng hiệu lệnh Đại tướng quân bắt đầu tứ tán bốn đào, trong khoảng thời gian ngắn trường hợp có chút mất khống chế.

Một cái không lưu ý, Cơ Ngọc đã bị một thích khách thượng một đao ở cánh tay, tọa kỵ dưới cũng một tiếng rên rỉ, ngã xuống bên trong vũng máu.

Cơ Ngọc nhân thể một lần, rơi xuống đất chỗ cùng địa phương nơi Cố Thịnh Nhân đứng không xa.

“Các người đi giúp Ngự Vương điện hạ.” Văn Thành Trường công chúa nhanh chóng quyết định. Thích khách mục tiêu rõ ràng chính là Cơ Ngọc, các nàng bên này ngược lại không có nguy hiểm.

Văn Thành Trường công chúa lúc sau vô số lần hối hận chính mình làm ra quyết định này, thiếu chút nữa làm nàng mất đi người quan trọng nhất.

Phủ Đại tướng quân thị vệ đều là tinh nhuệ, có bọn họ gia nhập, Cơ Ngọc áp lực giảm bớt.

Rốt cuộc sở hữu thích khách đều bị đèn tội, Cơ Ngọc thở dài nhẹ nhõm một hơi, đang chuẩn bị hướng bên này đi tới.

Cố Thịnh Nhân đứng ở nơi đó cười nhìn hấn, chuẩn bị nói cho hấn, chính mình cho hấn chuẩn bị một cái đại đại kinh hi.

Cơ Ngọc thần sắc đột nhiên trở nên hoảng sợ lên, hấn không màng tất cả hướng tới Cố Thịnh Nhân chạy tới.

Cố Thịnh Nhân đang ở nghi hoặc, trong đầu đột nhiên truyền ra hệ thống cảnh báo: “Ký chủ cẩn thận.”

Nhưng mà đã chậm.

Một trận đau nhức từ chỗ ngực truyền đến, nàng cúi đầu nhìn một chút, là một chi tiểu xảo chủy thủ, người cầm chủy thủ, là một gương mặt hoàn toàn xa lạ.

Hoảng hốt gian Cố Thịnh Nhân chỉ cảm thấy chính mình rơi vào rồi một cái ôm ấp ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội

Editor - Beta: Mộng Kha

Cơ Ngọc tay chưa từng có run như vậy, trong nháy mắt, hắn cảm thấy thế giới chính mình đều sụp đổ.

Nữ tử trong lòng ngực sắc mặt bởi vì mất máu mà hơi hơi trắng bệch, lại như cũ nỗ lực vẫn duy trì tươi cười. Cố Thịnh Nhân cảm thấy đầu óc có điểm vựng, nàng có chút cổ sức nhìn Cơ Ngọc, đột nhiên nhớ tới chính mình còn có chuyện không có đối với hắn nói.

“Ta có hay không đối với ngươi nói qua, ta..... tâm duyệt.....” Cơ Ngọc đột nhiên giọng tay ngừng Cố Thịnh Nhân nói, “Ngươi trước đừng nói.”

Hắn đem Cố Thịnh Nhân vùi đầu ở trong, không cho bất luận kẻ nào nhìn đến mặt mình: “Chờ ngươi khỏe lại, chính miệng mình nói cho ta biết.”

Cố Thịnh Nhân lúc này có chút choáng váng, nàng không có trả lời Cơ Ngọc, ý thức tại hạ một khắc lâm vào ngủ say.

Văn Thành Trường công chúa nhìn bộ dáng nữ nhi sinh tử không biết gần như ngất.

Nàng thanh âm run tim hạ nhân đến mang quận chúa đi Thái Y, thỉnh linh liền nhìn đến Cơ Ngọc đột nhiên đứng dậy đem Cố Thịnh Nhân cẩn thận ôm lên.

“Ngươi làm gì?” Văn Thành Trường công chúa hỏi.

“Trực tiếp đi trong cung, không cần chậm trễ thời gian.” Cơ Ngọc không nói hai lời nhắc chân liền đi.

Cố Thịnh Nhân thời điểm ý thức thanh tỉnh có chút không biết hôm nay hôm nào, nàng không rõ ràng lắm mình đã ngủ bao lâu, chỉ cảm thấy toàn thân mềm như bông sử không thương một chút sức lực.

“Hệ thống.” Cố Thịnh Nhân trong lòng hô, “Ta hiện tại là ở nơi nào?”

Nàng trong lòng có chút sợ hãi, sợ hãi chính mình là ở lúc ban đầu ra đời tỉnh lại trong vòng không gian.

Nàng thừa nhận chính mình có chút luyến tiếc, luyến tiếc Văn Thành Trường công chúa, luyến tiếc Đại tướng quân, cũng luyến tiếc..... Cơ Ngọc.

“Ký chủ đang ở nhiệm vụ thế giới, đã hôn mê sáu ngày. Kiến nghị ký chủ mau chóng thanh tỉnh, bằng không nhiệm vụ khó có thể hoàn thành.” Thanh âm hệ thống truyền tới.

Hệ thống có chút tự trách, là chính mình không có đúng lúc hướng ký chủ cảnh báo, lúc này mới làm cho ký chủ bị thương, nó hạ quyết tâm ngày sau nhất định phải hảo hảo nỗ lực, làm một cái hệ thống càng thêm tận trách.

Cố Thịnh Nhân mở mắt, ánh vào mi mắt hết thấy đều có chút xa lạ.

Này không phải phòng mình, cũng không phải là phủ Đại tướng quân tùy ý một chỗ địa phương.

“Quận chúa tỉnh?” Một thanh âm kinh hi truyền tới.

Cố Thịnh Nhân tập trung nhìn vào, là một cung nữ ăn mặc cung trang màu xanh nhạt, xem cách trang điểm nàng, Cố Thịnh Nhân liền biết, chính mình giờ phút này là ở trong cung.

Cung nữ kia hoan hỉ đi tới, cấp Cố Thịnh Nhân đồ một ly trà, uống ấm áp, hắn là vẫn luôn đều được chuẩn bị.

Một cung nữ khác vội vội vàng vàng đi ra cửa.

“Quận chúa có khỏe không? Cần dùng chút thức ăn không ạ?” Cung nữ lục y kia hỏi.

Cố Thịnh Nhân hơi hơi lắc đầu, nàng giờ phút này chỉ cảm thấy cả người đều thật sự mệt.

Thực mau, liền có một bóng hình vén rèm tiến vào, ngửi được cổ hương hoa sen quen thuộc kia, Cố Thịnh Nhân liền biết đó là Cơ Ngọc.

“A Trinh!” Cơ Ngọc ánh mắt rất sáng, trời biết hắn nghĩ nhiều vẫn muốn luôn canh giữ ở bên người nhìn nàng tỉnh lại, chính là hắn không thể.

Hắn không thể để cho người khác, đặc biệt là phụ hoàng biết được, hắn có bao nhiêu để ý nàng.

Người kia là tiêu chuẩn đế vương, tuyệt đối sẽ không cho phép người thừa kế mình xem trọng bị một nữ nhân ảnh hưởng đến sâu như vậy.

Hai người lẫn nhau tổ tâm sự thời gian cũng không có bao lâu, Văn Thành Trường công chúa cùng Đại tướng quân tới thực mau.

Từ trong miệng Thái Y biết được nữ nhi đã không có trở ngại chỉ cần hảo hảo tĩnh dưỡng lúc sau, Văn Thành Trường công chúa không khỏi phân trần

đem Cố Thịnh Nhân mang về phủ Đại tướng quân.

Cố Thịnh Nhân hướng tới phía Cơ Ngọc chớp chớp mắt.

Trở lại trong phủ Cố Thịnh Nhân mỗi ngày bị các loại đồ bổ cung, trừu thời gian dò hỏi hệ thống hiện giờ là cái dạng tình huống gì.

Hệ thống trả lời thật sự tường tận.

Cố Thịnh Nhân cung cấp chứng cứ một phần Thái tử kết bè kết cánh kia quả nhiên làm hoàng đế giận tím mặt. Thượng vị giả kiêu kị nhất điều này, giường chi sừn há dung người khác ngủ say? Ở hoàng đế cảm nhận, chuyện này có thể so với độc hại tiên hoàng hậu còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Thái tử hiện giờ đã là phế Thái tử.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tướng Phủ Đại Tiểu Thur Vs Xuyên Qua Thứ Muội (Hoàn)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Ngày đó tập kích hai chúng ta có tám sát thủ?”

Thực rõ ràng, ngày đó tập kích Cơ Ngọc đâm sát thủ kia cũng người đối với mình xuống tay không phải tám người kia.

Người trước mục tiêu là Cơ Ngọc, mà người sau mục tiêu, thực hiển nhiên, là Tướng Lệnh Trình.

Cố Thịnh Nhân rất kỳ quái, Tướng Lệnh Trình tính thượng là một tiểu thư thế gia tiêu chuẩn, cơ hồ sinh hoạt hơn phân nửa đều ở trong phủ, chỉ ngẫu nhiên ra cửa, căn bản là chưa từng cùng người kết oán. Đến tột cùng là người nào, thế nhưng sẽ muốn mệnh nàng?

“Đã điều tra ra, đâm sát thủ đối phó với Cơ Ngọc kia là Thái tử cùng vây cánh, bọn họ si tâm vọng tưởng đem Cơ Ngọc giết chết, Thái tử địa vị liền sẽ không có dao động. Không nghĩ tới, một cái Thái tử bị để vương ghét bỏ, vô luận như thế nào, đều đã không có cơ hội.”

“Kia người ám sát ta là ai?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hệ thống trả lời: “Là người từ ngoài đến Tướng Vân Sam.”

Kỳ thật Cố Thịnh Nhân trong lòng cũng hơn phân nửa nghĩ tới, hy vọng Tướng Lệnh Trình chết nhất, phỏng chừng chính là Tướng Vân Sam.

Nàng cũng không phải thực minh bạch, giữa hai người cũng không có thâm cừu đại hận gì, vì cái gì Tướng Vân Sam nhất định phải đẩy Tướng Lệnh Trình vào chỗ chết?

Nhân loại chi tâm ghen ghét, quả nhiên đáng sợ.

“Cái này người từ ngoài đến, quả nhiên là chưa tới phút cuối chưa thôi.”

Hoàng thành bên trong gần đây đã xảy ra vài sự kiện đại sự.

Đầu tiên là Ngự Vương điện hạ khai hoàn hồi triều, tào ngộ ám sát, hoàng đế tức giận. Sau khi hạ lệnh tra rõ, Hoàng hậu bị giam cầm trong Phụng Tề Cung, Thái tử bị phế làm Dung vương, cũng bị hoàng đế giao trách nhiệm trông coi hoàng lăng, Trắc phi của Thái tử Tướng Vân Sam lúc trước được mọi người hâm mộ nay lặng yên không một tiếng động biến mất ở trong mắt mọi người.

Đương nhiên, vài đại sự này đều bị hai việc theo sát sau đó che lại qua đi.

Thứ nhất, là hoàng đế ở lúc lâm triều, sắc phong làm trừ quân tân nhiệm Thiên Khải vương triều. Cơ Ngọc từ Ngự Vương biến thành Thái tử, đây cũng là điều mọi người đã đoán trước.

Thứ hai, ở ngày hoàng đế sắc phong Thái tử, phủ Đại tướng quân cũng thu được ý chỉ tứ hôn trong cung, Thanh Dương quận chúa Tướng Lệnh Trình, trở thành Thái Tử phi mới nhậm chức trừ quân của Thiên Khải vương triều.

“Tiểu tử này, cư nhiên trực tiếp thỉnh hoàng đế tứ hôn!” Đại tướng quân thực khó chịu.

“Ta xem Thái tử điện hạ đối với A Trinh chúng ta là một mảnh thiết tình, người không thấy được ngày đó A Trinh bị ám sát, Thái tử thân sắc kia, liền làm ta đương nương này, nhìn đều cảm thấy kinh hãi.” Văn Thành Trường công chúa đến nay nhớ tới còn có chút hoảng hốt, Cơ Ngọc ngay lúc đó biểu tình thế nhưng ần ần có chút chi sắc điên cuồng, nếu là A Trinh lúc ấy vẫn chưa tỉnh lại, còn không biết hẳn sẽ làm ra việc gì.

Mặc kệ Trường công chúa và Đại tướng quân là nghĩ như thế nào, làm đương sự Cố Thịnh Nhân cùng Cơ Ngọc, không thể nghĩ ngờ đều là vui mừng.

Thái tử cùng Thái Tử phi trận hôn điển này, được các bá tánh bên trong hoàng thành nghị luận thật lâu. Thậm chí ở hồi lâu về sau, chỉ cần có nhà ai làm hi sự, có người nói trường hợp long trọng như thế nào, đều sẽ có những người khác ra tới phân bác: “Long trọng? Đây tính cái gì? Người là chưa thấy qua đương kim bệ hạ cùng Hoàng hậu nương nương năm đó tràng hôn lễ kia, mới chân chính là thịnh thế vô song.”

Cố Thịnh Nhân nâng hoàn thành nhiệm vụ, trở thành nữ nhân vương triều tôn quý nhất.

Thiên Khải vương triều Thánh đức đế cùng Hiếu chiêu Hoàng hậu chuyện xưa, mặc dù là ngàn năm lúc sau, cũng bị người nói chuyện say sưa.

Thánh đức đế là Hoàng đế duy nhất hậu cung không có nạp qua phi tần, hẳn cả đời chỉ thủ một người Hoàng hậu, thậm chí ở Hiếu chiêu Hoàng hậu rời đi bất quá một ngày, liền theo đuôi mà đi.

Sinh cùng khâm, chết cùng huyết, hai người kia chân chính làm được điểm này.

“Hệ thống, ta rốt cuộc cũng biết vì sao nhân loại, chỉ cần sống cả đời như vậy là đủ.” Cố Thịnh Nhân về tới không gian trong vòng một mảnh thuần trắng kia, nâng khóe mắt, chảy xuống một giọt nước mắt. Từng có một người như vậy làm bạn, còn cầu cái gì kiếp sau đâu?

Tay phải bên trong phảng phất còn tàn lưu nhiệt độ cơ thể của người kia, ở một khắc sinh mệnh cuối cùng, Cơ Ngọc cầm tay Cố Thịnh Nhân: “A Trinh, cuộc đời này có thể cùng người làm bạn, là hạnh phúc của Cơ Ngọc.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Tướng Phủ Đại Tiểu Thư Vs Xuyên Qua Thứ Muội (Phiên Ngoại)

Editor - Beta: Mộng Kha

Tướng Văn Sam nguyên bản không gọi là Tướng Văn Sam

Nàng một giấc ngủ dậy, phát hiện chính mình nằm ở trong một phòng cổ hương cổ sắc, cả người đều là hưng phấn.

Xuyên qua, điều này ở thế giới nàng, là một từ bị lạn dùng, không nghĩ tới, có một ngày sẽ buông xuống ở trên người nàng.

Nhìn trong phòng một kiện phụ tùng xa hoa cao nhã, quần áo ngăn nắp thị nữ tôn kính xưng hô mình là “Nhị tiểu thư”, mỗi ngày chỉ cần ngắm hoa nghe khúc chờ người hầu hạ. Nàng cảm thấy nhân sinh đắc ý, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Nhưng mà, dục vọng người là vĩnh viễn không thể được thỏa mãn.

Tiếp thu ký ức Tướng Văn Sam lúc sau, nàng mới phát hiện, nguyên lai chính mình cho rằng nguyên thân thân phận tôn quý, sinh hoạt xa xỉ, chẳng qua là chính mình buồn cười thừa nhận.

Tướng Văn Sam chẳng qua chỉ là một cái thứ nữ mà thôi, ở trên nàng, còn có một người có xuất thân, vẫn là dung mạo, hay là tài hoa, đều hơn xa so với mình chính là đích tỳ.

Tướng Lệnh Trinh.

Tướng Văn Sam bắt đầu chú ý Tướng Lệnh Trinh.

Thấy được sinh hoạt của Tướng Lệnh Trinh, nàng mới biết được chính mình vì sinh hoạt cao phẩm chất ở trong nhà nhân gia, có lẽ chỉ là cái chê cười.

Tướng Lệnh Trinh trên người mặc, là công phẩm trong cung ban cho tới;

Tướng Lệnh Trinh mỗi ngày ăn, là Trường công chúa hoa giá cao có ý từ Giang Nam thỉnh trở về đệ nhất danh trù thân thủ sở làm;

Tướng Lệnh Trinh hí trúc, hậu viện tướng quân phủ có ý sáng lập ra nhất chính phiến rừng trúc, chỉ vì làm nàng có thể nhân hạ là lúc ngẫu nhiên đi ngồi xuống;

Tướng Lệnh Trinh thanh mai trúc mã, là đương kim Thái tử điện hạ.

Được đến tin tức càng nhiều, Tướng Vân Sam trong lòng liền càng thêm không cân bằng.

Dựa vào cái gì? Chính mình mới là xuyên qua mà đến người kia, chính mình mới hẳn là chân chính thiên chi kiều nữ, Tướng Lệnh Trinh bắt quá chỉ là một giới dân bản xứ mà thôi, dựa vào cái gì đem mình so đến bụi bặm?

Này phân không cam lòng, ở lúc sau nhìn thấy Tướng Lệnh Trinh, phát huy tới cực hạn rồi.

Tướng Vân Sam trong trí nhớ, đối với Tướng Lệnh Trinh ấn tượng cũng không phải rất khắc sâu, rốt cuộc nguyên thân nhất như chuột, nào dám tiến đến bên người đích tỷ lúa mất như vậy, nàng chỉ biết là, Tướng Lệnh Trinh là một mỹ nữ.

Nhưng là mặc cho nàng nghĩ như thế nào, cũng không biết, Tướng Lệnh Trinh là trưởng thành cái dạng này.

Quốc sắc thiên hương, không ngoài như vậy.

Tướng Vân Sam biết chính mình trong lòng trụ hạ một cái ma quỷ, tên của nó gọi là ghen ghét.

Nàng trong lòng âm u không ngừng nảy sinh, nàng muốn cướp đi hết thảy của Tướng Lệnh Trinh, đem nữ nhân này đập dưới lòng bàn chân.

Vì thế nàng thiết kế ở hội chùa đem nàng đẩy ngã, đáng tiếc Tướng Lệnh Trinh chỉ là phá điểm da, cũng không có vấn đề gì lớn.

Sau nàng lại bắt đầu có ý định quyến rũ Thái tử, thời điểm nhìn đến Thái tử, nàng liền biết, nam nhân như vậy, là sẽ không cự tuyệt sắc đẹp đưa tới cửa.

Quả nhiên, bắt quá chỉ là thủ đoạn lược thi, Thái tử liền không chút do dự thượng câu.

Chính là, sự tình cùng dự kiến trung hoàn toàn không giống nhau.

Vì cái gì, Tướng Lệnh Trinh một chút đều không để bụng?

Chính mình trở thành Trắc phi của Thái tử, chính là nàng đâu? Trở thành quận chúa duy nhất trong triều đại có đất phong!

Nàng vẫn là so không bằng nàng.

Vì thế, nàng càng ngày càng điên cuồng.

Chính là Tướng Lệnh Trinh nữ nhân kia, vận khí như thế nào sẽ hảo như vậy đâu? Con ngựa đâm chết, nàng người lại là lông tóc vô thương.

Còn có chính mặt mình, Tướng Vân Sam nghĩ thầm, Tướng Lệnh Trinh tới trả thù chính mình, trừ bỏ nàng, ai còn sẽ ác độc như vậy cấp mình hạ loại độc được này?

Nàng cảm thấy Tướng Lệnh Trinh ác độc, cũng không hỏi lỗi sai làm chính mình.

Thái tử địa vị lâm vào nguy cơ, chính mình là Trắc phi của Thái tử cũng thành cái chê cười.

Tướng Vân Sam nghĩ, vậy cùng đi xuống địa ngục đi.

Nàng rốt cuộc cũng chờ tới được tin tức: Thanh Dương quận chúa Tướng Lệnh Trinh bị ám sát hôn mê, sinh tử không biết.

Đáng tiếc, còn không có được đến tin tức xác thực người chết, hoàng đế lựa trắng liền đưa đến quý phủ.

Tướng Lệnh Trinh, ta tại địa phủ chờ ngươi. Nàng mỉm cười nhắm hai mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán*! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Hào Môn Quý Nữ Vs Trùng Sinh Dưỡng Nữ (1)

Tiếng người âm ỉ sân bay quốc tế Hoa Thị.

Nơi này mỗi ngày người đến người đi, bắt đồng quốc gia, bắt đồng mau da, người người vội vàng đi qua.

Không ít lữ khách đi ngang qua đều theo bản năng ngoài đầu nhìn về một phương hướng.

Một nam nhân mặc tây trang, đen thuần thủ công tây trang, đem hấn hoàn mỹ cao lớn thân hình khắc họa ra. Trên khuôn mặt tuấn mỹ, mày hơi nhíu lại, ánh mắt luôn nhìn về một phương hướng nào đó ở sân bay. Hiển nhiên, nam nhân này đang đợi người.

Có vài nữ sĩ nhân nhã lạng lẽ đứng ở nơi phụ cận, tò mò người có thể làm cho một nam nhân như vậy đứng chờ là người như thế nào.

Thực nhanh các nàng liền biết đáp án.

Ánh mắt nam nhân đột nhiên sáng lên, khuôn mặt vô cảm lập tức trở nên nhu hòa, nhanh chóng bước tới phía trước.

"Tích Tích!". Cô Thịnh Nhân đang ở trong đám người theo bản năng ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy một nam nhân đang đi về phía mình.

Nàng nhìn nam nhân, người chung quanh đang nhìn nàng.

Bởi vì đang ở ngoài, Trình Tích Tri mặc đồ tương đối đơn giản. Một cái váy liền áo màu xanh nhạt ôm thắt lưng đem dáng người nàng phác họa hoàn toàn, kính râm to rộng che khuất nửa khuôn mặt, tóc uốn gọn sóng màu nâu gọi cho nàng một cô quyến rũ.

Eo thon chân dài, da trắng xinh đẹp, là Trình Tích Tri chân thật nhất hình dung.

"Đại ca". Trình Tích Tri đối nam nhân cười thật tươi, rồi không khách khí đem hành lý trong tay đưa cho hắn.

Trình Bác Hiên sững sờ nhìn muội muội, chịu thương chịu khó đảm đương công việc khuôn vác. Thần sắc ôn nhu như thế nếu bị nhân viên trong công ty nhìn thấy sẽ kinh hô, chẳng lẽ tổng giám đốc đã biến thành một người cha hiền.

"Đại ca, nhị ca không tới sao?". Trình Tích Tri, hiện giờ là Cô Thịnh Nhân hỏi.

Trình Bác Hiên trả lời: "Kỳ Hiên hôm nay có một buổi triển lãm tranh, thật sự là tới không được."

Cô Thịnh Nhân bĩu môi: "Dù vội thế nào cũng bằng ta muội muội hấn quan trọng sao? Xem ta trở về có hung hăng bóc lột hấn hay không!"

Cô Thịnh Nhân lúc này vào vai nhân vật Trình Tích Tri, hình tượng một tiểu công chúa, gia thế hậu đãi, nhận hết sủng ái, cho nên nàng có thể không kiêng nể gì làm nũng, sử tiểu tính tình. (gia thế hậu đãi: gia thế lớn, tiểu tính tình: giận dỗi, làm nũng các kiểu của con nít ấy - Nhan Thiên Dung)

Trình Tích Tri là con út vợ chồng Trình Chấn Sinh, đương gia của tập đoàn Trình

Thị, vợ chồng Trình Chấn Sinh thích nữ nhi, kết hôn sau lại liên tiếp sinh hai cái nhi tử, chờ đến tiểu nữ nhi Trình Tích Tri ra đời, hai vợ chồng vui sướng vô cùng. Không chỉ có tự mình bãi phòng một vị đại sư thuật tướng nổi danh thế nữ nhi lấy tên Tích Tri, mà còn sợ nữ nhi không có bạn chơi cùng, từ trong thân thích nhận nuôi một nữ hài có độ tuổi tương đương cùng nhau nuôi (nhau là Trình Tích Tri với nữ hài nhi á - Nhan Thiên Dung)

Trình thị tập đoàn chủ tịch dưỡng nữ, thân phận này là bao nhiêu người cầu cũng không tới, đôi vợ chồng kia đương nhiên là một vạn cái nguyện ý.

Nữ hài nhận nuôi tên gọi Trình Nhất Như, tỷ tỷ Trình Tích Tri trên danh nghĩa, cũng là thế giới này nữ phụ.

Nguyên chủ Trình Tích Tri lúc mười tám tuổi đã đính hôn cùng Nguyên Hằng, Nguyên thị tập đoàn nhị thiếu. Nguyên bản là một cuộc hôn nhân môn đăng hộ đối, không nghĩ tới Nguyên Hằng lại thích Trình Tích Tri tỷ tỷ Trình Nhất Như.

Trình Nhất Như không phải không có cảm giác với Nguyên Hằng, hai người vẫn luôn ngằm lờ lờ kéo kéo, mãi cho đến Trình Tích Tri cùng Nguyên Hằng kết hôn sau cũng chưa dừng lại.

Trình Tích Tri kết hôn sau liền bị trượng phu vắng vẻ. Một ngày nào đó, nàng cùng bằng hữu ra ngoài chơi nhìn thấy Nguyên Hằng Trình Nhất Như ở bãi đỗ xe ôm hôn mới biết được, trượng phu mình thế nhưng cùng tỷ tỷ có một chân (có một chân: ngoại tình a...-Nhan Thiên Dung)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Hào Môn Quý Nữ Vs Trùng Sinh Dưỡng Nữ (2)

Trình Tích Tri từ nhỏ bị Trình gia nuông chiều, đâu chịu nổi loại ủy khuất này, đương trường đại náo Nguyên thị. Nàng trở về Trình gia, mang chuyện này

nói cho người nhà.

Vợ chồng Trình Chấn Sinh giận tím mặt, đuổi Trình Nhất Như khỏi Trình gia, làm nữ nhi cùng Nguyên Hàng ly hôn, gián đoạn hết thầy sinh ý với Nguyên thị. Trình Nhất Như bị đuổi ra khỏi Trình gia, ngày quá thật sự thê thảm. Trước kia sống cuộc sống cảm y ngọc thực, nay từ giàu thành nghèo, tiền kiếm vào căn bản đáp ứng không được tiền tiêu xài.

Mà Nguyên Hàng bị người Nguyên gia quản thật chặt, không thể cùng Trình Nhất Như liên hệ. Cuối cùng Trình Nhất Như phải làm hoạt động bán thịt (ai không hiểu bán thịt là gì inb ta - Nhan Thiên Dung), nhiễm bệnh hiểm nghèo rồi thê thảm chết đi. Lần nữa mở mắt ra, nàng ta (Trình Nhất Như) về tới năm mười tám tuổi.

Trình Nhất Như trùng sinh thống hận Trình Tích Tri, căng thống hận Trình thị. Nàng dụng mưu quyến rũ Nguyên Hàng. Thiếu niên ngây ngô thế nào chịu được nữ nhân kinh nghiệm một đời phong trần? Thực nhanh, Nguyên Hàng đối Trình Nhất Như nói gì nghe vậy.

Trình Nhất Như vô số lần trong tối ngoài sáng nói bậy Trình gia, làm Nguyên Hàng chán ghét Trình thị, đặc biệt chán ghét Trình Tích Tri. Ắc còn dụng ám chiêu với một cái chuyện án vô cùng quan trọng của Trình thị, làm Trình thị phá sản. Trình Chấn Sinh lúc ra nước ngoài bàn sinh ý gặp phải tai nạn phi cơ, đại ca Trình Bác Hiên bị người uống say ngộ thương trong quán bar, mất đi tính mạng, lòng tràn đầy nghệ thuật Trình Kỳ Hiên bị người vu hãm sao chép, không thể ngăn cản dư luận áp lực mà tự sát.

Trình Tích Tri từ một công chúa sống trong nhung lụa trở thành người thân mang nợ lớn không thể không làm công để trả. Mà Trình Nhất Như còn không buông tha nàng, thuê một cái lưu manh đến vũ nhục Trình Tích Tri. Cuối cùng, Trình Tích Tri bất kham chịu nhục tự sát.

Trình Nhất Như lại cùng Nguyên Hàng cử hành hôn lễ dưới sự chúc phúc của mọi người.

Cố Thịnh Nhân đi đến Trình Tích Tri trong người là để ngăn cản thế giới biến hóa do Trình Nhất Như trùng sinh.

Nguyên bản Trình Tích Tri ly hôn cùng Nguyên Hàng, như cũ làm Trình gia đại tiểu thư, được người nhà nuông chiều một đời, phong quang vô hạn.

Cố Thịnh Nhân tiếp thu cốt truyện xong, đối Trình Nhất Như một trận ghê tởm.

Trình gia chưa từng bạc đãi Trình Nhất Như người nay một phen nào, ăn mặc ở đi lại đều cùng Trình Tích Tri giống như đúc. Trái lại Trình Nhất Như đâu? Không chỉ không biết xấu hổ quyến rũ muội phụ, lúc sau hết thầy đều là gieo gió gặt bão. Trùng sinh lại nhưng đem Trình gia làm suốt đời cừu, làm hại nhân gia cửa nát nhà tan.

Cố Thịnh Nhân nhiệm vụ là bảo trụ Trình gia, chọc thủng Trình Nhất Như ngụy trang, hơn nữa đem tra nam cô phụ Trình Tích Tri là Nguyên Hàng một chân đá văng.

-----phân cách tuyến-----

Trình Bác Hiên mang theo muội muội trở về chủ trạch Trình thị.

"Tiểu thư trở lại". Quân gia luôn canh giữ ở cửa liếc mắt liền thấy được xe của đại thiếu gia.

Cố Thịnh Nhân vừa xuống xe đã bị một quý phụ nhân ôm chặt.

"Tích Tích bảo bố một năm không thấy lại đẹp hơn" Quý phụ nhân quan sát Cố Thịnh Nhân tỉ mỉ rồi lại thêm một câu "Giống như gầy đi".

"Lần này trở về liền không đi nữa đi? Mẹ mỗi ngày cho người hầm canh uống, nhất định phải đem Tích Tích bảo bố dưỡng đến trắng trẻo mập mập"

Cố Thịnh Nhân dờ khóc dờ cười nhìn phụ nhân, mẫu thân Trình Tích Tri - Bạch Phi Nhã. Trình mẫu Bạch Phi Nhã gần năm mươi, lại được bảo dưỡng tốt nên nhìn ung dung mỹ lệ.

"Mẹ, người đây là muốn đem ta làm tiểu thư dưỡng a." Cố Thịnh Nhân mặt đau khổ, đưa tới một trận trêu đùa.

"Ba" Cố Thịnh Nhân nhìn về phía nam nhân đứng bên người Trình mẫu, nguyên thân phụ sinh trình Chấn Sinh.

Từ cốt truyện Cố Thịnh Nhân biết, yêu thương nữ nhi, Trình Chấn Sinh một chút cũng không so thê tử kém, chỉ là tình cảm nam nhân tương đối nội liễm, không am hiểu biểu đạt thôi.

Nàng đi ra phía trước, nhẹ nhàng ôm phụ thân một cái.

"Ba ba, ta nhớ người muốn chết"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hào Môn Quý Nữ Vs Trùng Sinh Dưỡng Nữ (3)

Nguyên thân Trình Tích Tri lúc trước vẫn luôn đi học ở nước ngoài, năm ấy mới mười bảy tuổi mà đã đạt được hai giấy chứng nhận học sĩ

“Nhị ca đi triển lãm tranh, vậy tỷ tỷ đâu?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Nghe được Trình Nhất Như, Trình mẫu nhíu mày: “Nhất Như gần nhất cũng không biết có chuyện gì. Mỗi ngày đều thần thần bí bí, đôi khi buổi tối đều không về nhà.” Dù sao cũng là hài tử nuôi mười mấy năm, Trình mẫu vẫn có cảm tình với Trình Nhất Như.

Cố Thịnh Nhân trầm nghĩ: Trình Nhất Như đang vội vàng cùng Nguyên Hằng “Giao lưu cảm tình” a, đương nhiên không có thời gian về nhà. Không sai, Trình Nhất Như đã trùng sinh. Nàng hơn Trình Tích Tri một tuổi, vừa vặn mười tám tuổi, tháng trước mới trùng sinh về.

“Tích Tích!” Lúc này, một thanh âm truyền tới từ sau lưng, Cố Thịnh Nhân còn chưa quay đầu lại, một cái ôm liền bao lấy nàng.

Nhị ca Trình Kỳ Hiên.

Không giống đại ca Trình Bác Hiên nội liễm trầm ổn, nhị ca Trình Kỳ Hiên tính cách nhiệt tình như lửa, có lẽ nghệ thuật gia, chỉ có vĩnh viễn duy trì nhiệt liệt tâm tính như vậy mới có cuộn cuộn không ngừng linh cảm.

Cố Thịnh Nhân mỉm cười nhìn người một nhà, trong lòng âm thầm thì: Đời này, tuyệt đối không thể làm nữ nhân Trình Nhất Như kia, phá hư một gia đình hoàn mỹ như vậy.

“Ba mẹ, ta đã về.” Trình Nhất Như đi vào, thấy được mọi người đều ở trong phòng khách.

“Đại ca, Nhị ca.” Trình Nhất Như ánh mắt đảo qua, liền thấy được một người khác ngồi trên sofa.

“Tiểu muội, người đã trở lại?” Trình Nhất Như nỗ lực không chế hận ý trong lòng cuộn cuộn không thôi, cười nói.

Cố Thịnh Nhân chậm rãi quay đầu lại, hai người ánh mắt chạm vào nhau.

Trình Tích Tri đánh giá Trình Nhất Như: Nàng mặc một chiếc áo somi bó sát người, mới mười tám tuổi đã có được tư bản ngạo nhân, áo somi bị căng đến có chút phát chặt, hạ thân một cái quần đùi cao bồi, đem đôi chân dài hoàn mỹ bày ra tới.

Dung mạo của nàng tuy rằng không hoàn mỹ bằng Trình Tích Tri, cũng đủ hấp dẫn nam nhân.

Trình Nhất Như cũng đang đánh giá Trình Tích Tri. Ấn tượng của nàng với Trình Tích Tri còn lưu lại nhưng rất nhạt từ đời trước, Trình Tích Tri lúc ấy, đã là một thiếu phụ, đẹp một cách thành thực. Đẹp, giống như quả đào trắng hồng no đủ, có thể dễ dàng làm người điên cuồng.

Nàng mười bảy tuổi, so với ký ức có chút khác biệt, da thịt trong suốt như tuyết, vừa thấy liền biết là được lớn lên trong ruộng chiều, không tự buồn chải. Trình Nhất Như cũng lớn lên trong cảm y ngọc thực, nhưng không thể bảo dưỡng ra da thịt kiêu nộn như vậy, nghĩ đến, có những thứ, thật sự là trời sinh.

Hiện giờ Trình Tích Tri, mặt mày còn mang theo một tia ngây ngô, ngũ quan tinh xảo cũng hiển lộ hoàn toàn, đặc biệt là mặt mày có nét kiêu căng, vừa thấy liền biết đây là một tiểu công chúa nhận hết muôn vàn sủng ái.

Trình Nhất Như hận nhất chính là cô không rành thế sự kiêu căng này của Trình Tích Tri, nàng (Trình Tích Tri) luôn là như vậy, trước nay đều không cần suy xét cái gì, Trình gia bảo hộ nàng quá tốt, bất luận sự tình đều nào đều vì nàng suy xét chu toàn, nàng vĩnh viễn chỉ cần làm một tiểu công chúa.

“Tin ta trở về một tháng trước liền nói cho mọi người, tỷ tỷ người cũng không biết.” Cố Thịnh Nhân không cao hứng bữu môi, nửa thật nửa giả oán trách nói.

Trình Nhất Như trong lòng cười nhạt: Nàng trở về mới một tháng, nào nhớ được ký ức đời trước, làm sao sẽ nhớ rõ Tích Tri khi nào trở về?

Trình Tích Tri chính là như vậy, chẳng qua là một chuyện nhỏ như về nước, đều hận không thể làm cả gia đình đi đón nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 36: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (4)

“Anh, ta không nghĩ đi xem nữa.” Cố Thịnh Nhân ôm tay của Trình Bác Hiên làm nũng.

“Người tốt xấu gì cũng là đại cổ đông của tập đoàn Trình thị, người cấp dưới đương nhiên muốn nhận thức người một chút.” Trình Bác Hiên một chút cũng không hàm hồ.

Phu thê Trình Chấn Sinh ái nữ như mạng, tập đoàn Trình thị to lớn như vậy, cấp Trình Tích Tri để lại 20% cổ phần.

Trình Tích Tri đối với thương nghiệp cũng không cảm thấy hứng thú, vợ chồng Trình Chấn Sinh cũng không tính toán làm nữ nhi làm một nữ cường, cổ phần này đó, chỉ là chia hoa hồng, liền đủ để cho Trình Tích Tri cả đời sinh hoạt như công chúa.

Tập đoàn Trình thị tổng bộ nằm ở trung tâm thành phố Hoa thị tạo thành thương nghiệp office building.

Tiếp tân mới tới về mặt hoàn mỹ mỉm cười nhìn theo tổng giám đốc sau khi đi vào thang máy, mới về mặt hưng phấn đối với đồng bạn nói: “Trời ạ, tổng giám đốc thật sự hảo soái! Bất quá, nữ hài tử bên người hần là ai nha? Nhìn hảo nhỏ, bất quá thật xinh đẹp! Thế nhưng làm tổng giám đốc ngày thường nghiêm túc cười ôn nhu như vậy, không phải là cái vị hôn thê linh tinh gì đi.”

Một cái nữ hài tử khác móc ra gương nhìn xem trên mặt trang dung có hay không hoa, nghe xong đồng bạn nói, cười nhạo nói: “Cái gì mà vị hôn thê? Người không nghe nói qua, tổng giám đốc chúng ta có cái muội muội sao?”

Tiếp tân mới tới nghi hoặc: “Muội muội của tổng giám đốc mấy ngày hôm trước không phải đã tới công ty sao?”

Mấy ngày hôm trước Trình Nhất Như tới công ty một chuyến.

Lão công nhân cười cười: “Một người là nữ thân sinh, một người là dưỡng nữ. Người nói, người nào mới là muội muội của tổng giám đốc?”

Vợ chồng Trình Chấn Sinh tổng tới đều không có dấu điểm sự tình dưỡng nữ này, cho nên thời điểm Nguyên thị lựa chọn liên hôn căn bản là không có suy xét đến.

“Nữ hài tử bên người tổng giám đốc các người là ai?” Một thân tây trang, nam nhân cả người khí thế lạnh thấu xương ánh mắt trầm tĩnh nhìn một tay của Cố Thịnh Nhân vẫn ở trên người Trình Bác Hiên.

Giám đốc bên quan hệ xã hội thở phào một hơi, hần được công ty an bài tiếp đãi vị Nguyên thị xí nghiệp thiếu đông này. Đối phương khí thế trên người quá mức đáng sợ, làm hần luôn luôn nhìn quen mưa gió đều có một ít không thở nổi.

Nhìn thấy Nguyên thị thiếu đông bị sự tình khác chú ý hấp dẫn, hần nhẹ nhàng thờ ra, vội vàng đáp: “Đó là tiểu nữ nhi của chủ tịch, em gái của tổng giám đốc, tiểu thư Trình Tích Tri.”

Trình Tích Tri.

Nguyên Húc ở trong lòng nhắc mãi tên này mấy lần, hần tổng cảm thấy nhìn Trình Tích Tri có một loại cảm giác mạc danh quen thuộc, cẩn thận hồi tưởng một chút, Nguyên Húc xác định mình không có gặp qua nàng.

Lại lần nữa hồi tưởng một chút, tập đoàn Trình thị Trình Tích Tri, còn không phải là nữ hài tử trong nhà có ý đồ liên hôn kia sao?

Kia nàng chính là thê tử tương lai của Nguyên Hàng? Không biết vì sao, Nguyên Húc nghĩ đến khả năng này, trong lòng thế nhưng có chút hơi hơi bức bối.

Xem ra, trong khoảng thời gian này sự tình sau khi làm xong, hần cần hảo hảo nghỉ ngơi một chút. Nguyên Húc đem cỗ tâm tình bức bối này quy kết nguyên nhân do công tác quá bận rộn.

Phảng phất cảm giác tới điều gì, Cố Thịnh Nhân nghi hoặc xoay người hướng tới bên này nhìn nhìn, lại chỉ có thấy một cái bóng dáng.

Lắc đầu, Cố Thịnh Nhân có chút tự giễu cười, nàng vừa mới thế nhưng cảm thấy được Cơ Ngọc đang nhìn nàng. Chính là này như thế nào có khả năng đâu? Người kia, cùng mình không giống nhau, hần đã sớm không còn nữa a.

Nghĩ đến Cơ Ngọc, Cố Thịnh Nhân tâm tình trong nháy mắt hạ xuống.

“Xảy ra chuyện gì, Tích Tích?” Trình Bác Hiên nhận thấy được em gái không thích hợp.

Cố Thịnh Nhân lắc đầu: “Chỉ là có điểm mệt mỏi.”

Trình Bác Hiên nhìn đến em gái thần sắc ảm đạm, cũng liền không có hoài nghi: “Kia đi phòng nghỉ của ta ngồi trong chốc lát đi, lúc sau ta kêu người đưa người về nhà.”

Cố Thịnh Nhân gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (5)

Editor - Beta: Mộng Kha

“Trình tiểu thư, nghe danh đã lâu.” Một công tử cầm một ly rượu vang đỏ hướng tới Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân hướng tới hắn cười cười, cầm lên ly rượu trong tay hơi hơi nhấp một ngụm.

Tổng cổ rót người nọ, Trình Tích Tri tả hữu nhìn một chút, tìm được một góc khuất ngồi xuống.

Yến hội lần này là vì chúc mừng Trình thị cùng Nguyên thị liên thủ hợp tác một hội trường đại học án, Nguyên thị cùng Trình thị, là thương giới cự vô bá Hoa thị tồn tại như nhau, yến hội này, toàn bộ danh nhân thương giới Hoa thị có uy tín danh dự cơ hồ đều tới dự.

Trình Tích Tri là nữ nhi duy nhất của Trình gia, tự nhiên đã chịu vô số người ưu ái. Huống chi, Trình Chấn Sinh ái nữ như mạng, kia chính là có tiếng.

Đối với không ít công tử, nếu là có thể cưới được Trình Tích Tri, nhà mình liền leo lên gốc đại thụ Trình thị này.

Cố Thịnh Nhân thực không kiên nhẫn đối với loại xum xoe này, nàng ở trong thế giới trước đem tâm cho Cơ Ngọc, làm một “Người” được sáng tạo ra, Cố Thịnh Nhân cảm tình xem như đơn giản, đó chính là nàng tâm rất nhỏ, chỉ có thể dung hạ một người.

Nàng giờ phút này ngồi ở trong một góc ẩn nấp, mắt lạnh nhìn Trình Nhất Như như cá gặp nước chu toàn ở chi gian các vị khách khứa.

Làm dưỡng nữ của Trình thị, Trình Nhất Như nhân khí tuy rằng không thể so với Trình Tích Tri, lại cũng là đại bộ phận được người được nịnh hót.

Trình Nhất Như thực hưởng thụ cái loại cảm giác này.

Nàng nhớ tới đoạn thời gian đời trước cuối cùng của mình, bởi vì nhiễm bệnh hiểm nghèo không có biện pháp tiếp đãi khách nhân, không có kinh tế nơi phát ra chống đỡ ở tại tiêu khu xa hoa, chỉ phải dọn tới thuê nhà rồi lụi bại liêm.

Mỗi ngày ngoài cửa đều là thanh âm các loại phương ngôn hỗn tạp mắng chửi người, tiếng khóc tiểu hài tử, thanh âm ô tô ở dưới lầu minh sáo, các loại hoàn cảnh dơ loạn bất kham, quả thực chính là ác mộng!

Hiện giờ đâu? Chính mình vẫn là phong cảnh vô hạn Trình gia đại tiểu thư, đời trước không xem giống như là một hồi ác mộng, nàng thề, đời này, nhất định sẽ không lại làm mình lâm vào cái loại hoàn cảnh này.

“Trình tiểu thư.” Một thanh âm trầm thấp đánh gãy Cố Thịnh Nhân xuất thần.

Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu lên, là một nam nhân xa lạ. Nàng hơi hơi tức hạ mày, người nam nhân này trên người khí thế có tính xâm lược, làm người khác không tự giác cảm thấy khẩn trương.

Bất quá Cố Thịnh Nhân cũng chỉ là nhú nhú mày, nàng đời trước quý làm Hoàng hậu, cái dạng người gì mà chưa thấy qua? Người nam nhân này, còn không đủ để làm nàng luống cuống.

Nguyên Húc có chút ngoài ý muốn, chính mình khi còn nhỏ đã từng đi theo bá phụ nhập ngũ huấn luyện qua một đoạn thời gian, một thân khí thế là thật đánh từ huyết tính rèn luyện ra tới, người bình thường căn bản không chịu nổi, không nghĩ tới, cái tiểu cô nương trước mắt này thoát nhìn nũng nịu cư nhiên nửa điểm cũng không chịu ảnh hưởng.

Nguyên Húc nhướng mày, xem ra, vị tiểu thư Trình gia này, tựa hồ cũng không giống như mặt ngoài thoát nhìn là đơn thuần vô hại như vậy.

“Người hảo, ta là Nguyên Húc.” Nguyên Húc vươn tay.

Nguyên lai là anh của Nguyên Hằng, Nguyên thị tập đoàn thiếu đông. Cố Thịnh Nhân hiểu rõ.

“Nguyên tiên sinh, hạnh ngộ.” Cố Thịnh Nhân vươn tay tới, cùng Nguyên Húc nắm một chút.

Hào hoạt. Đây là cảm giác thứ nhất trong lòng Nguyên Húc.

Trong tay xúc cảm ấm áp làm tâm thần hắn dâng một chút, phảng phất như là cầm một ấm ngọc giống nhau.

Trách không được cổ nhân nói nhuyễn ngọc ôn hương, nguyên lai, thật sự có nữ tử như vậy.

Giữa hai người cũng không nói nhiều, chỉ ngẫu nhiên nói một hai câu, liền lẳng lặng ngồi như vậy, không khí chi gian thế nhưng bất giác xấu hổ, đối lập với náo nhiệt trong đại sảnh, rất có một loại cảm giác kiếp phù du bình yên.

“Ta nên đi ra ngoài đọc diễn văn.” Thời điểm Nguyên Húc đứng dậy thể nhưng có chút không tha.

Cố Thịnh Nhân xuất phát từ lễ phép đứng dậy đưa tiễn, không nghĩ tới do lần vẫy quá dài hạn chế hành động của nàng, chân một uy, nàng cả người nghiêng nghiêng hướng tới mặt đất rơi xuống.

“Cẩn thận!” Cố Thịnh Nhân rơi vào rồi một ôm ấp, cùng lúc đó, một cổ hương hoa sen quen thuộc truyền vào chóp mũi nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh(6)

“Trình tiểu thư?” Bởi vì Cố Thịnh Nhân ngửi được mùi hương quen thuộc nên thất thần, mãi đến lúc Nguyên Húc mở miệng gọi cô.

Cô vừa lấy lại tinh thần, nhanh chóng đứng vững, nói cảm ơn với Nguyên Húc.

“Nguyên tiên sinh thích nước hoa mùi hoa sen ư?” Cố Thịnh Nhân không hiểu có suy nghĩ gì mà hỏi một câu như vậy.

Nguyên Húc bật cười: “Không có, trước giờ tôi không dùng nước hoa.”

Nói xong anh gật đầu với Cố Thịnh Nhân, ra hiệu mình phải đi trước, bên phía sảnh lớn cũng đã bắt đầu đọc tên của anh.

Đề lại mình Cố Thịnh Nhân ngồi ngẩn người ở đó.

“Hệ thống.” Giọng Cố Thịnh Nhân mang theo vẻ mong đợi: “Cậu nói xem, có khả năng không.. Cơ Ngọc có khả năng luân hồi giống tôi không?”

Hệ thống im lặng một lúc mới lên tiếng: “Trên lý thuyết, khả năng này không tồn tại.”

“Nhưng mùi hương trên người anh ấy rất giống Cơ Ngọc!” Cố Thịnh Nhân có chút kích động: “Ở thế giới kia, trên người Cơ Ngọc cũng mang theo hương hoa sen, tôi ở cùng anh ấy, có thể xác định anh ấy chưa từng dùng bất kì thứ gì mang mùi hoa sen.”

Hệ thống không trả lời, nó cũng không có cách nào giải thích hiện tượng này.

Đột nhiên Cố Thịnh Nhân như sống lại. Từ khi đi vào thế giới này, trạng thái của cô hơi kỳ lạ, giống như cả người không có một chút tinh thần nào. Mặc dù hoàn thành nhiệm vụ như thường, nhưng lại khiến cô cảm thấy không tìm được lý do nào để kiên trì.

Cố Thịnh Nhân không phải kí chủ đầu tiên của hệ thống, lúc trước hệ thống từng có mấy kí chủ, bọn họ đều giống Cố Thịnh Nhân, trong một thế giới nào đó, yêu một người nào đó. Nhưng mỗi thế giới trôi qua, người bọn họ yêu đều sẽ biến mất, mà bản thân những người đó vẫn không ngừng xuyên qua các thế giới khác. Lâu dần, kí chủ có ý chí kiên định thế nào, cũng không thể tiếp tục chống đỡ.

Cuộc sống vô vọng, điều đó tàn nhẫn hơn so với bất kì điều gì. Ba kí chủ đầu của hệ thống, có hai người tự yêu cầu tiêu hủy bản thân.

Nhưng Cố Thịnh Nhân không giống bọn họ.

Cố Thịnh Nhân là do người kia tự tay tạo ra, bàn về địa vị, dù mười hệ thống cũng không bằng một Cố Thịnh Nhân, chỉ là bản thân cô không biết thôi.

Cố Thịnh Nhân cảm thấy trong thân thể mình tràn đầy ý chí chiến đấu.

Cô nhìn chằm chằm Nguyên Húc đang chậm rãi nói trên bục, suy nghĩ làm sao mới có thể chứng minh anh là Cơ Ngọc chuyển thế.

Đứng rồi! Đột nhiên Cố Thịnh Nhân nhớ ra. Trên vai trái của Cơ Ngọc có một cái bớt hình hoa sen. Lúc động tình ở thế giới kia, cô còn từng trêu chọc anh có phải tiên tử hoa sen chuyển thế không, không phải thì sao trên người không chỉ có mùi hoa sen mà còn có dấu ấn hoa sen. Khi đó Cơ Ngọc chỉ coi như cô nói đùa, cái gọi là mùi hoa sen ở trên người anh, ngoài Cố Thịnh Nhân ra, không ai có thể ngửi được.

Nếu vậy, trên người Nguyên Húc thì sao? Có phải cũng có vết bớt giống như vậy không?

Ánh mắt Cố Thịnh Nhân nhìn Nguyên Húc sáng rực, suy nghĩ làm sao mới có thể cời quần áo trên người người đàn ông này ra kiểm tra một lần.

Sau Nguyên Húc, đương nhiên người thừa kế tập đoàn Trình thị là Trình Bác Hiên cũng phát biểu cảm nghĩ một chút.

“Cuối cùng, cho phép tôi giới thiệu em gái một chút về tôi, công chúa nhỏ của tập đoàn Trình thị, Trình Tích Tri.” Trình Bác Hiên nhìn Trình Tích Tri cười.

Tích Tích không thích thương trường, không sao, anh cả anh đây có đầy đủ năng lực để che chở cô cả đời cơm áo không lo. Nhưng chuyện kinh doanh

này, vẫn phải do Tích Tích tự làm, sau này những thứ đó, đều chính là của cái của em ấy.

Cố Thịnh Nhân đứng lên xinh đẹp dưới ánh mắt của tất cả mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (7)

Trình Nhất Như thấy Trình Tích Tri đứng trên bục, được tất cả mọi người chú ý.

Những người vừa vây quanh cạnh mình, lúc này đều chăm chú nhìn về phía Trình Tích Tri.

Từ nhỏ luôn thế, chỉ cần nơi nào có Trình Tích Tri là không ai nhìn thấy Trình Nhất Như tồn tại.

Cô ta bấm mạnh móng tay vào lòng bàn tay.

Bỗng nhiên trên người ấm áp, Trình Nhất Như ngẩng đầu, là Nguyên Hàng khoác áo khoác lên người cô ta.

Cô ta nhìn người đàn ông tuần tú trước mặt, ấm áp trong lòng. Người đàn ông này, dù kiếp trước, hay kiếp này, trong mắt đều chỉ có mình.

Trong nháy mắt, trong lòng Trình Nhất Như nảy sinh rung động. Có lẽ, buông ân oán kiếp trước ra, một lòng ở bên cạnh Nguyên Hàng cũng rất tốt.

Nhưng mà dòi mắt nhìn Trình Tích Tri tỏa sáng trên bục, cô ta vội ép ý nghĩ này xuống đáy lòng.

Không, không tận mắt nhìn Trình Tích Tri ngã xuống vũng bùn, không nhìn thấy Trình gia suy tàn, sao có thể yên tâm được?

Cô ta nghĩ đến kế hoạch của mình, miệng nở nụ cười.

Nguyên Húc đứng trong đám người, nhìn Nguyên Hàng thân mật với Trình Nhất Như không coi ai ra gì, nhũn mảy.

Chuyện trong nhà muốn cho Nguyên Hàng và Trình thị trở thành thông gia, hai anh em đều biết. Do bản thân mình không đồng ý, trong nhà đã ra quyết định, để con thứ Nguyên Hàng kết thành thông gia với Trình thị.

Đối tượng Trình thị thông gia với Nguyên Thị chỉ có thể là một, chính là Trình Tích Tri.

Dù sao Trình Nhất Như cũng chỉ là con nuôi, muốn quan hệ thông gia bền chắc, đương nhiên một đứa con gái không chảy dòng máu Trình gia không đủ tư cách.

Nhưng nhìn đáng về hai người Nguyên Hàng và Trình Nhất Như, rõ ràng hai người có tình cảm thâm thiết.

Nguyên Húc nhìn Trình Tích Tri mang dáng vẻ xinh đẹp đứng ở trên bục, giống như thiên nga trắng cao quý, bỗng nhiên trong lòng cảm thấy em trai có tình cảm với chị gái cô là không xứng với cô.

Kiểu phụ nữ này, nên có một người yêu thương cô hết lòng hết dạ. Cô nên được nhận yêu thương chăm sóc tốt nhất.

Nguyên Húc lắc đầu, cảm thấy có chút kỳ lạ đối với những suy nghĩ hiện lên của mình, anh cảm thấy hai ngày nay tâm trạng của mình đều không bình thường.

Cố Thịnh Nhân xuống bục, cảm thấy khát nước, vừa lúc phục vụ đi qua, cô tiện tay lấy một ly champagne uống một ngụm.

Ánh mắt liếc tìm bóng dáng của Nguyên Húc, Cố Thịnh Nhân phát hiện không thấy bóng dáng người đàn ông kia đâu. Chẳng lẽ đã rời đi sớm?

Cô bỗng cảm thấy hơi buồn tẻ, dứt khoát tìm vị trí lúc trước ngồi xuống, chờ tiệc rượu kết thúc sẽ về với anh cả.

Sao tự dưng lại nóng như vậy?

Cố Thịnh Nhân ngồi một lúc, cảm thấy rõ ràng nhiệt độ trong không khí bắt đầu trở nên cao hơn.

Không đúng! Loại khách sạn cao cấp này không thể xuất hiện sai lầm như thế.

Cố Thịnh Nhân phản ứng nhanh chóng, không phải là khách sạn xảy ra vấn đề, mà là mình.

Mình lại bắt gặp bị người khác bỏ thuốc.

Cô cẩn thận nhớ lại những chuyện xảy ra lúc này, có khả năng nhất chính là lúc vừa xuống bậc, là ly rượu lấy từ trong tay phục vụ đã đi ngang qua.

Cũng chính là ly champagne để ngay trước mặt lúc này!

Chết tiệt!

Cố Thịnh Nhân thầm mắng mình quá chủ quan, cảm thấy càng ngày cơ thể càng nóng, cô vội vàng đi về phía toilet.

Cũng không thể mất hình tượng trong sảnh khách này.

Cách đó không xa, Trình Nhất Như vừa cười vừa tán chuyện với người ở bên cạnh, vừa liếc mắt nhìn Trình Tích Tri bước chân đi không bình thường về phía toilet.

Cô ta nhếch lên nụ cười không rõ, nói một tiếng xin lỗi với người bên cạnh, sau đó qua chỗ khác lấy điện thoại gọi.

“Này... Bây giờ anh có thể tới đây.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (8)

Cố Thịnh Nhân đứng trước bồn rửa tay, vỗ nước lạnh vào mặt mình.

Không được.

Cảm thấy ngọn lửa trong người ngày càng nóng, cô lấy điện thoại di động ra, muốn gọi điện cho anh cả, để anh mau chóng qua đón mình về nhà.

Ham muốn dâng trào trong người khiến tay cô không ổn định, ấn mấy lần mới mở được khóa màn hình, tìm trong danh bạ tên anh cả, Cố Thịnh Nhân vừa mới chuẩn bị gọi, điện thoại trong tay đã bị một bàn tay khác giật mất.

Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu, là một gương mặt đàn ông xa lạ.

Cô không khỏi hoảng hốt trong lòng, cố gắng ép cho về mặt bình tĩnh rồi nói: “Anh muốn làm gì? Mau trả điện thoại cho tôi!”

Người đàn ông kia nhìn mặt Cố Thịnh Nhân có chút thèm thuồng, hắn ta nhận được điện thoại chủ thuê nói là người ở bên trong toilet trên tầng 29 khách sạn, hắn chịu trách nhiệm mang người đi, sau đó...

Cho dù không thành công, chỉ cần cô gái trước mặt xuất hiện với bộ dạng quần áo không ngay ngắn trước mặt mọi người, cũng coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Không chỉ có thể hưởng thụ một đợt điểm phúc, còn có thể nhận được một số tiền lớn.

Cố Thịnh Nhân nhìn ánh mắt ngày càng không đúng trước mặt, còi báo động trong lòng réo lên, đáng tiếc hệ thống cách âm ở đây rất tốt, cho dù có gào hét lớn tiếng thì bên ngoài cũng không nghe thấy.

Cô đành phải nghiêm mặt mở miệng nói: “Mặc kệ anh do người nào sai bảo, nhất định người đó không nói cho anh biết tôi là người như thế nào. Tôi là đại tiểu thư tập đoàn Trình thị, chắc anh biết đến tập đoàn Trình thị như thế nào nhỉ, nếu hôm nay tôi xảy ra chuyện ở đây, dù anh chạy đến chỗ nào đi nữa, cha và anh tôi sẽ không bỏ qua cho anh.”

Người kia dừng hành động lại, đứng là người thuê không nói ra cô gái này thân phận gì. Tập đoàn Trình thị... Nếu cô ta nói thật...

Cố Thịnh Nhân thấy hắn ta chần chừ, vui mừng trong lòng, không ngừng cố gắng nói: “Nếu bây giờ anh lập tức rời đi, tôi có thể cam đoan xem như chuyện hôm nay chưa xảy ra. Người sau lưng anh cho anh bao nhiêu tiền, tôi có thể đưa anh gấp đôi.”

Lúc này hơi thở của cô dồn dập, thân thể do chịu tác dụng của thuốc đã không có sức, phải dựa vào bồn rửa tay sau lưng mới chống đỡ được để không ngã người xuống. Rõ ràng người đàn ông kia đang chần chừ.

Cố Thịnh Nhân kêu gọi hệ thống trong lòng: “Nếu tên đàn ông này không đồng ý lời tôi nói, cậu có năng lực giúp tôi thoát khỏi hay không?”

Hệ thống trả lời ngay: “Kí chủ yên tâm, làm người hướng dẫn của cô, tôi có nghĩa vụ giúp cho kí chủ an toàn trong phạm vi không phải mục tiêu nhiệm

vụ.”

Cố Thịnh Nhân đã không còn sức thảo luận phạm vi “không phải mục tiêu nhiệm vụ” với hệ thống.

“Không được! Ai biết sau đó cô sẽ nuốt lời! Tôi còn không hiểu kẻ có tiền mấy người? Trước mặt thì nói lời tốt, quay người thì đâm người ta một dao.” Rõ ràng người đàn ông kia đã đưa ra quyết định.

Hắn ta nhìn Cố Thịnh Nhân: “Có thể hưởng thụ người đẹp như cô, tôi cũng không lỗ.”

Hắn ta vừa nói xong, đã vò tay về phía Cố Thịnh Nhân.

Hôm nay Cố Thịnh Nhân mặc lễ phục dạ hội lộ vai màu xanh vỏ cau, vừa lôi kéo đã đầy nguy hiểm.

“Hệ thống!” Nhìn thấy tay người đàn ông kia sắp chạm vào chỗ khác, Cố Thịnh Nhân vội gọi.

Nhưng hệ thống chưa nói gì thì đã xuất hiện tiếng của người khác.

Một bóng người màu đen chạy nhanh tới đâm một đấm lên mặt người đàn ông đang kéo Cố Thịnh Nhân.

Một mùi hương sen quen thuộc tràn ngập quanh người Cố Thịnh Nhân.

Đột nhiên cô cảm thấy rất tủi thân, quay người nhào vào trong ngực người đàn ông kia, nín chặt môi, nước mắt rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (9)

Nguyên Húc không rảnh quan tâm đến người đàn ông đang rên rỉ trên mặt đất.

Lúc này anh có chút buồn bực nên đi ra ngoài, đang chuẩn bị vào toilet hút điếu thuốc, một cảm giác khó hiểu tràn ngập trong lòng anh.

Luôn cảm thấy, giống như có chuyện gì đó không hay đang xảy ra.

Từ nhỏ giác quan thứ sáu của anh đã rất chính xác, loại cảm nhận đặc biệt này cũng giúp cho anh nhiều lần tránh khỏi tai nạn.

Nghe theo linh cảm của mình, Nguyên Húc đi qua toilet nữ.

Lúc đầu Nguyên Húc do dự không biết có nên đi vào hay không, thế nhưng anh vừa đặt tay xuống tay cầm cửa, bỗng nhiên phát hiện có gì đó không đúng: Cửa bị khóa trái!

Loại toilet này đều là các phòng riêng biệt, thông thường mà nói, cửa bên ngoài này, ngoại trừ trường hợp khách sạn sửa chữa, thì không thể bị khóa trái.

Linh cảm trong lòng càng mãnh liệt hơn, không kịp nghĩ nhiều, Nguyên Húc đá bay cánh cửa.

Sau đó, anh thấy được một cảnh tượng khiến anh muốn rách cả mí mắt.

Trước đó Cố Thịnh Nhân còn rực rỡ lóa mắt trong sảnh lớn, lúc này đang bị một người đàn ông có vẻ mặt bi ối ép tới, vẻ mặt cô hốt hoảng, mắt mờ mịt, rõ ràng là bị bỏ thuốc.

Nguyên Húc cảm thấy lúc này máu ở trong người như dâng lên đầu, anh chưa bao giờ thấy mất kiểm soát như vậy.

Đánh một đấm, làm cho cái tên đàn ông kia ngã xuống đất không đứng dậy được, anh cởi áo khoác vest ra khoác lên trên người Trình Tích Tri.

Nhưng không ngờ, Trình Tích Tri vừa nhìn thấy anh, chỉ nhìn thoáng qua, lập tức nhào vào trong ngực anh khóc.

Cô gái trong ngực khóc vô cùng tủi thân, Nguyên Húc cảm thấy lòng mình bị tiếng khóc này làm cho mềm nhũn.

Nhìn người đàn ông ở trên mặt đất, lúc này Nguyên Húc biết bộ dạng của Cố Thịnh Nhân không thích hợp để ai khác nhìn thấy, anh cúi người ôm lấy cô, vội vàng ra khỏi nơi đó. Lúc đi ngang qua người đàn ông trên mặt đất, anh cố ý dừng lại, lấy điện thoại ra khỏi tay hắn ta, nhấc chân giẫm lên tay phải hắn ta... Lúc này anh thấy người đàn ông này dùng cái tay đó sờ vào người Cố Thịnh Nhân.

“Rắc!” Vang lên một tiếng gãy xương, không thêm để ý người đàn ông đang kêu gào như heo bị cắt tiết, Nguyên Húc ôm Cố Thịnh Nhân ra ngoài.

Lúc đám người bên trong sảnh lớn nghe thấy tiếng kêu ở đây chạy tới, chỉ thấy cánh cửa đã bị đá hỏng, còn có một người đàn ông nằm cuộn mình trên mặt đất rên rĩ.

Trình Nhất Như cảm thấy không vui trong lòng: Không ngờ tình cảnh như vậy, Trình Tích Tri kia còn có thể chạy ra ngoài.

Nguyên Húc ôm Trình Tích Tri đi qua lối đi đặc biệt, khách sạn này là sản nghiệp của Nguyên Thị, lối đi này, cũng chỉ vài người biết được.

Anh đưa Cố Thịnh Nhân đến phòng của mình ở trong khách sạn, đặt người lên giường, sau đó đi vào phòng tắm xả nước cho cô.

Lúc anh đi ra, nhìn thấy người trên giường, bỗng nhiên đỡ đầu.

Lúc này đầu óc Cố Thịnh Nhân đã mơ hồ, cô chỉ cảm thấy rất nóng, không ngừng kéo lễ phục trên người xuống.

Hiện ra trước mặt Nguyên Húc, là thân thể khiến cho máu của người ta sôi trào.

Ngây ngô, lại vô cùng mê người.

Nguyên Húc cảm thấy có một luồng nhiệt xông thẳng lên trên đỉnh đầu, với thân phận địa vị của anh, đương nhiên có không ít lần ôm ấp yêu thương phụ nữ, nhưng cho tới nay không có một phụ nữ nào giống như Trình Tích Tri, mang đến cho anh cảm xúc như vậy.

Nghĩ đến tuổi cô gái nhỏ này, hình như còn chưa thành niên? Nguyên Húc thầm mắng chính mình một tiếng cảm thú, dùng một tấm thảm quấn quanh người cô rồi bế cô lên, để vào trong bồn tắm đã được xả nước.

Anh rất vất vả mới nhìn được kích động xuống, Cố Thịnh Nhân trong ngực lại không chịu phối hợp chút nào.

Trong lúc mơ màng, Cố Thịnh Nhân cảm nhận được hơi thở của Cơ Ngọc, cảm thấy vô cùng an tâm, phát hiện anh muốn rời đi, đương nhiên cố gắng ôm chặt lấy anh không buông.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (10)

Nguyên Húc không biết làm sao, nhìn cô gái nhỏ tóm chặt lấy mình không chịu buông tay, ngay cả chính anh cũng không phát hiện ra được khoe miệng mình đang mỉm cười đầy vẻ yêu thương, chịu một đê làm người hầu một lần.

May mắn Cố Thịnh Nhân bị bỏ thuốc có tác dụng kích dục, nhưng cũng không nhất thiết cần phải quan hệ mới có thể giải được, Nguyên Húc tắm rửa cho Cố Thịnh Nhân xong, mặt cô vẫn hồng như cũ, nhưng không đến nỗi nhìn là biết bị bỏ thuốc như lúc này.

Nguyên Húc lấy điện thoại di động ra gọi cho Trình Bác Hiên.

Trình Bác Hiên vừa nhận điện thoại lập tức biến sắc, nói với người bên cạnh một tiếng rồi vội vàng rời đi.

Bên này, sau khi Nguyên Húc cúp điện thoại, im lặng nhìn gương mặt ngủ yên của Cố Thịnh Nhân. Lúc sau, anh cúi người, đặt một nụ hôn lên trên trán cô.

“Cô gái nhỏ, trêu chọc tôi sẽ không dễ dàng thoát thân đâu.”

Trình Bác Hiên gần như chạy tới, nhìn thấy Nguyên Húc, câu đầu tiên là: “Tích Tích không sao chứ?”

Nguyên Húc không hề dục dăng với người khác, giọng anh nặng nề: “Bây giờ không sao, nếu tôi đến muộn một chút thì chắc chắn đã có chuyện.”

Trình Bác Hiên không quan tâm ngữ khí của anh, cúi người nhìn em gái đang ngủ say, anh ấy thấy quần áo trên người Cố Thịnh Nhân không phải là bộ lúc đi ra cửa, sắc mặt biến đổi.

“Quần áo trên người Tích Tích đâu?”

Về mặt Nguyên Húc không đổi: “Lúc tôi tìm thấy cô ấy, quần áo trên người đã không còn nguyên, nên đổi cho cô ấy một bộ khác.”

Trình Bác Hiên: Rõ ràng là em gái mình bị người lạm dụng, nhưng mình lại không thể làm được gì, cảm thấy rất khó chịu.

Nhưng một giây sau tinh thần anh ấy lại bị lời Nguyên Húc hấp dẫn, cái gì gọi là quần áo không còn nguyên?

Nguyên Húc nhìn về mặt của anh ấy đã biết anh ấy đang nghĩ cái gì: “Anh yên tâm, Tích Tích không sao.”

Trình Bác Hiên: Đợi một chút, cậu và em gái tôi quen nhau ư? Gọi Tích Tích thuận miệng như thế.

“Nhưng mà sau khi trở về anh nhớ cho cô ấy đi kiểm tra, cô ấy bị người khác bỏ thuốc kích dục, mặc dù nhìn thì không sao, tốt nhất vẫn nên kiểm tra lại thì hơn.”

Trình Bác Hiên gật đầu, cũng không gọi Cố Thịnh Nhân dậy, cúi người ôm lấy em gái rồi đi.

Đột nhiên Nguyên Húc phát hiện, mình lại cảm thấy ghen tức với cảnh này, bọn họ là anh em ruột mà!

Anh nhìn Trình Bác Hiên ôm Cố Thịnh Nhân rồi đi bằng lối bí mật, dù sao bộ dạng Cố Thịnh Nhân bây giờ không thích hợp để cho người khác nhìn thấy.

Đợi đến khi bóng dáng hai người khuất khỏi tầm mắt, Nguyên Húc mới thu ánh mắt lại, tiện tay gọi một cuộc điện thoại: “Ừm, nửa tiếng nữa, điều tra toàn bộ camera giám sát hôm nay cho tôi.”

Ánh mắt anh lạnh lùng, bất kể là ai, dám động vào người mà anh coi trọng, phải chuẩn bị tâm lí thật tốt để nhận hậu quả.

Đại boss lên tiếng, hành động của nhân viên cấp dưới nhanh chóng, không đến nửa tiếng, thứ Nguyên Húc cần đã xuất hiện trước mặt anh.

“Trình Nhất Như...” Nguyên Húc nhìn những hình ảnh ở trong camera giám sát, giọng nói lạnh lùng đến mức có thể đóng băng.

“Anh, chuyện này không thể nào! Nhất định anh đã hiểu lầm Nhất Như!” Nguyên Hàng nhìn thứ anh trai cho anh ta xem, giọng nói dữ dội.

“Nhất Như yếu đuối hiền lành như vậy, sao có thể làm ra chuyện hãm hại em gái như thế này?” Nguyên Hàng không tin, thậm chí anh ta nghi ngờ, tất cả chuyện này đều do Trình Tích Tri tự biên tự diễn.

“Có phải cô gái Trình Tích Tri kia nói không? Em nói anh biết, anh không được bị cô ta lừa, cô ta là người ác độc, anh không biết đâu, cô ta đối xử với Nhất Như...” Không thể không nói Trình Nhất Như đã thành công trong việc tẩy não Nguyên Hàng, nói đến Trình Tích Tri, về mặt Nguyên Hàng tràn đầy chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (11)

Khi Cố Thịnh Nhân tỉnh lại, phát hiện mình đang ở trong phòng của mình.

“Hệ Thống” Cô gọi hệ thống: “Sau khi tôi hôn mê, đã xảy ra chuyện gì?”

Hệ thống trực tiếp phát lại hình ảnh trong đầu của Cố Thịnh Nhân, từ lúc Cố Thịnh Nhân thần trí mơ màng đến khi Trình Bác Hiên bế cô bỏ đi.

Trời ơi! Cố Thịnh Nhân muốn độn thổ. Cô đã bám li ở nhà người ta không đi thì thôi đi, lại còn để Nguyên Húc tắm cho cô!

Cô xem lại ký ức cảm thấy vô cùng xấu hổ, có thể tưởng tượng ra tâm trạng bức dọc của Nguyên Húc lúc đó. Cố Thịnh Nhân quyết định, lúc đó cô hôn mê, nên không biết gì hết.

“Nhưng vẫn không biết là Nguyên Húc có đúng là Cơ Ngọc hay không.” Cố Thịnh Nhân cảm thấy hơi buồn bực.

“Bảo bối Tích Tích đã dậy rồi sao?” Bà Trình đẩy cửa bước vào, nhìn thấy Cố Thịnh Nhân đã tỉnh lại thấy vô cùng vui vẻ: “Bác Hiên nói con uống quá nhiều, sợ con khó chịu nên đã tìm bác sĩ Khương tới để khám cho con đây, thẳng bé đó, có chút chuyện nhỏ như vậy cũng làm phiền tới bác sĩ Khương, trời nóng như vậy mà phải đi rửa xe.”

Ngoài miệng bà Trình than phiền như vậy, nhưng trong ánh mắt lại tỏ ra vô cùng hài lòng với hành động của đứa con cả.

Bác sĩ Khương là bác sĩ riêng của Trình gia, Cố Thịnh Nhân rất hiểu, có lẽ là Trình Bác Hiên cũng không hề nói với bà Trình về việc bản thân mình bị bỏ thuốc.

“Con không sao.” Cố Thịnh Nhân vội vàng xuống giường, cố tình xoay một vòng thể hiện bản thân mình đã khỏe.

Bà Trình cười nói: “Không sao là tốt rồi, vừa nãy hai đứa con trai của Nguyên gia đến thăm ba của con, con cũng nên gặp gỡ Nguyên Hàng một chút

đi.”

Bà Trình biết chuyện của Nguyên Hàng là do cả hai gia đình ngầm thừa nhận, cũng không hề giấu diếm Trình Tích Tri.

Trong mắt của họ, Nguyên Hàng rất phong độ, lễ phép với người lớn tuổi, là một lựa chọn tốt nhất để làm chồng. Nhưng tốt nhất vẫn phải là người mà Tích Tích yêu, nếu Tích Tích thực sự không đồng ý, thì họ cũng không miễn cưỡng con gái bảo bối gả cho một người đàn ông mà cô không thích.

Mất Cố Thịnh Nhân ngồi sáng, Nguyên Húc cũng tới sao?

Bà Trình thấy con gái nghe lời mình nói, ánh mắt lấp lánh, còn tưởng con gái mong chờ được gặp Nguyên Hàng, trong lòng cảm thấy rất vui. Xem ra người mà hai vợ chồng bà đã chọn rất tốt.

Cố Thịnh Nhân đi tới sảnh trước, đã thấy Nguyên Húc và Nguyên Hàng ngồi ở đó, anh hai Trình Kỳ Hiền và Trình Nhất Như cũng đã ngồi bên cạnh.

“Tích Tích, em đã tỉnh rồi ư?” Trình Kỳ Hiền liếc nhìn em gái đang đi xuống lầu, vội vàng đứng dậy nhìn Cố Thịnh Nhân, đưa tay sờ trán cô, cảm thấy không còn nóng nữa mới yên tâm.

Cố Thịnh Nhân chào hỏi hai người họ.

Nguyên Húc luôn tỏ ra lạnh lùng với tất cả mọi người. Còn Nguyên Hàng thì ngược lại, vẫn còn hơi xa cách với Cố Thịnh Nhân.

Trình Kỳ Hiền thấy thế lại nhủ mày.

“Trình Tích Tri, tôi có chuyện muốn nói với cô.”

Cố Thịnh Nhân đang ngắm nhìn chậu hoa mới trên bàn, chợt nghe thấy tiếng Nguyên Hàng.

“Nguyên nhị công tử có chuyện gì xin cứ nói thẳng.” Cố Thịnh Nhân không quay đầu lại, thản nhiên nói.

Giọng điệu của Nguyên Hàng không có gì là tốt, Cố Thịnh Nhân cô cũng không phải loại người lấy oán báo oán.

“Anh cả của tôi nói Nhất Như dùng thuốc hãm hại cô, Nhất Như hiền lành như vậy sao có thể làm ra những chuyện như thế? Có phải là cô đã nói xấu Nhất Như trước mặt anh trai anh tôi không?” Nguyên Hàng chất vấn.

Cố Thịnh Nhân đứng dậy, từ khi tới thế giới nhiệm vụ này, đây là lần đầu tiên cô nghiêm túc đánh giá Nguyên Hàng.

Nho nhã, lịch sự, cũng có thể coi là một đáng anh tài, nhìn đâu có giống một người đầu óc có vấn đề chứ?

“Cô nhìn tôi như vậy làm gì?” Nguyên Hàng bị Cố Thịnh Nhân nhìn chằm chằm cảm thấy không được tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (12)

“Tôi đang nghĩ Nguyên nhị công tử lấy tự tin ở đâu mà lại có thể nói những lời như vậy.”

Cố Thịnh Nhân từ từ nói: “Xét về mối quan hệ, tôi mới từ nước ngoài về, chỉ mới gặp anh cả của anh một lần ở bữa tiệc, Nguyên đại thiếu gia dựa vào đâu để tin tưởng những lời người xa lạ mới gặp một lần chứ?”

“Và lại, tôi và anh có hôn ước, hai nhà đã ngầm thừa nhận, tôi không tin là Nguyên nhị công tử không biết. Nếu vị hôn thê của anh bị người ta bỏ thuốc ở bữa tiệc, anh không hề quan tâm để ý tới tôi đã đành, giờ anh lại vì người khác mà chất vấn tôi ư?”

“Lại càng không cần nói, Trình Nhất Như cô ta là nhân vật tầm cỡ nào mà Trình Tích Tri tôi lại phải tự dùng thuốc với bản thân mình để hãm hại cô ta?”

“Nguyên nhị công tử, lần sau trước khi nói chuyện, anh hãy mang não theo. Nếu không thì, lần này tôi có thể bình tĩnh giải thích cho anh, lần sau sẽ trực tiếp đui địt thẳng cô.”

Nguyên Hàng bị cô nói như vậy thì mặt đỏ tía tai: “Trình Tích Tri cô!”

“Tôi có hẹn làm đẹp vào buổi chiều, Nguyên nhị công tử, xin hãy về cho.” Cố Thịnh Nhân không muốn nhìn thấy anh ta, một người đàn ông dễ dàng bị phụ nữ lừa gạt như vậy, Cố Thịnh Nhân thực sự thấy gai mắt.

Sau khi Cố Thịnh Nhân đi khỏi, Nguyên Húc cũng nhìn theo tới chỗ rẽ.

Ánh mắt của anh đang đánh giá, một người con gái mồm mép lanh lợi như vậy, Nguyên Húc anh chưa từng gặp, thật là... cô đúng là biết mê hoặc người khác.

“Cô ấy nói không sai, Nguyên Hằng, thực sự em đã bị người phụ nữ tên Trình Nhất Như ấy mê hoặc rồi.” Nguyên Húc lạnh lùng nói với em trai.

Còn nữa, em đã có người để quan tâm, về phía ba mẹ, anh sẽ tự nói rõ với họ, còn hôn nhân với Trình gia, em không còn thích hợp nữa.” Nguyên Húc nói.

“Anh cả?” Nguyên Hằng hơi ngạc nhiên.

Sắc mặt của Nguyên Húc trầm xuống: “Sao thế? Không phải là em vừa muốn mờ ám với người phụ nữ tên Trình Nhất Như, lại vừa muốn lấy Trình Tích Tri đây chứ?”

Nguyên Hằng đỏ mặt, thực sự anh ta đã nghĩ như vậy, dù sao cũng chỉ là hôn nhân vì gia đình, người con gái như Trình Tích Tri chỉ cần kết hôn với cô là xong. Nguyên Húc cảm thấy lồng ngực dâng tràn sự tức giận, sao trước kia anh không nhận ra em trai của mình lại là người như vậy cơ chứ?

“Trình tiểu thư, chúng ta lại gặp mặt rồi.” Nguyên Húc dịu dàng cười và nói với Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân âm thầm không nói, trong mười ngày qua, tính đi tính lại, họ đã vô tình gặp nhau sáu lần.

Thành phố Hoa lớn như vậy, nói ở đây không có dấu vết gì của người đàn ông này, Cố Thịnh Nhân cô thực sự không tin.

“Nguyên tiên sinh, thật sự là quá trùng hợp.” Cố Thịnh Nhân nở nụ cười, sau phát hiện ra Nguyên Húc có thể là Cơ Ngọc chuyển thế, thái độ của Cố Thịnh Nhân với anh cũng không hề tệ bạc.

“Gặp là là có duyên, hay là cùng ăn một bữa cơm.” Nguyên Húc bước tới, đưa ra lời mời.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân không hề từ chối.

Địa điểm là do Nguyên Húc chọn, là một nhà hàng Trung Quốc vô cùng nổi tiếng, món ăn vô cùng tinh tế, hương vị vô cùng thơm ngon.

Lúc ra cửa, Cố Thịnh Nhân đã nhìn thấy Đồng Hằng và Trình Nhất Như nắm tay nhau đi vào một cách thân mật.

Nguyên Húc neho mắt đánh giá vẻ mặt của Cố Thịnh Nhân, thấy sắc mặt cô không hề thay đổi mới yên tâm.

Tuy lần đó nghe được cuộc đối thoại của cô và Nguyên Hằng, trong lòng đã đoán được phần nào cô không hề có tình cảm nam nữ với Nguyên Hằng, nhưng trong lòng anh vẫn hơi lo lắng.

Vì thế anh luôn tìm cách để Cố Thịnh Nhân nhìn thấy em trai mình và Trình Nhất Như thân mật bên nhau.

Theo quan sát mấy ngày qua, Cố Thịnh Nhân là một người vô cùng kiêu ngạo, trong lòng lại có người đàn ông khác, dù trước đây cô có cảm tình đi chăng nữa thì hai người cũng không thể xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (13)

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân nhìn thấy hai người Nguyên Hằng và Trình Nhất Như, cô đã quá quen với vở kịch này đương nhiên biết hai người này đã sống chung với nhau từ lâu rồi.

Nhưng Nguyên Húc đang ở bên cạnh, cô quay đầu nhìn Nguyên Húc nói: “Chuyện của tôi và nhị công tử, chắc Nguyên tiên sinh cũng biết. Bây giờ xem ra Nguyên nhị công tử có vẻ thích chị của tôi hơn.”

Nguyên Húc đã hiểu ý của cô. Trong lòng anh mừng thầm, nhưng trên mặt chỉ gật đầu: “Tích Tích, em yên tâm, Nguyên gia sẽ giải thích rõ ràng với Trình gia.”

Anh dừng lại một lát rồi khẽ nói: “Anh và anh cả của em là bạn tốt, em cứ gọi anh là Nguyên tiên sinh nghe thật xa cách, hay là gọi anh là Nguyên đại ca đi.”

Cố Thịnh Nhân: “... Nguyên đại ca.”

Nguyễn Húc cảm thấy được cô gọi như vậy thật sự dễ chịu.

Tác phong của Nguyễn Húc rất nhanh nhẹn, đương nhiên bên gia đình Nguyễn gia không đồng ý cho con trai bỏ tiểu công chúa Trình thị để lấy con gái nuôi, nhưng lại bị con trai cả thuyết phục.

“Trong lòng Nguyễn Hàng đã có người khác rồi, sau khi kết hôn sẽ không thể toàn tâm toàn ý chăm sóc Tích Tích, nhờ làm loạn thì tới lúc đó hai nhà không thể kết thân mà còn trở thành thù địch. Huống hồ kết hôn với Trình thị cũng không phải chỉ có mình Nguyễn Hàng.”

Bà Nguyễn kinh ngạc: “Không phải con vẫn luôn từ chối sao?”

Nguyễn Húc cong môi cười: “Đó là lúc trước thôi, giờ con cảm thấy Tích Tích rất tốt.”

Thấy vậy, ông bà Nguyễn cũng không nói nhiều, lúc đầu người họ chọn kết hôn với người Trình thị là con trai cả, chỉ là lúc đó Nguyễn Húc kiên quyết không đồng ý lấy một người không biết cao thấp làm vợ, không còn cách nào mới đổi thành cậu con trai út.

Nếu bây giờ Nguyễn Hàng đã có người trong lòng, con trai cả lại có cảm tình với con gái Trình gia, nếu Trình gia bằng lòng, họ cũng không có ý kiến gì.

Nhưng mà, Trình Nhất Như kia tuyệt đối không thể bước vào cửa Nguyễn gia.

Ông bà Nguyễn đều là người đã từng trải, Trình Nhất Như kia rõ ràng đã biết Nguyễn Hàng có hôn ước với em gái mình, nhưng vẫn dây dưa với anh ta. Người phụ nữ như vậy Nguyễn gia không cần. Đó chính là ba mẹ trong thiên hạ, chuyện này nếu chuyện chỉ do một mình Trình Nhất Như thì không hề ảnh hưởng gì, nhưng họ lại đổ hết trách nhiệm lên đầu cô ta.

Trong thời gian này, Cố Thịnh Nhân đang chuẩn bị một việc lớn.

Ba của Trình Tích Tri, Trình Chấn Sinh sinh nhật trong tháng này.

Trong nguyên tác, Trình Tích Tri sẽ tốn rất nhiều tiền để mua một pho tượng Ngọc Quan Âm từ tay một người trạm khắc ngọc, lúc đó Trình Chấn Sinh sẽ sai người mang đi cất, sau đó sẽ đặt ở ngay đại sảnh, Trình Tích Tri biết lễ mừng thọ lần này sẽ rất nổi bật.

Lần này Cố Thịnh Nhân cũng không định đổi quà, mà chỉ chọn vật liệu, cô đã phải hao tốn tâm tư, mỗi nét chạm trở đều vô cùng cẩn thận, đương nhiên phải làm tốt hơn.

Sắp tới ngày sinh nhật của ông Trình.

Bởi vì con gái bé bỏng đã nói chuẩn bị cho mình một món quà lớn, nên Trình Chấn Sinh cố ý tuyên bố quà của mấy người con sẽ công khai trước mặt quan khách.

Trình Bác Hiên thì không cần phải bàn, anh ta luôn tiêu tiền như nước, chi cũng mạnh tay, quà tặng vẫn luôn luôn là thứ đắt tiền.

Trình Kỳ Hiên tặng một bức tranh do chính anh ta vẽ, người trong bức tranh là ông Trình và bà Trình.

Tiếp đó là Trình Nhất Như. Hôm nay Trình Nhất Như ăn mặc thanh lịch, lễ phục màu trắng ôm lấy cơ thể đầy đặn của cô ta, tóc uốn xoắn càng làm tăng thêm vẻ quyến rũ của cô ta.

Cô ta nhận thấy mọi ánh mắt của khách mời đều nhìn về phía mình, không khỏi đắc chí nhìn về phía Trình Tích Tri, nhẹ nhàng vỗ tay.

Hai vệ sĩ mặc vest mang một đồ vật được che bằng tấm vải đỏ bước vào đại sảnh.

Trình Nhất Như bước lên, vén tấm vải đỏ ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (14)

Miếng vải đỏ nhanh chóng hạ xuống, đồ vật hai vệ sĩ khiêng cũng xuất hiện trước mặt khách mời.

Những tiếng tán thưởng vang lên.

Nguyễn Húc cũng nhìn thấy một cạnh xanh thẫm của đồ vật dưới tấm vải che màu đỏ.

Món quà Trình Nhất Như sai người dâng lên rõ ràng là một pho tượng bạch ngọc quan âm.

Thời gian này, Trình Tích Tri vẫn luôn chuẩn bị quà sinh nhật cho ba mẹ, Nguyên Húc cũng biết điều này. Anh cũng biết Trình Tích Tri rất tâm huyết với món quà này. Anh luôn bên cạnh cô, thấy cô điêu khắc từng ngày, tỉ mỉ đến từng chi tiết, không chấp nhận qua loa.

Nhưng Trình Nhất Như lại đi trước cô một bước, dâng lên một pho tượng quan âm giống như vậy, khiến hai tháng cố gắng của cô biến thành trò cười. Cô lao lực tâm tư muốn cho ba mẹ một niềm vui bất ngờ, lại bị người khác nhanh chân cướp mất.

Có món quà của Trình Nhất Như dâng lên trước, Trình Tích Tri biết nếu còn đưa lên một món quà giống hệt sẽ chỉ làm người khác cảm thấy vô vị.

Trình Nhất Như bên kia còn đang nói: "Bạch ngọc quan âm là do con mời đại sư từ nước ngoài về mất nửa năm mới hoàn thành, hơn nữa còn đặc biệt xin Tuệ Tĩnh đại sư khai quang. Con gái chúc ba mẹ phúc như đồng hải thọ tỷ nam son!"

Các khách mời đều khen ông Trình có con gái hiếu thuận. Ông Trình cũng mừng rỡ cười vui vẻ.

Trình Nhất Như cười đắc ý, đương nhiên cô ta biết quà của Trình Tích Tri là gì. Kịp trước, Trình Tích Tri dựa vào một pho bạch ngọc quan âm mà lừng danh, lần này cô ta cố ý trước mặt cô dâng lên một pho bạch ngọc quan âm.

Trình Tích Tri, món quà trên tay cô còn có thể trưng ra nữa không?

Nguyên Húc lo lắng nhìn Trình Tích Tri, bất ngờ phát hiện Trình Tích Tri hình như không để ý lắm.

Hình như Trình Tích Tri đang trao đổi cùng hệ thống: "Là tôi sơ suất rồi, tôi đã quên mất Trình Nhất Như có trí nhớ của kiếp trước, rõ ràng cô ta muốn mượn phen này để làm tôi xấu mặt."

Hệ thống cũng không dự đoán được điều này: "Kí chủ mau chóng nghĩ cách giải quyết." Lúc này chỉ còn quà của Trình Tích Tri vẫn chưa dâng lên.

Nghe đồn Trình Chấn Sinh yêu thương đứa con gái này nhất. Các khách mời đều thầm suy đoán Cố Thịnh Nhân này sẽ dâng lên món quà gì.

Trình Nhất Như cười lạnh: "Trình Tích Tri, cô sẽ làm sao đây? Nếu dâng pho bạch ngọc quan âm cô chuẩn bị lên, chắc chắn sẽ khiến mọi người thất vọng. Nếu đổi sang quà khác, tôi không tin trong thời gian ngắn như vậy, cô có thể chuẩn bị được cái gì."

Tâm trạng cô ta đang rất tốt, chỉ chờ Trình Tích Tri bị bêu xấu.

Tất cả mọi người đều đang nhìn Cố Thịnh Nhân, cô lại không nói gì.

Nhất thời có chút khó xử, Trình Chấn Sinh cũng cảm thấy có gì không đúng, ông cười nói: "Sao vậy? Tích Tích của ba không muốn cho người khác xem món quà con chuẩn bị cho ba sao, muốn ba về nhà xem một mình sao?"

Nếu Cố Thịnh Nhân thực sự chưa chuẩn bị được quà, chỉ cần thuận theo lời của ông, sự khó xử này đã có thể được giải quyết.

Rõ ràng là ông đang giải vây cho Trình Tích Tri.

Cố Thịnh Nhân vẫn không mở miệng, Trình Nhất Như cười nói: "Em gái không thể ích kỷ như vậy được, chúng ta đều đang đợi xem món quà em thầm chuẩn bị cho ba thực ra là món quà đặc biệt gì."

Bà Trình có chút không vui nhìn Trình Nhất Như.

Trình Nhất Như biết lời này của mình có chút đột ngột, nhưng cô ta không thể nhẫn nhịn, dựa vào cái gì mà cho dù Trình Tích Tri có làm sai điều gì cũng có nhiều người như vậy giúp cô giải vây như vậy. Hôm nay cô ta nhất định khiến cô mất mặt trước toàn bộ những người có máu mặt của thành phố.

Trình Tích Tri nhìn Trình Nhất Như đầy ý tứ, không biết vì sao mà Trình Nhất Như cảm thấy ánh nhìn này khiến bản thân có chút kinh hãi, có cảm giác có chuyện gì đó mà bản thân không thể khống chế.

Cố Thịnh Nhân mở miệng: "Nếu chị đã muốn như vậy, vậy em đành chịu xấu mặt trước mặt mọi người."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (15)

Trong lúc Cố Thịnh Nhân đang nói, liên tục có người dâng đồ lên.

Nguyên Húc tập trung nhìn nhưng những đồ này rõ ràng không phải bạch ngọc quan âm đã chuẩn bị trước đó.

Rất nhanh, trước mặt Cố Thịnh Nhân đã bày ra một văn án, bên trong là một tờ giấy Tuyên Thành, dĩ nhiên là đầy đủ bút, mực, giấy, nghiên.

Cô muốn làm gì?

Trình Nhất Như chau mày. Kiếp trước cô ta chưa từng nghe nói Trình Tích Tri có đóng góp gì cho nền học vấn quốc gia.

Chẳng qua là mọi người xôn xao mà thôi. Cô ta tự an ủi mình, dùng điều này nhấn chìm dự cảm không lành trong lòng.

Đương nhiên không ít người bị Cố Thịnh Nhân thu hút sự chú ý, muốn xem rốt cuộc trong hồ lô bán loại thuốc gì.

Người Trình gia cũng tò mò, chưa từng biết con gái út lại cất giấu tài nghệ như vậy.

Cố Thịnh Nhân lại không quan tâm người khác nghĩ gì.

Cô tự mình sáng tạo, bất kể là cầm kì thi họa thi tửu hoa trà hay lĩnh vực gì, kỹ năng của cô đều thuần thực. Hơn nữa bởi vì cô vô cùng có hứng thú với tranh thủy mặc, kiếp trước Cơ Ngọc đã mời một vị đại sư Bạch Sơn lão nhân của Thiên Khai vương triều đích thân đến chỉ dạy cô.

Sau này chính Bạch Sơn lão nhân đã từng thừa nhận, ở trình độ hội họa đơn thuần, hoàng hậu nương nương đã không bằng cô.

Đưa tay lướt nhẹ trên tờ giấy, Cố Thịnh Nhân có chút không hài lòng. Tuy nói, vừa mới đây cô đã cho người chuẩn bị giấy và bút, mực tốt nhất đưa qua đây, nhưng bàn về chất lượng, còn kém xa loại cô hay dùng ở kiếp trước, vẫn chưa đạt yêu cầu.

Nhắm mắt, lòng trầm xuống.

Lại mở mắt, Cố Thịnh Nhân vung tay đưa bút, thoải mái tự nhiên viết chữ lên giấy Tuyên.

Hóa ra tất cả khách mời chỉ vây quanh xem náo nhiệt mà thôi, cũng không quá kì vọng. Một cô gái mười mấy tuổi có thể trông đợi có bao nhiêu tài nghệ?

Cho dù bức họa của Cố Thịnh Nhân chỉ là trình độ nghiệp dư, chỉ cần Trình Chấn Sinh nói thích, bọn họ cũng sẽ hòa theo tán thưởng.

Nhưng rất nhanh, những phản đối trong lòng bọn họ đã thay thế bằng sự ngạc nhiên. Bút lực này, ý cảnh này, nếu không phải tận mắt chứng kiến, ai có thể tưởng tượng là bút tích của một cô bé mười bảy tuổi?

Khách mời bên trong không thiếu những học giả nghiên cứu sâu quốc học, bức họa hoàn thành, ánh mắt cũng từ kinh ngạc biến thành si mê.

"Tốt!" Cùng với nét bút cuối cùng của Cố Thịnh Nhân, rốt cục có người không nhịn được nói một tiếng "tốt".

Không ít người vẫn còn chìm đắm trong ý cảnh của bức họa kia, đột nhiên bị làm phiền, trong lòng bức bối, quay đầu nhìn thấy người nói chuyện, liền hết oán trách.

"Hóa ra là Đức lão tiên sinh." Có người nhận ra tác giả đang nói chuyện.

"Bút lực ôn hòa không mất sự khỏe khoắn, ý cảnh càng cao xa càng phong phú, nhân vật sống động như thật. Tốt! Tốt! Tốt!" Đức lão tiên sinh một câu nói ba từ "tốt", mắt nhìn Cố Thịnh Nhân.

"Không biết Trình tiểu thư được truyền dạy như thế nào?"

Cố Thịnh Nhân đã sớm chuẩn bị lý do thoái thác: "Văn bối lúc học ở nước ngoài gặp được một danh sư là Bạch Sơn lão tiên sinh, đã theo ông ấy quốc họa mấy năm."

Bạch Sơn lão nhân này chính là thầy dạy quốc họa của Cố Thịnh Nhân, nhưng không phải ở nước ngoài mà là ở kiếp trước.

Quả nhiên, Đức lão tiên sinh suy nghĩ rất lâu vẫn không nghĩ ra rốt cục Bạch Sơn tiên sinh này là người như thế nào.

Xem ra là một cao nhân ở ẩn tại nước ngoài. Trong lòng Đức lão tiên sinh thần phục, có thể dạy được học sinh như Trình Tích Tri, vị lão tiên sinh đó ắt hẳn là một đại tông sư.

"Đức lão tiên sinh, bức tranh này?" Có người không nhịn được mở miệng.

Bức tranh của Cố Thịnh Nhân là một đôi chúc thọ đồ. Nội dung bức tranh là một lão thần tiên cười hiền từ tay nâng quả đào tiên tiến đến chúc thọ.

Bọn họ chỉ có thể tính là người ngoài ngành, nhìn bức tranh này chỉ cảm thấy rất đẹp nhưng cụ thể lại không nói ra được nguyên do vì sao.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 48: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (16)

Đức lão tiên sinh mở trừng hai mắt, có chút ghét bỏ nhìn người hỏi câu hỏi kia: “Loại người tục nhân như anh có thể biết cái gì?”

Người nọ về mặt ngượng ngùng, sờ sờ mũi.

Cố Thịnh Nhân hơi tò mò, người nói chuyện đó cô quen, ở Hoa thị cũng coi như nhân vật có uy tín danh dự, lại bị vị Đức lão tiên sinh này ghét bỏ không lưu tình chút nào, còn không có điểm bất mãn sao?

Đức lão tiên sinh liếc người nọ một cái, mới lên tiếng nói: “Tôi nói cho anh hay, bức chúc thọ đồ này, cho dù tôi đích thân ra tay, cũng sẽ không so được với bức của cô Trình đây.”

Đức lão tiên sinh vừa nói xong, không ít người vô cùng kinh ngạc.

Đức lão tiên sinh là ai? Một trong những ngôi sao sáng của giới quốc họa Trung Hoa, từng nhiều lần đại biểu Trung Hoa tham dự thi đấu giao lưu văn hóa quốc tế!

Rất nhiều người trẻ tuổi đều vì có được một câu khích lệ của Đức lão tiên sinh mà tự hào. Nhưng hiện giờ, Đức lão tiên sinh lại chính miệng thừa nhận, Trình Tích Tri mới vừa vận mười bảy tuổi này là họa sĩ không kém ông ta?

“Ha ha ha ha.” Trình Chấn Sinh nhận ra khuê nữ nhà mình không biết khi nào đã trở thành bậc thầy quốc họa, nghe vậy liền khôi phục tinh thần, lập tức nâng bức tranh lên, xem xét một hồi.

Cố Thịnh Nhân nháy mắt mấy cái, lập tức hỏi: “Ba thích chứ?”

Trình Chấn Sinh cười vô cùng thư thái: “Thích! Đương nhiên thích! Tích Tích bảo bối của ba tự tay vẽ, làm sao có thể không thích?” Ông đang tính phải treo bức chúc thọ đồ này trong thư phòng, ngày ngày nhìn thấy.

Trình Chấn Sinh đặc ý nhìn xung quanh, thấy không ít bạn tốt trên thương trường tán thưởng mình, không ít người còn chơi chữ khen mình đã sinh ra mấy đứa con gái ngoan.

Con trai lớn nhất trên thương trường tài năng thiên phú không nói, Trình thị đã có người kế tục;

Con trai thứ hai không có hứng thú với kinh doanh, hiện giờ đã là họa sĩ có chút danh tiếng;

Con gái út duy nhất, vốn dĩ hai vợ chồng định không can thiệp hứng thú của cô, cho dù cả đời nuông chiều cũng được, không ngờ ở phương diện quốc họa, thậm chí có chút thiên phú kinh người như vậy!

Trình Chấn Sinh cảm thấy mình chưa từng có một lần sinh nhật thư thái như vậy.

Lúc này không ai còn chú ý đến pho tượng bạch ngọc quan âm Trình Nhất Như dăng lên nữa, tất cả mọi người đều đang tán thưởng Trình Tích Tri.

Trình Nhất Như nghiêng răng nghiêng lợi đến đau nhức, cô ta hoàn toàn không ngờ được Trình Tích Tri lại vẫn giữ lại một tay như vậy, vốn dĩ bản thân muốn cho cô xấu mặt, không ngờ ngược lại lại thành toàn cho cô.

Cuối cùng liếc qua tiếng người ồn ào ở đại sảnh, Trình Nhất Như xoay người rời đi.

Trình Tích Tri, còn nhiều thời gian, chúng ta cứ chờ xem!

Nguyên Húc thấy Cố Thịnh Nhân bị mọi người vây chung quanh, khát vọng từ đáy lòng càng lúc càng mạnh.

Mỗi một lần, lúc bản thân cảm thấy được đã đủ hiểu về cô, cô gái nhỏ này lại vẫn có thể đem đến cho bản thân một sự bất ngờ.

Cô giống như một phần quà đóng gói tỉ mỉ, chỉ có cách mở từng lớp từng lớp mới có thể nhìn thấy sự tươi đẹp bên trong.

Nhưng Trình Tích Tri nổi bật như vậy, thật không muốn để người khác nhìn thấy.

Trong mắt Nguyên Húc lóe lên một ánh mắt kỳ lạ. Anh rất muốn khóa cô gái này lại, đặt ở nơi chỉ mình anh nhìn thấy, để hào quang của cô, chỉ vì mình anh mà tỏa sáng.

Cố Thịnh Nhân không hiểu sao cảm thấy hơi lạnh, cô rùng mình, nghi hoặc ngẩng đầu nhìn, hôm nay thời tiết rất được.

Quay đầu nhìn về phía Nguyên Húc, đối phương nở một nụ cười dịu dàng với cô.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (17)

Sau sinh nhật của Trình Chấn Sinh, tiếng tăm của Trình Tích Tri hoàn toàn lan truyền khắp Hoa thị.

Không ít phu nhân của các gia tộc khi nói chuyện với bà Trình đều cố ý hỏi thăm tình hình của Trình Tích Tri, nghe nói sau khi cô về nước thì không có ý định ra nước ngoài nữa thì vô cùng vui mừng, tiếp đó liền giới thiệu con cháu của mình.

Một vị tiểu thư như Trình Tích Tri, thân phận có, dung mạo xinh đẹp, đối với người của gia tộc bọn họ mà nói thì cũng không có gì quá đặc biệt.

Nhưng Trình Tích Tri là người được đích thân Đức lão tiên sinh khen ngợi, chỉ dựa vào điểm này thì người khác cũng không thể đem ra so sánh.

Những gia tộc trong giới kinh doanh như bọn họ, tiền bạc đã có thừa, nếu muốn có thêm danh tiếng thì cách nhanh nhất là tìm một cô con dâu có dung mạo xinh đẹp tính cách nho nhã thân phận cao quý.

Bà Trình một mặt tươi cười nói chuyện với các phu nhân nhưng mặt khác lại vô cùng kín miệng.

Trình Tích Tri nhà chúng ta mới mười bảy tuổi.

Hơn nữa sớm đã có hôn ước với Nguyên gia rồi.

Lúc này bà Trình không thể ngờ được, khi bà trở về nhà có một chuyện “kinh hĩ” đang chờ bà.

“Những tấm hình này là thế nào?” Bà Trình không dám tin vào những tấm hình đang để trên bàn, bà nhìn con trai cả không nói nên lời.

Trình Chấn Sinh mặt tái mét ngồi ở một bên, ngực phập phồng, có thể thấy là ông đang rất tức giận.

Con trai thứ hai Trình Kỳ Hiền mở miệng nói: “Mấy hôm trước con và anh trai đi mua đồ, nhìn thấy tên nhóc Nguyên Hàng này đang cùng Nhất Như dạo chơi mua sắm, vốn dĩ cũng không có gì, nhưng trước khi bọn họ rời đi còn hôn nhau thân mật. Chúng con mới phát hiện chuyện này có gì không đúng. Hai ngày nay con và anh trai thuê một thám tử đi điều tra, không cần điều tra cũng biết, hóa ra Nguyên Hàng và Trình Nhất Như sớm đã thông đồng với nhau!” Trình Kỳ Hiền càng nói càng tức giận, cuối cùng gọi thẳng tên của Trình Nhất Như.

Theo ngày tháng của những tấm hình này, từ khi Trình Tích Tri đang còn ở nước ngoài thì Trình Nhất Như và Nguyên Hàng đã có tình cảm mờ ám.

“Bộp!” Trình Chấn Sinh đập vào bàn, nói với con trai cả: “Lập tức gọi Trình Nhất Như đến đây.”

Trình Bác Hiền gọi điện thoại cho Trình Nhất Như.

Trình Chấn Sinh nhíu mày: “Đừng để Tích Tích biết chuyện này.” Đứa con gái ông vô cùng yêu thương làm sao có thể bị những chuyện như thế này làm bẩn tai.

“Không cần đâu, con đã biết rồi.” Cố Thịnh Nhân đẩy cửa tiến vào.

Cô ôm lấy ông Trình đang nổi nóng: “Ba, con đã lớn thế này rồi, chuyện của con, con có thể tự mình quyết định.”

Ông Trình cẩn thận quan sát Trình Tích Tri, vừa nhìn ông đã phát hiện khuôn mặt con gái không có vẻ gì là đau khổ, buồn bã, ông ngạc nhiên nói: “Tích Tích con không sao chứ?”

Cố Thịnh Nhân hơi chun mũi lại: “Con có thể có chuyện gì chứ? Con và Nguyên Hàng vẫn chưa chính thức kết hôn, nói thẳng ra thì cũng chỉ hơn người xa lạ một chút. Con cũng không thích anh ta.”

Cô dừng lại một chút rồi nói tiếp: “Hơn nữa, chuyện của anh ta và chị con sớm đã biết.”

Những lời cô vừa nói ra khiến tất cả mọi người ở trong phòng đều kinh ngạc.

Bà Trình nghĩ đến việc con gái mình phát hiện ra vị hôn phu và chị của mình lén lút qua lại với nhau mà không hề nói với ai, chỉ âm thầm chịu đựng một mình.

“Con gái đáng thương của mẹ, thật oan ức cho con.” Bà Trình lấy khăn tay ra lau nước mắt liên tục.

Cố Thịnh Nhân:?

Cô vừa nói gì sai sao? Chẳng lẽ đã chọc vào đúng nỗi đau của bà Trình?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (18)

Cố Thịnh Nhân nói với bốn người: “Thật ra con đã sớm muốn nói chuyện với ba mẹ về việc hủy hôn với Nguyên Hằng. Con không thích anh ta.”

Bà Trình kéo tay của Cố Thịnh Nhân: “Đứa nhỏ này, đáng lẽ ra con phải sớm nói với ba mẹ chuyện này. Tên Nguyên Hằng khôn nạn, hôn sự của con và nó có nói thế nào cũng không thể tiếp tục được nữa.”

Cố Thịnh Nhân thờ phào nhẹ nhõm, cuối cùng đã có thể vứt bỏ được cục nợ này.

Đúng lúc này Trình Nhất Như trở về.

Cô ta cảm thấy bầu không khí trong phòng có gì đó không bình thường, sắc mặt của mọi người bây giờ với vẻ mặt vui vẻ nhả nhận thường ngày không giống nhau.

“Anh cả, có chuyện gì mà gấp gấp gọi em về nhà như vậy?” Trình Nhất Như cười lớn.

Ông Trình và bà Trình đều không nói gì, Trình Kỳ Hiền chỉ vào những tấm hình ở trên bàn: “Hãy tự mình xem đi.”

Trình Nhất Như đi đến bên cạnh bàn, vừa liếc mắt nhìn mặt cô ta đã trắng bệch.

Trên bàn đều là những tấm hình chụp cô ta và Nguyên Hằng.

“Nhất Như, con hãy tự mình đặt câu hỏi xem những năm gần đây ta và ba con đối xử với con thế nào? Cho dù là con ruột thì cũng không thể tốt bằng, còn con thì sao? Con và Nguyên Hằng đã ở bên nhau bao lâu rồi? Con đừng nói với ta là con không biết nhà chúng ta và Nguyên gia đã có hôn ước, sau này Nguyên Hằng sẽ là chồng của em con!” Bà Trình nhìn chăm chăm vào Nhất Như.

Trình Nhất Như không kịp trở tay, cô ta không ngờ chuyện này sẽ bị bại lộ sớm như vậy.

“Con...” Trình Nhất Như hơi lúng túng.

Cô ta có thể nói gì? Nói những tấm hình kia đều là giả sao? Nếu người của Trình gia đã dám đưa ra thì chắc chắn đều đã xác định thật giả.

“Con biết chuyện này là con và Nguyên Hằng có lỗi với Trình Tích Tri, nhưng tình cảm là thứ không thể kìm nén...” Trình Nhất Như mặt trắng bệch, nước mắt lăn dài trên má, vẻ mặt vô cùng đáng thương “Vậy tôi muốn hỏi chị một câu, nếu hôm nay mọi người không phát hiện ra chuyện này thì chị định có quan hệ lén lút với anh ta đến bao giờ? Cho dù sau khi tôi và Nguyên Hằng kết hôn, các người vẫn lén lút qua lại thì làm thế nào?” Cố Thịnh Nhân lạnh lùng hỏi.

Cô không hề ăn nói lung tung, trong câu chuyện ban đầu, Trình Nhất Như và Nguyên Hằng vẫn có quan hệ mờ ám ngay cả khi Trình Tích Tri và Nguyên Hằng đã kết hôn.

Trình Nhất Như rung rung nhìn Trình Tích Tri: “Tích Tích, sao em lại nghĩ như vậy? Đến lúc đó, chị sẽ rời xa anh ấy...”

Mỹ nhân rơi lệ thật sự khiến người xung quanh cảm thấy thương tiếc, nhưng đáng tiếc những người đang đứng đây lúc này đều là người nhà Trình gia, họ yêu thương Trình Tích Tri như báu vật.

“Đến lúc đó sẽ rời xa cậu ta? Ta sợ đợi đến khi Tích Tích và cậu ta kết hôn thì ngay cả con riêng của các người cũng được sinh ra!” Trước mặt là người muốn làm tổn thương con gái mình nên bà Trình không còn quan tâm đến đáng về thường ngày nữa, bà trực tiếp nói những lời vô cùng sắc bén.

“Nhất Như, ta quá thất vọng về con.” Ông Trình mở miệng nói câu đầu tiên kể từ khi Trình Nhất Như bước vào phòng.

“Ngày mai ta sẽ cho quản gia thu dọn đồ đạc của con. Con cũng ở Trình gia quá lâu rồi, hãy trở về thăm ba mẹ ruột của con đi.” Ông Trình quyết định những ngày tháng sau này của Trình Nhất Như.

“Ba!” Trình Nhất Như quay đầu nhìn ông Trình, dường như không tin vào tai mình: “Ba muốn đuổi con đi?”

Ông Trình ngoảnh mặt đi không thèm nhìn cô ta.

Nếu Trình Nhất Như tốt thì ông đương nhiên sẽ là một người ba nhân hậu hiền từ, sau này tìm cho cô ta một người tốt, quang minh chính đại gả cô ta đi.

Nhưng cô ta tuyệt đối đừng mơ tưởng đến những thứ không thuộc về cô ta, làm tổn thương Tích Tích.

Trình Nhất Như mặt trắng bệch đi ra khỏi phòng.

Cố Thịnh Nhân không hề cầu xin cho Trình Nhất Như, cô không phải là thánh mẫu, trong tình huống này mà còn có thể tha thứ cho Trình Nhất Như.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (19)

Ba muốn nói chuyện riêng với mẹ con, các con đều trở về phòng đi.” Ông Trình nhìn hơi mệt mỏi.

Dù sao cũng là con gái nuôi mười tám năm nay nên ông Trình và bà Trình cũng có tình cảm thật sự đối với Trình Nhất Như, lúc này đương nhiên sẽ rất đau lòng.

Cố Thịnh Nhân đi tới ôm lấy ba mẹ.

Trình Nhất Như là một tai họa của Trình gia, cô không thể để cho cô ta ở lại Trình gia.

Trình Nhất Như xách đồ ra khỏi Trình gia, nhưng cô ta không về nhà ba mẹ ruột mà đến căn chung cư nhỏ mà Nguyên Hàng mua cho cô ta.

Nguyên Hàng vội vàng an ủi Trình Nhất Như.

Dáng vẻ khóc lóc của Trình Nhất Như hết sức xinh đẹp, cũng vô cùng đáng thương. Hồi cả nửa ngày, cuối cùng Nguyên Hàng cũng được Trình Nhất Như kể lại chuyện mà cô ta đã “trải qua”.

Đương nhiên điều mà Nguyên Hàng nghe được là Trình gia phát hiện ra chuyện tình cảm của hai người, Trình Nhất Như sống chết bảo vệ tình yêu, cuối cùng Trình gia vì ghen quá hóa giận mà đuổi cô ta ra khỏi nhà.

“Trình gia khinh người quá đáng, Nhất Như em cứ tạm thời ở lại đây. Em yên tâm, anh nhất định sẽ đòi lại công bằng cho em.” Nguyên Hàng dỗ dành Trình Nhất Như.

“Em tin tưởng anh.” Trình Nhất Như hạnh phúc rúc vào lòng của Nguyên Hàng.

“Nguyên đại ca, anh bí mật đưa tôi ra ngoài làm gì vậy?” Cố Thịnh Nhân ngồi bên cạnh ghé lái, nghiêng đầu nhìn Nguyên Húc.

Hôm này Nguyên Húc khó khăn lắm mới bỏ đi bộ quần áo vest, đổi sang mặc một bộ quần áo rất thoải mái, khiến cho người ta chợt nhận ra anh cũng chỉ là một thanh niên hơn hai mươi tuổi.

“Đưa cô đi đến một nơi rất đẹp!” Nguyên Húc cười thần bí.

Qua hơn nửa tiếng đồng hồ, khi Cố Thịnh Nhân suýt nữa ngủ quên thì cô nghe thấy Nguyên Húc nói: “Đến rồi.”

Cố Thịnh Nhân xuống xe, trong chớp mắt bị phong cảnh tuyệt đẹp trước mặt hấp dẫn. Những cánh đồng hoa bạt ngàn ở xung quanh khiến cho người ta như đang lạc vào một thế giới khác.

“Đây là khu nghỉ dưỡng suối nước nóng tư nhân, thuộc sở hữu của một người bạn nước ngoài của tôi, từ trước đến giờ chưa bao giờ tiếp đón người ngoài.” Nhìn thấy ánh mắt tán thưởng của Cố Thịnh Nhân, Nguyên Húc rất vui sướng.

“Hoan nghênh cô, cô gái đáng yêu.” Cố Thịnh Nhân vừa bước vào cửa đã nhận được một cái ôm vô cùng nồng nhiệt.

Nguyên Húc mặt tối sầm lại, kéo người ra: “Richard, đừng có làm bừa.”

Chàng trai ngoại quốc khôi ngô tuấn tú kia nhìn Trình Tích Tri rồi nháy mắt trêu chọc: “Hey, Húc nói cậu ta sẽ đưa một cô gái đáng yêu đến đây, tôi đoán nhất định là cô. Quả nhiên cô xinh đẹp như búp bê Barbie, một búp bê đáng yêu, cô tên là gì?”

Nguyên Húc trực tiếp kéo tay Cố Thịnh Nhân đi vào bên trong, không thèm để ý đến Richard.

“Hey! Hey! Húc, cậu không thể qua sông mà không lụy đồ, tôi đã đặc biệt vì cậu mà...” Nguyên Húc đóng sầm cửa, để tiếng nói của Richard ở lại phía sau.

“Cô không cần để ý đến cậu ta, cậu ta vẫn luôn ồn ào như vậy.” Nguyên Húc nói với Cố Thịnh Nhân.

“Suối nước nóng ở đây rất tuyệt, cô có thể từ từ hưởng thụ, những đồ dùng ở đây đều đã được khử trùng, cô có thể yên tâm dùng. Tôi ở ngay phòng bên cạnh, có chuyện gì cô cứ gọi tôi.” Nguyên Húc dặn dò Cố Thịnh Nhân.

Nhìn thấy Cố Thịnh Nhân gật đầu tỏ ý đã biết, Nguyên Húc mới tiếc nuối rời đi.

“Hey, Húc, cô gái xinh đẹp như vậy đang ngâm suối nước nóng, cậu lại chạy đến ở cùng với một thằng con trai khỏe mạnh như tôi, thật không hiểu thế nào là phong tình!” Richard nhìn về mặt ghét bỏ của Nguyên Húc rồi lại vô cùng tự đắc: “Khả năng nói tiếng nước Z của tôi có phải là tiến bộ rất nhiều không?”

Nguyên Húc đương nhiên không thèm đếm xỉa đến câu nói cuối cùng của Richard, anh liếc mắt nhìn Richard: “Tích Tích vẫn còn chưa thành niên, nhìn tôi giống như một con cầm thú sao?”

“Ồ!” Về mặt Richard đầy kinh ngạc nhìn Nguyên Húc: “Không ngờ cậu lại là người như vậy, Húc! Cậu dám xuống tay với trẻ vị thành niên! Thượng đế ơi, thế giới này thật là đáng sợ.”

Nguyên Húc không chú ý đến những lời châm chọc của Richard: “Cô ấy sẽ là của tôi. Sau này sẽ là vợ, là bạn đời duy nhất của tôi.”

Về mặt Richard bắt đầu nghiêm túc: “Cậu nghiêm túc sao, Húc?”

Nguyên Húc nhếch môi cười nói: “Đương nhiên.”

Richard vỗ tay: “Vậy tôi chúc cậu hạnh phúc.”

“Chắc chắn là như vậy.” Nguyên Húc cười hết sức tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Hào Môn Quý Nữ Và Dưỡng Nữ Trọng Sinh (20)

Cố Thịnh Nhân rất lâu rồi chưa thư thái ngâm nước nóng như thế này.

Cô mặc choàng tắm, định đi ra ngoài, lúc này Nguyên Húc đang dọn bàn ăn, nhìn thấy cô anh liền cười nói: “Vừa đúng lúc, tôi đang chuẩn bị đi gọi cô, cô nhất định phải thưởng thức tay nghề của Richard, cậu ta làm những món ăn Italia rất ngon.”

Richard đứng ở bên cạnh đắc ý nhìn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân dùng nĩa lấy một ít thức ăn cho vào miệng.

“Thế nào? Có ngon không?” Richard nhìn Cố Thịnh Nhân bằng đôi mắt lấp lánh.

“Ngon!” Cố Thịnh Nhân giơ một ngón tay cái về phía Richard.

Richard vui vẻ ra mặt: “Tôi rất thích cô, Tích Tích.”

Sau khi ăn cơm trưa xong, Richard không biết phải đi đâu, trước khi đi còn nháy mắt ra hiệu cho Nguyên Húc nên nắm lấy cơ hội này.

Cố Thịnh Nhân và Nguyên Húc nằm dưới một cây cỏ thụ phơi nắng.

“Sao cô lại yên tâm đi cùng tôi đến đây? Cô không sợ tôi mang cô đi bán à?” Nguyên Húc trêu đùa.

Cố Thịnh Nhân nhìn về phía Nguyên Húc cười: “Tôi biết anh sẽ không làm như vậy.”

Nguyên Húc tò mò: “Tin tưởng tôi như vậy sao?”

Cố Thịnh Nhân gật đầu: “Tôi tin anh.”

Nguyên Húc bỗng nói không nên lời, trong lòng anh dâng lên một cảm giác, hơi ngọt ngọt, hơi chát chát nhưng lại đặc biệt thoải mái dễ chịu.

Anh biết, cảm giác này gọi là cảm động.

Cô gái mà anh thích hoàn toàn tin tưởng vào anh.

Thật ra anh đã hiểu nhầm ý của Cố Thịnh Nhân.

Sở dĩ Cố Thịnh Nhân tin tưởng anh vì hai lý do: Một là trên người anh có mùi hoa sen giống như Cơ Ngọc, mùi hương này khiến cho Cố Thịnh Nhân mơ màng, hai là cô hệ thống ở trong tay nên Cố Thịnh Nhân không sợ có người làm chuyện gì bất lợi đối với cô.

Cố Thịnh Nhân đột nhiên đứng dậy trước mặt Nguyên Húc: “Nguyên đại ca, anh đừng động đây.” Nguyên Húc nghi ngờ: “Sao vậy?”

Cố Thịnh Nhân cười một cách gian xảo: “Anh nhắm mắt lại, giữ nguyên tư thế này không được động đây.”

Nguyên Húc không hiểu lắm nhưng cũng ngoan ngoãn nghe lời nhắm mắt lại.

“Tách tách!” Nguyên Húc mở mắt ra thì thấy vẻ mặt thỏa mãn của Cố Thịnh Nhân đang đưa tay thu điện thoại di động về.

“Trên mặt anh có một bông hoa, người đẹp ngủ!” Cố Thịnh Nhân cười chế nhạo, định quay người bỏ chạy trước khi Nguyên Húc kịp phản ứng.

Kết quả là vạt áo choàng tắm quá dài khiến cô không cẩn thận dẫm lên.

“Ai da.” Cố Thịnh Nhân theo phản xạ bám vào vật ở bên cạnh nhưng cũng không ngăn được việc mình bị ngã xuống đất.

Trên mặt đất có trái một tấm thảm dày, Cố Thịnh Nhân không thấy đau, chỉ là dường như có chỗ nào không đúng?

Cố Thịnh Nhân ngó ra nhìn áo choàng tắm màu trắng đang ở trong tay mình, cô đưa mắt nhìn lên.

Cái này hình như là áo choàng tắm trên người của ai đó?

Cố Thịnh Nhân nuốt nước miếng, nhìn về phía Nguyên Húc.

Đập vào mắt cô là một thân hình nam tính, cơ bắp sáu múi rắn chắc, không phải kiểu vai u thịt bắp như những người ở phòng tập thể hình, cơ bắp của Nguyên Húc vô cùng săn chắc, không ai có thể nghi ngờ sức mạnh của những cơ bắp kia.

Nhìn tiếp lên phía trên, ánh mắt Cố Thịnh Nhân chợt dừng lại.

Gần xương quai xanh bên trái của Nguyên Húc có một bông hoa sen đang lặng lẽ nở rộ.

Cố Thịnh Nhân bỗng cảm thấy hốc mắt hơi nóng lên, cô có cảm giác trái tim mình đã tìm được bến đỗ.

Đến khi một đôi tay dùng sức kéo cô đứng dậy.

Cố Thịnh Nhân nhìn thẳng vào khuôn mặt hoàn toàn khác với kiếp trước của Nguyên Húc.

“Cô nhìn đã mắt chưa vậy?” Nguyên Húc nhìn cô gái đang ngậy người nhìn anh, giọng khàn khàn hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Hào Môn Quý Nữ Và Dưỡng Nữ Trọng Sinh (21)

Cố Thịnh Nhân vẫn đang nghĩ liệu Nguyên Húc thật sự có phải là Cơ Ngọc hay không nên chưa kịp phản ứng lại.

Mà Nguyên Húc nhìn thấy cô ngơ ngác nhìn mình như vậy liền cảm thấy không thể kiềm chế được nữa.

Một đôi môi ấm áp hôn lên môi của Cố Thịnh Nhân.

Khi hai người rời khỏi khu nghỉ dưỡng suối nước nóng, Richard còn giơ ngón cái lên với Nguyên Húc.

Xem mặt cô bé đỏ bừng lên thế kia, lại còn ánh mắt chan chứa tình cảm, Richard có thể khẳng định, khi hai người ở riêng với nhau Nguyên Húc nhất định đã ra tay.

Nhìn tình hình này thì có vẻ kết quả cũng không tồi? Richard sờ lên cằm.

Nguyễn Húc không thèm để ý đến ánh mắt của cậu ta, sau khi chào tạm biệt Richard liền quay sang thắt dây an toàn cho Cố Thịnh Nhân rồi đưa cô về Hoa thị.

Rất nhanh đã đến nhà của Trình gia.

Lúc Cố Thịnh Nhân chuẩn bị xuống xe liền bị Nguyễn Húc giữ tay lại.

“Có phải em đã quên điều gì không?” Nguyễn Húc nghiêm trang nhìn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân chớp chớp mắt, lại chớp chớp mắt thêm lần nữa, được thôi, cam chịu số phận vậy.

Cô quay người hôn nhẹ lên mặt của Nguyễn Húc.

Nguyễn Húc hôn lại cô một cái rồi mới cho cô xuống xe.

Người này thật là! Sau khi Cố Thịnh Nhân xuống xe thăm mắng người nào đó không đứng đắn, cô vô thức đưa tay sờ vào nơi anh vừa hôn rồi nở một nụ cười ngọt ngào.

Không đợi Cố Thịnh Nhân nghĩ xong việc làm thế nào nói với cha mẹ về chuyện tình cảm giữa mình và Nguyễn Húc thì người của Nguyên gia đã đến cửa. “Trình ca, chuyện này là Nguyên Hàng nhà chúng tôi có lỗi với Tích Tích.” Ông Nguyên, chân thành nhận lỗi với ông bà Trình.

Khi còn trẻ bọn họ là bạn bè cùng nhau lớn lên, mấy năm nay quan hệ cũng không tệ, nếu không thì đã không đồng ý kết thành thông gia.

“Chúng tôi đã dạy dỗ nó một bài học nên thân, anh chị yên tâm, Nguyên Hàng nhất định sẽ không có lần thứ hai.” Bà Nguyên cũng mở miệng nói.

Ông Trình lạnh giọng: “Chúng tôi cũng không cho nó có cơ hội lần thứ hai, Nguyên lão đệ, hôn sự mà hai nhà ước hẹn ngày trước thôi bỏ đi.”

Ông bà Nguyên thị nhìn nhau, trong lòng Trình gia quả nhiên là có ý này.

“Đừng mà Trình ca, tôi biết Nguyên Hàng nhà chúng tôi không hiểu chuyện, nhưng chúng tôi vẫn còn một đứa con trai nữa, anh xem Nguyễn Húc nhà chúng tôi thì thế nào?” Bà Nguyên thấy ánh mắt của con trai, vững tin nói với ông bà Trình.

“Nguyên gia các người đây là có ý gì?” Ông Trình chưa nói hết lời, bà Trình đã tức giận: “Tích Tích nhà chúng tôi không gả được cho ai sao, cái gì gọi là em không được thì chọn anh? Các người coi Tích Tích nhà chúng tôi là loại người nào?”

Trong lòng Nguyễn Húc biết mọi chuyện hồng бет rồi, nhất định là bà Trình đã hiểu nhầm ý của mẹ anh.

Bà Nguyên cũng vô cùng hối hận về những lời mình đã nói mà chưa suy nghĩ kỹ, cẩn thận ngẫm lại thì những lời nói vừa rồi của mình không được thỏa đáng cho lắm.

Nguyễn Húc chân thành nhìn ông bà Trình: “Con thích Tích Tích, không phải vì cô ấy là con gái của Trình gia, cũng không phải vì trong lòng áy náy muốn đền bù, bá phụ bá mẫu chắc cũng biết Nguyễn Húc con là người như thế nào, nếu con không thích Tích Tích thì hôm nay tuyệt đối sẽ không cùng cha mẹ đến đây. Hi vọng bá phụ bá mẫu có thể cho con một cơ hội để chăm sóc Tích Tích.”

Ông bà Trình ngơ ngác nhìn nhau, đứa nhỏ Nguyễn Húc này có tình cảm sâu đậm với con gái nhà chúng ta từ bao giờ vậy?

Bà Trình chần chừ nói: “Cậu và Tích Tích nhà chúng ta...”

Nguyễn Húc không hề biến sắc: “Con với Tích Tích vừa gặp đã yêu, con bằng lòng dùng cả quãng đời còn lại chăm sóc cho cô ấy.”

Bà Trình hơi cảm động, Nguyễn Húc đứa nhỏ này, năng lực nhân phẩm đều không có gì phải phàn nàn, cũng chưa từng nghe thấy có những tin đồn không hay, đích thực là một một lựa chọn không tồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (22)

“Hôn ước giữa Nguyên gia các người và Trình gia chúng tôi coi như chấm hết.” Bà Trình nói.

“Còn nếu muốn theo đuổi Tích Tích nhà chúng tôi...” Ông Trình nhìn Nguyễn Húc, ánh mắt anh sáng lên vì câu nói của ông: “Chuyện của lớp trẻ các cậu,

chúng tôi sẽ không can thiệp.”

Nguyên Húc cảm thấy yên tâm hơn, ý của ông Trình chính là không ngăn cản việc anh và Tích Tích yêu nhau.

Cố Thịnh Nhân không hề hứng thú với việc kinh doanh, ngược lại có lại nhận lời mời của Đức lão tiên sinh, gia nhập tổ chức hiệp hội văn hóa nghệ thuật cổ đại Trung Quốc, trong hiệp hội, trừ cô ra, người ít tuổi nhất tóc cũng đã bạc phơ.

Lúc mới tới, Cố Thịnh Nhân còn bị nghi ngờ, nhưng sau khi cô vẽ bức tranh sơn thủy bằng bút lông, thì không còn ai có ý kiến gì với cô nữa.

Nguyên Húc theo đuổi Cố Thịnh Nhân một năm liền, rốt cuộc cũng nhận được sự đồng ý của Trình gia. Hai người tổ chức lễ đính hôn tại khách sạn lớn nhất của thành phố Hoa.

Bây giờ cuộc sống của Cố Thịnh Nhân vô cùng phóng khoáng, mỗi năm đều bay ra nước ngoài vài lần để tham gia giao lưu văn hóa quốc tế, thường ngày thì tự do vô cùng, Nguyên Húc chiều cô vô đối, luôn bày ra vẻ mặt: “Tích Tích làm gì đều đúng cả.”

Dáng vẻ đó, ngay cả vợ chồng ông Trình cũng không thể nhìn nổi nữa, nói thẳng ra may là ở thế giới hiện đại, nếu là ở thế giới cổ đại, e rằng Tích Tích chính là kẻ gây tai họa.

Cố Thịnh Nhân chỉ có thể âm thầm phản bác trong lòng: không phải, dù là ở thời cổ đại, Cơ Ngọc cũng là một minh quân nhân đức tài năng, mình không phải là hồng nhân họa thủy gì đó mà là một người vợ hiền có được không?

“Xin chào, tôi đến gặp Nguyên tổng.” Cố Thịnh Nhân mang theo túi đồ đến quầy lễ tân của Nguyên thị.

Hôm nay là sinh nhật của bà Nguyên, cô đã đồng ý với bà Nguyên là sau khi Nguyên Húc tan làm, sẽ cùng anh về Nguyên gia ăn cơm.

Cô lễ tân xinh đẹp ở quầy lễ tân, nhưng Cố Thịnh Nhân thấy rất lạ, hình như chưa từng gặp bao giờ.

“Xin hỏi cô đã hẹn trước chưa?” Cô lễ tân cười xán lạn.

Cố Thịnh Nhân lắc đầu: “Không có, cô hãy nói với thư ký của tổng giám đốc là Trình Tích Tri đã tới, là cô ấy sẽ biết.”

Cô lễ tân nhìn cô một cách thiếu kiên nhẫn, tập đoàn Nguyên thị là một tập đoàn lớn, ở đây có rất nhiều người. Cô ta mới tới đây vài ngày, những người kiểm soát tạo quan hệ với tổng giám đốc không biết đã gặp bao nhiêu người.

“Xin lỗi cô, nếu cô không hẹn trước vậy tôi không thể thông báo được.” Thư ký tổng giám đốc ư? Nhân vật như thế không phải cô ta muốn là có thể tiếp xúc được.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân nhìn ra trong mắt cô lễ tân này sự không thỏa hiệp, cô âm thầm thở dài, cũng không muốn làm khó cô ta, xoay người tới ghé chò, lấy điện thoại ra gọi cho Nguyên Húc.

“Em đang ở dưới sảnh của công ty của anh rồi... Ừm, đúng, cô ấy mới đến nên không biết em... Được, bye bye.”

“Trình tiểu thư!” Cố Thịnh Nhân ngẩng đầu, là một thành viên hội đồng quản trị của Nguyên thị.

“Trương tiên sinh.” Cố Thịnh Nhân đứng lên bắt tay với ông ta.

“Sao Trình tiểu thư không lên?” Đồng sự Trương lấy làm lạ.

Cô lễ tân đang kiêu ngạo kia thấy đồng sự có thái độ thân thiện nhả nhặn với cô gái xa lạ này, hơn nữa còn rất thân thiết thì biết không hề ổn, cô ta lo sợ Cố Thịnh Nhân sẽ nhân cơ hội nói xấu cô ta, như vậy công việc khó khăn lắm mới có thể kiếm được của cô ta sẽ tiêu tan mất.

Cố Thịnh Nhân lại chỉ cười và nói: “Tôi hơi mệt, định nghỉ ngơi một lát rồi mới lên đó.”

Đồng sự Trương hiểu ra cười, ông ta còn có việc nên chỉ chào hỏi qua loa rồi rời đi.

Cô gái lễ tân kia đang chuẩn bị đến xin lỗi Cố Thịnh Nhân thì thấy một người đàn ông đi tới chỗ Cố Thịnh Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (23)

Nguyên Húc nhanh chóng bước tới bên cạnh Cố Thịnh Nhân, tiện tay cầm lấy món đồ trong tay cô: “Đi tới phòng làm việc của anh ngồi một lát đi, chờ anh làm xong việc sẽ cùng về nhà.” Nguyên Húc nắm tay Cố Thịnh Nhân đi tới quầy lễ tân.

“Đây là Trình tiểu thư, là vợ chưa cưới của tôi, cũng là vợ tương lai của tôi, sau này thấy cô ấy thì cứ để cô ấy lên thẳng chỗ tôi không cần phải thông báo.”

Cô lễ tân gật đầu liên tục. Cho đến khi hai người vào trong thang máy, cô ta mới dám thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, đồng sự Trương vừa nãy vừa đi khỏi lại quay trở lại, cô lễ tân lại vội vàng kể lại chuyện với ông ta.

“Cô lại dám giữ Trình tiểu thư lại sao? Ánh mắt của vị đồng sự tròn tròn lên: “Trời ơi! Cô không biết tổng giám đốc yêu Trình tiểu thư ra sao ư. Cũng may tính tình Trình tiểu thư rất hòa nhã, nếu đối lại là người hay so đo, chắc chắn cô không còn khóc được đâu.”

Cuộc sống của Cố Thịnh Nhân trôi qua vô cùng vui vẻ, Trình Nhất Như lại không vừa ý.

Sau khi bị đuổi khỏi Trình gia, Trình Nhất Như không hề có tiềm lực kinh tế, tuy còn một chút tiền tiết kiệm, nhưng không thể đủ cho thói quen tiêu tiền như nước của cô ta, Trình Nhất Như nhanh chóng tiêu hết số tiền mình có.

Cô ta cũng đã thử ra ngoài tìm việc làm, nhưng một đại tiểu thư được Trình gia nuôi dưỡng, Trình Nhất Như sao có thể chịu đựng được sự khắc nghiệt của những công việc đó đây?

Nguyên Hằng vẫn thường xuyên đến thăm cô ta, cho cô ta tiền tiêu. Nhưng từ sau khi hành động của Nguyên Hằng bị Nguyên gia phát hiện, đã hạn chế tối đa, thậm chí còn khóa tài khoản của anh ta, Trình Nhất Như bắt đầu lâm vào một cuộc sống thiếu thốn.

Biết vậy cô ta đã không thể chịu được, nên bắt đầu tiếp cận những người có tiền.

“Bộp!” Nguyên Húc ném vào mặt Nguyên Hằng: “Em tự xem đi, đây là Trình Nhất Như mà em muốn cưới về làm vợ!”

Trên bức ảnh, nhân vật chính là Trình Nhất Như, chỉ khác là người đàn ông xuất hiện bên cạnh cô ta đều có gương mặt xa lạ. Hơn nữa cũng không phải chỉ có một người. Trong những tấm ảnh đó, trạng thái của Trình Nhất Như vô cùng thân thiết với người đó, chỉ cần nhìn có thể đoán ra quan hệ.

Nguyên Hằng tròn tròn mắt, nhưng vẫn khẳng khái: “Không thể nào, Nhất Như không phải là loại phụ nữ đó!”

Nguyên Húc nhìn em trai vẫn hồ đồ vừa bức vừa buồn cười, anh kéo anh ta dậy: “Phải hay không tự xem xem đi.”

Nguyên Húc lái xe tới căn chung cư nhỏ mà Nguyên Hằng và Trình Nhất Như đã cùng mua: “Em hãy tự xem đi, người phụ nữ trong lòng em khi không có em sẽ như thế nào!”

Không để hai người phải chờ lâu, Trình Nhất Như nhanh chóng tay trong tay cùng với một người đàn ông ước chừng khoảng ba mươi tuổi đi ra cửa, hai người đó lên xe, trong chiếc xe đã đóng cửa kia, Nguyên Hằng nhìn thấy rất rõ hai người họ đang hôn nhau.

Nguyên Húc thấy em trai mình tức giận vô cùng, hai mắt đỏ ngầu, đương nhiên là đã bị đá kích vô cùng lớn.

Anh không nói thêm điều gì, những lúc như thế này, tốt nhất là nên để anh ta yên tĩnh sẽ tốt hơn.

“Có về nhà cùng anh không, hay là?”

Nguyên Hằng nhắm mắt lại: “Đưa em về nhà đi anh cả.” Bây giờ anh ta sợ bản thân sẽ không kiềm chế được mà giết người đàn bà đó.

Sau khi Nguyên Hằng về nhà thì nhốt mình trong phòng ba ngày liền, đến ngày thứ tư anh ta một mình lái xe ra ngoài.

Bà Nguyên không yên tâm, định gọi người đi theo thì Nguyên Húc ngăn lại: “Nó lớn như vậy rồi, mẹ, mẹ nên tin nó, sẽ xử lý tốt việc của mình.”

Đến tối, Nguyên Hằng quay về, vẻ mặt hơi chán nản, gương mặt có chút buồn phiền. Nguyên Húc biết, Nguyên Hằng đã từ bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (24)

Cố Thịnh Nhân hỏi hệ thống: "Hiện tại Trình Nhất Như đã bị đuổi ra khỏi Trình gia, cũng cắt đứt quan hệ với Nguyên Hằng, có phải nhiệm vụ của tôi ở

thế giới này đã sắp hoàn thành rồi không?"

Hệ thống nói: "Vẫn chưa, thanh tiến độ nhiệm vụ hiện còn kém xa. Tôi nghĩ chắc chắn Trình Nhất Như sẽ không từ bỏ ý đồ dễ dàng như vậy, trong thời gian này cô phải cẩn thận một chút."

Cố Thịnh Nhân gật đầu, dựa theo nội dung cốt truyện ban đầu, Trình Nhất Như hận Trình gia và Trình Tích Tri thấu xương, chắc chắn bây giờ vẫn chưa bỏ qua.

Cô liên hệ cho anh cả Trình Bác Hiên, nói với anh suy nghĩ của mình.

Trình Bác Hiên thấy hơi ngạc nhiên, anh cũng không tin Trình Nhất Như là người như vậy.

Cố Thịnh Nhân làm nũng: "Lo trước khỏi họa, trong thời gian này anh cả chú ý nhiều hơn, gần đây em luôn cảm thấy lo lắng trong lòng, sợ có chuyện gì đó không hay xảy ra."

Trình Bác Hiên gật đầu, kêu mình sẽ chú ý.

Cố Thịnh Nhân lại gọi điện thoại cho Nguyên Húc.

Nguyên Húc nói mình không có gì lạ.

Vượt quá dự đoán của Cố Thịnh Nhân, những ngày tiếp theo gió êm sóng lặng, Trình Nhất Như thực sự biến mất khỏi tầm mắt của Trình gia, giống như thật sự đã rời đi.

Nhưng tinh thần của Cố Thịnh Nhân cũng không vì vậy mà buông lỏng.

Trong lòng cô luôn có một loại cảm giác, Trình Nhất Như đang nổi lên một âm mưu lớn.

Đến tận hôm đó, Cố Thịnh Nhân nhận được điện thoại của anh cả Trình Bác Hiên.

"Tích Tích, quả nhiên em đã đoán trúng, dự án thiết kế lần này chúng ta hợp tác với Đình Thịnh quốc tế bị tiết lộ rồi." Trong giọng của anh có vẻ không tin được.

Dự án thiết kế này dù Cố Thịnh Nhân không cảm thấy hứng thú đối với kinh doanh, cũng thường xuyên thấy có tin tức liên quan trên tivi.

Lần này Đình Thịnh quốc tế và tập đoàn Trình thị hợp tác, được tính là lần kết hợp mạnh về khoa học kỹ thuật đỉnh cao, Trình thị gần như đầu tư 80 % vốn lưu động của tập đoàn vào đó, vào lúc này, tiết lộ dự án thiết kế...

Ban đầu trong nội dung cốt truyện, cũng là lần này dự án thiết kế hợp tác cùng với Đình Thịnh cũng bị tiết lộ từ tay Trình thị ra ngoài, Trình thị không chỉ tổn thất nặng nề, sau đó bị Đình Thịnh quốc tế khởi tố, hai bên rơi vào mấy năm kiện cáo, chuyện lần này cũng đã trở thành điểm quan trọng để kéo đổ Trình thị.

"Anh cả, không có vấn đề gì lớn chứ?" Giọng Cố Thịnh Nhân lạnh hơn, cô tin tưởng dưới sự cẩn thận của mình, chính mình cũng đã nhắc nhở anh, nên nhất định sẽ có biện pháp bảo vệ trước.

"Ừm, từ lần trước nghe việc nhắc nhở của em, anh đã đề ý, phần bị tiết lộ này, chẳng qua là tư liệu chúng ta đã thay với Đình Thịnh." Mặc dù như thế, Trình Bác Hiên vẫn cảm thấy lạnh trong lòng.

Em gái mình đã thực sự yêu thương suốt mười tám năm..

"Tích Tích, hay là em nên tới công ty một chuyến đi, bọn họ đã muốn Trình thị chúng ta xảy ra vấn đề, anh sẽ tương kế tựu kế, để xem trong công ty này còn bao nhiêu người đang ở doanh Tào lòng hướng về Hán! Trong công ty, cũng cần quét sạch." Lời Trình Bác Hiên tràn đầy lạnh lùng.

Cố Thịnh Nhân thầm khen anh trong lòng.

Cô thay quần áo xong, lái xe đi ra ngoài, trước khi đi có gọi điện cho Nguyên Húc.

Cố Thịnh Nhân nhìn chiếc Buick đen trong kính chiếu hậu, cau mày lại.

Không đứng, từ lúc cô ra khỏi cửa, chiếc xe kia vẫn đi theo đằng sau cô. Lúc đầu Cố Thịnh Nhân còn tưởng là do cùng đường, thế nhưng cô đã cố gắng lượn qua mấy lần đường, chiếc xe này vẫn theo phía sau, điều này không bình thường.

Cố Thịnh Nhân bắt đầu tăng nhanh tốc độ, được hệ thống ban tặng, tài lái xe của cô đủ để xưng tụng một tiếng cao siêu.

Nhưng lái xe phía sau cũng không phải đèn càn đèn, hai chiếc xe im lặng đua nhau trong dòng xe cộ.

"Hóng rồi!" Cố Thịnh Nhân nhìn thấy một chiếc việt dã đằng trước lao về phía mình với tốc độ không bình thường.

Chương 57: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (25)

Thì ra chuẩn bị thực sự ở đây!

Chính mình vừa mới tránh né truy đuổi đằng sau, giờ muốn chuyển hướng là không còn kịp.

Cố Thịnh Nhân gọi tiếng hệ thống trong đầu.

"Hệ thống, nhờ cậu rồi."

"Àm!"

Trong nháy mắt phao an toàn bung ra, Cố Thịnh Nhân mất đi tri giác.

Bên này Trình Bác Hiên tổ chức cuộc họp cổ đông, chờ cả nửa ngày cũng không thấy em gái tới.

Điện thoại di động vang lên, Trình Bác Hiên nhìn qua, là Nguyên Húc.

"Trình Bác Hiên, Tích Tích đến chỗ anh chưa?" Giọng Nguyên Húc truyền tới.

Trình Bác Hiên cau mày: "Chưa." Anh nhìn đồng hồ trên tay, bình thường vào lúc này, Tích Tích đã sớm đến rồi.

Nguyên Húc cúp điện thoại, cau chặt mày lại, Tích Tích không nghe điện thoại...

Lúc này ti vi đang đăng tin tức khẩn cấp "13 giờ 4 phút tại Hoa thị, phía bắc cầu vượt Hoa thị xảy ra tai nạn xe cộ, gây tai nạn là chiếc xe Jeep quân dụng, nghi ngờ tài xế uống rượu điều khiển gây chuyện, còn chiếc xe bị đâm vào là một chiếc Ferrari màu đỏ..."

Câu nói sau đó Nguyên Húc đã không còn nghe thấy, ánh mắt anh khóa chặt vào ảnh chiếc xe, chiếc xe kia anh rất quen thuộc, chính là vào sinh nhật hai tháng trước của Tích Tích, anh tặng cho cô làm quà sinh nhật.

Lúc Nguyên Húc chạy tới bệnh viện, Cố Thịnh Nhân đã được đưa đến phòng cấp cứu.

"Cô ấy sao rồi?" Nguyên Húc tóm lấy một y tá hỏi.

Y tá kia ngẩng đầu không vui, lời vừa chuẩn bị nói ra khỏi miệng đã bị vẻ mặt đáng sợ của người đàn ông dọa cho nuốt vào.

Về mặt người đàn ông trước mặt rất bình tĩnh, nhưng trong cặp mắt kia hiện lên đầy tơ máu đỏ, cảm xúc mãnh liệt trong mắt như lập tức mất khống chế.

Y tá cảm thấy người đàn ông này giống như sẽ phát điên ngay giây sau.

Cô ta cảm thấy cổ họng khô rát, nuốt ngụm nước bọt, tìm từ thận trọng: "Bệnh nhân vừa mới được đưa vào phòng cấp cứu, chẩn đoán trước mắt là gãy mất bốn xương sườn, tay phải bị nát xương, có chỗ xương ngực bị vỡ, có thể bị xương đâm vào lồng ngực, cần chờ kiểm tra..."

Y tá cẩn thận nói xong, nhìn thấy người đàn ông có khi thế đáng sợ này không có hành động gì, vội vàng rời đi.

Nguyên Húc đứng im ở đó, trong đầu quanh quẩn lời y tá nói.

"Gãy bốn xương sườn... Tay phải bị nát xương... Xương ngực bị vỡ..."

Tích Tích của anh, nhỏ nhắn yếu đuối như vậy, được anh nâng trong lòng bàn tay, yêu thương cưng chiều, sao có thể chịu được đau khổ này?

Nguyên Húc chỉ cảm thấy tim rất đau đớn, anh hận vì sao mình lại không thể thay thế cho người đàn ông ở trong phòng cấp cứu lúc này.

Lúc này, người Trình gia cũng chạy tới.

"Tích Tích sao rồi?" Bà Trình hỏi.

Giọng Nguyên Húc khàn đặc: "Còn ở trong phòng cấp cứu, tình hình cụ thể phải chờ bác sĩ ra hỏi."

Mẹ Trình không còn sức lực dựa vào người chồng, cố gắng dùng khăn bịt miệng để mình không được khóc lên.

Trình Bác Hiên đi tới bên cạnh Nguyên Húc, vỗ vai bạn tốt: "Nhất định Tích Tích sẽ không sao cả." Anh đã nhìn ra, người đàn ông này đứng trước sự sụp đổ.

Nguyên Húc nhìn bạn: "Tài xế gây chuyện đâu? Đã tìm được chưa?"

Trình Bác Hiên gật đầu.

Giọng Nguyên Húc lạnh lẽo: "Tôi không tin đây là sự cố uống rượu gây chuyện bình thường, anh hãy nghĩ cách để hấn ta mở miệng."

Giọng Trình Bác Hiên không thể bình tĩnh được như Nguyên Húc: "Anh yên tâm, nếu chuyện này là cố ý, bị tôi tra ra là ai, nhất định tôi sẽ cho cô ta phải hối hận vì đã tới thế giới này!"

Đèn ở trong phòng cấp cứu sáng tận mấy tiếng.

"Bác sĩ, tình hình sao rồi?" Nguyên Húc hỏi.

Bác sĩ kia nhìn vào gương mặt thường xuyên xuất hiện ở trên tin tức tài chính và kinh tế, biết rằng người nằm ở trong lúc này có thân phận không đơn giản.

"Người bệnh đã qua được cơn nguy kịch, cơ thể không bị tổn hại quá lớn, nhưng vết thương quá nghiêm trọng, sợ là sau này không thể làm được việc nặng..."

Trong lúc đó, mọi người đều im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (26)

Lúc Cố Thịnh Nhân tỉnh lại cảm thấy chỗ nào cũng đau nhức.

"Hệ thống, không phải kêu cậu cần giúp tôi ư?" Cô liên hệ với hệ thống.

Hệ thống im lặng một lúc: "Bị một chiếc xe việt dã quân dụng tông vào chính diện với tốc độ nhanh, kí chủ bị thương như thế đã rất nhẹ rồi. Tôi đã cố gắng không để lại di chứng gì trên người kí chủ. Nếu bị thương quá nhẹ, sẽ trái với lẽ thường, bị quy tắc thế giới xa cách."

Cố Thịnh Nhân: "...". Có một hệ thống nghiêm túc lại tôn trọng nghề nghiệp như vậy thật sự quá mệt mỏi.

"Tích Tích, em tỉnh rồi ư?" Cố Thịnh Nhân vừa mở mắt ra, đã nghe một giọng nói quen thuộc.

Nguyên Húc xuất hiện trong tầm mắt cô, tóc hơi lộn xộn, đáy mắt hằn lên tia máu, chắc chắn là mấy hôm nay anh không nghỉ ngơi cho tốt.

Nguyên Húc bấm chuông gọi bác sĩ tới, bản thân ở một bên lo lắng hỏi: "Có chỗ nào không thoải mái không?"

Cố Thịnh Nhân vừa định lắc đầu, nhớ tới tính cách của Trình Tích Tri, trong mắt nhanh chóng trào lên hơi nước, cái mũi nhỏ cũng nhăn lại.

"Nguyên Húc, em đau quá..."

Dáng vẻ viền mắt Cố Thịnh Nhân đỏ lên kêu đau làm cho lòng Nguyên Húc mềm nhũn ra.

Anh luống cuống đổ dành, không dám tùy tiện đụng chạm vào cô, đành phải vụng về như đồ trẻ nhỏ: "Tích Tích ngoan, sẽ nhanh chóng không đau nữa..."

Bác sĩ tới rất nhanh, kiểm tra cho Cố Thịnh Nhân một chút, bày tỏ vui mừng bệnh nhân rất tốt, cứ theo hướng này sẽ mau chóng hồi phục sức khỏe.

Sau đó là thời gian dưỡng bệnh dài đằng dặc.

Nguyên Húc trực tiếp chuyển nơi làm việc sang thành bệnh viện, mỗi ngày đều để thư ký mang văn bản tài liệu quan trọng tới, giao cho hấn xét duyệt ký tên.

Thời gian còn lại anh đều chăm sóc Cố Thịnh Nhân.

“Em không muốn uống canh này.” Cố Thịnh Nhân làm nũng.

Mấy ngày này, mỗi ngày đều là loại canh xương hầm, Cố Thịnh Nhân cảm thấy bây giờ chỉ cần mình ngửi mùi canh xương hầm là đã buồn nôn. Nguyên Húc kiên nhẫn khuyên: “Một lần cuối cùng, ngày mai không uống nó nữa.”

Cố Thịnh Nhân: “Nói rồi đấy, một lần cuối cùng!”

Về mặt Nguyên Húc dịu dàng nhìn Cố Thịnh Nhân ngoan ngoãn uống hết bát canh không thích.

Trong tay trái của anh là nhiều bọc nước màu hồng.

Nguyên Húc thật lòng đối với Cố Thịnh Nhân, tất cả mọi người đều nhìn thấy được.

Mỗi lần đám hộ sĩ trong bệnh viện nhắc tới Nguyên Húc, về mặt đều mơ ước: “Đàn ông vừa đẹp trai vừa có tiền đã không nhiều, lại còn đối xử với vợ sắp cưới tốt như vậy. Đàn ông như thế tôi cũng muốn.”

Y tá trưởng lập tức tắt cho một chậu nước lạnh: “Nhưng mà vợ sắp cưới của người ta cũng vừa đẹp vừa có tiền, cô đừng có mơ mộng nữa. Kiểm tra bệnh nhân phòng số 20 chưa?”

Ngay cả bà Trình, cũng khẽ cảm thán với chồng: “Ngay từ đầu, tôi còn lo lắng đứa nhỏ Nguyên Húc này lớn tuổi hơn Tích Tích của chúng ta nhiều, sợ hai người có sự khác nhau, không thích hợp, nay nhìn thấy cậu ấy như vậy, tôi cũng yên lòng.”

Còn điều gì, so với một người đàn ông đặt người mình yêu quan trọng hơn trái tim mình?

Có một lần Cố Thịnh Nhân hỏi anh hai mình về chuyện công ty, Trình Bác Hiên chỉ dặn dò cô nghỉ ngơi thật tốt, không cần suy nghĩ quá nhiều.

“Em yên tâm, Trình thị rất tốt! Chuyện em cần làm bây giờ là nuôi dưỡng thân thể thật tốt, công ty có ba và anh hai ở đây, em không cần lo lắng.”

“Vậy người gây chuyện trong tai nạn xe lần này thì sao?” Cố Thịnh Nhân hỏi, cô luôn cảm thấy đây không phải chuyện bất ngờ.

Trình Bác Hiên dừng một chút: “Chuyện tai nạn xe này, anh đã tìm được người gây tai nạn, em yên tâm, chắc chắn anh hai sẽ lấy lại công bằng cho em.” Không hề nhắc đến tin tức người gây chuyện.

Ra khỏi cửa, Trình Bác Hiên nhìn Nguyên Húc đứng một bên.

“Người kia nói sao?” Nguyên Húc hỏi.

Trình Bác Hiên gật đầu: “Là Trình Nhất Như.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (27)

Ánh mắt Nguyên Húc như có chất độc: “Giữ người phụ nữ kia cho tôi, nhất định tôi phải khiến cho cô ta hối hận vì đã gây ra chuyện này!”

Cố Thịnh Nhân cảm thấy hai ngày gần đây Nguyên Húc có vẻ bận rộn.

Trước kia ngày ngày đều ngồi ở trong phòng bệnh, gần đây lại luôn ăn cơm trưa xong thì bỗng không thấy bóng đâu, mãi đến bữa tối thì mới trở về.

Hỏi tới, cũng chỉ nói là gần đây việc trong công ty khá bận.

“Tích Tích.” Về mặt Nguyên Húc có chút chán chừ.

“Sao vậy?” Cố Thịnh Nhân ăn trái cây Nguyên Húc gọt xong, nghe vậy ngẩng đầu cười hỏi.

Nguyên Húc nhìn nét mặt Cố Thịnh Nhân tươi cười không chút tạp chất, nhắm mắt lại, quyết tâm nói ra: “Bác sĩ nói, tay phải của em, sợ là không có cách nào cầm bút vẽ được.”

Nguyên Húc thấy Tích Tích của anh nghe được câu này nét mặt trở nên tái nhợt, qua lúc sau, cô mới nhìn anh cười nói: “Dưới tình hình này, dù không thể tiếp tục vẽ, em đã cảm thấy ông trời đối xử với mình rất tốt.”

Mặc dù cô nói thế, Nguyên Húc lại thấy rõ ràng tay trái cầm trái cây vì dùng sức mà trắng bệch ra.

Nguyên Húc cảm thấy hốc mắt chưa xót, Tích Tích thích vẽ tranh nhiều thế nào anh biết rõ, nói như vậy, chỉ là tự an ủi mình thôi.

Nguyên Húc kìm nén nỗi đau trong lòng lại, lúc xử lý người nào đó thủ đoạn càng tàn nhẫn hơn.

“À!” Trình Nhất Như hét lên thảm thiết, xương ngón tay phải của cô ta bị nghiền nát từng ngón.

Hai mắt đỏ ửng của Nguyên Húc nhìn cô ta, như đang nhìn một người chết: “Sao rồi? Cảm thấy đau không? Cảm giác bị gãy ngón tay không dễ chịu chứ?” Tích Tích của anh càng đau hơn so với thế này.

Mấy ngày nay Trình Nhất Như đã bị tra tấn không còn ra người, cô ta rất sợ ác ma Nguyên Húc này, cũng hối hận vô cùng tại sao mình phải chọc tới Trình Tích Tri, chọc tới Nguyên Húc.

“Tôi sai rồi... tôi thật sự sai...” nước mắt Trình Nhất Như chảy dọc, sám hối hết lần này tới lần khác: “Tôi muốn xin lỗi Tích Tích, tôi có lỗi với cô ấy, tôi đáng chết...”

“Cô không xứng gọi cô ấy là Tích Tích, cũng không xứng nói xin lỗi với cô ấy!” Nguyên Húc nhìn cô ta hững hờ: “Người như cô, không xứng xuất hiện trước mặt Tích Tích, ô ư mắt của cô ấy!”

“Chăm sóc cô ta cho tốt!” Nguyên Húc sai người bên cạnh, ra khỏi nơi này không quay đầu lại.

Anh tắm rửa rồi thay bộ quần áo khác, xác định trên người mình không có bất kỳ chỗ khác thường nào, lúc này mới tới bệnh viện.

Nguyên Húc nhìn chăm chăm cô gái ngủ say trên giường thật lâu, cảm thấy chỉ cần nhìn cô như vậy, sự tàn bạo ở trong thâm tâm mình mới hạ xuống, chỉ còn một vùng yên bình.

“Tích Tích.” Anh gọi cái tên này vô cùng lưu luyến, hôn xuống trán cô một nụ hôn quý trọng.

Sau ba tháng Cố Thịnh Nhân nằm trên giường, cuối cùng được cho phép xuất viện.

Tâm trạng như chim nhỏ xổ lồng, cuối cùng lúc này cô cũng cảm nhận được.

Từ sớm Nguyên Húc đã mua một bó hoa đứng đó đón cô xuất viện, xe đi được một đoạn đường Cố Thịnh Nhân mới phát hiện có gì không đúng.

“Đây không phải đường về nhà.” Cố Thịnh Nhân thấy lạ, con đường này không phải về nhà họ Trình, cũng không phải về nhà họ Nguyên.

Về mặt Nguyên Húc không thay đổi: “Trước tiên không về nhà vội, có chuyện quan trọng hơn cần phải làm.”

Không đợi Cố Thịnh Nhân hiểu ra chuyện gì “quan trọng hơn” so với về nhà, Nguyên Húc đã dừng xe lại.

Sau đó kéo tay Cố Thịnh Nhân đi tới một nơi.

Cố Thịnh Nhân há miệng ngơ ngác nhìn bảng chữ to sáng loáng: “Tổng cục đăng ký hôn nhân.”

“Anh...” Rõ ràng Cố Thịnh Nhân rất ngạc nhiên.

Nguyên Húc dùng ánh mắt dịu dàng nhìn cô: “Tích Tích, chúng ta kết hôn đi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Hào Môn Quý Nữ Vs Dưỡng Nữ Trọng Sinh (28)

Tập đoàn Trình thị và tập đoàn Nguyên thị thành thông gia, trở thành chủ đề nóng nhất gần đây của Hoa thị.

Đương nhiên, cho dù truyền thông đã nhận tiếng gió về những tin tức kia từ sớm, nhưng hai nhà làm giữ bí mật vô cùng nghiêm ngặt, mãi đến lúc diễn ra lễ cưới, vẫn không có bất kì truyền thông nào trà trộn vào hiện trường thành công.

Nguyên Húc và Trình Tích Tri trao nhẫn cho nhau dưới sự chứng kiến của tất cả mọi người.

“Tích Tích, anh thật sự vui mừng, cuối cùng anh đã chờ đến ngày này.” Trán hai người chạm vào nhau, Nguyên Húc khẽ nói với Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân chớp mắt mấy cái: “Anh yêu, em cũng rất vui.”

Nguyên Hằng nhìn hai người xứng đôi kia, giữa hai người có dòng chảy tình ý và hạnh phúc, tất cả mọi người đều có thể nhìn ra.

Đột nhiên anh ta thấy chua xót trong lòng, mình cũng đã từng thật lòng thích một cô gái như vậy, thích đến mức có thể vì cô mà chống lại gia tộc, một lòng chỉ muốn cưới cô, thế nhưng kết quả thì sao?

Nguyên Hằng nhớ tới có chút hoảng hốt, đột nhiên phát hiện gương mặt của Trình Nhất Như đã nhạt nhòa khỏi trí nhớ của anh ta.

Thôi, Nguyên Hằng nghĩ tới. Sau này mình sẽ đi con đường khác, đồng ý sắp xếp của gia đình, cưới một cô gái bề ngoài và gia đình đều xứng đôi, sau đó trở thành một người chồng hợp pháp, một người ba hợp pháp.

Sân bay quốc tế Hoa thị.

Cố Thịnh Nhân vừa xuống máy bay, đã thấy người đàn ông chờ ở bên.

Nguyên Húc đưa tay nắm chặt ngón tay cô, không vừa ý nói: “Sao lại lạnh như vậy?”

Anh vừa nói vừa tháo khăn quàng trên cổ ra quàng cho Cố Thịnh Nhân, nhân tiện hôn trộm một nụ hôn vào khoeo miệng cô.

Cố Thịnh Nhân trừng mắt nhìn anh một cái, làm thế nào cũng không ngăn được nụ cười trên miệng.

“Răng rắc!” Ngay lúc hai người không chú ý, một tấm hình được chụp lên lại.

Thế là, ngày hôm sau Cố Thịnh Nhân tỉnh lại trên giường, đang phàn nàn người đàn ông nào đó không biết kiềm chế, đã nhận được điện thoại mẹ gọi tới.

“Tích Tích, thấy tình cảm của các con nhiều năm qua vẫn tốt như vậy mẹ rất yên tâm!” Đây là tiếng mẹ Trình. “Tích Tích, mặc dù biết em và em rể rất yêu nhau, nhưng vừa đến mà đã như vậy là không đúng.” Đây là anh hai Trình Kỳ Hiền hơn ba mươi tuổi vẫn độc thân một mình, Trình Kỳ Hiền là người làm nghệ thuật rất phong lưu, không ngừng đổi bạn gái bên cạnh, xưa nay chưa từng dừng lại vì bất kỳ người nào.

“Cô nhỏ, hu hu hu!” Đây là công chúa nhỏ nhà anh cả, bạn nhỏ Trình Linh Tê.

Cố Thịnh Nhân đang buồn bực không hiểu chuyện gì xảy ra, vừa xuống phòng khách, đã nghe được tin tức thông báo trong tivi.

Ảnh chụp mình và Nguyên Húc hôn nhau xuất hiện trong đó!

Mặt Cố Thịnh Nhân ửng hồng, thì ra cảnh ở sân bay hôm qua được người ta chụp lại.

Khó trách người nhà đều nói như vậy.

Cô gọi điện thoại cho Nguyên Húc, nói việc này một tiếng, Nguyên Húc lại rất thần nhiên: “Anh hôn vợ anh thì sao? Chẳng lẽ chuyện này không được phép?”

Cố Thịnh Nhân: ... Cô lại không phản bác được.

Lắc đầu, nghĩ lại thì cũng thấy đúng, mình nghĩ linh tinh thêm để làm gì?

“Trời ạ, tổng giám đốc Nguyên thị này có tình cảm thật tốt với vợ.” Trong một khu mua sắm, mấy người nhân viên nhân lúc không có ai thì tranh thủ nhiều chuyện: “Trong tin tức nói hai người bọn họ cũng đã kết hôn phải mười năm rồi! Cô xem, vừa nhận điện thoại vừa quàng khăn quàng cổ lại hôn thâm tình, thật sự là lãng mạn hơn trong phim!”

Có một nhân viên chuyển hàng ở nhà kho bên cạnh đẩy thùng đi qua, mấy người vợ vàng tránh sang một bên.

Hai tay cô ta đã gãy mất hai ngón tay.

Trình Nhất Như nghe mấy người kia không ngừng nói hai người kia hạnh phúc thế nào, không dừng công việc trên tay.

Còn mười thùng nữa, xếp xong hàng mình mới có thể tan ca được.

Cô ta ngẩng đầu nhìn tivi LCD trên tường một cái, trên màn hình, một nam một nữ ôm nhau thắm thiết, ánh mắt nhìn nhau không hề che giấu tình ý chút nào.

Giống như đã qua mấy đời.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (1)

Cố Thịnh Nhân mở mắt ra, phát hiện mình lại trở về không gian toàn màu trắng đỏ.

Cô giờ tay của mình ra, một bàn tay trắng nõn mềm mại, tràn đầy sức sống, không phải là đôi bàn tay xanh xao nhợt nhạt như ở thế giới trước.

Cả cuộc đời của Trình Tích Tri không có gì phải nuối tiếc, cho dù là giây phút cuối cùng trong cuộc đời cũng ra đi trong vòng tay của người mình yêu thương nhất.

Nhớ đến Nguyên Húc, Cố Thịnh Nhân bất giác nở nụ cười:

“Hệ thống, bây giờ cậu hãy cho tôi biết rốt cuộc Nguyên Húc là ai?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Cô không ngạc, người có thể ở cùng với cô trong vòng luân hồi ở các thế giới khác nhau, sao có thể là người bình thường.

Nhưng hệ thống trên thiên văn dưới tường địa lý này bỗng nhiên bị mắc kẹt: “Không tìm thấy bất cứ thông tin nào liên quan đến Nguyên Húc... không tìm thấy bất cứ thông tin nào liên quan đến Cơ Ngọc...”

Lần này Cố Thịnh Nhân thật sự vô cùng ngạc nhiên, cô biết chắc hệ thống sẽ không nói dối, nếu không đồng ý nói cho cô biết thì cùng lắm là nói một câu: “Xin lỗi, quyền hạn của vật chủ không đủ, hệ thống không thể cho biết.”

Hệ thống nói không tra được tức là nó thật sự không biết người yêu của cô là dạng tồn tại gì.

Cố Thịnh Nhân rất tò mò, người có thể khiến cho hệ thống không thể nhận biết được sẽ có thân phận thế nào?

Lúc này hệ thống mở miệng: “Vật chủ muốn tạm thời nghỉ ngơi một thời gian hay là nhận nhiệm vụ kế tiếp?”

Cố Thịnh Nhân không chút do dự lựa chọn nhiệm vụ kế tiếp, cô vội vã muốn gặp người yêu của mình.

Thế giới của nhiệm vụ lần này là một thế giới ma huyền, ở đó có người bình thường, cũng có kiếm sĩ, có ma pháp sư, còn có ma thú cầm đầu là cự long. Mà nhân vật chính của thế giới này là người thừa kế duy nhất của công tước đế quốc Carter.

Veronica Roman, người thừa kế phủ công tước Hoa Hồng Trắng, là một kiếm sĩ trời sinh, trong lễ rửa tội lúc nàng sinh ra đã được tổng giám mục tiên đoán là có “tố chất gần với thần linh”, đồng thời thu nhận nàng làm giáo nữ.

Cuộc đời của Veronica cũng khá huy hoàng, cả đời nàng gánh vác sự phồn vinh của gia tộc Hoa Hồng Trắng, kế thừa vị trí công tước một đời chiến đấu cho đế quốc Carter, bằng sự cố gắng nỗ lực không ngừng của nàng mà danh tiếng của gia tộc Hoa Hồng Trắng gần như sánh ngang với vương thất.

Bản thân nàng cũng được các nhà sử học ca ngợi là “một trong những nữ nhân vĩ đại nhất của triều đại Carter”.

Một nhân vật lưu danh sử sách như thế lại bị một phế vật của một tiểu gia tộc đến từ một thành phố nhỏ bé xa xôi xóa sạch.

Eve Heather chỉ là con gái của một người đánh cá, khi nàng ta sinh ra, mẹ của nàng ta vì khó sinh mà qua đời, chính vì vậy người ba đặc biệt chán ghét đứa con “không may mắn” này, từ nhỏ nàng ta không bị đánh thì cũng bị mắng.

Cuối cùng khi Eve được tám tuổi thì nàng ta đã đẩy người ba đang say rượu xuống sông.

Sau đó ôm hết tiền trong gia đình rời khỏi thôn nhỏ nơi nàng ta sinh sống.

Trong quá trình chạy trốn, Eve nhặt được bảo bối làm thay đổi cuộc đời nàng ta, đó là một sợi dây chuyền phong ấn ma vương.

Ma vương đã bị phong ấn trong sợi dây chuyền này rất nhiều năm, cuối cùng cũng thoát được ra ngoài, lúc đó hắn vô cùng yếu ớt nên bắt buộc phải ký khế ước với Eve, với kiến thức vô cùng phong phú ma vương sẽ tìm cách nâng cao tố chất của phế vật Eve, đổi lại, Eve sẽ cung cấp cho ma vương linh hồn người sống làm thức ăn để ma vương hồi phục lại sức mạnh.

Càng là ma pháp sư hoặc kiếm sĩ có tố chất cao, ma vương hấp thu linh hồn của bọn họ sẽ càng có khả năng hồi phục nhanh hơn.

Nữ nhân vật chính Veronica, người được ca tụng là có “tố chất gần với thần linh” chính là mục tiêu lớn nhất của ma vương.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (2)

Cố Thịnh Nhân nằm trên ghế dài trong vườn hoa hồng trắng, tiếp nhận những ký ức mà hệ thống truyền đến.

“Cho nên... nhiệm vụ đầu tiên của tôi chính là bảo vệ tính mạng?” Nhiệm vụ ở mấy thế giới trước đều khá bình yên, không ngờ nhiệm vụ ở thế giới lần này lại hung hiểm đến như vậy.

Giọng nói của hệ thống vang lên không hề đứt đoạn: “Đúng vậy, vật chủ, hệ thống đã kiểm tra cơ thể bây giờ của cô đang là mười ba tuổi, Eve đang là mười tuổi, lúc này nàng ta đã nhặt được chiếc dây chuyền phong ấn mà vương và đang trên đường đến vương đô.”

Cố Thịnh Nhân im lặng một chút rồi hỏi: “Hệ thống, nếu tôi đánh nhau với ma vương thì có bao nhiêu phần trăm chiến thắng?”

Hệ thống trung thực trả lời: “Không.”

Cố Thịnh Nhân: “...”

Cô đang âm thầm nghĩ có nên đi báo với cha đỡ đầu là tổng giám mục rằng Eve đang mang trên người sợi dây chuyền phong ấn ma vương không?

Hệ thống liền dội cho cô một gáo nước lạnh: “Đề nghị vật chủ không làm như vậy, Veronica Roman chưa từng rời khỏi vương đô, cô sẽ không thể nào giải thích được tại sao lại biết việc này. Nếu vật chủ làm như vậy thì rất có khả năng bị diệt vong cùng với Eve.”

Cố Thịnh Nhân chỉ có thể từ bỏ cách làm này.

“Điện hạ, nhị vương tử đến tìm người.” Có thị nữ bước đến thông báo, Cố Thịnh Nhân đang nhắm mắt im lặng suy nghĩ liền bị đánh thức.

Cố Thịnh Nhân tao nhã đứng dậy, gật đầu với thị nữ rồi đi về phía phòng khách.

“Veronica!” Từ phía đằng xa đã có một thiếu niên đang gọi cô.

Veronica chậm rãi bước tới, hành lễ theo kiểu quý tộc đối với người đến: “Nhị vương tử điện hạ.”

Vị thiếu niên đó lập tức nhún mày lại: “Ta đã nói với nàng bao nhiêu lần rồi, Veronica, trước mặt ta không cần đa lễ.”

Cố Thịnh Nhân mặt không biến sắc: “Điện hạ, lễ không thể bỏ qua.”

Vương tử Hoffman bất đành chịu: “Được rồi Veronica, công tước ba của nàng đã dạy dỗ nàng quá nghiêm khắc rồi.”

Cố Thịnh Nhân nghiêm túc: “Điện hạ, xin đừng chê trách ba của ta.”

Hoffman nhìn người con gái trước mặt.

Nàng mới mười ba tuổi nhưng đã rất cao, thân hình bắt đầu lộ ra những đường cong của phái nữ, người thừa kế của gia tộc Hoa Hồng Trắng có mái tóc xoắn màu vàng như ánh nắng mặt trời, đôi mắt xanh biếc trong sáng như ngọc, làn da trắng như sữa được kế thừa từ mẹ của nàng, phu nhân công tước Hoa Hồng Trắng, nàng còn có một cánh môi mềm mại như hoa.

Có thể nghe nàng gọi tên của mình đã là một loại hưởng thụ.

Viên minh châu của đế quốc, Hoffman đã nghe không biết bao nhiêu lời bàn luận lén lút của những con cháu quý tộc về người thừa kế của công tước. Nàng chói lóa như gia huy của gia tộc Hoa Hồng Trắng.

Đáng tiếc, Hoffman nhìn khuôn mặt không chút biểu cảm của Veronica mà thở dài, công tước Hoa Hồng Trắng nổi tiếng nghiêm khắc, ông đã dạy dỗ con gái duy nhất của mình trở thành người có tính tình: cô hủ, bảo thủ, nhất cử nhất động đều chuẩn như sách.

“Vương tử điện hạ tìm ta có chuyện gì?” Cố Thịnh Nhân hỏi.

Hoffman chợt nhớ tới mục đích mình đến đây.

“Con mèo Xiêm La thuần chủng mà mẫu hậu ta nuôi sinh được ba con mèo con, ta mang cho nàng một con, nàng thấy có thích không?” Hoffman đưa ra một chiếc giỏ vô cùng tinh xảo.

Lật tấm vải đậy chiếc giỏ lên, Cố Thịnh Nhân nhìn thấy bên trong có một sinh vật.

Chương 63: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (3)

Một con mèo lớn không bằng lòng bàn tay đang nằm trên chiếc đệm êm ái trong giỏ, nó vừa mới sinh ra nên còn chưa mở mắt, chỉ có mũi là không ngừng động đậy, lúc này đột nhiên bị ánh sáng chiếu vào nên người hơi co rúm lại.

Đương nhiên là thích! Ở kiếp trước Cố Thịnh Nhân luôn thích những thứ có lông xù mềm mại, cô không nhìn được mà đưa tay vuốt ve nó.

Nhưng cô nghĩ đến việc mình đang là Veronica nên đành phải khó nhọc kiềm chế lại niềm vui này, nhưng ánh mắt không nhìn được mà nhìn chăm chăm vào mèo con đang nằm trong giỏ.

Cô không biết rằng dáng vẻ này của cô ở trong mắt nhị vương tử còn đáng yêu hơn con mèo kia rất nhiều.

Rõ ràng Veronica xinh đẹp vô cùng thích con mèo con này, ánh mắt luôn dán vào chiếc giỏ mà vẫn làm ra vẻ nghiêm túc không quan tâm. Rốt cuộc vẫn còn là một cô bé, nhị vương tử cảm thấy ngón tay hơi ngứa ngứa.

Hắn ta rất muốn vuốt ve khuôn mặt nàng.

Nhị vương tử thu tay vào trong tay áo, đưa giỏ cho Cố Thịnh Nhân: “Cho nàng, nhớ chăm sóc nó tử tế, bốn vương sẽ thường xuyên đến kiểm tra.”

Trong một khu rừng hoang cách xa vương thành, có một bóng người nhỏ bé gầy gò đang bước đi.

“Thưa ngài, tại sao chúng ta phải gấp gấp đi đến vương đô như vậy?” Bóng người kia mở miệng, giọng nói trong trẻo

Người này chính là Eve Heather.

Trong nháy mắt không truyền đến bất cứ âm thanh nào nhưng Eve Heather không hề cảm thấy lạ.

Nàng ta dùng tay trái nắm lấy sợi dây chuyền ở trước ngực, có một linh hồn xa lạ đang ở trong sợi dây chuyền đeo trên cổ nàng ta.

Hai tháng trước, khi nàng ta nhặt được sợi dây chuyền này, chỉ đơn thuần là một cô bé thích những đồ vật xinh đẹp nên đã giữ nó lại.

Cho đến khi nhìn thấy một hình ảnh mờ nhạt trong sợi dây chuyền hay có thể nói là một linh hồn.

Linh hồn kia đưa ra điều kiện rất hấp dẫn: Chỉ cần nàng ta giúp hắn tìm được đủ linh hồn, hắn sẽ nói cho nàng ta cách nâng cao tố chất bản thân.

Eve Heather liền đồng ý, cho dù việc linh hồn kia bảo nàng ta làm là trái với ý chí của thần linh, nhưng việc đó thì có sao? Khi nàng ta bị ba ruột ngược đãi đánh đập, nàng ta đã cầu xin các vị thần vạn năng đến cứu nhưng không hề có ai đến cứu nàng ta.

Cho đến khi không thể chịu đựng được nữa thì nàng ta đã đẩy người đàn ông đó xuống sông, lúc đó nàng ta vô cùng sợ hãi, sợ các vị thần sẽ giáng xuống trừng phạt, trừng trị nàng ta tội có ý giết người, nhưng kết quả vẫn không có chuyện gì xảy ra.

Kể từ lúc đó, nàng ta biết rằng cái được gọi là thần căn bản không tồn tại. Hoặc là nói, những vị thần linh ở nơi cao xa kia căn bản không quan tâm đến sự sống chết của những người phạm tội như bọn họ.

Cho nên khi biết mình có cơ hội để trở nên mạnh mẽ, nàng ta không hề do dự là đồng ý với điều kiện của linh hồn kia.

Nhưng gần đây linh hồn kia hình như có điều gì đó không đúng.

Eve Heather trong lòng thầm nghĩ, lúc đầu khi linh hồn kia mới xuất hiện, nàng ta luôn có một cảm giác rất lạnh lẽo, giống như cảm giác bị rấn độc nhìn chăm chăm, nhưng từ tháng trước cảm giác này đã biến mất.

Giọng nói của linh hồn kia cũng ít vang lên, hơn nữa cũng không yêu cầu nàng ta phải tìm linh hồn người sống cho hắn nữa. Chỉ có một yêu cầu duy nhất là nhanh chóng đi đến vương đô.

Eve Heather cảm thấy linh hồn này đã trở nên dễ chung sống hơn rất nhiều. Nếu đổi lại là lúc trước chắc chắn nàng ta không dám hỏi bất cứ điều gì.

“Đừng muốn quá nhiều, cũng đừng hỏi quá nhiều, thứ ngươi muốn, đến lúc đó ta đương nhiên sẽ cho ngươi.” Một giọng nói lạnh lùng vang lên trong đầu nàng ta.

Là linh hồn kia!

Eve Heather kinh hãi, cúi đầu cung kính lên tiếng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (4)

Trong đầu hần xuất hiện rất nhiều ký ức mơ hồ, ví dụ như mình đã từng là ma vương oai phong của cả đại lục, sau đó bị loài người xảo quyệt phong ấn trong sợi dây chuyền này, lang bạt mấy nghìn năm mới rơi vào tay con người.

Hần chắc chắn mình không phải là cái gọi là ma vương.

Bởi vì ký ức của linh hồn này lúc trước đã chỉ đạo cho cô gái mà hần đang nương náu đi tìm linh hồn con người, những việc như thế này hần không thể làm được.

Thế thì rốt cuộc hần là ai? Cơ thể của linh hồn này đang ở đâu?

Vấn đề này hần đã suy nghĩ một tháng nay, cuối cùng vẫn không hiểu.

Cho đến hôm nay hần đã nghĩ thông suốt, không cần biết cơ thể ma vương đang ở đâu, kể từ giây phút hần bắt đầu tỉnh lại thì hần chính là ma vương.

Ánh mắt của hần xuyên qua hư không, nhìn về phía vương đô xa xôi.

Từ tận đáy lòng hần có một khát khao, dường như ở vương đô xa xôi kia có một thứ vô cùng quan trọng đang vẫy gọi hần.

Mặt trời còn chưa xuất hiện ở đường chân trời thì phủ công tước Hoa Hồng Trắng đã bắt đầu bận rộn.

Veronica sớm đã ra khỏi giường, mặc trang phục kiếm sĩ bắt đầu buổi tập luyện, mặc dù có tổ chất trời ban nhưng sức mạnh mà nàng có được như ngày hôm nay cũng là nhờ vào việc nỗ lực luyện tập.

Trong cơ thể tràn đầy sức mạnh chiến đấu, Cố Thịnh Nhân rất hưởng thụ cảm giác này. Hai thế giới trước, cho dù là Tường Lệnh Trình hay Trình Tích Tri thì đều là những cô gái chân yếu tay mềm trời gả không chặt, nhưng cơ thể này của Cố Thịnh Nhân lại là một người vô cùng mạnh mẽ. Dựa theo tình tiết câu chuyện thì sau hai năm nữa Eve Heather sẽ đưa ma vương đến vương thành, trước lúc đó, cô phải cố hết sức để nâng cao sức mạnh của bản thân.

Chính vì vậy mà bọn người hầu của phủ công tước đều phát hiện điện hạ của bọn họ hình như còn chăm chỉ hơn lúc trước.

Công tước Hoa Hồng Trắng Richard đứng trước cửa sổ trong phòng, nhìn thấy bóng dáng nhỏ bé trong sân tập võ đang nghiêm túc cầm kiếm luyện tập mấy chiêu thức mà ông vừa dạy mấy hôm trước.

Công tước điện hạ là một mỹ nam tử hiếm có, nghe nói năm đó công chúa điện hạ cũng rất thích vẻ ngoài đẹp trai tuấn tú của công tước điện hạ, tỏ ý muốn lấy công tước điện hạ, nhưng công tước điện hạ lại chọn phu nhân bấy giờ, chính là mẹ của Veronica.

Richard nhìn con gái, trong lòng không thể tránh khỏi có chút tự hào: mặc dù hai vợ chồng ông chỉ có một người thừa kế duy nhất, nhưng Veronica không hề khiến ông phải thất vọng, con bé thông minh, mạnh mẽ, xuất sắc hơn người thừa kế của bất cứ gia tộc nào.

Công tước điện hạ không chút nghi ngờ, dưới sự dẫn dắt của Veronica thì vinh quang của gia tộc Hoa Hồng Trắng sẽ chiếu sáng khắp cả đại lục.

Sinh hoạt hàng ngày của Cố Thịnh Nhân hết sức quy củ: Sáng dậy sớm luyện công rồi ăn sáng với ba mẹ ở phòng ăn, tiếp đó ngồi xe ngựa của gia tộc đến học viện hoàng gia Carter học tập, ăn cơm trưa ở trường, đến ba giờ chiều mới trở về phủ công tước.

Mặc dù công tước Hoa Hồng Trắng rất nghiêm khắc nhưng cũng là một người ba tốt biết giáo dục con gái, sau khi Cố Thịnh Nhân từ học viện trở về thì thời gian còn lại đều có thể tự mình sắp xếp.

Cho dù nàng muốn ra ngoài dạo chơi với các tiểu thư quý tộc hay đi nghe ca kịch, kể cả đi đến khu bình dân ở thành tây, trừ việc phái người bảo vệ an toàn cho con gái thì công tước Hoa Hồng Trắng không can thiệp quá nhiều.

Có lúc vợ không đồng ý, ông lại khuyên bảo: “Một người có tu tư cách lãnh đạo nhất định phải có chủ kiến của mình. Veronica đã mười ba tuổi, khi ta

bằng tuổi với con bé đã cùng ông nội ra chiến trường. Vợ thân yêu ơi, ta tin tưởng vào con gái của chúng ta.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (5)

Cố Thịnh Nhân bế Vera ra ngoài.

Vera chính là con mèo Xiêm La mà nhị vương tử điện hạ mang đến cho Veronica.

Qua một tháng, Vera nhỏ bé đã có bộ lông tơ trắng mềm mại, vô cùng đáng yêu.

Nó vẫn chỉ nhỏ như bàn tay của một người trưởng thành, có một đôi mắt màu xanh biếc như ngọc tuyệt đẹp giống Veronica.

Mèo Xiêm La là một loài động vật vô cùng kiêu ngạo, lần này Cố Thịnh Nhân bế nó ra ngoài, đến một cửa hàng để mua cỏ Slender, thứ mà mèo Xiêm La thích ăn nhất.

“Nika!” Một cô gái có mấy nốt tàn nhang trên mũi chạy đến trước mặt Veronica.

Nàng ta là Lilith Bill, con gái bá tước, bạn thân của Veronica.

Lilith đã sớm nghe nói về con mèo Xiêm La quý hiếm mà Veronica có được, nheo mắt mới thuyết phục được Veronica mang cho xem.

“Đây là mèo Xiêm La sao? Thật đáng yêu quá đi mất!” Đôi mắt Lilith sáng lấp lánh khi nhìn thấy Vera.

“Đúng vậy, nó tên là Vera, là một tiểu thư vô cùng đáng yêu.” Cố Thịnh Nhân đáp.

Lilith gio tay ra muốn vuốt ve một chút nhưng Vera liền quay đầu né tránh.

Cố Thịnh Nhân cười thầm, mèo Xiêm La là một loài động vật vô cùng kiêu ngạo và khó tính, bình thường chỉ thân thiết với những người nó thích, Cố Thịnh Nhân cũng phải bỏ ra rất nhiều công sức mới chiếm được sự yêu thích của Vera.” Lilith đương nhiên sẽ vấp phải vấn đề này.

Lilith cũng nhìn ra Vera không thích mình, nàng ta chán nản nói: “Xem ra Vera không thích mình.”

Cố Thịnh Nhân định an ủi nàng ta nhưng lại thấy nàng ta nói tiếp: “Thật là, tính cách này thật giống với Nika.”

Cố Thịnh Nhân: “...” Cô thu lại những lời định nói.

Lilith vẫn đang nói: “... Mắt của hai người đều có màu xanh biếc và đều vô cùng đáng yêu, ha ha ha...”

Cố Thịnh Nhân quay người rời đi.

Hai người đi đến cửa hàng, ông chủ nhìn thấy đôi mắt xanh biếc của Cố Thịnh Nhân liền vội vàng nghênh đón: “Điện hạ tôn quý, không biết người cần gì ạ?”

Đôi mắt xanh thuần khiết là dấu hiệu của gia tộc Hoa Hồng Trắng, đây là việc mà tất cả mọi người đều biết.

Mà công tước Hoa Hồng Trắng chỉ có một người thừa kế là Veronica, thân phận của nàng ai cũng có thể đoán ra được.

Cố Thịnh Nhân nhìn vào Vera đang ở trong lòng mình: “Nó ăn cỏ Slender, nhất định phải là cỏ tươi, phần non mềm nhất.”

Ông chủ nhìn thấy Vera, vẻ mặt tươi cười: “Hóa ra là mèo Xiêm La, đây là loài động vật vô cùng quý hiếm, đúng lúc hôm nay tôi có cỏ Slender vừa được chuyển tới, để tôi đi lấy cho người.”

Cố Thịnh Nhân và Lilith ngồi trong cửa hàng, Lilith vẫn rất muốn được vuốt ve Vera nhưng nó luôn tỏ thái độ ghét bỏ nàng ta.

Sắc mặt Cố Thịnh Nhân không hề thay đổi, trong ánh mắt hàm chứa ý cười nhìn Lilith và Vera.

“Ông chủ, gói tất cả cỏ Slender của cửa hàng lại cho ta.” Một giọng nói vang lên.

Cố Thịnh Nhân vừa liếc mắt, là một vị tiểu thư mặc trang phục màu đỏ, rất xinh đẹp, khuôn mặt tràn đầy sự kiêu ngạo, trong tay cầm một cây ma pháp trượng cao gần bằng ngang ta, nàng ta là một ma pháp sư.

Vị tiểu thư mặc bộ trang phục màu đỏ nhìn thấy hai người Cố Thịnh Nhân và Lilith, mặt liền biến sắc: “Sao các người lại ở đây?”

Cố Thịnh Nhân còn chưa kịp lên tiếng thì Lilith đã mở miệng nói: “Cửa hàng này không phải là của gia tộc Leimeng các người, cô có thể đến, sao chúng ta lại không thể đến?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (6)

Cố Thịnh Nhân nhớ lại những ký ức trong đầu, cuối cùng cũng nhớ ra pháp sư mặc áo đỏ này là ai. Joanna Leimeng- cháu gái của đại thần tài chính vương quốc.

Toàn bộ vương quốc Carter đều biết sự bất hòa giữa công tước Hoa Hồng Trắng và đại thần tài chính, khi bàn chuyện lớn của quốc gia, hai bên đều có ý kiến trái chiều nhau. Bởi vì căn nguyên này, mà trường bối của hai gia tộc đều không vừa ý nhau.

Mà Joanna không thích Veronica còn vì một nguyên nhân nữa, đó chính là người ngoài luôn so sánh hai người với nhau. Nếu chỉ so sánh đơn thuần thì thôi, nhưng vấn đề là, dù không muốn thừa nhận nhưng Veronica Roman xuất sắc hơn Joanna Leimeng rất nhiều.

Hai người cùng tuổi, năm nay Joanna đã là pháp sư sơ cấp rồi. Theo cấp bậc của pháp sư, bắt đầu từ cấp bậc thấp nhất đến cao nhất là: ma pháp sĩ, ma pháp sư, ma đạo sĩ, ma đạo sư, đại ma đạo sư rồi đến pháp thánh. Mười ba tuổi đã có thể tu luyện tới cảnh giới ma pháp sư, Joanna thật sự là một thiên tài.

Nhưng Veronica cũng đã mười ba tuổi, và đã trở thành đại kiếm sư. Sự phân chia đẳng cấp của kiếm giả như sau: kiếm sĩ, kiếm sư, đại kiếm sĩ, đại kiếm sư, truyền kỳ kiếm sư và đến võ thánh.

Nếu về cấp bậc đại kiếm sư tương đương với ma đạo sư, cao hơn Joanna hai bậc!

Dần dần, Joanna luôn cố tình né tránh Veronica. Mọi người đều biết, nơi nào xuất hiện diện hạ Veronica của gia tộc Roman thì nơi đó không có Joana của nhà Leimeng. Lilith là bạn tốt của Veronica, lúc này đương nhiên lên tiếng vì bạn bè.

Khi ông chủ đi ra, trong ngực đang ôm một túi nhỏ đầy cỏ tiêm tiêm: “Thật ngại quá, vị tiểu thư này, cỏ tiêm tiêm đã được vị diện hạ này đặt mua hết rồi.” Ông chủ nói với Joanna đây ngại ngừng.

Joanna nhìn Cố Thịnh Nhân: “Người đã trả bao nhiêu tiền, ta sẽ trả gấp đôi, hãy đưa cỏ tiêm tiêm cho ta.”

Đáp án của Cố Thịnh Nhân chính là đưa tiền cho ông chủ, và lấy cỏ tiêm tiêm đi vào trong không gian giới chi.

“Người!” Joanna tức giận, cô ta không ưa bộ dạng kiêu ngạo của người gia tộc Roman, giống như trong mắt họ cô ta chỉ là con tôm con tép vậy. Trong lòng Cố Thịnh Nhân tự nhủ người mặt liệt ta sẽ không thể nở nụ cười.

“Veronica Roman, người đứng lại!” Một quả cầu lửa của Joanna bay thẳng tới mép áo của Cố Thịnh Nhân, nếu cô không tránh có lẽ áo choàng của cô không còn có thể mặc được nữa.

Cố Thịnh Nhân quay đầu, ánh mắt hiện lên sự tức giận. Joanna hơi chột dạ, cô ta chỉ muốn cảnh cáo Veronica, không ngờ quá kích động nên không chính xác.

Nhưng trước mặt người của gia tộc Roman không thể yếu thế, cô ta vĩnh cảm lên: “Bỏ tiểu thư bảo người đứng lại, ta muốn cỏ tiêm tiêm trong tay người.”

Cũng bởi vì cỏ tiêm tiêm là thứ khó tìm, nếu không thì nàng ta cũng không thèm dính líu tới Veronica Roman đáng ghét này!

Lúc này Vera mới ló đầu ra khỏi ngực Veronica, nhẹ nhàng kêu lên.

Lúc này Joanna biến sắc: “Ồ trong lòng người là mèo Xiêm La ư?”

Cố Thịnh Nhân không nói gì.

Mặt Joanna tái nhợt: “Ta đã bảo chàng ấy cho ta vậy mà chàng ấy không cho ta, hóa ra là cho người!”

Cố Thịnh Nhân đã hiểu ra, Joanna định dùng cô tiêm tiêm để làm gì. Đột nhiên cô cảm thấy cô gái Joanna này thật đáng thương, nhưng hoa rơi hữu ý nước chảy vô tình đã là chuyện quá xưa rồi. Nhưng dù đồng cảm đi chăng nữa, cô cũng không thể nhường thức ăn của Vera được!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (7)

Joanna hơi thất thần, nhìn Cố Thịnh Nhân rồi dậm chân bỏ đi. Cố Thịnh Nhân bảo ông chủ đưa đồ đến phủ công tước, rồi cùng Lilith đi dạo phố.

Lilith lại góp vui, nói: “Joanna thích nhị vương tử điện hạ, biết nhị vương tử điện hạ muốn xin một con mèo Xiêm La của hoàng hậu, chắc chắn muốn cô tiêm tiêm để lấy lòng vương tử điện hạ.”

Giọng nói của Lilith có chút hà hê: “Chắc chắn nàng ta không thể ngờ rằng vương tử điện hạ đã đem tặng nó cho người.”

Nói tới đây, Lilith nói với Cố Thịnh Nhân đầy vẻ thần bí: “Nika, người nói xem vương tử điện hạ có thích người không?”

Cô ta nghiêm túc đánh giá Cố Thịnh Nhân, sờ cằm nói: “Nika, dáng vẻ của người tốt như vậy, nếu ta là đàn ông, nhất định sẽ lấy người!”

Cố Thịnh Nhân hỏi đáp cô ta bằng một cái nhìn không hề thay đổi.

“Được rồi, được rồi, nói đùa thôi mà!” Lilith thấy Cố Thịnh Nhân không hề chú ý tới nàng ta, vội vàng bước theo phía sau.

“Ta nói với người chuyện này.” Nàng ta nói với giọng thần bí: “Trường đấu thú dưới lòng đất ở thành nam, người đã từng đến chưa?”

Trường đấu thú dưới lòng đất? Hai mắt Cố Thịnh Nhân sáng ngời. Lilith cảm thấy cô có hứng thú, không do dự nói: “Anh Kale có hai tấm vé mời... người biết đó, vé mời này rất khó kiếm. Ngày mùng hai tháng sau, sao nào? Người có muốn đi cùng chúng ta đến đó không?”

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân bằng lòng.

Trường đấu thú dưới lòng đất là nơi tối tăm nhất vương quốc Carter, mỗi tháng chỉ mở cửa một lần, thả những nô lệ và ma thú họ đã nuôi dưỡng cẩn thận để tiến hành quyết đấu, cũng là trò giải trí phục vụ cho giới quý tộc.

Những nơi như thế này, là nơi giới quý tộc chân chính trong vương quốc chú ý nhất, nhưng lại không hề cảm những đứa con của gia tộc đến tham quan một lần, để mở rộng tầm mắt.

Mỗi một chiến sĩ, đều có sự quyết tâm và khát khao chiến thắng từ sau trong tâm khảm. Đương nhiên Cố Thịnh Nhân cũng không ngoại lệ.

Hướng hồ, đối với cuộc sống tiểu thư quý tộc an nhàn trong lâu đài như họ, theo đuổi kích thích là trời phú cho họ.

Cố Thịnh Nhân gật đầu, Lilith có vẻ phấn khởi: “Vậy là được rồi, đúng lúc học viện cho nghỉ, sáng hôm đó chúng ta sẽ đón người nhé!”

Eve Heather cảm thấy rất mệt mỏi.

Người thần bí trong sợi dây chuyền luôn bức bách nàng ta, trừ thời gian nàng ta ăn cơm và nghỉ ngơi, gần như đều chạy trên đường không biết mệt mỏi, cuối cùng hôm qua cũng tới được kinh đô, nàng ta lại bị một đám thanh niên quý tộc chế diễu, đùa cợt làm khó. Rốt cuộc không thể nhịn được nàng dùng vòng ma pháp của vòng cổ đánh vào một người trong số đó.

Không ngờ lại rơi vào một cái một cái sọt, người con cháu quý tộc đó chết ngay tại chỗ. Nàng bị người ta truy đuổi suốt một ngày một đêm, tới giờ mới được nghỉ ngơi thờ hồn hên.

“Thưa ngài, ta đi không nổi nữa.” Nàng ta dựa vào bức tường ngồi phệt xuống đất, thở hồn hên nói. Tiếng nam nhân trong vòng cổ nói: “Những người đó đều bị người cắt đuôi rồi.”

Eve Heather yên tâm, nàng ta vẫn luôn tin khả năng của vị các hạ thần bí này. Nàng ta vừa thả lỏng, sự mệt mỏi lan tỏa khắp người, khiến nàng ta buồn ngủ.

“Có người tới!” Giọng nói trầm ấm vang lên. Eve Heather gần như mở mắt ngay lập tức, cảnh báo khiến nàng ta có thể đối phó trong nháy mắt.

“Không phải đã những người đã đuổi theo người.” Eve gấp người lại, cả người co rúm lại ở góc tường, nhìn bộ dạng giống như ăn xin thông thường. Hi vọng người này sẽ không chú ý tới nàng ta. Nhưng mọi chuyện đều không như ý muốn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (8)

“Mẹ nó! Lại để nó lệ đó chạy thoát! Nếu hôm nay không thể tóm được nó, mấy người chúng ta sẽ phiền phức to!” Một nam nhân hùng hổ đi tới.

Bọn họ đều là hộ vệ của trường đấu thú dưới lòng đất, khoảng thời gian này đang làm công tác chuẩn bị cho quyết đấu tháng sau, nào ngờ, hôm nay một tên nô lệ nhỏ bé lại phá tan trở ngại để chạy ra ngoài!

Họ là người phụ trách trông coi, nếu phát hiện bị mất người, hậu quả chắc chắn sẽ không hoàn mỹ: “Hà! Nhìn đi.” Một người phát hiện Eve đang trốn ở trong góc tường.

Một người khác đã hiểu ý của hắn... dù sao cũng là nô lệ làm bia đỡ đạn, số lượng đủ là được, sẽ không ai chú ý một tên nô lệ hình dáng như thế nào đâu...

“Các người làm gì vậy? Buông ta ra!” Eve Heather hoàn toàn không ngờ rằng, đám người này lại nhắm tới mình.

“Nhóc con, không cần sợ, các đại gia đưa người đến một nơi rất tốt, đảm bảo người có ăn có mặc!” Nuôi vài ngày sẽ làm thức ăn cho bảo bối của trường đấu thú.

“Đừng chống lại, đi theo họ đi.” Bên tai Eve lại nghe thấy giọng nói của nam nhân thần bí.

Đương nhiên người thần bí có suy tính của mình, hiện tại hắn đã hao tổn sức lực quá nhiều, dựa vào bản thân Eve không thể nào thoát ra được. Không bằng tạm thời đi theo họ, sau đó nhân cơ hội phục hồi sức khỏe sẽ đưa nàng ta chạy trốn sẽ chắc chắn hơn.

Eve ngoan ngoãn bình tĩnh lại. Những nam nhân kia tưởng rằng tên ăn mầy tin những lời mình nói, nhìn nhau cười. Nhanh chóng đến ngày mùng hai.

Hôm nay Cố Thịnh Nhân đã dậy từ rất sớm để thể dục buổi sáng, sau đó dùng bữa sáng cùng ba mẹ. Ăn cơm xong một lúc, quản gia nói xe ngựa của gia tộc Bill đang ở ngoài phủ công tước.

“Chào buổi sáng, công tước cao quý, chào buổi sáng phu nhân xinh đẹp.” Lilith chào hỏi hai vợ chồng công tước theo cách lễ nghi tiêu chuẩn.

Trên gương mặt xinh đẹp của phu nhân Roman tràn ngập nụ cười, bà rất thích cô bé hoạt bát Lilith này, có những lúc nghĩ tới gương mặt lãnh đạm của con gái và chồng khiến bà cảm thấy hơi buồn.

“Chào buổi sáng, Lilith, đến tìm Nika nhà chúng ta sao?” Bà hỏi với giọng dịu dàng.

Lilith vẫn có chút thận trọng: “Vâng, phu nhân, hôm nay chúng cháu đã hẹn ra ngoài chơi.”

“Vây được rồi, Nika, con chuẩn bị xong chưa? Đừng để bạn con phải chờ lâu chứ.” Công tước phu nhân hỏi.

“Mẹ, con đã chuẩn bị xong rồi.” Cố Thịnh Nhân trả lời.

Hai người chào tạm biệt vợ chồng công tước rồi lên xe.

Đợi tới khi không nhìn thấy bóng dáng của Lilith và Cố Thịnh Nhân, công tước phu nhân với khéo léo nén giận nói với chồng: “Xem kia, gương mặt anh cứ lạnh lùng như vậy, khiến con bé đã sợ hãi như thế nào? Bình thường nó rất sôi nổi, ôi Lilith đáng thương.”

Công tước bắt đầu đi liếc nhìn vợ: “Na Na, em biết đấy anh không hề cố ý.”

Công tước phu nhân tinh nghịch trừng mắt nhìn: “Công tước Hoa Hồng Trắng, ngài có thể cười lên được không?”

Công tước: ...

Lilith kéo Cố Thịnh Nhân lên xe ngựa.

“Làm ta sợ muốn chết!” Lilith cường điệu lấy tay vỗ ngực, phũ: “Mỗi lần đối diện với công tước đại nhân còn đáng sợ hơn nhìn thấy trường lão giám sát học viện.”

Trường lão giám sát là ông lão nghiêm khắc nhất học viện hoàng gia Carter, phụ trách kỷ luật của học sinh học viện, ông ta luôn mặc áo đen, gương mặt đầy nếp nhăn với vẻ mặt châm biếm, là người mà học sinh không hề muốn gặp nhất.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (9)

Cố Thịnh Nhân thay ba mình âm thầm điểm lại thế mạnh: rõ ràng là một công tước tuần tú thu hút người khác lại bị so sánh với trường lão giám sát.

Cô nhìn Lilith đầy vẻ nghiêm túc: “Đừng nói ba ta như vậy, ba ta là người rất tốt.”

Lilith yên lặng ngẫm nghĩ về tình hình của Veronica và công tước... Hai gương mặt nhìn nhau trao đổi ánh mắt, nghĩ lại, cô ta vẫn cảm thấy lạnh lùng.

Nhìn thấy bạn tốt của mình bá tước Hoa Hồng Trắng không hề thay đổi nét mặt, Lilith cảm thấy nhiệm vụ của mình vô cùng nặng nề, cô muốn thay đổi tính cách của bạn thân... về điểm này lại trùng hợp với ý của công tước phu nhân.

Xe ngựa dừng lại, Lilith cùng Cố Thịnh Nhân xuống xe. Nhìn thấy hai thiếu niên đang cười đùa chờ ở bên đường. Trong đó có anh cả của Lilith Kale Bill và một người bạn của anh ta.

“Anh Kale! Joy!” Lilith chạy tới chào hỏi hai người.

“Đây là bạn thân của em, Veronica Roman của gia tộc Roman.”

Hai người đều lộ vẻ kinh ngạc, Cố Thịnh Nhân xinh đẹp, họ đều đã được nghe tên, nhưng đây là lần đầu tiên được nhìn thấy Cố Thịnh Nhân bằng xương bằng thịt.

“Chào buổi sáng, Roman điện hạ.” Hai người chào hỏi Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân gật đầu, mở miệng nói: “Mọi người đang đi chơi, đều là bạn bè, đừng quá coi trọng lễ nghi.”

Ánh mắt trời chiếu rọi trên gương mặt của Cố Thịnh Nhân, khiến vẻ đẹp của cô gần như càng thêm rực rỡ. Dọc đường đi, Joy và Bill đều ân cần săn sóc Cố Thịnh Nhân.

Ở độ tuổi mười này, những chàng thiếu niên luôn thẳng thắn ngắm nhìn vẻ đẹp.

“Tới rồi!” Bốn người đều không khoác áo choàng theo quý tộc, Cố Thịnh Nhân thậm chí còn mang áo choàng của gia tộc Roman với đôi mắt màu lục vô cùng khác biệt, không thể nào che dấu được.

Bill đưa thư mời cho người giữ cửa, vào bên trong trường đấu thú một cách suôn sẻ. Mọi chuyện ở đây hoàn toàn xa lạ với kinh đô.

Đám người Lilith sợ hãi ca thán, bình thường kinh đô trong mắt họ đều là phồn hoa phú quý, ngập trong vàng son. Nhưng ở đây lại cho người ta một cảm giác âm u lạnh lẽo, vẻ mặt của mọi người ở đây đều vô cùng thâm trầm.

Tất cả những điều này càng khiến họ thêm hưng phấn, giống như tới một nơi xa lạ để tiến hành một cuộc thám hiểm đầy kích thích vậy.

Cố Thịnh Nhân đã có một linh cảm xấu, cảm giác của cô đều rất chuẩn, ở thế giới trước, khi Trình Nhất Như tiến hành trả thù Trình gia cô cũng có cảm giác như vậy.

Rất nhanh sau đó, linh cảm của cô thực sự linh ứng.

Hệ thống đột nhiên nói: “Trường đấu thú dưới lòng đất điều tra ra sự tồn tại của nhân vật Eve Heather trong vở kịch.”

Cố Thịnh Nhân kinh ngạc: “Không phải hai năm nữa cô ta mới có thể về kinh đô sao?”

Hệ thống: “Có thể do tức chủ đến nên nội dung vở kịch đã thay đổi.”

Cố Thịnh Nhân đột nhiên nhớ tới nguyên nhân cái chết của Veronica trong vở kịch, đột nhiên nói: “Bây giờ ta bỏ đi có còn kịp không?” Lúc này cô không muốn đối diện với lão quái vật ma vương vạn năm tuổi đó.

Cố Thịnh Nhân đột nhiên muốn bỏ đi, đám người Lilith cảm thấy khó hiểu, nhưng cô cứ khẳng định nên chỉ có thể theo cô.

Người giữ cửa trường đấu thú tỏ vẻ tiếc nuối, trước khi trường đấu kết thúc, tất cả mọi quan khách đều không được phép ra ngoài.

Trong lòng Cố Thịnh Nhân cảm thấy lạnh lùng, cứng rắn không được, vì kế hoạch hôm nay, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện lão ma vương kia không phát hiện ra sự tồn tại của mình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (10)

Ma vương chỉ cảm thấy tim mình đập rất nhanh... Nếu hắn còn muốn tiếp tục cuộc chơi, từ khi bắt đầu tỉnh lại vẫn theo cảm giác ở đây chuyển đến kinh đô, sau đó chưa từng mãnh liệt như vậy, nhưng hôm nay lại đạt tới đỉnh điểm!

Hắn cảm thấy cả linh hồn mình đang run rẩy, hắn cảm giác bản thân luôn khao khát một thứ gì đó đã ở ngay trong tầm mắt.

Hắn muốn tìm được cô!

Eve cảm thấy nhiệt độ của vòng cổ nóng rực, ngài ấy không sao chứ? Nàng ta suy nghĩ đầy bất an, dù sao đây cũng là một nơi xa lạ, người thần bí đó là sự bảo đảm duy nhất của nàng ta.

“Nhanh lên, nhanh lên! Các người nhanh nhẹn lên nào! Trận thi đấu sắp bắt đầu rồi, Barton đại nhân đã tập luyện xong, những thằng nhóc này có thể thả ra được rồi!”

Mấy ngày hôm nay Eve đã được người trong trường đấu thú cho ăn ngon, nàng cũng đã hiểu đây là đấu.

“Ngươi yên tâm, tới lúc đó ta sẽ giúp ngươi, đến khi hỗn loạn, ngươi hãy nhân cơ hội đó lặng lẽ bỏ chạy.” Ma vương trấn an nàng ta.

Eve và hơn mười thiếu niên chạc tuổi nàng ta bị xua đuổi vào một lồng sắt rất lớn. Nhưng thiếu niên này ban đầu còn rất ngây thơ, nhưng tới khi nhìn thấy lồng sắt lớn còn loang lổ vết máu và vẻ phẫn khích của khán giả trên khán đài, họ đột nhiên hiểu ra nơi này là nơi nào, vẻ mặt vô cùng tuyệt vọng.

Họ muốn chạy trốn ra ngoài, nhưng lồng sắt đã khóa lại, chiếc lồng này được hợp thành từ hợp kim, dựa vào sức lực của mấy người họ không thể nào phá vỡ được.

“Gào!” một tiếng gào thét rất lớn vọng tới, trường đấu thú xuất hiện bốn người to lớn, trên vai họ vác một lồng sắt, trong lồng là một ma thú mình hổ không lồ.

“Chúng ta chào mừng vương gia của trường đấu thú dưới lòng đất... Lôi Dực hổ- ma thú cấp sáu!” Người chủ trì lớn tiếng nói.

Không khí cả trường đấu sôi sục. Không ít quý tộc vỗ tay, thần sắc mờ ảo mà điên cuồng. Eve trong lồng sắt tái nhợt. Lúc này đứng gần người ra, cuối cùng đã hiểu rõ vận mệnh của mình. Cùng lúc đó, bên phải trường đấu có một người đi ra.

Trên nam nhân này chỉ quấn một mảnh vải ở ngay eo, cả người đầy cơ bắp, hắn phất tay với khán giả.

Trường đấu lại hò hét sôi nổi. “Chúng ta chào mừng anh hùng trường đấu thú... Bạo sư Barton!”

“Barton!”

“Barton!”

Cố Thịnh Nhân kinh ngạc, ngồi ở đây, phần đông đều là quý tộc, thật sự cô không ngờ rằng, những người bình thường là quý tộc áo sọc chính tề, lễ nghi hoàn hảo mà lại có thể điên cuồng như vậy.

Cô liếc nhìn Barton, tu vi đại kiểm sư, cùng cấp với mình. Cố Thịnh Nhân có hơi bất ngờ, tu vi đại kiểm sư, dù thế nào cũng có thể tìm được một công việc nở mày nở mặt với mức lương hậu hĩnh. Tại sao người này lại bằng lòng ở đây kiếm kế sinh nhai chứ?

Trong lúc Cố Thịnh Nhân suy tư, thì Lôi Dực sư được thả vào lồng sắt.

“Á!” Một tiếng hét chói tai, những thiếu niên kia đều cố gắng tránh né Lôi Dực sư. Nhưng điều này không hề có tác dụng, vì diện tích lồng sắt chỉ lớn như vậy thôi. Ánh mắt Lôi Dực sư đầy sự khát máu, cơ thể nó kể chuyện đi tới chỗ thiếu niên gần nó nhất. Sau đó há miệng, lộ ra hàm răng sắc nhọn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (11)

Cả người Eve Heather đều ngây dại, nàng ta cảm thấy những tia máu ấm nóng vậy khắp lên mặt mình. Chưa bao giờ có khoảng khắc nào, nàng ta lại thấy tuyệt vọng như vậy.

“Còn ngẩn ra đó làm gì?” Giọng nói bí ẩn lại vang lên trong đầu.

Nàng ta hồi phục tinh thần, buộc bản thân phải nhìn vào thi thể trên mặt đất, cắn răng chạy sang bên cạnh.

Cố Thịnh Nhân hơi sợ hãi, cô tưởng rằng trường đấu thú chỉ là trận đấu giữa ma thú và người luyện võ, không ngờ lại còn có thể tàn sát một cách man rợ như vậy!

Mười mấy thanh niên trong lồng sắt kia, đối diện với Lôi Dực sư không còn có đường sống nữa.

Thực sự đã mất trí!

Mọi người xung quang không hề cảm thấy gì, Cố Thịnh Nhân nhìn thấy nhiều người còn tỏ vẻ say mê, không khí trở nên nóng bỏng.

“Các người không thấy như vậy là quá tàn nhẫn sao?” Cô hỏi.

Mặt mày Lilith tái nhợt, đương nhiên là quá sợ hãi. Anh Kale của nàng ta cũng nhìn Cố Thịnh Nhân một cách kỳ lạ.

“Đây là luật lệ của trường đấu thú, trước khi trận chiến thực sự bắt đầu, đều phải có thời gian khởi động, cũng là muốn cho khán giả một chút kích thích. Chỉ có máu tươi và cái chết mới có thể kích động con người một cách trực tiếp nhất, không phải sao?”

Cố Thịnh Nhân nhìn Kale cười rất dịu dàng, lại có thể nói những lời tàn nhẫn như vậy, trái tim trở nên lạnh lùng.

Cô muốn ngăn lại, nhưng bị hệ thống nghiêm khắc nhắc nhở: “Túc chủ, trường đấu thú là sự sắp đặt bình thường bên trong võ kịch, túc chủ không được phá vỡ.”

Cố Thịnh Nhân đành phải từ bỏ.

Sự chú ý của nàng bị thu hút bởi một bóng dáng bên trong lồng sắt, một thiếu niên dáng người gầy ốm, đang chao đảo bên trong lồng sắt, cố gắng thoát khỏi nanh vuốt của Lôi Dực sư.

Cố Thịnh Nhân biết đó chính là Eve Heather. Nguyên tác của võ kịch đó chính là người hại chết Veronica

Eva nghe được tiếng nói thần bí trong đầu mình: “Thả lỏng, đừng phản kháng.”

Nàng ta nghe theo, sau đó phát hiện bản thân mình không thể khống chế chính mình, nàng ta có thể nhìn thấy, bản thân mình thoát khỏi sự tấn công của Lôi Dực Sư hết lần này đến lần khác: “Chỉ là một con bò sát cấp sáu mà dám hỗn xược với ta!” Giọng nói thần bí tức giận, trong giọng nói có sự kiêu căng không hề che giấu.

Eve cảm thấy trái tim mình dâng trào sự sôi, đây là cường giả sao? Dù cho đây là ma thú Lôi Dực sư cường đại nhưng trong mắt hần chỉ là loài bò sát nhỏ nhỏ.

Cố Thịnh Nhân thấy tình hình trên sàn đấu, cô không hề lo lắng cho Eve Heather, có ma vương vạn năm tuổi ở đây, nàng ta muốn chết cũng khó.

Trong sân đấu, ma vương đã cảm nhận được một cảm giác diệu kỳ. Dường như có người đang dõi theo hần, mà người đó lại khiến cho bản thân hần không thể bình tĩnh, chính là nguyên nhân muốn đến kinh đô. Hần đảo qua một lượt trên khán đài, nhanh chóng tập trung vào một nơi. Nơi đó có một bóng dáng áo choàng đen, không nhìn thấy gương mặt nhưng nhìn thân hình hần có thể đoán được đã là người trưởng thành.

Ma vương cảm thấy linh hồn của bản thân lại bùng cháy, hần muốn đến ngay bên cạnh người đó, lật áo choàng của người đó, xem người có thể ảnh hưởng sâu sắc tới bản thân mình, rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Trong sân giờ chỉ còn lại một người sống sót, đó chính là Eve Heather, người đang bị ma vương thao túng cơ thể. Mỗi lần mọi người cảm thấy nàng ta sắp tận số thì cơ thể nhỏ bé lại có thể thoát hiểm đầy ngoạn mục. Cứ tiếp tục như vậy sẽ sớm bị nhìn ra chân tướng, ma vương biến sắc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (12)

Nơi không có người nhìn thấy, có một cô gái đang chạy thoát thân ánh mắt bỗng trở nên tối đi, giống như một con lốc xoáy vô tận đang động lại trong mắt nàng ta.

Lôi Dực Sur nhìn vào đôi mắt của nàng ta, cơ thể khẽ cứng lại, sau đó ngửa mặt lên trời gầm rú, sao đó cơ thể lại trở nên to lớn hơn.

“Không xong rồi, Lôi Dực sur phát điên rồi!” người chủ trì đột nhiên hoang mang.

Hắn ta vừa dứt lời, lồng sắt được đúc bằng hợp kim đã bị Lôi Dực sur đang điên cuồng đâm phải mở tung ra.

Lôi Dực sur chạy thẳng lên khán đài. Nơi đó đang có rất nhiều khách quý xem đấu thú, trong đó có rất nhiều người có thân phận cao quý, nếu xảy ra chuyện gì, dù người đứng đằng sau trường đấu có lớn đến đâu cũng sẽ bị phiền phức rất lớn. Mấy bóng người chạy qua Lôi Dực sur, là người của trường đấu thú.

Những cường giả này đều được hưởng lương hậu hĩnh từ trường đấu thú, bình thường hiếm khi họ có cơ hội ra tay. Nhưng ở thời điểm này, cũng chỉ có họ mới có thể ổn định tình hình. . .

Lôi Dực sur nhanh chóng bị áp chế. Nhưng ma vương làm sao có thể để họ nhẹ nhàng như vậy? Những nô lệ đang nằm la liệt dưới đất “không biết sống chết” cong môi cười một nụ cười thần bí. Cùng thời gian đó, những ma thú ở dưới lòng đất đều sôi sục gào thét.

Ma thú, phát điên rồi.

Rất nhiều ma thú đang bị giam giữ đã xông ra ngoài, nhìn thấy người thì cắn. Chúng đều là chúa tể rừng rậm hoặc bá chủ thảo nguyên, nhưng lại bị bắt giữ, bán cho nơi này để mua vui, trong lòng vô cùng oán hận. Trường đấu thú dưới lòng đất vô cùng hỗn loạn, sắc mặt của những quý tộc đều tái nhợt, muốn chạy trốn. Nhưng lúc này, khắp nơi đều là ma thú điên cuồng, không cẩn thận sẽ bị ma thú điên cuồng cắn đứt cổ.

Cố Thịnh Nhân và mấy người cùng nhau chạy ra phía cửa ra vào của trường đấu thú.

“A!” một giọng nói quen thuộc vang lên, Cố Thịnh Nhân quay lại, một tiểu thư quý tộc mặc áo đỏ ngã ra đất, bên cạnh nàng ta là một hộ vệ nằm trong vũng máu, đương nhiên không còn cách nào bảo vệ chủ nhân nữa.

Joanna cảm thấy mình ngửi được mùi của ma thú, nàng ta tuyệt vọng nhắm mắt lại. Nhưng không hề có đau đớn như dự kiến, khi nàng ta mở mắt ra, một thanh kiếm mảnh vàng đã chém ma thú thành hai phần: “Tiểu thư Leimeng, ma pháp của ngươi chỉ dùng để trang trí thôi sao?” Cố Thịnh Nhân lớn tiếng nói với nàng ta.

“Ngươi...” Joanna ngơ ngác nhìn Cố Thịnh Nhân, không ngờ Veronica lại ra tay cứu mình.

“Đừng dậy đi, tiểu thư Leimeng, chúng ta không có nhiều thời gian ngồi trên đất đâu!”

Joanna ngơ ngác nhìn thấy vậy giờ tay ra trước mặt mình, mấp máy môi, nắm tay Cố Thịnh Nhân đứng dậy. Nàng ta cúi đầu cảm ơn Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân cố giấu nụ cười nhạt bên trong chiếc áo choàng, người nguyên tắc như Joanna chính ra không hề xấu, chỉ là do gia tộc đã chiều hư nàng ta, nhìn thấy nàng ta, cô nhớ tới nguyên chủ mà mình phải đóng vai Trình Tích Trì.

Ban đầu là bốn người, giờ biến thành năm người. Cũng may mấy người không phải là võ giả thì là ma pháp sư, những ma thú này không phải là cấp bậc cao, nên không hề gặp rủi ro gì, mấy người đều thuận lợi đến cửa trường đấu thú.

Ngay khi Cố Thịnh Nhân thở phào nhẹ nhõm, thì một người nhỏ nhắn lao đến trước mặt cô với tốc độ chóng mặt

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 73: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (13)

Bóng dáng đó tuy rất nhanh nhưng chỉ so với người thường thôi, còn đối với cấp bậc đại kiếm sư như Cố Thịnh Nhân thì không xá gì.

Nhưng, tốc độ nhanh như vậy sắp ập tới, Cố Thịnh Nhân lại không hề chạy trốn. Cô lùi lại hai bước, được Joanna ở phía sau đỡ cho, nên áo choàng vẫn đang che mặt cũng rớt xuống. Bóng dáng đó vì cô lùi lại nên ngã nhào xuống đất. Cố Thịnh Nhân biến sắc: đó là Eve Heather.

Ma vương cố tình đụng vào cô. Người mặc áo choàng là con nhà dòng dõi, với thân phận của Eve, nếu bỏ lỡ cơ hội này, thì không biết lúc nào có thể gặp lại cô. Vậy thì chỉ có tự mình nghĩ cách.

Trong khoảng khắc áo choàng của Cố Thịnh Nhân rớt xuống, ma vương cảm thấy trái tim mình đập thình thịch. Rõ ràng bản thân rất ghét màu sắc nổi bật kia, nhưng hần lại cảm thấy cô gái tóc vàng trước mặt vô cùng sắc lạnh, rất thu hút. Còn cả đôi mắt màu lục của cô gái xinh đẹp đó nữa, ánh mắt mềm mại như hoa tươi, sao lại giống Trần Doanh người mà mình ghét nhất đến vậy. Ma vương lại cảm thấy rung động với cô.

Ta đã lâm vào cạm bẫy tình yêu, ma vương nghĩ vậy.

Hắn đã sống vạn năm, lần đầu tiên rung động, lại là một con người nhỏ bé như vậy.

Phải tìm lý do gì để theo cô đây? Trong lòng ma vương nhanh chóng suy nghĩ, khóe mắt nhìn những ma thú đang xông tới.

Cố Thịnh Nhân trừng mắt nhìn bóng dáng nhỏ bé trước mặt đang chắn trước mình, bị bỏ sót Thiết Giáp húc vào chân.

Đôi mắt cô hơi mờ mịt: Đây là phát triển nút thắt của truyện kiểu gì đây?

Ma vương đã được như ý... gia giáo của gia tộc Hoa Hồng Trắng không cho phép Cố Thịnh Nhân bỏ mặc ân nhân của mình bỏ mạng ở đây, cô phải đưa Eve Heather về phủ công tước.

Công tước phu nhân nhìn thấy con gái ôm một người toàn máu về vô cùng sợ hãi, cho đến khi Cố Thịnh Nhân giải thích rõ ràng thì mới yên lòng. Bà rất cảm kích với ân nhân của con gái, đích thân sắp xếp phòng giành cho khách quý, hơn nữa mời bác sĩ nổi tiếng trong hoàng gia về chữa trị cho Eve.

Lúc này, Cố Thịnh Nhân không hề tốt một chút nào, cô cảm giác ánh mắt đang nhìn mình trong phòng chính là một nam nhân xa lạ.

“Người là ai?” Cô lạnh giọng nói.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân biết hắn là ai, chỉ là cô không thể ngờ rằng ma vương lại xuất hiện nhanh tới như vậy, chẳng lẽ hắn muốn ra tay ngay trong phủ công tước sao?

Tay cô đã ấn vào thủ hộ kết giới trong không gian giới chỉ... đây là do ba đỡ đầu, tổng giám mục của vương quốc Carter sắp xếp cho cô, giáo nữ của mình.

Ma vương giả vờ không nhìn thấy động tác này của cô. Hắn chỉ muốn tham lam ngắm nhìn Cố Thịnh Nhân, trong mắt tràn ngập ý cười: “Thật là một cô gái đáng yêu, nàng có bằng lòng lập một kế ước với ta không?”

Trong lòng Cố Thịnh Nhân gọi hệ thống: “Chuyện đó không giống với nội dung kịch bản, không phải là Eve Heather sẽ lập kế ước với hắn sao?”

Hệ thống cũng mông lung luôn.

Ma vương thấy sự đề phòng của Cố Thịnh Nhân, trong lòng hắn rất khó chịu, trong lòng của hắn, cô gái bé nhỏ này không nên thể hiện gương mặt này với hắn. Đáng nhẽ cô phải tin nhiệm và ý lại vào hắn, trong lòng tràn đầy hình bóng của hắn chứ.

“Nàng không có lựa chọn nào khác, lập kế ước với ta, nói cách khác, tính mạng của người phủ công tước Hoa Hồng Trắng, nàng có thể nghĩ đi.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (14)

Cố Thịnh Nhân biết tên ma vương này tàn nhẫn biết bao, tuy nhiên cô thấy tò mò vì sao hắn không trực tiếp lấy linh hồn của cô mà lại đòi lập khế ước.

Ma vương thấy Cố Thịnh Nhân đồng ý, trong lòng rất hài lòng, hắn gọi Cố Thịnh Nhân: “Nàng lại đây.”

Cố Thịnh Nhân bước về phía trước. Cánh tay hư ảo của ma vương chạm vào trán của Cố Thịnh Nhân, trọng niệm niệm thần chú. Một làn khói đen tràn ra theo thần chú của ma vương, từ từ quấn lấy người của Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân ngạc nhiên phát hiện ra sự khó chịu mình đã nghĩ không hề xuất hiện. Cô nhớ trong nội dung vở kịch khi Eve Heather và ma vương lập khế ước, vô cùng đau đớn cơ mà.

Hệ thống: “Đương nhiên cô không cảm thấy đau đớn, vì hai người vừa lập khế ước cộng sinh.”

Cố Thịnh Nhân: “Ồ, hóa ra là như vậy, đợi đã, cậu vừa nói gì cơ?”

Khế ước cộng sinh? Cố Thịnh Nhân vô cùng kinh ngạc. Khế ước cộng sinh ở thế giới này không phải là chuyện đùa giỡn, nó đúng như tên gọi cộng sinh. Sau khi hai bên lập khế ước cộng sinh, từ nay về sau hai bên sẽ cùng một mạng, người sống ta sống, người chết ta chết.

Không phải ma vương đã niệm sai thần chú chứ?

Ma vương thấy hơi buồn cười vì cô gái với sắc mặt nghiêm túc đã trở nên mơ hồ đang nhìn mình.

“Tại sao?” Cố Thịnh Nhân hỏi: “Tại sao lại lập khế ước cộng sinh với ta?”

Cô không tin là ma vương có lòng tốt như vậy.

Ma vương ngược lên: “Có thể do người quá xinh đẹp ta đã yêu từ cái nhìn đầu tiên.”

Câu trả lời của Cố Thịnh Nhân cho hắn là một cái liếc mắt.

“Cầm lấy!” Một chiếc dây chuyền rơi vào ngực Cố Thịnh Nhân. Một khối trang sức hình thoi không biết làm từ chất liệu gì lấp lánh như những vì sao.

“Linh thể của ta giờ đang ký sinh trong sợi dây chuyền này, người phải giữ gìn cẩn thận.”

Không cần hắn nói Cố Thịnh Nhân sẽ giữ gìn cẩn thận, dù sao bây giờ sinh mệnh của hai người đã ràng buộc với nhau, cô phải quý trọng mạng sống nhỏ nhoi của mình, sau này còn đi tìm người mình yêu.

Một lần nữa ma vương lại phá vỡ nhận thức của Cố Thịnh Nhân.

“Tìm tuổi sinh mệnh?”

Ma vương thần nhiên gật đầu: “Cơ thể của ta đã bị thiêu hủy, giờ chỉ còn lại linh hồn bị giam cầm trong sợi dây chuyền này, đương nhiên cần tuổi sinh mệnh để chăm sóc linh thể, và tạo nên một cơ thể mới.”

Cố Thịnh Nhân lại kinh ngạc: “Hệ thống, không phải ma vương dựa vào việc ăn linh hồn người sống để khôi phục cơ thể sao? Sao giờ lại nho nhả như vậy?”

Hệ thống: thế giới này có rất nhiều chỗ không thích hợp, vấn đề là không thể tìm ra nguyên nhân!

Hệ thống trầm mặc như vậy, Cố Thịnh Nhân cũng hiểu: ý là hệ thống cũng không biết trả lời cô thế nào.

Nhưng dù thế nào, đối với Cố Thịnh Nhân cũng là một chuyện tốt.

Ma vương “cãi tà quy chính”, khế ước cộng sinh này, tương lai cô sẽ không phải chịu nhiều phiền phức nữa!

Khi Eve tỉnh lại, cảnh tượng sáng rõ trước mắt cảm thấy hơi choáng váng.

Nàng ta chưa từng thấy một căn phòng đẹp tới như vậy, cũng chưa từng ngủ trên chiếc giường nào lớn và êm ái như vậy.

Con đầu ở đuôi nói cho nàng ta biết, đây không phải là một giấc mơ.

Vô thức nàng ta giờ tay nắm lấy dây chuyền, nhưng không ngờ nơi đó trống không.

Eve vội vàng luống cuống, nàng ta muốn đứng dậy.

“Tiểu thư, người tỉnh rồi? Có chuyện gì có thể giúp người không?” Nghe được tiếng động, người hầu gái nhìn bộ dạng của Eve, vô cùng kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (15)

“Đây chuyện của ta đâu? Ngươi có thấy không?” Eve vội vàng hỏi: “Màu đen, hình thoi, to như thế này.” Nàng ta khoa chân múa tay.

Người hầu gái cảm thấy kỳ lạ: “Khi chúng ta giúp người tắm rửa, băng bó vết thương, không hề nhìn thấy vòng cổ mà người nói.”

Eve cảm thấy lạnh lẽo, trong thời gian này, nàng ta đã có thói quen ý lại vào người thần bí đó, bây giờ đột nhiên biến mất, nàng ta cảm thấy trong lòng thật trống trải.

“Điện hạ!” Lúc này, người hầu gái kính cẩn hành lễ.

Eve giương mắt nhìn lên, chớp mắt liền ngây người ra.

Ngoại trừ người thần bí đó, nàng chưa từng thấy người nào đẹp như vậy.

Không hai người rất giống nhau, gương mặt người thần bí kia rất mê hoặc, như một đóa hoa mê hoặc trí mạng, hấp dẫn người phạm sa ngã.

Mà vị điện hạ này, cả người đều giống như có vàng hào quang, là hóa thân xinh đẹp của tạo hóa, thần khiết cao quý không thể xâm phạm.

Cố Thịnh Nhân bảo thị nữ đi xuống, cô lấy dây chuyền ra từ không gian giới chỉ.

Tâm tư của Eve lập tức bị thu hút.

“Eve!” Trong làn khói màu đen xuất hiện một nam nhân phong hoa tuyết đại.

“Chào ngài.” Eve vui vẻ.

Ma vương không nói gì, tay chấm vào trán của Eve.

“Đây là chuyện ta đã đồng ý với ngươi, có thể tăng thêm tư chất của ngươi.”

Trong nháy mắt, Eve đã hiểu ý của hắn, nàng ta có chút bối rối: “Thưa ngài, ngài muốn rời đi sao?”

Ma vương không hề thay đổi sắc mặt, liếc nhìn Cố Thịnh Nhân, cười nói: “Ta đã tìm được người ta muốn tìm rồi.” Eve thoáng nhìn sang Cố Thịnh Nhân, đột nhiên hiểu ra.

Nguyên nhân ngài luôn thúc giục nàng ta đến kinh đô đó là vì vị điện hạ này.

Eve cảm thất rất buồn, cũng hiểu rằng ngài ấy không hề nợ mình gì cả, dọc đường đã giúp đỡ mình rất nhiều, nàng ta không thể mở miệng nói ngài ấy ở lại.

Trái lại Cố Thịnh Nhân lại nói: “Ngươi có đồng ý ở lại phủ công tước không?”

Đương nhiên cô có suy nghĩ của riêng mình, Eve Heather sau khi được nâng cao tư chất, sẽ trở thành yêu nghiệt thiên phú, nếu trở thành thành viên của phủ công tước, sau này sẽ có thể trợ giúp rất lớn.

Điều này đối với Eve mà nói, là một niềm vui ngoài ý muốn, nàng ta muốn tới kinh đô, nhưng không quen biết ai, đang lo không có chốn dừng chân.

Đề nghị của Cố Thịnh Nhân nàng ta không hề do dự mà đồng ý.

Ma vương đã bảo Eve lập lời thề, không được đem chuyện của mình tiết lộ ra ngoài.

Tuy Eve không biết thân phận của ngài ấy là gì, nhưng nhìn hình dáng của hắn, chắc chắn là không phải nhân vật tầm thường, nàng ta không hề có ý kiến gì về lời thề, nhiều thêm một chuyện chi bằng bớt một chuyện, sự tồn tại của ngài ấy, nàng ta sẽ chôn chặt trong lòng.

Buổi tối, Cố Thịnh Nhân tắm xong, lau khô tóc của mình bằng khăn mặt.

Bất thành linh nghe thấy một giọng trầm thấp: “Người yêu à, nàng thật thơm.” Ma vương say mê hít một hơi thật sâu.

Cố Thịnh Nhân đã thấy nhưng không trách cứ hành vi của hắn, dù sao hắn cũng thể chạm được vào cô: “Ma vương, xin người tự trọng.”

Bởi vì tồn tại kẻ ước cộng sinh nên thân phận của ma vương cũng không hề giấu giếm.

Cố Thịnh Nhân cũng từng nghi ngờ, người này có phải là người mình yêu không.

Nhưng ở hai kiếp trước, dù là Cơ Ngọc hay Nguyên Húc đều rất bá đạo nhưng cũng rất dịu dàng, mà ma vương trước mặt chỉ giỏi ngả ngón lưu manh!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (16)

Thời gian trôi qua rất nhanh. Chớp mắt, Cố Thịnh Nhân cũng đã tốt nghiệp học viện hoàng gia Carter.

Từ lúc cô gặp Ma Vương, cũng đã được ba năm.

Các loại kỳ trấn dị bảo của phủ công tước nhiều không đếm xuể, tốc độ khôi phục của Ma Vương khiến kẻ khác khiếp sợ. Hiện giờ thậm chí hắn đã có thể nhất thời biến thành hình thể thật, chỉ chờ tìm được tuổi Sinh Mệnh, đắp nặn thân hình một lần nữa là có thể khôi phục thực lực đỉnh cao.

Hôm nay là vũ hội tốt nghiệp học viện hoàng gia Carter.

Thời gian ba năm cũng đủ biến Veronica từ một cô bé ngây ngô thành một đại mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành.

Đế quốc minh châu, danh phù kỳ thực.

Nhưng tính cách mỹ nhân này cao ngạo quá mức, thực lực cũng vô cùng bá đạo.

Thành tích tốt nghiệp của Cố Thịnh Nhân đứng thứ nhất học viện hoàng gia Carter. Thậm chí, học viện còn vì cô làm một pho tượng. Đây là vinh dự của nhân tài cống hiến rất nhiều cho học viện mới có được.

Mà tượng Cố Thịnh Nhân có thể xuất hiện ở đây, chỉ có một nguyên nhân, thiên phú của cô thực sự làm người khác khiếp sợ.

Kiểm sĩ huyền thoại mười sáu tuổi!

Không ai hoài nghi thiếu nữ này sẽ trở thành một vị kiểm thánh của đế quốc Carter.

Cố Thịnh Nhân không có hứng thú với nhảy múa. Ngoại trừ múa một khúc mở màn đại biểu cho các học sinh tốt nghiệp của học viện, cô vẫn ngồi đây.

Cô đã từ chối đến người thứ mười.

Cố Thịnh Nhân biết chắc chắn có vài nam sinh quý tộc nhàm chán đang thách đố xem ai có thể hẹn được cô.

“Nica.” Giọng nam trầm ấm truyền tới, là nhị vương tử điện hạ.

Nhị vương tử điện hạ đã thành một nam sĩ anh tuấn. Hắn ta mặc lễ phục màu trắng đại biểu cho hoàng thất. Quân phục tôn lên dáng người cao ráo của hắn ta.

Không biết có bao nhiêu ánh mắt các thiếu nữ quý tộc đang nhìn hắn ta.

“Đêm nay nàng đã làm tổn thương trái tim không ít nam sĩ rồi.” Nhị vương tử nói giỡn.

Cố Thịnh Nhân liếc mắt nhìn hắn ta: “Cũng có không ít cô nương muốn làm nhị vương tử phi đã bị tổn thương.”

Nhị vương tử thấy, đến cả nói giỡn, Cố Thịnh Nhân cũng nghiêm trang, có chút lúng túng không biết làm sao.

“Vây tiểu thư Roman xinh đẹp, nàng có bằng lòng nhảy cùng ta một điệu không?” Về mặt nhị vương tử bình tĩnh, ánh mắt chờ đợi để lộ tâm tư của hắn

ta.

Cố Thịnh Nhân lắc lắc đầu: “Xin lỗi.”

Ngay từ đầu cô đã hoài nghi có phải nhị vương tử hay không. Tiếp cận cô nhiều lần như vậy nhưng cô không cảm thấy quen thuộc, cũng không cảm nhận được cảm giác tim mình đập rộn ràng khi ở bên hấn ta.

Nếu đã không có kết quả, cô sẽ không cho người khác một chút hi vọng nào.

Ánh mắt nhị vương tử âm trầm, rồi đi.

Cố Thịnh Nhân ăn hoa quả một mình, hơi thở bên người biến đổi, Ma Vương đổ ngồi bên cạnh cô.

“Người điên rồi? Hiện thân ở đây!” Cố Thịnh Nhân khê hô. Ba năm qua, cô cùng Ma Vương ở chung cũng tính là vui vẻ.

Cô biết tuy Ma Vương mặt dày, cũng không tàn nhẫn khát máu như nội dung trong các vở kịch.

Ma Vương thường dạy cô một ít kiếm thuật đã thất truyền hoặc một vài thứ khác. Ba năm qua cô có thể tiến bộ nhanh như vậy cũng có công lao của Ma Vương.

Mối quan hệ hai người hiện giờ vừa là thầy vừa là bạn. Sâu trong lòng Cố Thịnh Nhân, Ma Vương đã có một vị trí đặc biệt.

Ánh mắt Ma Vương lạnh lùng nhìn mấy người đang nhìn Cố Thịnh Nhân, ngoài miệng không chút để ý trả lời: “Những người này vẫn không phát hiện được sự hiện hữu của ta.”

Hắn thật sự không nhìn được, tiểu cô nương của hắn thật sự quá hấp dẫn mê hoặc người khác. Cô đã hấp dẫn quá nhiều ong bướm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (17)

Không biết có phải hấn cố tình cứ bày ra bộ dạng rất đáng tin cậy hay không, nhưng cho dù hấn nói gì, cô cũng chỉ cho là hấn đang nói giỡn.

Ví dụ như lúc này.

Ma Vương nói: “Nhiều tiểu tử thích người như vậy, làm sao ta có thể còn nhìn được?”

Câu trả lời của Cố Thịnh Nhân trực tiếp xem nhẹ những lời này.

Ma Vương có chút khó thở.

“Veronica!” Một hình ảnh xinh đẹp xuất hiện trong tầm mắt Cố Thịnh Nhân, Joanna ngồi xuống ở bên cạnh cô.

Joanna hiện giờ cũng đã thành một đại cô nương, dáng người cao gầy, không giống với Cố Thịnh Nhân, ngũ quan của nàng ta xinh đẹp, cả người giống như một cành hồng mai rũ xuống, tùy tùng đi theo phía sau nàng ta cũng không ít.

Ba năm trước, Cố Thịnh Nhân cứu nàng ta khỏi miệng ma thú, thái độ của Joanna đối với Cố Thịnh Nhân đã thay đổi rất nhiều.

Mặc dù ngoài miệng vẫn tỏ ra không tha thứ nhưng Cố Thịnh Nhân lại có thể cảm nhận được thiện ý của Joanna đối với mình.

Joanna có chút thêm muốn nhìn Cố Thịnh Nhân thân nhiên tự đắc ăn trái cây: “Tôi thực sự hâm mộ cô, phu công tước chỉ có một mình cô thừa kế, từ trước tới nay cô chưa bao giờ phải phiền não điều gì.”

Cố Thịnh Nhân hiểu Joanna đang có cảm giác gì.

Nàng ta là con gái của đại thần tài chính, mặc dù cực kì được yêu thương nhưng con cái nhà quý tộc, từ nhỏ đã được hưởng cảm y ngọc thực nhưng lúc cần thiết cũng phải cống hiến cho gia tộc.

Ví dụ như liên hôn.

Ánh mắt Joanna vẫn có chút cô đơn: “Trong gia tộc đã quyết định, nếu tôi không có cách đoạt được trái tim nhị vương tử, sang năm nhất định sẽ chọn cho tôi một người chồng trong số những con cháu quý tộc đang theo đuổi tôi.”

Joanna của gia tộc Leimeng thích nhị vương tử của vương thất, đây là chuyện ai ai trong giới quý tộc cũng biết. Mà nhị vương tử điện hạ vẫn theo đuổi người thừa kế của gia tộc Hoa Hồng Trắng Veronica Roman, cũng là bí mật công khai.

Mà quan hệ của Joanna Leimeng và Veronica Roman lại là bạn bè tốt, chuyện này khiến không ít người kinh ngạc.

Cổ Thịnh Nhân suy nghĩ rất lâu, cuối cùng chỉ có thể nói ra một câu: “Chân trời nơi nào không có cỏ thơm, Joanna, cô phải nhìn rộng ra một chút, nói không chừng kỳ sĩ của cô đang cách đó không xa chờ cô.”

Joanna bật cười, cô nhìn Veronica bộ dạng rất nghiêm túc, những phiền muộn trong lòng kia đột nhiên biến mất không còn gì nữa.

Tuy rằng cũng không hiểu ý của Veronica lắm, nhưng nhìn bộ dạng của cô, rõ ràng chính là không để nhị vương tử trong lòng.

Nàng ta thậm chí có chút ác ý nghĩ thầm: “Nhị vương tử người xem xem, tấm chân tình của ta người xem như không thấy, hiện giờ, người một lòng với Veronica, nàng cũng không để vào mắt. Đây chẳng phải chính là luân hồi như lời cha sứ nói sao?”

Tuy rằng Cổ Thịnh Nhân không rõ tại sao tâm trạng Joanna hình như trong nháy mắt đã tốt hơn, nhưng đó là một chuyện tốt.

Ánh mắt Veronica vô định nhìn bốn phía, đột nhiên dừng lại một chỗ, rốt cuộc không dứt ra.

Đó là một người đàn ông tóc đen dài, tóc của hắn ta dùng một dây lưng lụa màu bạc buộc lỏng, khuôn mặt không thêm thụy như người đế quốc Carter mà tương đối nhu hòa.

Hắn ta đang đứng nói chuyện với người khác, nụ cười dịu dàng trên mặt.

Đáng vẻ đó, Cổ Thịnh Nhân quen thuộc đến mức nhắm mắt cũng có thể vẽ ra. Đó chính là hình dáng đầu tiên trên thế giới của Cơ Ngọc.

Joanna thấy vẻ mặt Cổ Thịnh Nhân kì lạ, nhìn theo ánh mắt nàng, lộ ra một nụ cười, trong lòng đã rõ.

“Người kia chính là Trường Lâm Kỳ của quân đoàn thần thánh liên minh, một quý ông phong độ...”

Nàng ta còn chưa dứt lời, Cổ Thịnh Nhân đã đứng dậy đi sang phía bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 78: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (18)

Joanna tròn mắt há hốc mồm, quen biết Veronica nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ nàng ta chưa từng nhìn thấy cô vội vã như vậy.

Chẳng lẽ đây là nhất kiến chung tình trong truyền thuyết?

Cổ Thịnh Nhân chỉ lo đi tìm người giống Cơ Ngọc kia, hoàn toàn không chú ý tới người đàn ông bị cô bỏ quên ở đằng sau, sắc mặt đã nặng nề tới mức giống như có thể chảy ra nước.

Không hiểu sao Joanna cảm thấy hơi lạnh.

Cổ Thịnh Nhân vội vàng xuyên qua đám người đang nói cười, nhìn về nơi người đàn ông xuất hiện. Đáng tiếc, đợi lúc cô đến đó, đã không thấy ai.

Cổ Thịnh Nhân buồn bã thất vọng, cô quay đầu bắt lấy tay một tiểu thư quý tộc, hỏi: “Người đàn ông lúc trước đứng chỗ này đã đi đâu? Chính là người mái tóc màu đen đó.”

Cô gái quý tộc kia gặp cô cuồng quyết hành lễ, nghe xong câu hỏi của cô mới ha hả cười nói: “Người nói Lâm Kỳ các hạ sao, vừa có người tìm hắn, hắn đã sớm rời khỏi đây rồi.”

Cổ Thịnh Nhân thất thểu quay trở lại.

Joanna thấy cô, chế nhạo nói: “Làm sao vậy? Không gặp được người? Không phải là cô trúng tiếng sét ái tình với người ta chứ?”

Nàng ta vốn chỉ là nói giỡn, không ngờ Cố Thịnh Nhân lại không phủ nhận.

Joanna kinh hãi: “Không phải chứ? Quý tộc của đế quốc Carter theo đuổi cô cũng có thể xếp thành hàng rồi, vậy mà cô lại thích một người ngoại lai.”

Nếu như những người theo đuổi Veronica biết điều này, còn không buồn bực sao?

Sau đó, cả đêm Cố Thịnh Nhân đều rất thích thú, cô không chú ý tới sự trầm mặc khác thường của Ma Vương.

Đến tối vẫn chưa vào phòng ngủ, cô vừa mới đóng cửa lại, Cố Thịnh Nhân bị một lực áp mạnh lên cửa.

“Ngươi?” Cố Thịnh Nhân kinh ngạc nhìn người đàn ông đang ép cô trên cửa.

Sắc mặt Ma Vương không tốt, nhìn thấy bộ dạng khó hiểu của Cố Thịnh Nhân càng làm cho hắn tức giận.

Nếu không biết nói như thế nào, thì cứ thể hiện bằng hành động thực tế.

Lúc nụ hôn của Ma Vương đặt xuống, cả người Cố Thịnh Nhân đều choáng váng.

Đây là cái gì?

Về mặt ngây thơ của cô lấy lòng Ma Vương, vốn dĩ hung hăng trở nên dịu dàng.

Ma Vương dịu dàng mon trón bờ môi Cố Thịnh Nhân, kiên nhẫn nói: “Ngoan, hé miệng.”

Cố Thịnh Nhân choáng choáng đầu óc, bởi vì câu này trở nên tinh táo, cô ra sức từ chối: “Ngươi buông ta ra!”

Về mặt Ma Vương vì sự phản kháng của cô lại trở nên âm trầm, hắn giữ chặt hai tay Cố Thịnh Nhân đang cuồn cuộn giãy giụa, không khách khí, đầu lưỡi cộc mở khớp hàm, tiến quân thân tốc, hôn cô mãnh liệt.

Hắn còn chưa thỏa mãn buông ra, Cố Thịnh Nhân đã cảm thấy nhũn cả người.

Nhưng một giây sau, một thanh kiếm ánh lên ánh sáng vàng ngay trong bóng đêm, mặc dù động tác của Ma Vương nhanh, vẫn bị kiếm cắt qua một đường trên mặt.

“Nếu có lần sau nữa, ta sẽ cắt đứt cổ họng của ngươi!” Cố Thịnh Nhân lạnh lùng nhìn hắn.

Ma Vương hoàn toàn không thêm để ý đến cô, chỉ nhìn cô: “Dùng dùng ánh mắt như vậy nhìn người đàn ông khác, ta sẽ không nhịn được giết hắn.”

Cố Thịnh Nhân nghe vậy liếc hắn một cái: “Như vậy ta cũng sẽ giết ngươi.”

Ma Vương cười dịu dàng: “Vậy thì tốt, có thể chết cùng ngươi, ta vui vẻ chấp nhận.”

Cố Thịnh Nhân: Chết tiết, quý tha ma bắt.

Buổi tối vì phân tranh mà Ma Vương không duy trì được hình thể. Vài ngày sau, Cố Thịnh Nhân đều không thấy hắn xuất hiện.

Hôm nay, Joanna nhắn với Cố Thịnh Nhân, từng nói mấy ngày nữa sẽ có một hội yến hội chuyên môn hoan nghênh khách của thần thánh liên minh.

Đương nhiên Cố Thịnh Nhân sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (19)

Hôm đó, Cố Thịnh Nhân đặc biệt tốn tâm tư giả dạng một phen, đi tới đại sảnh yến hội.

Trong lòng cô hơi kích động, hi vọng Lâm Kỳ chính là người yêu mà bản thân cô vẫn luôn tìm kiếm, nhưng mặt khác, nghĩ đến người đàn ông trong dây chuyền đó, lại có chút chột dạ.

Bỏ những ý nghĩ chẳng ra sao ra khỏi đầu, Cố Thịnh Nhân tìm được chính xác Lâm Kỳ đang đứng trên ban công với một ly rượu.

“Sao ngươi lại ở đây, Lâm Kỳ các hạ?” Cố Thịnh Nhân đến gần hắn.

Lâm Kỳ nghe thấy tiếng nói xoay người lại, ánh mắt đang nhìn Cố Thịnh Nhân xẹt qua một tia sợ hãi: “Người khỏe chứ, Roman điện hạ tôn quý?”

Cố Thịnh Nhân hơi nghiêng đầu, tò mò: “Làm sao ngươi biết là ta?”

Lâm Kỳ cười dịu dàng: “Ngoài Roman điện hạ của đến quốc mình châu Carter, ai sẽ làm cho thần linh chú ý khuôn mặt xinh đẹp này?”

Cố Thịnh Nhân vui vẻ giờ ly rượu trong tay lên cùng ly với hắn.

Lâm Kỳ thấy cô tóc vàng, mặt chảy xuống, ánh mắt màu xanh biếc giống như là một vùng nước trong suốt.

Nữ tử thường hay mơ mộng những giấc mơ đẹp này đột nhiên la lên một tiếng, ngã về phía hắn.

Mỹ nhân yêu thương nhưng nhớ, làm sao hắn có thể cự tuyệt?

Nếu lúc trước Lâm Kỳ còn có chút hoài nghi, nhưng giờ phút này hắn đã xác định, mình châu của đế quốc Carter này không ôm ấp tâm tư giống hắn.

Đường đường một Kiếm Sư truyền kỳ, có thể sẽ bị vấy của mình làm trượt ngã sao?

Trong lòng Lâm Kỳ có một cảm giác tự hào của đàn ông. Hắn đã từng nghe nói qua tin đồn của vị Roman điện hạ này, thường bị đề cập đến cùng khuôn mặt xinh đẹp mỹ miều của cô. Cô lạnh lùng, xem ra rất cực tin đồn không sai

Nhưng mà Cố Thịnh Nhân bởi vậy mà cũng vô cùng thất vọng.

Không có hương vị quen thuộc kia, hắn không phải là hắn.

Không đợi Lâm Kỳ nói xong, cô liền đứng lên, cũng sửa sang lại váy áo.

“Thật sự xin lỗi, Lâm Kỳ các hạ, vừa rồi là ta thất lễ.” Cố Thịnh Nhân giải thích.

Lâm Kỳ chỉ cảm thấy công phu trong nháy mắt, trước mặt nữ tử liền thay đổi.

Rõ ràng trước đó một khắc cô còn trò chuyện với bản thân thật vui, bản thân vừa mới chuẩn bị tiến thêm một bước, mặt cô liền không chút thay đổi cáo từ.

Giống như một cái ôm vừa mới kia chẳng qua là một cảnh mềm nhẹ trong mơ.

Cố Thịnh Nhân đầy thất vọng, thầm muốn nhanh nhanh rời đi, cô gật gật đầu với Lâm Kỳ, xoay người.

Roi vào trong một hoài bão trong trẻo nhưng lạnh lùng

“Ngươi...” Cố Thịnh Nhân kinh ngạc nhìn người đàn ông căn bản không nên xuất hiện ở đây.

“Em yêu, ngươi đi ra cũng không nói cho ta biết một tiếng.” Người đàn ông ôm cả eo cô, cúi đầu cùng cô kề tai nói nhỏ, cố tình nói lớn để tất cả mọi người có thể nghe thấy.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về hai người.

Dù sao gia thế cùng dung mạo của Cố Thịnh Nhân đi tới đâu cũng là tiêu điểm của mọi người. Mà Ma Vương đó, dung mạo đơn thuần, là kẻ duy nhất có thể cùng Cố Thịnh Nhân so sánh.

Hai người đó đứng ở một nơi, tuyệt đối có thể băm nát người khác thành bụi bặm.

“Ngươi lại muốn làm gì?” Cố Thịnh Nhân nghiêng răng nghiêng lợi nói nhỏ, kéo người đàn ông đi ra ngoài.

Người đàn ông cũng không phản kháng, ngoan ngoãn đi theo cô.

Người ngoài nhìn vào, thấy vô cùng xứng đôi, vừa thì thầm to nhỏ vừa cùng nhau rời đi.

Những người này đều đang suy đoán nam nhân thần bí này là ai, dù sao dung mạo khí thế như vậy, không thể nào là một tên vô danh.

“Sao ngươi lại tới đây? Còn mặc như vậy?” Cố Thịnh Nhân nhìn hắn.

Ma Vương lười biếng nói: “Vợ tương lai của ta phải đi với người khác, làm sao ta còn có thể ngồi yên được?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm*, *Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 80: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (20)

Lần đầu tiên Cố Thịnh Nhân nhìn thẳng vào người đàn ông này: "Ta có người yêu rồi."

Ma Vương không tin, từ khi nàng mười ba tuổi, hắn vẫn luôn hầu bên cạnh nàng.

Nhưng mà giọng điệu của nàng chắc chắn như vậy, lúc nói tới "người yêu" kia, hình như đôi mắt còn phát sáng.

Ma Vương im lặng.

Ngay khi Cố Thịnh Nhân cho là hắn sẽ từ bỏ, đột nhiên hắn lại mở miệng: "Người nàng yêu ở đâu?"

Cố Thịnh Nhân ngậm miệng, nửa ngày sau cô mới lên tiếng: "Ta đang tìm hắn."

Ma Vương nghĩ tới lúc trước khi mình tiến vào đại sảnh yến hội, thấy bộ dạng Cố Thịnh Nhân bên người đàn ông kia: "Cho nên hôm nay nàng đã ôm ấp yêu thương với người đàn ông xa lạ, cũng vì coi người đàn ông ấy là người mà nàng yêu ư?"

Cố Thịnh Nhân gật đầu.

Ma Vương gần như tức giận tới cười: "Vậy mà nàng lại không biết bộ dạng người kia thế nào, lại còn chắc chắn hắn là người mà nàng yêu?"

Cố Thịnh Nhân không muốn đề ý tới hắn.

Chuyện này nàng không thể nói với ai được, cho dù có nói ra, cũng không ai tin được chuyện xuyên qua thời không kỳ lạ như thế.

Ma Vương không buông tha: "Vậy nàng căn cứ vào gì để tìm hắn? Để ta đoán, nàng nhận sai người khác, chắc chắn không phải dung mạo. Vậy là mùi ư? Hay là trên người có ký hiệu nào? Hoặc là cảm ứng đặc biệt gì đấy?"

Cố Thịnh Nhân thật sự bị hắn đoán đúng được tám chín phần.

Ngay lúc này, một cái ôm ấp mang theo hơi lạnh dán tới.

Một nụ hôn bá đạo trên môi Cố Thịnh Nhân.

Ma Vương hôn không cho nàng kháng cự: "Tốt nhất là nàng nên cảm nhận nó, người mà nàng yêu, có phải là ta hay không?"

Cố Thịnh Nhân dùng sức đẩy hắn ra: "Đủ rồi! Ta xác định, người đó không phải người."

Nói xong nàng liền rời đi không quay đầu lại.

"Ma Vương?" Ma Vương quay đầu, nhìn Eve với vẻ ngạc nhiên.

Eve sống ở trong phủ công tước rất tốt, trong ba năm nay cao lớn không ít, là một cô nương xinh đẹp.

"Thật sự là ngài ư?" Eve chạy tới: "Ngài đã hồi phục rồi ư?"

Ma Vương lắc đầu: "Chỉ là tạm thời."

Eve nhìn hắn, nàng ta có rất nhiều lời muốn nói, nhưng không nói ra khỏi miệng được câu.

"Người thấy được hết rồi ư?" Đột nhiên Ma Vương mở miệng.

Eve gật đầu, nàng ta nhìn thấy điện hạ đẩy hắn ra, điện hạ không nhìn thấy, lúc nàng quay người rời đi, người đàn ông này thu hồi nụ cười bốn cợt, trên mặt hiện vẻ đau buồn.

"Vậy đề ý nàng giúp ta." Đột nhiên người đàn ông mở miệng nói.

"Sao ạ?" Eve không hiểu.

"Một thời gian tới, ta sẽ ra ngoài một chuyến. Lúc ta rời đi, đừng cho người đàn ông khác tiếp cận nàng."

Eve gật đầu.

Hai ngày nay Cố Thịnh Nhân luôn thấy kỳ lạ.

Cô luôn cảm thấy bên cạnh thiếu đi gì đó, đến tận khi Joanna nói lên chuyện ngày hôm đó, cô mới biết được, là mấy ngày nay Ma Vương chưa từng xuất hiện.

Chẳng lẽ là đang giận mình? Cố Thịnh Nhân nghĩ tới cảnh tượng một lão ác ma sống những vạn năm giận cô, không nhận được mà rùng mình.

Qua tiếp hai ngày, Cố Thịnh Nhân không nhận được, cô quyết định đi làm lạnh trước.

Nhưng mà không có người đàn ông nào xuất hiện ở trong chiếc nhẫn không gian.

Cố Thịnh Nhân nhanh chóng phát hiện có gì không đúng, cô khẽ dùng tinh thần lực, phát hiện không có bóng dáng của người đàn ông trong nhẫn không gian.

Người đàn ông kia, cứ lặng lẽ rời đi vậy ư?

Cố Thịnh Nhân không tin người đàn ông kia rời đi, thế nhưng qua một hai ngày, qua mười ngày, nửa tháng, cô xác định, Ma Vương đi thật rồi.

Không biết vì sao, đáng ra là Cố Thịnh Nhân nên thấy thả lỏng nhưng vẫn cảm thấy có chút uất ức: Thậm chí không thèm chào hỏi mà đã rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (21)

Lúc người đàn ông ấy ở đây, cô không cảm thấy hắn quan trọng bao nhiêu, thậm chí lúc đầu chịu ảnh hưởng của nội dung cốt truyện, cô ước gì cách hắn xa chút.

Nhưng bây giờ, khi người đàn ông kia rời đi thật, Cố Thịnh Nhân phát hiện mình thấy không quen.

Lúc luyện kiếm không có người nắm tay chỉ dẫn bên cạnh, không có người dùng giọng điệu đùa giỡn nói thích mỗi ngày, cũng sẽ không vì biết được người kia luôn luôn bảo vệ bên cạnh mà thấy vô cùng an tâm.

Cố Thịnh Nhân nghĩ lại, cảm thấy mình thật xấu xa. Mình đã không có cách nào đáp trả lại hắn, xem ra như vậy, Ma Vương rời đi khỏi mình cũng tốt.

Đào mất lại qua nửa năm.

Nửa năm này, Cố Thịnh Nhân tập chung tu luyện, cố gắng tăng thực lực lên, đến chuyện tìm kiếm người mình yêu, cũng không hứng lắm.

Nhắc tới mới nhớ, cái thế giới này không có áp lực gì cả, cũng vì nguyên chủ Veronica · Roman bị Ma Vương coi trọng, ép rút linh hồn.

Nhưng mà theo sự hiểu rõ của Cố Thịnh Nhân đối với Ma Vương, căn bản không có khả năng làm ra chuyện này, mà nhân vật nữ phụ đỡ đạn Eve · Heather phản công cũng đã trở thành một nữ vệ trưởng ở phủ công tước Hoa Hồng Trắng.

Như vậy bản thân mình chỉ cần yên tâm làm Veronica · Roman, dựa theo kế hoạch đã định trong thế giới này để sống hết đời là được.

Đang suy nghĩ, đột nhiên Cố Thịnh Nhân cảm thấy trái tim đau xót. Giống như bị người dùng dao khoét một miếng thịt trước ngực.

Là khế ước cộng sinh!

Ngay khi cúi người, Cố Thịnh Nhân hiểu ra tại sao chỗ này đột nhiên xuất hiện đau đớn... cô và Ma Vương ký kết khế ước cộng sinh.

Như vậy, ý cái này là, Ma Vương gặp nguy hiểm.

Cố Thịnh Nhân gần như lập tức hoảng loạn.

Cô nhắm mắt lại, từ từ cảm nhận vị trí của Ma Vương.

Lâu sau, Cổ Thịnh Nhân mở mắt ra, nàng tìm thấy được vị trí ở trong rừng rậm Tinh Quang phía nam đế quốc Carter. Nơi đó sống với mỹ mạo thiện chiến, được xưng là tộc Tinh Linh.

Cổ Thịnh Nhân nghĩ chút là hiểu được ý nghĩ của Ma Vương... chắc hẳn muốn giành lấy dòng suối sinh mệnh được tộc Tinh Linh bảo vệ đòi hỏi để tái tạo thân thể.

Hai người đã từng thỏa thuận chuyện này, chờ đến khi Cổ Thịnh Nhân trở thành Kiếm Thánh tới rừng Tinh Quang giành suối sinh mệnh, không có nghĩ tới người đàn ông này không nói một tiếng đã đi một mình.

Cổ Thịnh Nhân không biết làm sao, nhưng không trì hoãn, sau khi báo với cha mẹ một tiếng, nàng bước lên con đường tiến về rừng rậm Tinh Quang.

Cho dù thế nào, cũng không thể ngồi nhìn người đàn ông kia rơi vào nguy hiểm.

Lúc này tình hình Ma Vương không thể tốt được.

Dù sao hắn cũng từng oai phong toàn bộ đại lục Ma Vương, cho dù bây giờ không có cơ thể, cảnh giới hiện nay đã cao hơn vương Tinh Tinh rất nhiều, nên việc lên vào bên trong cấm địa của tộc Tinh Linh không một ai biết cũng không khó gì với hắn.

Chỉ cần tìm được suối sinh mệnh, gột rửa linh thể trong đó bảy ngày, lấy sức mạnh linh thể của hắn, có thể trực tiếp sinh ra một thân thể mới.

Nhưng hắn đã đánh giá thấp sức mạnh của hồ sinh mệnh.

Có lẽ, phải nói là hắn đã đánh giá cao năng lực chịu đựng của linh thể.

Trong một phần bí pháp, muốn tái tạo thân thể, còn cần không ít thứ để trợ giúp, thế nhưng Ma Vương luôn luôn tự cao, cho rằng những người cần đến thứ ngoài là bởi vì bản thân không đủ mạnh, cho nên chẳng thèm ngó tới.

Bây giờ, hắn lại tự cho mình ăn đau khổ.

Lúc cạo rửa trong suối sinh mệnh, Ma Vương cảm thấy linh hồn của mình như bị đặt trong lửa nóng thiêu đốt, đau đớn khổ sở khó nói.

Cái này đều không tính là gì, quan trọng lúc trước hắn đã thiết kế trận pháp dùng để che giấu tai mắt người khác, bởi vì dao động linh hồn quá lớn, không chịu nổi áp lực này nên bị phá vỡ.

Gần như tất cả tộc nhân của tộc Tinh Linh đều cảm nhận được động tĩnh đến từ cấm địa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (22)

Vương Tinh Linh lập tức giận dữ, suối sinh mệnh vẫn luôn là bảo vật quan trọng của tộc Tinh Linh, cho dù là tộc nhân tộc Tinh Linh cũng không thể tùy tiện đi vào, bây giờ, lại có người ngoài xông vào, hơn nữa còn tạo động tĩnh lớn vậy!

Ma Vương cảm nhận được hành động của tộc Tinh Linh, có khổ nhưng không nói được.

Lúc này chính là lúc quan trọng với hắn, tuyệt đối không được chút sơ xuất nào. Nếu tộc Tinh Linh tấn công hắn thì...

Lúc vương Tinh Linh dẫn tộc nhân tới, thấy một bóng người đang ngồi ở trong dòng suối sinh mệnh.

Không ngờ là linh thể!

Vương Tinh Linh nhìn qua suối sinh mệnh đầu tiên, cảm thấy đau lòng không dứt... dựa vào lần hao mòn này, chắc hẳn mấy chục năm nữa mới nuôi lại được.

Ông ta đang muốn mở miệng ra lệnh cho thuộc hạ công kích, đột nhiên linh thể trong suối mở miệng nói: "Ta tới đây, thật ra là ngoài ý muốn. Các người thấy đấy, ta đã ngồi ở trong này, nếu như bây giờ đi ra, các người tổn thất gì thì cũng đã tổn thất, cũng không thể bồi thường lại. Nếu như có thể cho ta ngồi lại trong này bảy ngày, ta có thể thể, chờ khi ta ra, sẽ nói cho các người biết tin tức liên quan tới cây sinh mệnh."

Mấy chữ cây sinh mệnh vừa ra khỏi miệng, đám người Tinh Linh ở đây đều kích động cả lên.

Vương Tinh Linh cũng không ngoại lệ, lông mi trắng như tuyết của ông khẽ run, nghi ngờ nói: "Người ngoại tộc, người thật sự biết tin tức liên quan tới cây sinh mệnh ư?"

Người đàn ông trong suối mở miệng uể oải: "Ta có thể thể với thần ánh sáng, nếu ta nói dối, đồng ý chấp nhận hình phạt của thần."

Đối với toàn bộ sinh linh trên đại lục này mà nói, thể với thần là lời thề thành tín nhất, vương Tinh Linh tin hẳn.

"Vậy chúng ta có thể phá lệ, cho người ở trong suối sinh mệnh bảy ngày, bảy ngày sau, ta sẽ dẫn tộc nhân tới đây chờ người." Vương Tinh Linh nói xong đang chuẩn rồi đi.

Lúc này xảy ra điều lạ.

Suối sinh mệnh vốn đang yên tĩnh bỗng nhiên bị chấn động lớn, mà linh thể trong suối nhắm chặt hai mắt, hoàn toàn không biết tình hình xung quanh gì cả, chắc chắn là đã mất đi ý thức.

Tộc nhân của tộc Tinh Linh đang ngạc nhiên với điều kỳ lạ ở suối sinh mệnh, đột nhiên có mùi xa lạ bao phủ toàn bộ cảnh địa.

Giống như là mùi của một loại hoa nào đó, nhưng tộc Tinh Linh rất hiểu tự nhiên lại không thể nghĩ ra được là loài gì.

"Mau nhìn!" Đột nhiên có một Tinh Linh kêu lên hoảng sợ, chỉ vào người đàn ông trong suối nước.

Thấy xung quanh linh thể trong suối nước nở ra vô số đóa hoa màu trắng.

Một bông hoa này rất lớn, cánh hoa tầng tầng lớp lớp, đẹp mà không yêu, diễm mà không tầm thường, mang theo một vẻ đẹp đoan trang tinh khiết.

Lại là loại mà tộc Tinh Linh chưa từng thấy, mùi thơm lúc trước, rõ ràng cũng tản ra từ nơi này.

Ngay lúc đó, chỗ vai trái của người đàn ông nhắm mắt ở trong suối nước, từ từ hiện lên dấu ấn, giống như thâm thấu từ da thịt ra, chính là một đóa hoa không biết tên.

Tộc Tinh Linh bị biến hóa này làm cho ngạc nhiên, bọn họ cảm thấy rõ ràng, khi những bông hoa lạ này hiện lên, đột nhiên toàn bộ sinh vật quanh suối sinh mệnh lớn mạnh hơn nhiều.

Lúc này người đàn ông trong suối nước mở mắt.

Đó là một đôi mắt như thế nào.

Lần đầu tiên nhìn vào, bên trong lạnh lùng trống vắng.

Lần thứ hai nhìn vào, biến thành sinh trường và luân hồi vô tận.

Nhìn thêm lần nữa, trong ánh mắt này lại tràn đầy thương xót và từ bi.

Ánh mắt như vậy, ánh mắt như vậy, để tất cả người tộc Tinh Linh chỉ muốn nhắc tới một chữ:

Thần.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (23)

Cố Thịnh Nhân chạy cả đường không ngừng nghỉ, cảm nhận được rừng rậm Tinh Quang.

Cách nơi này càng gần, cảm ứng của khế ước cộng sinh càng mãnh liệt, rõ ràng, cô cách Ma Vương rất gần.

Nhưng mà từ lần cảm nhận được tim đau nhức, cô không còn có loại cảm giác khó chịu này, nghĩ chắc, Ma Vương đã giải được nguy hiểm.

Cũng có thể, dù sao cũng là ác ma sống trên vạn năm, sao lại xảy ra chuyện dễ dàng vậy.

Nhưng mà nghĩ chỉ là nghĩ, không có thấy người, Cố Thịnh Nhân vẫn không yên lòng.

Rừng rậm Tinh Quang có nhiều nguy hiểm, tuy tộc Tinh Linh yêu thích tự nhiên nhưng lại không thể hòa bình được với con người, nhất là con người tự tiện xông vào lãnh địa của họ.

Nhưng mà ở trong rừng rậm có nhiều quái vật thực vật ma thú, cũng đủ để người bình thường dừng bước.

Chẳng qua Cố Thịnh Nhân có hệ thống trong người, rõ ràng không thuộc vào phạm vi "người bình thường" này.

Đêm tối buông xuống, Cố Thịnh Nhân lựa chọn một nơi an toàn, chuẩn bị nghỉ ngơi một đêm.

Cô nhắm mắt lại nói chuyện với hệ thống: "Hệ thống, cậu nói xem, anh ấy có luôn hỏi tôi thế giới này giống tôi không?"

Hệ thống: "Không thể tìm được tin tức mục tiêu, không có cách nào trả lời vấn đề của kí chủ."

Trên người ký chủ Cố Thịnh Nhân này, hệ thống không thể không nói là được mở mang kiến thức, những chuyện trước kia cho tới bây giờ không có xảy ra, đều biến thành tình huống bình thường trên người Cố Thịnh Nhân.

Cố Thịnh Nhân: "Không biết vì sao, suy nghĩ tìm kiếm anh ấy của tôi ở thế giới này không có mảnh liệt..."

Còn chưa nói hết, bỗng nhiên Cố Thịnh Nhân biến sắc.

Cô có thể cảm giác được trong cơ thể mình, đầu khí của mình đang tăng lên với một tốc độ đáng sợ, hoàn toàn không nhận sự khống chế của bản thân cô.

Đây là sức mạnh của khế ước cộng sinh.

Rốt cuộc tên Ma Vương kia đã làm cái gì? Khiến cho thực lực của cô tăng lên được nhiều như vậy?

Suy nghĩ của Cố Thịnh Nhân trở nên hoảng hốt, tinh thần lực của cô khó khống chế được tốc độ đầu khí trong cơ thể tăng nhanh, tiếp tục như vậy, không biết sẽ biến thành bộ dạng gì.

"Uỳnh!" Cố Thịnh Nhân cảm thấy có thứ gì đó vỡ vụn, ý thức của cô cũng rơi vào trạng thái ngủ theo đó.

Ngay lúc đó, ở tộc Tinh Linh cách nơi này không có xa, người đàn ông tóc đen mở hai mắt ra.

Trong mắt hắn hiện lên ánh sáng u ám, người khẽ chuyển động, biến mất ngay tại chỗ.

Cố Thịnh Nhân vừa lấy lại ý thức, đã rơi vào trong mùi hương quen thuộc.

Cô thấy có chút nhớ thương mà sực sực mũi, mới khẽ cựa đầu, bỗng nhiên lúc này phát hiện mình đã ở trong lồng ngực quen thuộc.

"Tỉnh rồi ư?" Vang lên một giọng nói mang theo ý cười.

Ma Vương nhìn bộ dạng cô cọt lõi làm nũng giống như mèo nhỏ ở trong ngực hắn.

Cái giọng nói này? Cố Thịnh Nhân mở to mắt ra, chống lại gương mặt mang theo ý cười.

Cố Thịnh Nhân chớp mắt mấy cái, lại chớp mắt mấy cái nữa, không sai, cái gương mặt quen thuộc này.

"Ma Vương ư?"

Người đàn ông cười ra tiếng, cúi người hôn một cái lên má cô: "Nàng không nhìn lầm, em yêu, là ta."

Cố Thịnh Nhân hít mũi một cái, mũi không có nhầm. Cho nên, người yêu mà mình luôn kiếm chính là Ma Vương ư?

Cô nhìn sang cổ của người đàn ông, Ma Vương mặc một bộ trường bào màu đen, Cố Thịnh Nhân trực tiếp đưa tay ra.

"Xoẹt!"

Cố Thịnh Nhân không nghĩ tới, cái loại sợi tổng hợp này dễ xé như vậy.

Cô nhìn chăm chăm vào người đàn ông, không đổi sắc mặt nói: "Ngại quá, ta lỡ tay."

Tuy nói như thế, ánh mắt của cô lại dán về phía vai người đàn ông, quả nhiên, thấy được dấu ấn hoa sen quen thuộc.

Người đàn ông mặc kệ cô có lỡ tay hay không: "Không ngờ em yêu mới vừa tỉnh dậy là đã nhiệt tình như vậy, ta cũng không thể để giai nhân chờ đợi."

Bồng một đặt lên một nụ hôn nóng bỏng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Người Thừa Kế Công Tước Vs Nữ Phụ Phế Vật Phản Công (24)

Bởi vì xác định là người mình yêu, Cố Thịnh Nhân cũng không từ chối. Mà cô ngầm đồng ý cũng khiến Ma Vương vui mừng, trong lúc nhất thời hai người đều không thể kìm lòng được.

Hoàn tất nụ hôn, Cố Thịnh Nhân ngã vào trong ngực của người đàn ông thờ gấp, da thịt trắng nõn có chút đỏ bừng, con ngươi xanh biếc biến thành một vùng nước xuân.

Bộ dạng này, hoàn toàn khiến cho người đàn ông không kìm được.

Ma Vương hôn bảo bối trong ngực một cái.

"Sao vậy, sao nàng không tìm người yêu của nàng?" Hắc cổ ý nói.

Cố Thịnh Nhân chủ động đưa môi thơm lên an ủi người yêu: "Chàng chính là người ta yêu."

Cảm nhận được thứ cứng rắn quen thuộc trên môi, Cố Thịnh Nhân khẽ cười trộm, vẻ mặt lại không hiện gì.

Người đàn ông này, vẫn luôn đối xử thận trọng với cô như thế. Cho dù sau khi xác nhận quan hệ ở hai thế giới trước, có nhìn nhận cực khổ đi nữa thì trước khi kết hôn, anh sẽ không chạm vào cô.

Bởi vì người đàn ông đó từng nói với cô: "Nàng là bảo vật quý giá nhất thế giới này, ta không thể có nàng qua loa như vậy."

Ma Vương hôn lên tóc cô, bỗng nhiên nói: "Nàng cảm nhận thay đổi của cơ thể đi."

Cố Thịnh Nhân làm theo.

"Chuyện này... Ta lại đột phá đến Kiếm Thánh rồi!" Cô thấy có chút không dám tin, đây chính là Kiếm Thánh, một sức mạnh đứng đầu đế quốc!

Ma Vương vừa cười vừa nói: "Một khi ta tái tạo cơ thể, thực lực trở lại đỉnh cao, dưới tác dụng của khế ước cộng sinh, dù nàng có thể đột phá đến tận cảnh giới Kiếm Thánh cũng không có gì kỳ lạ. Nếu như không phải tuổi nàng còn nhỏ, không có cách nào chấp nhận đột phá lần nữa, chắc chắn không chỉ như vậy." Trong lời nói đều là tiếc nuối.

Cố Thịnh Nhân dở khóc dở cười: "Mười sáu tuổi đã là cường giả Kiếm Thánh, làm người không thể không biết đủ được."

Ma Vương nghĩ lại cũng đúng, có mình luôn ở bên nàng, cảnh giới Kiếm Thánh cũng đã đủ rồi.

"Đúng rồi, đây là đâu?" Lúc này Cố Thịnh Nhân mới bỗng phát hiện mình ở một nơi xa lạ.

"Đây là nơi ở của tộc Tinh Linh." Ma Vương đáp.

Cố Thịnh Nhân nhìn qua thấy rất ngạc nhiên, nơi này bố trí kém xa phủ Công Tước tráng lệ, nhưng là bàn về tinh xảo, phủ Công Tước không bằng.

"Đi, ta dẫn nàng đi tới lãnh địa Tinh Linh nhìn chút." Ma Vương nắm tay Cố Thịnh Nhân đi ra ngoài.

Tinh Linh xứng đáng là một chục tộc được tự nhiên chăm sóc, trên đường đi Cố Thịnh Nhân nhìn thấy Tinh Linh, bất kể già trẻ nam nữ, đặt ở thế giới con người, đều là mỹ nhân khó gặp.

Chẳng qua Cố Thịnh Nhân luôn cảm thấy rất kỳ lạ, những Tinh Linh này nhìn thấy hai người, đều mang vẻ mặt sùng bái kính sợ.

Cô cũng không hề tự luyện những tâm trạng này là bởi vì mình.

Cô nói nghi ngờ của mình ra.

Ma Vương trả lời qua loa: "Cái này ư, ta chỉ nói với họ tin tức của cây sinh mệnh. Nàng biết đấy, sống lâu một chút, biết nhiều vài thứ hơn những người khác."

Hắn che giấu chuyện mình gặp phải ở tuổi sinh mệnh. Không phải cố ý giấu diếm, mà đến cả hắn cũng không có cách nào giải thích được tình cảnh đó.

Cố Thịnh Nhân khẽ cười với câu trả lời của Ma Vương.

Nhưng cô cũng hiểu vì sao tộc Tinh Linh có ý tốt với họ như thế, cây sinh mệnh là cây thần của tộc Tinh Linh.

Nghe nói, mỗi một Tinh Linh đều được sinh ra từ cây sinh mệnh, mà lúc Tinh Linh chết, linh hồn được cây sinh mệnh mang đi, chờ tới lần ra đời tiếp theo.

Cây sinh mệnh của tộc Tinh Linh bỗng nhiên biến mất từ mấy ngàn năm trước, cái này cũng khiến mấy ngàn năm nay tộc Tinh Linh không có sinh mệnh mới được sinh ra.

Cho dù tuổi thọ Tinh Linh rất dài, mấy ngàn năm cũng không tính là thời gian dài nhưng không thể phủ nhận, tộc Tinh Linh không có được người mới, cuối cùng sẽ bị diệt vong vào ngày nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Chủ Giá Lâm, Nữ Phụ Mau Lui Tán!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://Ww.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.